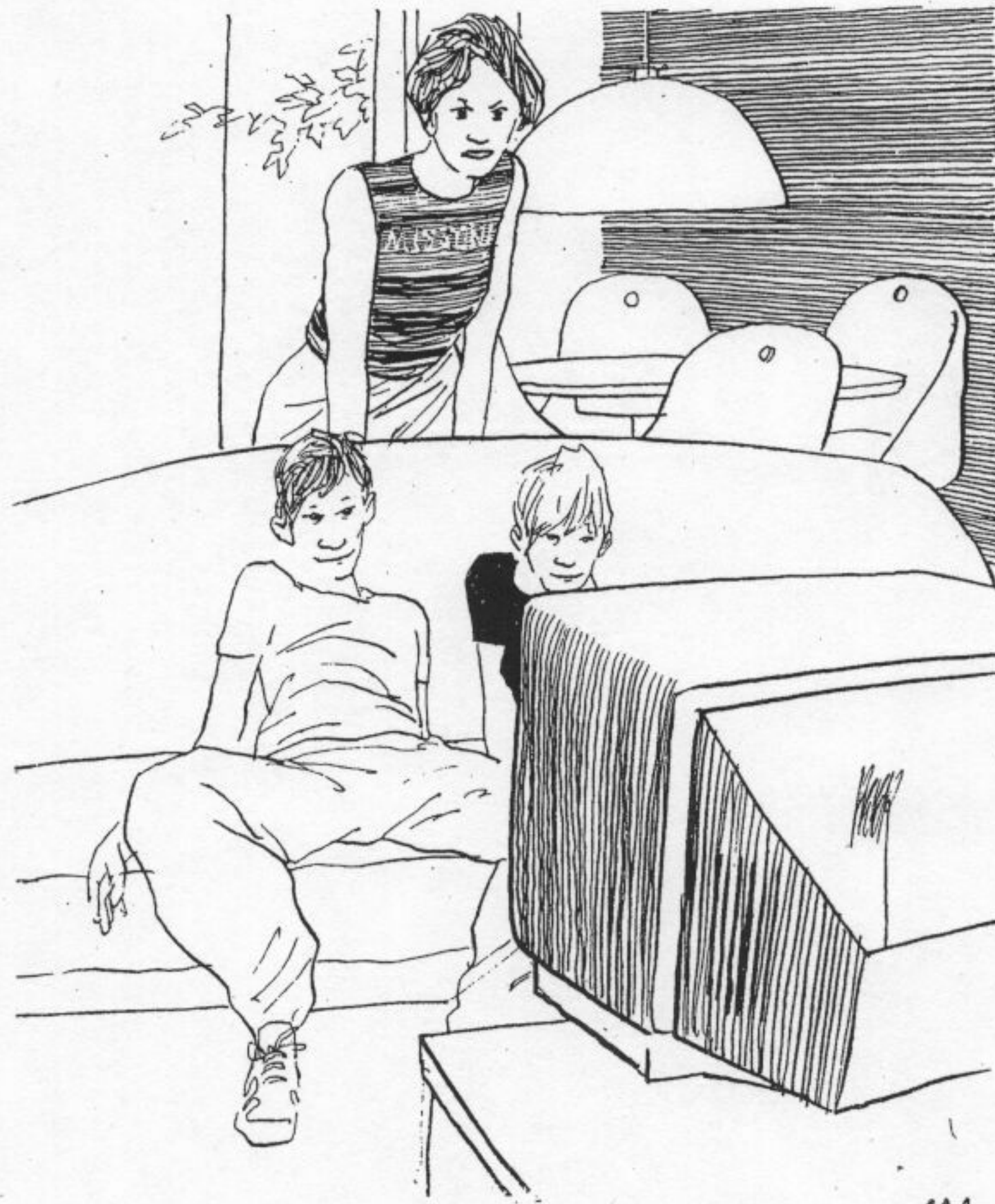

Ver. Martijn
19/11 03

PERSFOCUS

NEGENTIENDE JAARGANG NUMMER 10 - OKTOBER 2003

KNIPSELKRANT VAN VERENIGING MARTIJN
OVER KINDEREN, VOLWASSENEN EN SEKSUALITEIT

"DIT VINDEN JULLIE ZEKER WEER VET." ^{PAA} 11/9

In dit nummer:

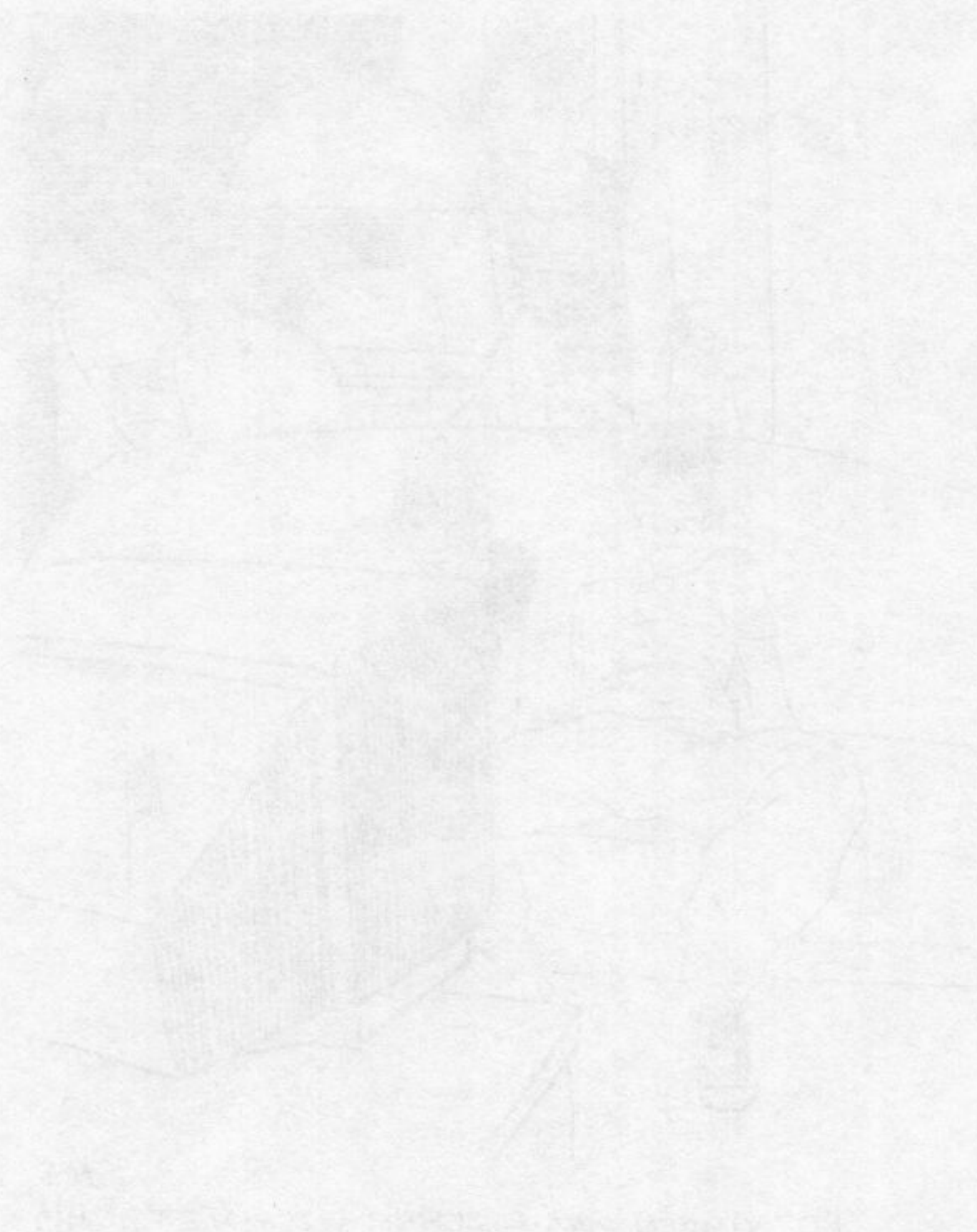
De hoge heren uit het dossier Anne Frankplantsoen
Nieuw-Rechts demonstreert tegen Martijn
Kinderporno, netwerken, prostitutie en de jacht op de dader
Ontucht van de maand/Veraart berispt
Valselijk beschuldigd?
Pa Dutroux schrijft over zijn zoon
Zes jaar voor moeder Rowena
Jeugd en seks, 't blijft tobben
Germaine Greer over De Jongen
De schone kunsten
Achtergrond

pag. 2
pag. 15
pag. 17
pag. 26
pag. 30
pag. 31
pag. 32
pag. 33
pag. 41
pag. 43
pag. 44

PERSEUS

INTERNATIONAL JOURNAL OF CLASSICAL AND MEDIEVAL STUDIES

EDITED BY
DAVID M. GREEN

THE PERSEUS PROJECT
AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PERSEUS PROJECT
AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PERSEUS PROJECT
AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Informant Eindhovense ontuchtzaak blijft vast

DEN BOSCH/ANP - De rechtbank in Den Bosch heeft gisteren bepaald dat een 39-jarige man uit Weert niet op vrije voeten komt. Het openbaar ministerie verdenkt de man van ontucht met minderjarigen in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven en van mensenhandel. De man was in de zogenoemde Eindhovense ontuchtzaak informant van de Criminele Inlichtingen Eenheid (CIE). Ook de inmiddels ontslagen PSV-directeur Spooren behoort tot de verdachten in de ontuchtzaak. De rechtbank bepaalde gisteren ook dat een 61-jarige man uit Weert, die van dezelfde feiten wordt verdacht, in voorlopige hechtenis blijft. Het OM wil eerst een onderzoek in Tsjechië naar mensenhandel afronden. De mannen zouden de afgelopen jaren Tsjechische jongens naar Nederland hebben ge-

haald om seks met ze te hebben. Volgens advocaat Kuijpers is er van mensenhandel geen sprake. „De jongens kwamen vrijwillig naar Nederland, waar ze dan seks hadden met mijn cliënt of de andere man uit Weert. Ze verdienden hier wat geld en gingen daarna terug naar Tsjechië.” De zaak van de 36-jarige is op verzoek van Kuijpers naar de rechter-commissaris terugverwezen. Kuijpers wil een runner - een politiemans die contact houdt met informanten - van de CIE laten getuigen in de zaak. De Eindhovense ontuchtzaak wordt 18 en 19 november inhoudelijk behandeld bij de rechtbank in Den Bosch. Dan zal ook Spooren voor de rechter verschijnen. Hij werd eind augustus onder voorwaarden door de rechtbank vrijgelaten.

OM: geen seksfeesten in Weert

In Weert zijn geen seksfeesten gehouden. Dat bleek gisteren uit onderzoek van het Openbaar Ministerie (OM) in Roermond.

Het OM begon het onderzoek na publicaties in de Gay Krant over de Eindhovense ontuchtzaak. De krant zou aanwijzingen hebben

dat in Weert seksfeesten werden gehouden waarbij hooggeplaatste personen betrokken zouden zijn. Burgemeester Majoor van Weert is blij met de uitkomst van het justitieel onderzoek. Toch vindt hij dat hoofdredacteur Krol van de Gay Krant nog het een en ander heeft uit te leggen. (ANP)

08-10-03 | Het Openbaar Ministerie in Roermond heeft bekend gemaakt dat onderzoek heeft uitgewezen dat er geen seksfeesten zijn gehouden in Weert. Het OM begon het onderzoek na publicaties in de Gay Krant over de Eindhovense ontuchtzaak. De krant zou aanwijzingen hebben dat er in Weert seksfeesten werden gehouden waarbij hooggeplaatste personen betrokken zouden zijn. Burgemeester C. Majoor van Weert is blij met de uitkomst van het justitieel onderzoek. Toch vindt hij dat de Gay Krant nog het een en ander heeft uit te leggen. "Hoofdredacteur Krol van de Gay Krant zei zestien verklaringen te hebben van mensen die, onafhankelijk van elkaar, de seksfeesten bevestigden. Tot nu toe is hij daar nooit mee over de brug gekomen", aldus de burgemeester. De vermeende seksfeesten kwamen aan het licht na berichten over ontucht in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven, waarbij ook, de inmiddels ontslagen, PSV-directeur F. Spooren betrokken zou zijn. In het park zouden homoseksuelen tegen betaling seks hebben gehad met minderjarige jongens. De verdachten in de ontuchtzaak verschijnen in over één maand voor de rechter.

Reactie van Joop
08-10-2003 02:10

Gayjite.nl

Jongens, Jongens toch, we weten toch allemaal dat de gaykrant te koop staat, Henk Krol wil alleen maar de naam van de gaykrant in de landelijke pers hebben om eventuele adverteerders aan te trekken en om zo de prijs van de gaykrant te verhogen of hoog te houden. De gay krant schernt ook altijd met het feit dat het zoveel lezers heeft, vraag maar eens hoeveel betalende abonnees ze hebben ???? dat zal zwaar tegenvallen

Reactie van Virgo
08-10-2003 02:21

Flapdrol Krol moet eerst eens naar zichzelf kijken, de sexfeestjes aan diegenen moeten over laten die daar behoefte aan hebben en de privélevens van zgn 'hoge ambtenaren' respecteren.

Reactie van Armand
08-10-2003 03:31

het gaat hier niet om of een hoge ambtenaar al of niet vrij voor zijn homosexualiteit uit zou moeten durven komen, het gaat hier om het cruciale punt, dat mensen met veel geld, het zich blijkbaar kunnen veroorloven, om veel te jonge jongens, te misbruiken. Dat wordt in de homowereld maar makkelijk onder het tapijt geveegd. Want in de homocult geldt blijkbaar nog altijd: hoe jonger hoe lekkerder.

Reactie van Vaste gast
08-10-2003 04:25

Nou dat laatste van Armand geldt niet voor alle homo's. Verre van. Henk Krol suggereert dat de betrokken ambtenaar een pedofiel is, hetgeen toch volstrekt anders is dan homofiel. Het is meer een "Ik klik nog harder dan die anderen Echter het waarom hiervan ontgaat mij ook. Want dan praten we toch algauw over heksenjacht want er wordt immers gesteld dat die man niets strafbaars heeft gedaan. Nou dan moet het stoppen dunkt me. Echter men wil sommige zaken verder onderzoeken of dat ook wel allemaal onderzocht is. De kwestie duurt dus echt te lang...want vergeet niet...schrijven ze over een homo...dan gaat het ineens iedereen aan...teminste alle homo's. Elke generatie moet zich zetten zogezegd en wij zijn best wel goed in achteruit hollen. Een tendens van enige jaren nu...eerst mochten we zomaar uitgescholden. We waren minder dan varkens. Ik weet nog dat Paul de Leeuw de laan werd uitgestuurd. Even leek het erop of we allemaal weer ter discussie stonden. Het viel mee...en toen ging onze zaliger homo PIM. Sindsdien hebben we Anne Frankgate in heel Nederland. Het is vast nog niet voorbij...en daar moeten we allemaal bewust mee omgaan. Niet alleen de Gaykrant. En als er een koper komt dan hoop ik dat die poen heeft zodat niet alleen de journalisten een inkomen hebben maar ook die mensen die foto's, kunstwerken of een grafische bijdrage leveren.

Reactie van Merde
08-10-2003 04:29

Hoi vaste gast! Je hebt mijn tekst.

Reactie van BIG-ONE
08-10-2003 04:35

<http://www.stelling.nl/kleintje/>

Kindervreugd
woensdag 8 oktober 2003

Gisteravond verschenen de eerste berichten over een hoge functionaris bij het Ministerie van Justitie die af en toe vrolijk in zijn dienstauto met chauffeur naar Praag zoefde om daar in bar Pinocchio een jeugdige tot zeer jeugdige prostituee van manlijke kunne op de kop te tikken. Om die vervolgens "en privé" te bestijgen. Vandaag zouden zowel de Gaykrant als de Panorama officieel met de hele reutemeteut naar buiten komen. Gemeten naar de beelden die gisteren in Hart van Nederland en Nova getoond werden weet men exact wie het is. Beroerd was nou weer wel dat men noch de exacte positie van de hoge rakker noch zijn naam naar buiten tilde. Dit in verband met 's mans privacy. Oh? En hoe zat dat dan met meneer Spooren wiens naam, functie en een bloemlezing uit diens activiteiten in het Eindhovense Anne Frankplantsoen drifft door Justitie voor de wolven werden gegooid? Het wordt nog grizjer. Minister Donner en zijn paladijnen zouden de "grote" media zelfs met hel en verdoemenis hebben bedreigd als de naam van de Praagse lenteproever werd prijsgegeven. Geen gelijke monniken, gelijke kappen dus. Zoals zo vaak als het om dit soort machthebbers gaat. Want als onze vertrouwde Haagse bronnen het bij het juiste eind hebben zou het inderdaad gaan om een echte machthebber: de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie. Let wel, we houden ons aan de voorschriften. We noemen zijn naam niet. Aardig detail: het OM is in verband met de affaire in het Anne Frankplantsoen al een maand bezig met een onderzoek in Tsjechië. Of daarbij ook de vermeende activiteiten van de secretaris-generaal onder de loep worden genomen, is voor de speurders een weet en voor ons een vraag. De betrokken ambtenaar is overigens ook anderszins geen vreemde in de Tsjechische hoofdstad. Zo was hij één van de sprekers op de tiende anti-corruptie conferentie die van 7 tot 11 oktober 2001 in de Tsjechische hoofdstad werd gehouden. Oh ironie, voorzitter van de conferentie was George Soros, de baas van Mabel's Open Society. Onder de aanwezigen bevonden zich onder anderen de secretaris generaal van Interpol Robert Noble, de Franse onderzoeksrechter Eva Joly, de Spaanse onderzoeksrechter Baltazar Garzon en de Tsjechische premier Milos Zeman. Mochten deze nog prille berichten over de Nederlandse afgevaardigde juist zijn, dan krijgen die mensen ter plekke nog een rolberoerte. Tenzij ze al op de hoogte waren. Wij weten zeker dat deze zaak nog een lange staart zal krijgen. Voor zover mogelijk houden wij u op de hoogte. Als vanouds. Stay tuned.

Einde bericht

Reactie van BIG-ONE
08-10-2003 04:51

Donner kan niets met beschuldigingen in Gay Krant en Panorama

Minister Donner van Justitie ziet vooralsnog geen enkele reden om onderzoek te doen naar beschuldigingen in de Gay Krant en Panorama dat een topambtenaar van zijn departement seks heeft gehad met minderjarige jongens, onder andere in het Anne Frank-plantsoen in Eindhoven. "Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur", aldus Donner woensdag in een reactie op de publicatie van de beschuldigingen.

"Ik kan niet zeggen of er iets of niets aan de hand is", aldus de bewindsman. "Ik moet eerst aanwijzingen hebben dat er iets aan de hand is, anders kan ik niets. En er is nog niet een begin van bewijs." tjongejonke

Anne-Frankplantsoen

De Gay Krant en Panorama publiceren deze week een artikel over de bezoekers van het Anne Frank-plantsoen in Eindhoven waar mannen seks zouden hebben met minderjarige jongens, soms tegen betaling. In het artikel wordt ook een topambtenaar van Justitie genoemd. De bladen zeggen zich te baseren op getuigenverklaringen die bij een notaris zijn ondergebracht.

Donner is laalend op deze bladen omdat die volgens hem met het verhaal mensen bezoedelen, zonder dat daar volgens hem enig spoor van bewijs voor is. Hij noemde het riooljournalistiek.

De bewindsman vindt dat de Gay Krant en Panorama hun informatie moeten overleggen. "Het is uiterst dubieus dat ze zeggen: we hebben de informatie maar je krijgt het niet van ons." Als het inderdaad zo is dat de bladen meer weten over een misdrijf, dan moeten ze daarvan aangifte doen, meent hij. "Anders zijn ze mogelijk medeplichtig."

Donner is duidelijk niet onder de indruk van het argument dat de bewijzen bij de notaris liggen. "Dat suggereert achtenswaardige informatie die er misschien helemaal niet is." Volgens de minister is een kluisje "net zo goed". Media die de naam van de hoge ambtenaar publiceren zonder daar bewijs bij te leveren kunnen rekenen op juridische procedures, zo liet Donner verder nog weten.

Die vleselijke Donner met zijn doodzondes. bah

Wat was er toen gebeurt met Winnie Sorgdrager speelde dit toen ook al niet.

Reactie van Pleuris
08-10-2003 03:00

Indien Henk Krol wat er zich in weert daadwerkelijk afspeelt zou hij zich nog weleens achter de oren krabben. Hoezeer mensen slachtoffer worden van invloedrijke mensen in Weert wil maar niet beschreven worden. Wat heb je nu aan klefcommissies, bestuur en directie? Dat zijn mensen die homo's met alle gemak in deze tijd gebruiken en uitspugen. Bovendien is de homo dat gedrag ook niet vreemd. De sterkste moet winnen. En homo's doen niet in drugs en kunnen ook niet socialiseren met de royals dus is hun pen en creativiteit hun beste wapen als alternatief. Je moet toch immers blijven leven nietwaar.

Reactie van Het blijft leuk
08-10-2003 04:42

hoe ook het openbaar ministerie spartelend, met terugwerkende kracht, de zorgvuldigheid in acht probeert te nemen. Een moedere uitnodiging om cocaine per container uit Colombia in te gaan voeren heb ik lang niet gezien. Boilejesslikkers zijn amateurs.

Reactie van OhJaJöh?
08-10-2003 02:00

Ik vraag mij af waar Henk Krol zich druk om maakt. Spooren had met rust gelaten moeten worden, en ook het verhaal over de 'hoge ambtenaar' is een volstrekt oninteressante kwestie met een heel hoog 'Kijk-oms-eens-politiek-correcte-homo-zijn'-gehalte. Ik snap niet waarom juist de Gaykrant zo aan het wroeten is in de privélevens van mensen, aan wie je het enige verwijt zou kunnen maken, dat ze een dubbel leven leiden en hun naasten dus voor de gek houden. Een goede journalist zou juist onderzoek moeten doen naar een samenleving waarin het kennelijk nog steeds volstrekt niet aanvaard wordt, dat iemand homo is. Waarin homoseksuelen docenten mikpunt zijn van spot en geweld. Waarin 'hoge ambtenaren' zich niet bloot durven te geven. Misschien wat minder Telegraaf-achtige kost voor de lezer, die minder lekker wegleest, maar wel fundamentele onderzoeksjournalistiek. Gaykrant, stop met je sensatieverhalen!

Reactie van De echte Joop
08-10-2003 05:03

Vind het nogal een groot verschil waar dit plaatsvindt. We kunnen lullen dat die arme jochies het ook niet kunnen helpen en een slechte opvoeding genoten en weet ik wat allemaal wel en niet, in Nederland hoef je dit soort dingen als jeugdige niet te doen. Dan doe je het om 1 reden, je wilt luxe! Ten koste van rijkere vaak oudere mannen. Heel wat anders dus als prostitutie in aziatische landen waar men geen keuze heeft en men het doet om te overleven. Dus niet alleen die ouderen de schuld geven, die jeugd vraagt er zelf om. En dan maar klagen dat ze misbruikt worden omdat ze minderjarig zijn, alsof ze een paspoort bij zich hebben met hun geboortjaar. Tuurlijk zeggen ze als ze beet hebben dat ze 18 zijn, en wie weet zijn sommigen het ook wel.

Het heeft met pedofilie niks te maken, het gaat om sex in the bushes, en dat toevallig jongeren zich aanbieden, tja hun eigen probleem dan. Tenzij je zeker weet dat het een minderjarige betreft, gewoon niet doen dan.

Wat betreft het geval Fons S. Hij is natuurlijk goed tegen de schandpaal gezet, en dat in een land waar Volkert van der G met balkjes voor de ogen in de krant stond en met pijn en moeite gegevens los kwamen, en Fons S open en bloot tegen de straat gesmaakt werd, al veroordeelt zonder dat er een rechter aan te pas kwam.

Maar ik denk dat we in dit artikel 2 dingen door elkaar halen: 1 het geval Fons S dossier sex met minderjarigen in het park. En 2, sexfeesten in Weert waar hooggeplaatste personen bij betrokken waren. Toevallig (?) dat Fons S hier ook wel eens kwam? Er wordt in dit geval niet gesproken over sex met minderjarigen, dat moge wel een groot verschil zijn lijkt mij. Ken wel meer plaatsen waar sexfeesten gehouden worden, en daar is niks mis mee, zolang het maar om volwassen mensen gaat.

4 Onmiddellijk na de arrestatie van PSV-directeur Fons Spooren gonst het rond het Eindhovense 'homo-plantsoen' van de geruchten. Waarom is hij wél opgepakt en andere 'hoge omes' niet? Onderzoek naar andere namen in het schandaal toont de duistere rol van politie en justitie aan en de connecties tussen Eindhoven, Weert, Den Haag en Praag. Een onthutsend dossier over mensenhandel, manipulatie en machtsmisbruik.

GK &
PAN

Bijzonder nummer

Voor het eerst in de bijna 25-jarige geschiedenis van de Gay Krant publiceren we dit keer een verhaal dat tot stand kwam in coöperatie met een ander mannenblad, maar wel een waarmee je zo'n samenwerking niet één, twee, drie zou verwachten: Panorama.

Ik ben daar blij mee. We hadden bij dit verhaal behoefte aan ondersteuning. Eigenlijk is het wel goed dat je in Nederland een verhaal kunt schrijven dat voor homo- en voor heteroseksuelen exact hetzelfde kan zijn. Wij deden dit onder meer omdat je uitwassen in de eigen gemeenschap beter zelf kunt bestrijden dan het over te laten aan anderen. Via Panorama hebben we nu kans om tevens vele homo's met een dubbelleven te bereiken. Laten we hopen dat ze na lezing beseffen dat het altijd goed is als je niet langer geheimzinnig hoeft te doen, zelfs als je daarmee in eerste instantie veel mensen die je lief zijn, zou kunnen kwetsen.

In dit nummer ook aandacht voor de Schorerstichting en het Gay & Lesbian Switchboard. In dat verband heb ik een verzoek. Zoek contact met een Kamerlid naar keuze en vraag haar of hem niet akkoord te gaan met het plan van de minister van VWS om de subsidie aan deze instellingen te beëindigen. Dat is niet alleen van belang om hiv-infecties te voorkomen, maar ook om blijvend voorlichting te kunnen geven. Indirect wordt door deze beslissing ook de Gay Krant getroffen, hoewel we nog nimmer één cent subsidie hebben ontvangen. Vrijwel dagelijks komen er bij ons telefoontjes en emails binnen omdat de redactie in Best nu eenmaal makkelijk bereikbaar is. Toch hebben wij niet de menskracht om iedereen goed te helpen. Tot nu toe konden we de vragenstellers altijd met een gerust hart doorverwijzen naar de Schorerstichting en het Gay & Lesbian Switchboard. Als dat in de toekomst niet meer zou kunnen, legt dat een extra claim op de Gay Krant waar we geen middelen voor hebben. De Kamer kan dit nog voorkomen. Zorg dat de leden van de partij van jouw voorkeur wakker worden geschud.

Spreek Kwak

Dertien mei 2003. Fons Spooren (39), commercieel directeur van de Eindhovense voetbalclub PSV, wordt om kwart voor zeven 's ochtends door zes agenten in drie politieauto's gearresteerd in zijn woning in het Brabantse Netersel. Zijn twee zoonzjes Alex (5) en Rick (8) liggen nog te slapen. Door al het machtsvertoon zal dat niet lang meer duren. De politie laat onverbloemd weten waarvan Spooren wordt verdacht: ontucht met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen, op penaltyafstand van het Philipsstadion. Fons Spooren verzet zich niet en gaat gedwee mee. Zijn vrouw Anita (38) en de kinderen blijven vertwijfeld achter. Tot op dit moment hebben ze geen notie van Spoorens dubbelleven gehad. Dat hij soms drie keer per week contact zocht met jongemannen in het Anne Frankplantsoen, is bij het hechte gezin onbekend. Ze kennen hem alleen als liefhebbende echtgenoot, uitstekende vader en keiharde werker.

Spooren groeide uit van succesvol horecaondernemer tot voetbalbobo met ongekend gouden handjes. Met een combinatie van charme en zakelijk vernuft sleept hij voor de landskampioen 52 miljoen euro per jaar aan sponsorgelden binnen. Vóór zijn tijd was dat slechts 18 miljoen. Geld dat door voorzitter Harry van Raaij wordt besteed aan de upgrade van het stadion aan de Mathildelaan en de aankoop van topspelers.

Als doordringt wat er die ochtend precies aan de hand is, stort voor de achterblijvende familie de wereld in. Nog niet zolang geleden moest Anita Spooren de hiv-besmetting van haar man verwerken, waarvan zij meende dat hij die had opgelopen in een meisjesbordeel. Nu houdt ze er ernstig rekening mee dat haar Fons is besmet door een man in het plantsoen.

De eerste dagen weet de familie de arrestatie nog angstvallig verborgen te houden. Fons is - in hun ogen - geen crimineel. Hij heeft weliswaar contact gehad met mannelijke prostitués, maar dat is juridisch niet strafbaar. Iedereen houdt er dus rekening mee dat hij snel weer thuis zal zijn. Naar buiten toe wordt door de familie en PSV gemeld dat Fons Spooren ziek is.

Na enkele dagen zit hij echter nog steeds vast. Uitgerend op hetzelfde moment dat PSV bekendmaakt dat haar financieel directeur, woonachtig in Netersel, op non-actief is gesteld, geeft justitie een persbericht uit over de arrestatie van een man uit datzelfde dorp. Op een teletekstpagina van Omroep Brabant verschijnen die twee berichten vlak onder elkaar. Een link is snel gelegd; het begin van een heuse mediahype.

Als de vaste bezoekers van het Anne Frankplantsoen de volgende dag uit de pers vernemen dat de vooraanstaande Brabander is gearresteerd, volgt een golf van verontwaardiging. De meeste mannen leiden immers net zo'n dubbelleven als Fons Spooren. Velen zijn getrouwd, hebben kinderen, een goede baan of een belangrijke maatschappelijke positie. Bij de Gay Krant in Best komt het ene telefoontje na het andere binnen. De redactie wordt overstelpt met e-mailtjes. De reacties zijn eensluidend: waarom wordt uitgerekend Fons Spooren opgepakt? In het bewuste plantsoen gebeuren kwalijke dingen,

maar daarvoor kan zeker een man als Fons Spooren niet verantwoordelijk worden gehouden. Wordt Spooren misschien gebruikt om de aandacht af te leiden van ernstiger zaken, of probeert justitie de echte grote jongens - gewezen wordt naar een militair, een kerkelijk leider, een medicus en een hoge ambtenaar - uit de wind te houden?

Fons Spooren is volgens de mannen die reageren geen pedoseksueel. "Hij kwam er niet voor te jonge knapen."

"Als het hier niet om jongens zou zijn gegaan, maar om meisjes van dezelfde leeftijd, was er niemand gearresteerd," beweren de meesten met stelligheid. "De jongens die in het park hun diensten aanbieden, weten waarmee ze bezig zijn."

"Niemand dwingt hen om er hun lichaam te verkopen."

"Het zijn vooral de Marokkaantjes die zich uitgeven voor 18, terwijl ze pas 16 zijn. Die lijken ouder als ze hun snor laten staan."

Uit de reacties blijkt bovendien dat vrijwel geen klant zich realiseert dat de Nederlandse wetgeving drie jaar geleden is veranderd. Tot die tijd waren alle seksuele contacten met jongens en meisjes boven de 16 toegestaan. Onder druk van het Europees Parlement werd die leeftijdsgrens voor betaalde seks verhoogd naar 18 jaar. "En dat terwijl kinderen steeds jonger volwassen worden," meent een lotgenoot van Spooren. Zelf zegt hij later: "Ik zocht volwassen jongens van 18 en ouder, maar ik heb ze nooit om een paspoort gevraagd."

Bezoekers van het park zeggen dat Spooren geen echte 'zware jongen' is...

Een aantal parkbezoekers wijst meteen in de richting van het midden-Limburgse Weert. Daar zou van alles aan de hand zijn. Enkele mannen uit de 26 kilometer zuidelijker gelegen gemeente zouden bemiddelen tussen Tsjechische jongens en Nederlandse liefhebbers. Er zouden zelfs feesten worden georganiseerd waarbij een vooraanstaand politicus en een kerkelijk leider uit Weert zijn betrokken. Ze zijn er bovendien zeker van dat hoge functionarissen van justitie - er wordt vooral in de richting van Den Haag gewezen - iets met de zaak van doen zouden hebben. "Dat zijn de écht zware jongens, niet meneer Spooren. Die kwam min of meer toevallig in beeld omdat hij in Eindhoven een bekend gezicht heeft."

Een onderzoeker van het Hades-team, belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het Anne Frankplantsoen, zal later profetisch verklaren: "Fons Spooren wandelde op een verkeerd moment, op een verkeerde plek en daarmee door ons onderzoek." Korte tijd later wordt hij van zijn taak ontheven.

De Eindhovense politie moet al in 1990 bekend zijn geweest met misstanden in het Anne Frankplantsoen. Er zijn dan bij voortduring klachten over zaken die niet door de beugel kunnen. In 1995 wordt de actiegroep Mike & Dennis actief. Deze werkgroep signaleert misbruik van jonge jongens, keert zich tegen de toegenomen prostitutie en wil het park weer onvormen tot een 'normale' ontmoetingsplaats voor volwassen homo's. Elke grotere gemeente heeft wel een 'baan', een plek waar voornamelijk getrouwde mannen zonder commerciële bedoelingen seks hebben in de vrije natuur. De politie echter beweert pas begin dit jaar op de hoogte te zijn van wantoestanden in het Eindhovense park. Over de precieze aanvang van het zogenaamde Hades-onderzoek circuleren verschillende data. De politie heeft een andere agenda dan justitie in Den Bosch, terwijl minister Donner bij de beantwoording van Kamervragen over dit onderwerp zich nóg weer een ander startmoment herin-

SPOORENS BESMETTINGSGEVAAR WAS MINIMAAL

Het hiv-virus dat aids kan veroorzaken, waait niet zomaar over van de een naar de ander. Er is een direct bloedcontact nodig (bijvoorbeeld met besmette naalden) of onbeschermd (anale of vaginale) seks, waarbij vooral de passieve partner gevaar loopt. Iemand die besmet is, krijgt tegenwoordig een medicijncocktail die er in de meeste gevallen voor zorgt dat het virus zo ver wordt teruggedrongen dat het niet meer aantoonbaar is in het bloed. Op dat moment is ook het besmettingsgevaar uiterst gering, zeker wanneer de betrokkene alleen passieve seks heeft. In het geval van Fons Spooren was dat het geval. Als Spooren al onbeschermd seks zou hebben gehad, is de kans dat hij anderen in levensgevaar heeft gebracht, zo menen deskundigen, minimaal.

Van de actiegroep Mike & Dennis zegt de politie in eerste instantie nog nooit te hebben gehoord. Een ontkenning die niet lang vol te houden is. De voormalige voorzitter heeft nog aantekeningen van zijn gesprekken met recheerchers uit 1995 en 1996. Uiteindelijk moet de politie toegeven dat ze in maart van dit jaar opnieuw contact heeft gezocht met deze voorman, ruim vóór de arrestatie van Fons Spooren. Dat gebeurde niet toevallig. Daarvoor moesten de Brabantse dienders naar een compleet andere regio, omdat deze man inmiddels op meer dan een uur rijden van Eindhoven woont.

Door de aanvankelijke ontkenning van de contacten met de inmiddels opgeheven werkgroep raakt de politie zelf in het verdachtenbankje. Want waarom is men in eerste instantie niet eerlijk? Bovendien verklaart Mike & Dennis nu dat de werkgroep destijds uit elkaar spatte na intimidatie door de politie. De reden daarvoor blijft duister.

Twee dagen voor de eerste publicatie in de Gay Krant geeft de redactie twee recheerchers van het Hades-team inzage in de tekst. Ook dat feit wordt door de politie eerst ontkend en later toch toegegeven. Opmerkelijk daarbij is dat de politie, nadat ze de tekst op het privé-adres van de hoofdredacteur overhandigd krijgt, onmiddellijk doorrijdt naar de Roermondse gevangenis om er Fons Spooren mee te confronteren. De recheerchers melden zelfs waar ze de informatie hebben gekregen. Een duidelijke overtreding van de opsporingsregels.

Steeds meer bezoekers van het park menen te weten waarom de politie zo krampachtig reageert: telkens weer duikt de naam van een Haagse topambtenaar op. Hij rijdt in een dienstauto met chauffeur. Eén man weet zelfs zijn voornaam...

De Weertenaren Gor K. en Wiel R. worden verdacht van seks met jonge jongens en mensenhandel

Opschudding ontstaat er wanneer de toenmalige burgemeester Rein Welschen meent een krantenbericht uit het *Eindhovens Dagblad* te moeten bevestigen. Fons Spooren zou hiv-positief zijn en dus een gevaar vormen voor de volksgezondheid. Waarom Welschen daar juist ní mee komt is een volstrekt raadsel. De politie is - na 4000 telefoontaps - immers al maanden op de hoogte van dat feit. Spooren had namelijk contact met zijn consulente in het Tilburgse ziekenhuis waar hij wordt behandeld. Maar al die tijd kon hij gewoon zijn gang gaan, met alle gevaren van dien. Waarom is dit feit dan nu ineens zo belangrijk? De oplossing van dat raadsel ligt in de toevoeging van de burgemeester, die zijn uitspraak doet ná overleg met hoofdofficier van justitie Charles van der Voort en politiecommissaris L. Th. C. Kuijs. Welschen roept de jongens die contact hebben gehad met Fons Spooren nadrukkelijk op zich te melden voor een aids-test. Echter niet de aids-test, maar het zich melden is de échte reden. Er zijn op dat moment namelijk nauwelijks beschuldigende aanklachten tegen Spooren. Het lijkt er veel op dat Welschen door justitie wordt gebruikt als buikspreekpop. Zeker is dat justitie meer feiten moet hebben om het voorarrest te kunnen verlengen. Door de oproep worden enkele hoerjongens ongerust. Wanneer zij zich melden wordt ze dringend verzocht alsnog een aanklacht in te dienen of een eerdere aangifte aan te scherpen.

Ondertussen worden de verwijzingen naar Weert steeds sterker. Al snel blijkt dat deze vooral van doen hebben met andere, betrokken verdachten. Burgemeester Carel Majoor van de vlaaiestad roept de fractievoorzitters - door hem aangeduid als het presidium - bijeen voor overleg. Kennelijk voelt hij zich door het begrip 'hoge omes' aangesproken. Door alle publiciteit reageert Majoor als door een

WIE IS WIE?

Philippe Bär:	Hades-team:	Harry van Raaij: Fons Spooren:
Henk van Brummen:	Alouis Heijmans:	Anita Spooren: Felix Spooren:
Pavel Cuk:	Leon Heuvelmans:	Jan Suyver:
Pieter-Jan:	Roman Hysek:	Wim van der Valk:
Arthur Doctors van Laeuwen:	Cor K.:	Charles van der Voort: Arno van der Weide:
Piet-Hein Donner: Stefán Ficer:	Geert-Jan Knoops: Carel Majoor: Mike & Dennis:	Yvonne van der Weide:
Henk Greven:		Rein Welschen:
Wiktor Grodecki:	Wiel R.:	Frans Wiertz:

wesp gestoken. Op een in der haast bijeengeroepen persconferentie deelt hij mee dat er in zijn gemeente niets aan de hand kan zijn.

Toch worden er korte tijd later drie mannen uit Weert en omgeving gearresteerd. Allereerst is dat Cor K., de directeur van een bedrijf met 150 man personeel, die daarnaast voor een paar tientjes bij de politie mannen verlinkt die zich schuldig maken aan verboden contacten. En dat terwijl Cor ze zichzelf wel toestaat. Uitgerekend hij staat bekend als iemand met interesse voor wel heel erg jong. Zowel binnen zijn bedrijf als in het park weet hij de weg naar jonge Tsjechische jongens.

De ander is een goede vriend van hem, Wiel R., mededirecteur van een timmerfabriek, een oudere man bij wie Cor vaak kinderporno banden komt lenen. Ze staan opgeslagen in zijn wijnkeldertje, maar werden door de politie ondanks een huiszoeking nooit gevonden. Ook hij wordt verdacht van seks met jonge knapen, mensenhandel en het bezit van kinderporno. De dag na de arrestatie laat zijn zwager, de andere directeur, op het kantoor van Wiel de harde schijf van diens pc wissen.

Zowel Cor K. als Wiel R. zitten op dit moment nog steeds vast. Ook wordt er nog een 37-jarige inwoner uit het naburige Ittervoort door de politie aangehouden.

De genoemde feesten zouden aanvankelijk zijn gehouden in een blokhut in de achtertuin van Wiel R. en later bij een horecabedrijf in het buitengebied. Daar zouden jonge jongens, vooral asielzoekertjes, beschikbaar worden gesteld aan betalende liefhebbers. Er valt ook een naam: Arno van der Weide (42), eigenaar van vier zaken (waaronder het homovriendelijke Anker en de uitspanning De Toerist op de weg van Weert naar Stramproy); zijn bedrijf zou in de ogen van veel Weertenaren het epicentrum zijn van ontucht.

Arno van der Weide is radeloos. Vanaf juni van dit jaar ziet de zelfmade horecaondernemer de omzet van wegrestaurant De Toerist in Tungelroy met de dag teruglopen. De aanhoudende achterklap in het Weertse pleegt niet alleen een aanslag op zijn bedrijf en inkomsten, maar evenzeer op zijn gemoedsrust. Het ruime parkeerterrein blijft angstig leeg. Klanten zeggen geboekte feestjes af. Bruiloften worden plotseling geannuleerd. Doopfeesten gaan ineens niet door. De reden wordt nimmer bekendgemaakt, maar is Van der Weide maar al te duidelijk: geen mens wil meer gezien worden op een besmette locatie.

Leon Heuvelmans van de lokale afdeling van de PvdA en lid van het presidium, is op het gemeentehuis aanwezig als Carel Majoor zijn fractieleiders in paniek bijeen roept. De column waarin Youp van 't Hek kort na de aanhouding van Fons Spooren gekscherend een relatie legt tussen het Weertse stadsbestuur en 'Marokkaanse zuigkleuters' ligt op de vergadertafel. "De insinuaties dat wij betrokken zouden zijn bij pedofestjes, vind ik bezopen," roept de socialist een beetje makkelijk. "Speculaties zijn dodelijk. Ik wil er niets mee te maken hebben. Dit is een zaak van justitie."

Ook neemt Heuvelmans het onvoorwaardelijk op voor zijn partijgenoot Alouis Heijmans, wiens naam in het roddelcircuit steeds vaker wordt genoemd. Heijmans in juni van dit jaar: "Ik weet dat ik in verband word gebracht met sexfeesten die in

De Toerist zouden zijn georganiseerd. Ontkennen heeft weinig zin, roddels zijn nou eenmaal hardnekkig. Het enige wat ik erop kan zeggen is dat ik al 27 jaar gelukkig getrouwd ben. Ik heb vier dochters. Wat heb ik nou te zoeken bij homopartijtjes?"

Niettemin laat de geëmotioneerde Heijmans zich een serie clichés ontvallen die voeding geven aan de onsmakelijke geruchtenstroom in de richting van Van der Weide: "In elke roddel zit wel een kern van waarheid," zegt de voormalige wethouder. "Praatjes ontstaan niet zomaar. Waar rook is, is meestal ook vuur!"

Fons Spooren: 'Ik voelde dat de deken en ik dezelfde geaardheid hebben'

Brand is er inderdaad, echter niet in Tungelroy. Hoewel horecamaan Arno van der Weide openlijk homoseksueel is en ook een relatie onderhoudt met een jongere asielzoeker uit het nabijgelegen Baexem, blijkt na uitgebreid politieonderzoek niet dat hem een strafbaar feit is aan te wijven. Wel wordt meer en meer duidelijk dat Heijmans nog een politiek appeltje te schillen heeft met de horeca-exploitant. Uit onvrede met de gemeentepolitiek steunt Van der Weide als lijstduwer de Weertse Actie Partij, die na een turbulente verkiezingscampagne zelfs een wethouderszetel claimt. En wel de zetel die Alouis Heijmans al negentien jaar koestert. Heijmans vindt zijn wraak in het regionale bestemmingsplan, dat voorschrijft dat de hectare land achter De Toerist knollenveld hoort te zijn en niet de fantastische tuin die voor een vermogen is aangelegd. Van der Weide wordt dan ook gesommeerd om een bulldozer te laten komen. De dwangsom die hem vervolgens wordt opgelegd is inmiddels opgelopen tot meer dan 100.000 euro en betekent een zeker faillissement. Heijmans verklaart desgevraagd cynisch: "Tja, heel triest allemaal, maar regels zijn nou eenmaal regels..."

Een andere inwoner van Weert die het in de roddels moet ontgelden, is de plaatselijke deken. De 59-jarige 'kapelaan van de paus' Wim van der Valk van de Sint Martinusparochie is al jaren onderwerp van gesprek. Hij haalde vaak de landelijke pers met zijn opvallende uitspraken, met het feit dat hij van alle Limburgse pastoors de meeste misdienaars heeft en met zijn levende kerststal, die elk jaar duizenden bezoekers trekt. Hij was te gast bij onder anderen Andries Knevel en Sonja Barend. Van der Valk beleefde een late roeping. Voordat hij zich tot priester liet wijden, is hij handelaar in serviezen, kristal, porselein en luxe snuisterijen. Vanaf de kansel is hij erg anti-homoseksueel. Maar in Weert doen heel andere verhalen de ronde over zijn privé-leven. Wanneer in 1998 de zus van Arno van der Weide, Yvonne, eigenaresse van Het Anker, zelfmoord pleegt - ze is dan 36 - komt hij frontaal in botsing met de vele lesbische vriendinnen en homoseksuele vrienden van Yvonne. Tijdens de requiemmis vraagt hij de aanwezigen vanaf de preekstoel om vooral niet ter communie te gaan wanneer ze seksueel anders leven dan door de Bijbel wordt voorgeschreven. Er gaat een golf van verontwaardiging door de dekenale kerk.

Nog opvallender is zijn actie, tien jaar geleden,

tegen oud-bisschop Philippe Bär van Rotterdam. Deze uiterst populaire kerkleider moet uiteindelijk aftreden door aanhoudende geruchten over zijn geaardheid. Later blijkt uit het boek *De Katholieke Ziekte* dat die roddels werden aangewakkerd door ene Wim van der Valk, toen nog dolend in Antwerpen. In *Profetische Stemmen* omschrijft Bär zelf de chantage van Van der Valk cryptisch met: "De pijlen werden vanuit een hinderlaag op mij afgevuurd. Die aanvallen kon ik niet pareren, omdat het struikgewas geen zicht bood."

Van der Valk is een uiterst zakelijke man. Met veel ambitie weet hij voor zijn kerkelijke activiteiten zelfs grote sponsors te vinden. Opmerkelijk is dat hij dezelfde bedrijven over de streep trekt als Fons Spooren dat doet voor PSV. Geregeld komen de twee elkaar tegen, onder meer in het aan Philips gelieerde sterrenrestaurant de Karpendonkse Hoeve. Fons Spooren daarover: "Ik keek hem aan en voelde dat hij en ik dezelfde geaardheid hebben. Zoiets hoef je niet uit te spreken, je weet het gewoon."

Daarnaast kennen Wim van der Valk en Felix Spooren elkaar. Felix is de broer van Fons, pastoor in het nabijgelegen Geldrop en, volgens velen, belijdend homoseksueel.

Is de naam van de geestelijke uit het politiedossier geschrapt?

In dezelfde week dat Weert in de pers wordt genoemd in verband met het Anne Frankplantsoen, meldt Van der Valk zich bij bisschop Frans Wiertz in Roermond. Daar laat hij weten dat hij 'wegens een burn-out' met onmiddellijke ingang zijn taak wil neerleggen. Wiertz is daar niet gelukkig mee. Hij wijst Van der Valk op de Weertse roddels en waarschuwt hem dat zo'n plotseling vertrek de verdenking alleen maar zou kunnen versterken. Maar Van der Valk is niet tegen te houden. Al de volgende zondag meldt hij zijn verbaasde gelovigen per direct te stoppen als deken. De volgende dag is hij vertrokken, zijn kudde in ontredering achterlatend. Waarom zo plots? willen veel kerkgangsters weten. En vooral: waarom zo definitief?

Volgens het kerkbestuur gaat Van der Valk enkele weken naar zijn broer in Antwerpen omdat de deken doodziek is en vooral rust nodig heeft. In werkelijkheid wordt hij echter, begin augustus, door parochianen gesignaleerd in Malgrat de Mar, een toeristenstadje aan de Spaanse Costa Brava.

Drie jaar eerder kreeg de deken het aan de stok met een Weertse familie vanwege het heilig vormsel van hun dochter. De commercieel ingestelde priester verplichtte elk kind bij die gelegenheid om voor 50 gulden een bijbeltje te kopen. Maar in het bewuste gezin waren al twee van deze bijbeltjes aanwezig. Precies een jaar eerder had de oudere zus ook al het vormsel gedaan en was er net zo'n bijbeltje aangeschaft. Van der Valk zette de familie voor het blok: geen bijbel, dan ook geen vormsel! De familie koos voor het laatste, maar zocht wel publiciteit bij het tv-programma *Kopspijkers* van Jack Spijkerman. Van der Valk werd genomineerd voor De Vergulde Nachtspiegel, de prijs voor een

DE HYPOCRISIE VAN ENKELE HOOFDROLSPELERS

Alle hoofdrolspelers in dit verhaal hebben één ding gemeen: hun grenzeloze hypocrisie. *Monseigneur Wim van der Valk* toont enorme belangstelling voor alles wat met homoseksualiteit te maken heeft, maar weigert homoseksuele gelovigen de sacramenten. De in dit dossier genoemde hoge functionaris van de ambassade is overduidelijk homoseksueel en bezoekt *gay bars* in Praag. Toch schrijft journalist Willem Oltmans in zijn dagboeken dat dezelfde man, als die in 1972 op de ambassade in Moskou werkt, op verzoek van toenmalig minister Joseph Luns alles in het werk stelt om hem tegen te werken omdat hij - Oltmans - openlijk niet is.

De ambtenaar (zie verderop) is op het ministerie van Justitie fervent tegenstander van de openstelling van het burgerlijk huwelijk voor lesbische stellen en homoparen, ook als al zijn collega's al lang voorstander zijn. Bovendien geeft hij mede leiding aan een ministerie waar bestrijding van betaalde seks met minderjarigen blijkbaar hoog op het prioriteitenlijstje staat, terwijl hij tenminste de schijn wekt zich met vergelijkbare praktijken in te laten.

belachelijke actie. Vanaf dat moment was de rebelse familie niet meer welkom in Gods huis, zoals dat werd beheerd door de deken.

Soms lopen dingen heel toevallig. Uitgerekend deze familie, op vakantie in Lloret, hoort van kennissen dat de pastoor - die zich in Weert ziek heeft gemeld - elke dag met jonge knapen op de terrassen aan zee zit. De nog steeds verbolgen vader besluit daarop drie dagen lang met zijn gloednieuwe digitale camera op de bewuste boulevard te gaan posten. En jawel: op 11 augustus heeft hij beet. Hij fotografeert Wim van der Valk ontspannen genietend achter een pilsje, in gezelschap van jonge knapen die hij later aanduidt als 'zijn acolieten'.

"De waarheid verdedigt zichzelf," schrijft de deken twee weken later over de seksroddels waarin hij zelf een rol speelt. Op de voorpagina van de huis-aan-huiskrant *Land van Weert* deelt hij mee: "God zij dank kennen we in Nederland een openbare en onafhankelijke rechtsgang. Als er betrokkenheid is van Weertse mensen bij zaken waar de geruchten over gaan, dan komen die mensen vanzelf voor de rechter. Bij die rechtsgang kan dan iedereen zien dat ik daar niet bij ben. Misschien zou het leuk zijn voor bepaalde media, maar ik ben daar dus niet bij. Ik ben de kerk nooit ontrouw geweest." In deze krant laat de deken zijn stadgenoten bovendien snerend weten dat de doorsnee Weertenaar wat al 'te gemakkelijk doorslaat als het om roddels gaat'. Later zegt een van de hoofdverdachten in de kwestie rond het Anne Frankplantsoen zeker te weten dat de naam van deken Van der Valk vrijwel meteen na de arrestatie van Fons Spooren uit het politiedossier is geschrapt. Hoogleraar mr. Geert-Jan Knoops, de raadsman van Fons Spooren, meldt dat zo'n ingreep wel degelijk mogelijk is, zeker wanneer daar iets tegenover staat of wanneer er een zwaarder belang mee is gediend.

Niet alleen in Weert duiken onmiddellijk na de arrestatie van Fons Spooren op 13 mei van dit jaar namen van 'hoge omes' op. Ook worden met regelmaat en grote stelligheid verbindinglijnen met Den Haag genoemd en, nog specifiek, met de ambtelijke top.

Zo wordt er in die periode naar aanleiding van een interview met Gay Krant-hoofdredacteur Henk Krol in het tv-programma *Nova* een brief op de redactie van de Gay Krant in Best bezorgd, afkomstig van Henk Laarman. Daarin stelt Laarman (52) - aanvankelijk onderzoeker bij de politie en daarna bij het ministerie van VROM, waar hij is aangesteld om interne fraude op te sporen - connecties te zien tussen een zaak die hij ooit onder ogen kreeg in Den Haag en 'het misbruik van kinderen in Eindhoven'. Laarman blijkt ontslagen na een doofpotaffaire bij VROM. In zijn strijd tegen het ontslag komt hij in contact met andere onderzoekers die eveneens te maken hebben met doofpotaffaires. Ze ontdekken een andere kwestie die volgens hen te maken heeft met de 'hoge omes' naar wie bezoekers van het Anne Frankplantsoen verwijzen.

Bezoekers van het Anne Frankplantsoen herkennen Pieter-Jan van onze foto

Laarman schrijft aan de Gay Krant over een chauffeur van het ministerie van Justitie: "Die chauffeur overleed aan een hartaanval op 50-jarige leeftijd. Dat is mogelijk veroorzaakt door spanningen op zijn werk. Wat was het geval? Zijn baas, een top-ambtenaar van Justitie, had de gewoonte schandkna-

PROFESSOR ROB TIELMAN

'Onbewust willen deze mannen worden gestraft'

Bij topambtenaren, zowel van ministeries als van ambassades, wordt onkrekbaarheid verondersteld. Toch bezoeken zij dubieuze homoclubs, worden hun prostitués vervoerd per dienstauto en zijn hun chauffeurs getuige van onsmakelijke praktijken op de achterbank.

Fons Spooren weet dat hij door zijn hoge maatschappelijke positie kwetsbaarder is dan meer anonieme Nederlanders. Niettemin kennen alle prostitués in het Anne Frankplantsoen hem als de kroonprins van PSV.

De genoemde directeur van een bedrijf met 150 man personeel informeert tegen betaling de politie, waarna hij zich door de jongens die hij zojuist heeft verraden voor dezelfde prijs laat bevredigen.

De vraag luidt: waarom spelen deze mannen met vuur?

Professor dr. Rob Tielman, socioloog, homowetenschapper en auteur van het boek *Homoseksualiteit in Nederland: "De meest voor de hand liggende verklaring is dat dergelijke mensen hun eigen homoseksualiteit niet hebben aanvaard en onbewust hopen te worden betrap en gestraft voor hetzelfde*

gedrag dat zij vaak publiekelijk hebben veroordeeld. Het is een bekend verschijnsel dat degenen die homoseksualiteit het scherpst afwijzen, vaak hun eigen gevoelens onderdrukken, bijvoorbeeld door andere homo's te discrimineren. Potenrammen is daarvan een agressieve uitwas. Stiekem gedrag hoort zeker bij dit patroon.

Dubieus vind ik de rol van de politie, die gebruikmaakt van betaalde informanten. Er zijn genoeg homo's bereid om zonder financiële vergoeding en als verantwoordelijk burger de politie op de hoogte te houden van strafbare feiten. Als kenner heb ik zelf in veel gemeenten politie en gemeentebestuur geadviseerd hoe zij het beste met problemen op homobanen om kunnen gaan. Daarbij is nooit gebruikgemaakt van betaalde informanten, wel van plaatselijke COC-afdelingen. Het verbaast mij dat de gemeente Eindhoven en justitie naar aanleiding van mogelijke problemen in het Anne Frankplantsoen nooit een beroep hebben gedaan op alle beschikbare deskundigheid op dit gebied."

pen op te laten pikken met zijn dienstauto. Hij pleegde seksuele handelingen met de jongens op de achterbank van zijn dienstauto terwijl die chauffeur daarvan mocht meegenieten."

In zijn brief beschrijft de ex-rechercheur tevens een voorval in de hofstad: "Toen deze topambtenaar er de gewoonte van maakte zijn chauffeur om twee uur 's nachts uit zijn bed te bellen om hem op te (laten) halen bij een bekende homoclub in Den Haag en hij de dienstauto onderkopte omdat hij straalbezopen was, knapte er iets bij die chauffeur. Hij stapte naar zijn chef en maakte melding van dit gedrag. Die chef sprak zijn DG (directeur-generaal, red.) erop aan. Die wilde geen ruchtbaarheid en daarmee ontstond een doofpotzaak die de chef op een overplaatsing kwam te staan. Die chauffeur overleed korte tijd later. De weduwe kent al deze verhalen."

Tijdens het onderzoek door de Gay Krant en Panorama naar aanleiding van, onder meer, deze brief wijst de beschuldigende vinger al snel in de richting van één bepaalde hoge ambtenaar op het ministerie van Justitie. Door sommige bezoekers en 'klanten' van het Anne Frankplantsoen wordt zijn foto herkend als een van de mannen die daar komen, anderen zeggen dat zijn gezicht hun 'verrekte bekend voorkomt'.

De bewuste ambtenaar - die wij in het vervolg van dit verhaal Pieter-Jan zullen noemen - werkt bij het ministerie van Justitie en klimt gaandeweg op tot een zeer hoge post.

De geluiden uit het Anne Frankplantsoen lijken erop te duiden dat dit de man is die wordt bedoeld in de voornoemde brief van de ex-rechercheur.

Op het ministerie is het een publiek geheim dat de regenteske Pieter-Jan homoseksueel is. Zelf komt hij er niet voor uit. Gelukkig kunnen ook topambtenaren, net als zeer vooraanstaande politici, tegenwoordig gewoon homoseksueel zijn. Dat was nog maar enkele jaren geleden heel anders. Voorwaarde is wel dat ze open over hun geaardheid zijn en - net als hun heteroseksuele collega's - een onberispelijk leven leiden. Bovendien moeten ze zich houden aan hun gedragscode, die erop neerkomt dat ze zich volledig dienen te distantiëren van alles wat zelfs maar riekt naar ongeoorloofde praktijken; al is het alleen maar om te voorkomen in een chantabele positie te geraken. 'Verborgen' homoseksuelen, zeker als ze zich begeven op plekken waar strafbare feiten worden gepleegd, zijn niet geschikt voor een dergelijke functie. Zij lopen het risico dat ze zich kunnen laten chanteren en worden daarmee kwetsbaar.

Van de bewuste ambtenaar is bekend dat hij een warme belangstelling heeft voor jonge mannen, met name uit Tsjechië. Er zijn niet veel mensen die toegang krijgen tot het privé-leven van Pieter-Jan. Zijn meeste kennissen houdt hij op afstand. Slechts een enkeling kent zijn geaardheid. Deze vertrouwelingen gaan ervan uit dat iemand op zo'n hoge post zelf wel zal weten waar de scheidslijn ligt tussen wat wél en niet oorbaar is. Kennissen van Pieter-Jan menen dat door die geheimhouding een alcoholprobleem is ontstaan.

Alleen intimi weten dat hij een veel jongere vriend heeft in Praag, Pavel Cuk. Pieter-Jan doet er alles

aan om deze knappe jongeman zo vaak als maar kan te ontmoeten. Hij neemt vele gelegenheden te baat om naar de Tsjechische hoofdstad af te reizen. Na enkele jaren is Pavel zelfs welkom in zijn statige woning. De Tsjech is dan - aangemoedigd door zijn beschermheer Pieter-Jan - inmiddels student rechten aan de Universiteit van Olomouc.

In Praag gaat Pavel voor zijn vriend Pieter-Jan op zoek naar jongere knapen...

Arthur Docters van Leeuwen, de toenmalige BVD-chef en latere super procureur-generaal, zou bij diverse gelegenheden aan collega-juristen het verhaal hebben verteld dat hij het gevaar dat Pieter-Jan chantabel kon worden, doorzag. Hij vindt het vreemd dat de ambtenaar zijn vriend op geen enkele officiële gelegenheid durft te tonen. Ook anderen melden dat Pieter-Jan zich zelfs naar zijn geliefde theatervoorstellingen in Amsterdam (hij was korte tijd bestuurslid van een culturele instelling) altijd laat vergezellen door een zogenaamde 'vriendin'. Dit om maar vooral niet in de homohoek geduwd te worden.

Over Arthur Docters van Leeuwen gaat bij ingewijden het verhaal dat hij Pieter-Jan een keer heeft uitgenodigd voor een etentje bij hem thuis en daarbij nadrukkelijk ook zijn Tsjechische vriend Pavel inviteerde. De ambtenaar zou daar heel verschrikt, bijna beledigd op hebben gereageerd. Maar Docters van Leeuwen zou nog verder zijn gegaan door te stellen dat hij daags na het etentje iedereen op het ministerie zou vertellen dat Pieter-Jan en zijn homoseksuele vriend waren langs geweest om daarmee 'in één klap van al dat geheimzinnige gesodemier af te zijn'.

Hoe goed ook bedoeld, Pieter-Jan durft de uitdaging voor een coming out niet aan. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat de meeste Nederlandse kennissen van de ambtenaar niets weten over de bijzondere achtergronden van die knappe Pavel. In de wereld van liefhebbers van homoporno met jonge jongens is Pavel een vooraanstaand model. Hij speelt een hoofdrol in onder meer *Das fikende Klassenzimmer* uit de serie *Action Boys* onder regie van Roman Hysek. Later groeit Pavel uit tot regisseur van een groot aantal van dergelijke producties met spannende namen als *Crazy Cute Young Boys!*

Regisseur Roman Hysek werd begin dit jaar in

De 'doodzieke' deken Wim van der Valk vindt verpozing aan de Costa Brava in gezelschap van zijn jeugdige acolyeten

Praag door de politie opgepakt wegens handel in jonge jongens en zit daarvoor nog steeds gevangen. Wie in Praag voor dit yergrijp wordt aangehouden, wordt verdacht zich te hebben ingelaten met heel jonge kinderen. De huidige wettelijke leeftijdsgrens is er immers drie jaar lager dan bij ons.

Een voormalige goede vriend van Pieter-Jan heeft de twee indertijd vaker samen gezien. Van Pavel hoort hij dat deze voor Pieter-Jan in Praag ook afspraken regelt met erg jonge jongens. Daarbij is op de achtergrond ook een toenmalige hoge functionaris van de Nederlandse ambassade in Tsjechië betrokken. (Ook zijn naam en exacte functie zijn bij ons bekend.) Samen met Pavel en Pieter-Jan maakt deze vaak tochten langs homokroegen. In 1994 zijn zowel Pieter-Jan als de ambassade medewerker betrokken bij het staatsbezoek van koningin Beatrix en prins Claus aan Tsjechië. Bij dit bezoek zou Pavel zelfs hand- en spandiensten hebben verricht.

Als Pavel ouder wordt, verandert de liefdesrelatie tussen hem en de ambtenaar van Justitie in een goede vriendschap. Pavel zet een punt achter zijn commerciële erotische activiteiten en legt zich toe op zijn studie, maar blijft nog wel belangstelling tonen in het geven van reiki-massages.

Wanneer Cuk de titel *magistre* mag voeren, meester in de rechten, legt hij zich toe op heel andere vakgebieden, zoals psychologie, filosofie en theologie. In zijn boek *Ongewone dialoog met het universum*, pleit hij onder andere voor meer tolerantie ten aanzien van homoseksuelen. Hij is de laatste jaren - om onduidelijke redenen - niet meer werkzaam als jurist. Er zijn aanwijzingen dat dit te maken heeft met de arrestatie van Hysek. Een woordvoerder van de Praagse politie wil hier geen details over kwijt, maar geeft wel toe dat de naam Pavel Cuk bij hen bekend is.

Topambtenaar Pieter-Jan verstaat de kunst van het overleven. In 1996 wordt door minister Winnie Sorgdrager vrijwel de complete top van het ministerie van Justitie vervangen. Secretaris-generaal Jan Suyver en de directieuren-generaal Henk van Brummen en Henk Greven worden rücksichtslos afgeserveerd. Volgens ingewijden zijn zij daarover nog altijd zwaar gefrustreerd. Slechts weinigen ontkomen aan de koude sanering; Pieter-Jan wel. In 1994 verlaat de bewuste ambassade medewerker zijn post in Tsjechië. Pieter-Jan verliest daardoor zijn 'maatje' in Praag. Dat is het moment waarop hij volgens sommige betrouwbare bronnen voor het eerst wordt gesignaleerd rond het Eindhovense Anne Frankplantsoen. De één spreekt daarbij over een dienstauto met chauffeur, de ander meent hem te hebben gezien met een fraaie oude gerestaureerde auto.

Hij zou belangstelling hebben getoond voor de mannen die elke avond aanwezig zijn onder het afdak van de gemeentelijke Technische Dienst. In het park bestaat dan een duidelijke indeling naar seksuele deelvoorkeuren. Volwassen homoseksuele mannen die op zoek zijn naar andere jongens en mannen; heren die uit zijn op betaalde seks met Nederlandse knullen of (te) jonge Marokkaanse knaapjes en mannen met een voorliefde voor Aziatisch of Oost-Europees.

'Op het ministerie durft niemand iets tegen hem te ondernemen'

Die laatste groep is vooral te vinden bij het gebouw

van de Technische Dienst, waar Wiel R. en Cor K. (zie het artikel over Weert) in mei van dit jaar door de politie worden opgepakt. De gewenste jongens zijn zelf nooit aanwezig, maar er kunnen wel afspraken gemaakt worden voor een ontmoeting later. Vaak worden de liefhebbers, nadat ze hebben afgekeurd, doorverwezen naar een oppikplek onder een brug in het Duitse Essen. Ook voor georganiseerde reizen naar Praag waarbij de bezoekadressen al vanuit Nederland worden geregeld, is dit het goede loket. Voor Pieter-Jan was juist die Praagse connectie van belang, zo menen enkele getuigen.

Een oud-bewindspersoon, gevraagd naar een reactie op deze bevindingen, reageert niet eens geschrokken. "Ik betreurde het dat 'Pieter-Jan' nooit openlijk voor zijn homoseksualiteit durfde uit te komen. Daar heb ik het weleens met hem over gehad. Zijn verweer was dat zijn oude moeder - hij is enig kind en zij leefde toen nog - dat niet zou kunnen verwerken. Ik heb dat gerespecteerd, maar was er niet gelukkig mee."

Deze voormalige baas van het ministerie vertelt bovendien dat de betreffende ambtenaar vaak in het buitenland was. "Hij werd door medewerkers van het ministerie gezien als een lastig mens. Ik heb vaak samen met hem gereisd. Zo herinner ik me meerdere bezoeken aan Praag. Die stad had zijn voorkeur. Hij was er vaak."

In de tijd dat ik met hem samenwerkte, heb ik hem weleens gezien met zijn Praagse vriend. Ik hoopte dat het een bestendige relatie zou worden, ik vond 'Pieter-Jan' een eenzame man die zich moeilijk kon binden. Ik wenste hem iemand die zijn eenzaamheid kon wegnemen. Ik vermoedde ook dat hij door die eenzaamheid een drankprobleem had. Dat camouflleerde hij goed, maar er waren wel aanwijzingen. Vooral als hij tijdens diners lang natafelde met een fles whisky onder handbereik.

Volgens mij kwam die Praagse vriend ook vaak bij hem logeren. Ik weet niet of de toenmalig secretaris-generaal van dit alles op de hoogte is gebracht. In elk geval niet door mij. Ik wist dat hij op jongemannen viel. Maar dat is een privé-kwestie. Ik ging ervan uit dat hij alleen seksueel omging met jongens boven de leeftijdsgrens. Dat mag je toch van een intelligent man in zijn positie verwachten. Ik had geen reden te vermoeden dat dit anders kon zijn. Dus heb ik daarover nooit met zijn baas, de secretaris-generaal, gesproken."

"Tegelijkertijd moet ik eerlijk zeggen dat toen de kwestie van het Eindhovense Anne Frankplantsoen in verband werd gebracht met Marokkaanse en Tsjechische jongens en hooggeplaatste functionarissen bij justitie, ik meteen aan 'Pieter-Jan' moest denken."

Ook een andere bewindsman, die nadrukkelijk anoniem wil blijven, zegt al jarenlang te hebben geweten van Pieter-Jans geaardheid met een voorkeur voor jong. Net als zijn collega blijkt ook hij allerm minst geschokt. "Veel medewerkers op het ministerie hebben sterke vermoedens in die richting," zegt hij. "Maar niemand durft iets tegen hem te ondernemen. Vooral dát onderwerp is taboe. De angst regeert op het departement."

Op grond van ons onderzoek ontstaat rond de bewuste ambtenaar het beeld van een machtige, maar tegelijk ook hoogst eenzame man, die vrijwel nergens bekendstaat als aimabel. Hij wordt door medewerkers van het ministerie veelal gekenschetst als iemand die omhoog likt en naar beneden trapt. Het type dat altijd aanschuurt tegen de macht en lager geplaatsten behandelt als oud vuil.

Menig nieuwe minister moet na een publicitaire of politieke beginnersfout een beroep doen op de kennis en sluwheid van Pieter-Jan. Die hulp geeft hij al te graag, wetend dat daardoor zijn macht alleen maar zal worden vergroot. Een standaardzin waarmee hij in zulke gevallen zijn hulp aanbiedt, luidt: "Mag ik uw fiets uit de wind zetten?" Hij wil daarmee aangeven dat hij bereid is zelfs de moeilijkste klusjes te klaren. Toch verliest hij na verloop van tijd bijna altijd de eerst zo zorgvuldig opgebouwde vriendschappelijke band.

Ook binnen de eerder geduide culturele instelling was hij niet erg populair en Pieter-Jan moest vroegtijdig zijn bestuursfunctie neerleggen, omdat hij publiekelijk zijn medebestuurders afviel. Naar buiten toe werd meegedeeld dat dit gebeurde omdat hij al zijn tijd wilde besteden aan zijn werkzaamheden op het ministerie.

Tijdens zijn loopbaan heeft de ambtenaar een paar keer gesolliciteerd naar hogere functies op de ministeries van Binnenlandse Zaken en Defensie. Of er toen al negatieve adviezen waren die verband hielden met zijn verborgen interesses en chantabele positie, is niet duidelijk. Vaststaat dat hij uiteindelijk voor die posten werd afgewezen. Hoge ambtenaren menen echter zeker te weten dat die negatieve adviezen er in elk geval wél zijn als hij een gooi doet naar een topfunctie op het ministerie van Justitie. Minister Donner zou een negatief rapport van de AIVD en de Rijksrecherche terzijde hebben geschoven. Een oud-minister: "'Pieter-Jan' moest van Donner de bewuste functie krijgen. En die kreeg hij ook."

Ook in Tsjechië, en dan met name in Praag, vinden we aanwijzingen voor de opmerkelijke handel en wandel van Pieter-Jan. Praag is de stad van de beroemde burcht, het Gouden Straatje, de astronomische klok en de gotische Karelsbrug. Het is de plek waar communistische architectuur krampachtig probeert de frivole bouwstijl van de bourgeoisie te overschaduwen en waar de halfgodse schrijver Franz Kafka zijn protagonist liet verdwalen in een absurd bureaucratisch labirint.

Maar Praag heeft ook een ander imago, minder idyllisch en cultureel verpletterend: dat van hoofdstad van de Europese seksindustrie. In geen enkele voormalige Oostblokstad - zelfs niet in het zwoele Boedapest - manifesteert de schaduwzijde van het ooit verfoeide kapitalisme zich zo meedogenloos als in de Tsjechische metropool. Het product porno is voor Praag een niet onbelangrijke bron van inkomsten en heeft een zuigende werking op hoeren uit omliggende en armere landen zoals Polen, Rusland en Roemenië. Prostitutie, decennia lang door de Tsjechische autoriteiten botweg ontkend, tiert er even welig als de pornofilindustrie.

Voor connaisseurs typeert de wervende kreet *Czech Boys* op videobanden niet alleen een populair genre, maar geldt ook als kwaliteitslabel. Met name de Praagse homoscène is grotendeels in handen van de snoeiharde Oekraïense maffia, die zich geenszins lijkt te storen aan de minimumleeftijd van 15 jaar die de wet hier voorschrijft. Ook in Tsjechië geldt dat de jongste modellen het meeste geld opleveren. Volgens filmregisseur Wiktor Grodecki, die met twee documentaires de schemerzone van de Praagse kinderporno-industrie blootlegt, past de handel in seks met jongeren in de totale decadentie van het Westen. "Er komt in Oost-Europa een nieuw soort kolonisatie op gang," voorspelt de geboren Pool al acht jaar geleden, "ditmaal door gegoede burgers, academici en zakenlui, die zich niets aantrekken van het psychische en lichamelijke welzijn van hun slachtoffers. Dat zegt alles over de moraal van het Westen. De psyche daar is blijkbaar zo verwoest dat men dit onze kinderen aandoet. Er is in de laatste fase van het kapitalisme een nieuwe wrede mens ontstaan, intelligent, cynisch en gevoelloos. Die mens doet niet zijn eigen samenleving onrecht aan, maar gaat ervoor naar het buitenland. Daardoor is Praag verworpen tot het harteloze hart van Europa."

In Praag gaat het duo geregeld met de dienstauto langs jongensbordelen

In dat Praag zijn ook Pieter-Jan en zijn jonge minnaar Pavel Cuk bij voortduring actief. Soms laat Pieter-Jan zich vergezellen door de voornoemde

ONTUCHT EN DE WET

In veel westerse landen, waaronder ook Nederland, gold tot voor kort de minimumleeftijd van 16 jaar waarop mensen met elkaar seks mochten hebben. Onder druk van het Europees Parlement is die wetgeving recentelijk aangepast. De ondergrens van 16 jaar geldt nu alleen voor onbetaalde seks, voor commerciële activiteiten is de leeftijd opgeschroefd naar 18 jaar. Ondanks de goede bedoelingen om jongeren in bescherming te nemen, is dit onderscheid in de praktijk vrijwel onwerkbaar. Hoerenlopers vragen immers zelden naar een geboorteakte. Met name in de laatste decennia werden kinderen steeds vroeger geslachtsrijp. Toen het Europees Parlement enkele jaren geleden vaststelde dat kinderen tot 12 jaar op de achterbank van een auto moesten worden vastgesnoerd in een speciaal zitje, protesteerde met name Nederland luidkeels. Toenmalig verkeersminister Tineke Netelenbos wees erop dat 11-jarigen soms net zo fors zijn als hun ouders. In ons land lijken veel vrouwelijke prostituees minstens 20 jaar, terwijl ze in werkelijkheid nog 18 moeten worden en niet zelden zelfs 16. In de homowereld is het niet anders.

In Tsjechië, kandidaat-lid van de Europese Unie, ligt de leeftijdsgrens voor

betaalde én onbetaalde seks op 15 jaar, zowel voor homo- als heteroseksuelen. Vandaar dat veel liefhebbers dit voormalige Oostblokland zien als een lolitaparadijs. Op 1 januari 2004 zal echter ook daar de wet, onder druk van Brussel, worden aangepast. Met ingang van die datum mag betaalde seks ook in Tsjechië pas vanaf 18 jaar. Overtredingen kunnen met maximaal vijf jaar cel worden bestraft.

Zowel de Nederlandse als de Tsjechische zedenwetgeving kent een ruime differentiatie van de strafmaat in geval van ontucht. Seks met kinderen jonger dan de minimum leeftijd kan in beide landen worden bestraft met maximaal 12 jaar hechtenis, afhankelijk van eventuele dwang en het toedienen van lichamelijk letsel. In Nederland staat op commerciële seks met 16- tot 18-jarigen - mits zonder dwang en lichamelijk letsel - ten hoogste vier jaar.

In sommige Aziatische landen heeft men overigens een heel creatieve oplossing gevonden om te bepalen wanneer seks wordt toegestaan. Kinderen worden geslachtsrijp geacht vanaf het moment dat ze beharing hebben in de schaamstreek.

hoge functionaris van de ambassade. Volgens intieme vrienden uit die tijd trekt het duo er niet een dienstauto geregeld op uit om jongensbordelen te bezoeken. In welke leeftijdscategorie de ambtenaar zijn vertier zoekt, laat zich raden: vertrouwelingen van Pieter-Jan weten dat hij een absolute liefhebber is van 'jong vlees'. Vlees dat hij dan - en naar verluidt nog steeds - bij voorkeur zoekt aan de zelfkant van het Praagse homocircuit. Alle reden dus om daar een 'fotoconfrontatie' aan te gaan...

Afgelopen maand. Club Pinocchio, op de hoek van Seifertova en Příběnická en drie minuten lopen van het Centraal Station van Praag, opent om 18.00 uur haar deuren. Niet veel later lonkt een twintigtal mannen vanaf een lange bank aan de linkerzijde van de zaak naar jonge jongens. De klandizie in Pinocchio is internationaal, de voertaal Engels. De prostituees lijken allemaal volgens duidelijke instructies te opereren. Na enig *social eye contact* schuift een jongen aarzelend naast een potentiële klant en opent het gesprek met een standaardzin. "I am 18 years old and suck very well." Het manneke beweert Jiri te heten en ligt dat het gedrukt staat. Met zijn blond-donzen perzikhuid, fijne gelaatstreken en onvolwassen stemgeluid, kunnen wij hem onmogelijk ouder inschatten dan 14. Jiri's glimlach is aandoenlijk. Verwachtingsvol kijkt hij zijn mogelijke klant aan. Zijn zwijgen is veelbetekend: na het openbaren van zijn naam, leeftijd en professionele vaardigheden, is zijn vocabulaire uitgeput. Tot zijn teleurstelling houdt de relatie dan ook niet lang stand. "Maybe later," fluistert hij.

De vaste chauffeur van Pinocchio is een getecteyleerde vijftiger die luistert naar de naam Stefan Fičer. Hij onderhoudt met een onopvallende taxi een exclusieve pendeldienst tussen Pinocchio en Escape to Paradise, een andere homoclub die blijkbaar hetzelfde management kent. Zoals een goede chauffeur betaamt, is ook Stefan wel in voor een praatje. Hij is graag bereid om onze foto van de bewuste ambtenaar nader te bestuderen. Zelfs het licht van een lantaarnpaal is voldoende om binnen enkele seconden zijn conclusie te trekken. "Dit is een heel goede klant van Pinocchio," meldt hij met overtuiging. "Keurige meneer, strak in het pak, draagt altijd een stropdas. Hij is recentelijk zeker drie keer hier geweest. Hij komt namelijk altijd met een eigen auto. Een grote, donkere wagen, mét chauffeur. Lang blijft hij nooit binnen. Hij kiest een jongen en vertrekt. Aardige, rustige man. Hij is rijk. Komt uit Holland... tòch?" Niet alleen chauffeur Fičer herkent Pieter-Jan, ook de eigenaar van Club Pinocchio, gewend om over zijn klanten te zwijgen, spreekt bevestigende woorden.

Een zo hoge ambtenaar hoort niet thuis in een dergelijke hoerentent

Bij de Praagse politie is bekend dat in Club Pinocchio jongens werken van wie velen slechts vijftien jaar oud zijn. Dat is in Tsjechië tot eind dit jaar wettelijk toegestaan, maar ze zijn er ook van op de hoogte dat er nóg jongere prostituees werkzaam zijn. Daarom zijn er het afgelopen jaar een aantal ingevallen gedaan, recentelijk nog drie weken geleden. Een woordvoerder van de politie bevestigt dat Club Pinocchio om die reden sluiting boven het hoofd hangt, zeker na de wetswijziging in 2004.

Terug in Nederland stelt een ervaren topjurist, zelf bekend met de gedragscode voor hoge ambtenaren, na bestudering van onze bevindingen: "Allereerst is duidelijk dat zowel in Praag als in Nederland dienstauto's zijn gebruikt voor doeleinden die niets met het werk te maken hebben. Dat gedrag is laakbaar. Over de ontmoetingen met jongens kan ten aanzien van 'Pieter-Jan' worden vastgesteld dat - zelfs als hij alleen jongens meenam die ouder zijn dan de wettelijke leeftijdsgrens, wat in dit geval niet waarschijnlijk is - het duidelijk is dat hij die oppikte in gelegenheden waar iedereen objectief kan vaststellen dat er ook té jonge jongens hun diensten aanbieden. Als hij dan besluit daar meermalen te komen, en dus niet per ongeluk of eenmalig, dan is dat een bewuste keuze die in strijd is met de gedragscode die geldt voor dergelijke ambtenaren. Ik zou laakbaar zijn wanneer ik gelegenheden zou frequenteren waar bijvoorbeeld drugs verhandeld worden. Een zo hoge ambtenaar kan het zich in zijn

positie niet veroorloven gezien te worden in een dergelijke Praagse hoerentent of een Eindhovens ontuoetingspark. Zelfs als de jongens in Praag nog binnen de daar geldende leeftijdsgrens zouden opereren, dan is het nog overduidelijk dat zij jonger zijn dan wij in Nederland wettelijk aanvaardbaar achten. Dat laatste moet voor iemand die zo hoog werkzaam is op het ministerie van Justitie zwaar meetellen. Het is uiterst hypocriet als hij zou vinden dat iets wat Fons Spooren zwaar wordt aangerekend, niet voor hem zou gelden."

Agenten van het Hades-team, belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het Anne Frankplantsoen, zijn inmiddels tweemaal afgereisd naar Praag, waarvan de laatste keer zelfs zeer recent. Eén van hen meldt: "De informatie die we daar aantreffen, ligt zo gevoelig dat het Openbaar Ministerie ons op het hart heeft gedrukt er geen mededelingen over te doen."

Dit dossier is het resultaat van een uitgebreid journalistiek onderzoek dat door de Gay Krant en Panorama in gezamenlijkheid is uitgevoerd. Deze unieke samenwerking werd kort na de arrestatie van Fons Spooren tot stand gebracht. In die periode kwam de Gay Krant, mede op grond van informatie die de redactie in Best bereikte, tot de conclusie dat de zaak-Spooren weleens een afleidingsmanoeuvre kon zijn voor een veel grotere affaire, waarbij onder anderen hoge ambtenaren en een kerkelijk leider betrokken zouden zijn. In de veronderstelling dat de journalistieke onderzoekscapaciteiten dienden te worden uitgebreid, zocht de Gay Krant contact met Panorama. Na een gesprek tussen beide hoofdredacties werd besloten het verdere onderzoek gezamenlijk voort te zetten; bovendien werd afgesproken dat - indien zou worden besloten de resultaten van het onderzoek openbaar te maken - beide bladen gelijktijdig hetzelfde artikel zouden publiceren. Verslaggevers van de Gay Krant en Panorama hebben voor hun onderzoek talloze bronnen geraadpleegd en, naast PSV-directeur Fons Spooren, tientallen direct en indirect bij de Anne Frankplantsoen-affaire betrokken personen geïnterviewd, alsmede enkele van hun raadslieden. Daarnaast is indringend en herhaaldelijk gesproken met oud-ministers en -staatssecretarissen, rechters, leden van de Staten-Generaal en van de Raad van State, officieren van justitie, (hoge) geestelijkheid in binnen- en buitenland, ambtenaren van politie en justitie, alsmede medewerkers van verschillende departementen en hun familie. Gezien de veelal hoge maatschappelijke posities die onze bronnen hebben bekleed, of nog steeds bekleeden, hebben wij hun anonimiteit zoveel mogelijk gewaarborgd. Op grond van onze bronnen en hun verhalen in dit dossier kunnen wij het volgende concluderen: de bewuste topambtenaar 'Pieter-Jan' - van wie de echte naam bij ons bekend is - leidt op zijn minst een leven dat moreel buitengewoon gevoelig ligt, hij doet daar bovendien zeer geheimzinnig over. Gezien zijn hoge positie maakt hem dat niet alleen chantabel, het is ook in tegenspraak met zijn ambtsceel en de Gedragscode Integriteit voor Bestuurders en Ambtenaren. Juist die integriteit van het openbaar bestuur is door minister Johan Remkes van Binnenlandse Zaken in april van dit jaar tot speerpunt van het beleid gemaakt. Daarnaast constateren wij dat deze topambtenaar van justitie zich inlaat met praktijken die op zijn zachtst gezegd niet onderdoen voor die waarvoor een man als Fons Spooren dit jaar is gearresteerd. In Nederland hebben we daar een woord voor: klassenjustitie.

Frank Hitzert,
hoofdredacteur Panorama

Henk Krol,
hoofdredacteur Gay Krant

Voor dit dossier is achtergrondinformatie gebruikt uit eigen archief, de Volkskrant, De Telegraaf, Trouw, Algemeen Dagblad, Het Parool, NRC Handelsblad, Katholiek Nieuwsblad, Limburgs Dagblad, Brabants Dagblad, Eindhovens Dagblad, Twentsche Courant Tubantia, De Groene Amsterdammer, Land van Weert en de Staatscourant. Ook zijn Nova, NOS Journaal, Radio 1 Journaal, Omroep Brabant, Elsevier, Profetische

Stemmen, De Katholieke Ziekte - een diagnose (U. Kritik, 1994), Klem in de draaideur (Uitg. Bala 2000) en deel 13 van de Memoires van Willem (mans (Uitg. Papieren Tijger, 1971-1972) en tiental websites in binnen- en buitenland geraadpleegd.

Deze productie kwam tot stand door een unieke samenwerking tussen Panorama en de Gay Krant en is gerealiseerd door Fred de Brouwer, Adri Esch, Henk Krol, Rolf Stallinga, Goffe Struiksma, Paul Tolenaar, Hans Velde en Rits de Wit.

Donner kan niets met beschuldigingen Gay Krant en Panorama

Ministerie Justitie
waarschuwt media

(Van onze politieke redactie)
DEN HAAG - Het ministerie van Justitie zal optreden tegen media die de naam publiceren van een topambtenaar die volgens de Gay Krant en Panorama was betrokken bij seksfeesten in Weert. Volgens het ministerie gaat het uitsluitend om geruchten die al eerder onderzocht door het openbaar ministerie. Dat vond geen enkel bewijs van betrokkenheid van een ambtenaar van justitie.

DEN HAAG/ANP - Het Openbaar Ministerie stelt geen strafrechtelijk onderzoek in naar een topambtenaar van het ministerie van justitie, naar aanleiding van beschuldigingen in de pers. Een woordvoerder van het OM zei gisteren dat het OM pas kan optreden als er 'een redelijk vermoeden is dat iemand een strafbaar feit heeft gepleegd'. De beschuldigingen in de Gay Krant en Panorama zijn volgens de woordvoerder 'niet concreet gemaakt'.
De twee bladen publiceren deze week een artikel over de bezoekers van het Anne Frankplantsoen in Eindhoven, waar mannen seks zouden hebben met minderjarige jongens, soms tegen betaling. In het artikel wordt een topambtenaar van justitie onder een gefin-

geerde naam opgevoerd. De bladen zeggen zich te baseren op getuigenverklaringen die bij een notaris zijn ondergebracht. Het OM wijst er op dat iemand met concrete aanwijzingen van een strafbaar feit welkom is bij politie en justitie. "Wat geldt voor burgers, geldt ook voor de media. Natuurlijk zullen politie en OM altijd vragen de informatie te onderbouwen met zoveel mogelijk bronmaterieel. Gebeurt dat niet, dan wordt een onderzoek een jacht op sporen en daarvoor moeten politie en OM zich niet lenen."

Minister Donner van justitie zei geen enkele reden te zien om onderzoek te doen naar de beschuldigingen rond een topambtenaar van zijn departement. "Er is nog geen spoor van

rook, laat staan vuur", aldus Donner gisteren in een reactie op de publicatie van de beschuldigingen.

"Ik kan niet zeggen of er iets of niets aan de hand is", aldus de bewindsman. "Ik moet eerst aanwijzingen hebben dat er iets aan de hand is, anders kan ik niets. En er is nog niet een begin van bewijs." Donner is laaiend op deze bladen, omdat die volgens hem met het verhaal mensen bezoedelen zonder dat daar enig spoor van bewijs voor is. Hij noemt het 'riooljournalistiek'.

De bewindsman vindt dat de Gay Krant en Panorama hun informatie moeten overleggen. "Het is uiterst dubieus dat ze zeggen: we hebben de informatie maar je krijgt het niet

'Er nog geen spoor van rook, laat staan vuur'

van ons." Als het inderdaad zo is dat de bladen meer weten over een misdrijf, dan moeten ze daarvan aangifte doen, meent hij. "Anders zijn ze mogelijk medeplichtig."

Donner is duidelijk niet onder de indruk van het argument dat de bewijzen bij de notaris liggen. "Dat suggereert achternwaartse informatie die er misschien helemaal niet is." Media die de naam van de hoge ambtenaar publiceren zonder daar bewijs bij te leveren, kunnen rekenen op juridische procedures, liet Donner weten.

Hoofredacteur Krol van de Gay Krant begrijpt niets van de uitlatingen van minister Donner dat hij zou meehelpen aan het verhuilen van een misdrijf. "Neem me even niet

kwalijk zeg. Wie gooit er hier nu met modder? Het is juist mijn bedoeling om misstanden aan de kaak te stellen", reageert hij fel. "Het is toch wel de bloody limit om te stellen dat ik een misdrijf probeer te verhuilen."

Krol is vooralsnog niet van plan naar de politie te stappen. "Maar ik sluit niet helemaal uit dat dat ooit wel gebeurt." Wel zegt de hoofdredacteur dat hij dolgraag bij Donner en het OM op de thee wil. Als het tot een gesprek komt, gaat Krol wel eerst met zijn juristen praten. De hoofdredacteur neemt aan dat alle partijen de intentie hebben om de wantoestanden aan te pakken. "Maar het lijkt nu ineens alsof wij de boeven zijn en de boeven vrijgepleit moeten worden."

Valselijk beschuldigd Donner boos over stuk in Gay Krant

Door een onzer redacteurs NRK

ROTTERDAM, 8 OKT. Minister Donner van Justitie heeft vanmiddag woedend gereageerd op beschuldigingen in de Gay Krant en Panorama dat een topambtenaar van zijn departement seks zou hebben gehad met minderjarige jongens, onder meer in het Anne Frank Plantsoen in Eindhoven.

De bewindsman ziet vooralsnog geen enkele reden om onderzoek te doen naar de beschuldigingen, maar dreigt met vervolging als media de naam van deze topambtenaar publiceren. Hij vindt dat de betrokken journalisten, als zij al over informatie beschikken, daarmee naar de politie behoren te stappen.

"Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur", aldus Donner in een reactie op het ANP. "Ik kan niet zeggen of er iets aan de hand is. Ik moet eerst aanwijzingen hebben dat er iets aan de hand is, anders kan ik niets. En er is nog niet een begin van bewijs."

Donner sprak op de radio van "gooien met modder" en "smaad". De hoofdredacteur van

de Gay Krant, Henk Krol, die al eerder publiceerde over de zedenzaak in het Anne Frank Plantsoen, moet volgens hem aangifte doen bij de politie, anders zou hij zelfs medeplichtig zijn.

Het openbaar ministerie bracht een verklaring naar buiten van dezelfde strekking. "Het is aan de politie om te beoordelen of er een onderzoek ingesteld moet worden", aldus een woordvoerder van het landelijk parket in Den Haag.

De topambtenaar van Justitie wordt in de Gay Krant aangeduid als 'Pieter-Jan', zijn echte naam wordt niet genoemd. De man zou seksuele contacten hebben gehad met minderjarige jongens in Praag en in Eindhoven, maar ook in zijn dienstauto.

het Veronica-programma De Rechtbank Actueel). Als het gaat om een onderzoek door twee gerenommeerde bladen, doet de minister echter of zijn neus bloedt. Des te vreemder wordt het wanneer men bedenkt dat de identiteit van de ambtenaar voor ingewijden meer dan duidelijk moet zijn. Het moet voor Justitie toch niet al te moeilijk zijn de identiteit te achterhalen van de ambtenaar die zich tot het laatst tegen het homohuwelijk bleef verzetten. Tel daarbij op dat er volgens het verhaal van de twee bladen eerder al melding van dit soort feiten is gedaan door een voormalig chauffeur van de ambtenaar en het instellen van een onderzoek zou voor de hand liggen, al was het maar om 's mans naam te zuiveren. Want zoals Krol al stelde, iedereen op het departement moet toch kunnen opmaken over wie men het heeft. Het lijkt er echter op dat de minister liever zijn ambtenaren in bescherming neemt dan dat hij een onderzoek instelt dat als uitkomst zou kunnen hebben dat functionarissen van zijn departement zich inlaat met een van de gruwelijke vormen van criminaliteit, namelijk kinderpornografie. Voor een kabinet dat de term 'normen en waarden' te pas en te onpas in de mond neemt, is de opstelling van minister Donner op zijn minst als opmerkelijk te kwalificeren. Wie zich sterker wil uitdrukken komt als snel terecht bij termen als schandelijk, klassejustitie en doofpot.

Sander Faas, www.battl.nl

Ik vraag mij af waar Henk Krol zich druk om maakt. Spooen had met rust gelaten moeten worden en ook de hoge ambtenaar is een volstrekt oninteressante kwestie met een heel hoog Kijk ons eens politiek correcte homo zijn-gehalte. Ik snap niet waarom juist de Gay Krant zo aan het wroeten is in de privé-levens van mensen, aan wie je het enige verwijt zou kunnen maken dat ze een dubbelleven leiden en hun naasten dus voor de gek houden. Een goeie journalist zou juist onderzoek moeten doen naar een samenleving waarin het kennelijk nog steeds volstrekt niet aanvaard wordt, dat iemand homo is. Waarin homoseksuele docenten mikpunt zijn van spot en geweld. Waarin hoge ambtenaren zich niet bloot durven te geven. Misschien wat minder Telegraaf-achtige kost voor de lezer, die min-

Via red@gaykrant.nl kwamen veel reacties binnen op Het Dossier Anne Frankplantsoen, zoals dat in de vorige Gay Krant verscheen. Op deze pagina's een bloemlezing. BK 25/10

De reactie van Donner is op zijn minst opmerkelijk te noemen. In het geval van Fons Spooen was de verklaring van een criminele burgerinformant voor Justitie meer dan voldoende om een onderzoek in te stellen (een onderzoek waar Donner in de Kamer aantoonbaar over gelogen heeft, gegeven de onthullingen in

TERUGBLIK

6PB9/10

De minister mag Krol bellen

Het houdt maar niet op. Sterker nog, het wordt als maar erger. Het stof van het spervuur aan 'getuigenissen' inzake 'Mabel-gate' is nog niet van de buis opgetrokken, of er dient zich al weer een nieuwe affaire aan. Waarbij er opnieuw in journalistiek opzicht dubieus broddelwerk wordt afgeleverd. Dinsdagavond zat Henk Krol, hoofdredacteur van de Gay Krant, in Nova om op hoge toon 'onthullingen' in zijn blad toe te lichten omtrent een hoge ambtenaar van het ministerie van justitie, die in Eindhoven, in Praag en in een dienstauto seksuele contacten zou hebben gehad met minderjarige jongens.

Gisteravond schoof Krol aan bij de desk van Leo de Later, de presentator van Stem van Nederland op SBS 6. Deze leidde het item in met de mededeling dat minister Donner van justitie 'kookte van woede' naar aanleiding van de publicaties over de vermeende strafbare seksuele escapades van een van zijn topambtenaren. Niet alleen in de Gay Krant, overigens, maar ook in de Panorama. Donner bleek inderdaad boos. Buitengewoon fel voor een heer van zijn statuur brieste Donner dat er 'geen spat van bewijs' was voor de beschuldigingen. Dat het eind zoek is, wanneer er in publicaties op deze wijze beschuldigingen worden geuit, in plaats van dat er bij de politie aangifte wordt gedaan van strafbare feiten. Na deze ministeriële tirade verklaarde Henk Krol doodleuk dat hij degene was die boos zou moeten zijn. Vervolgens maakte hij geen moment duidelijk waarom dan wel precies. Integendeel. Op concrete vragen van een opmerkelijk vasthoudende De Later of er sprake was van strafbare feiten, kon Krol niet anders dan verongelikt ontkennend antwoorden. Nee, de Gay Krant had 'niet geconstateerd' dat de hoge ambtenaar 'met een 13-jarig jongetje in bed' lag. En hoe zat het dan met onwettig gedrag in een park in Eindhoven? Krol: 'Nee, dat kan ik niet bewijzen. Gefeliciteerd, meneer Donner!' Even later liet Krol hooghartig weten dat de minister hem wel op z'n mobieltje mocht bellen, mocht deze willen weten welke bewijzen hij dan wel had. Dit is toch de wereld op z'n kop, of ben ik nou gek? Ben Siemerink

der lekker wegleeft, maar wel fundamentele onderzoeksjournalistiek. Gay Krant, stop met je sensatieverhalen!

Diederik Havekotte

Wat reageert minister Donner als door een wesp gestoken. Hij zegt dat niemand op zijn ministerie iets dergelijks te verwijten valt om vervolgens erachteraan te roepen dat degene die de naam van de topambtenaar prijsgeeft, vervolgd zal worden. Het komt op mij over alsof hij zegt: 'Er is hier helemaal geen rook' en tegelijk wil weten wie het vuur heeft aangestoken. Als ik Donner op het Radio 1-journaal ook nog eens hoor zeggen: 'Als er niet meer feiten naar boven komen, dan tot nu toe, is er sprake van riooljournalistiek', dan zou ik hem willen adviseren eerst het hele artikel te lezen voor je zulke uitspraken doet. Maar ik snap het wel. Ik heb net de Panorama gelezen - sorry de Gay Krant was er nog niet - en als het allemaal klopt, staat zijn job op de tocht. Gay Krant en Panorama, ga zo door het is heel moedig wat jullie doen!

Nico de Jong, Amsterdam

Het schijnt tegenwoordig mode te zijn om maar wat te roepen en dan een mens helemaal naar beneden te halen. Zie De Vries en Krol. Ter meerdere ere van henzelf. Ze mogen weer voor de T.V. Sinds wanneer gaat een homoblad hier mensen op een dergelijke manier outen en dingen van hen vertellen die niemand wat aangaan. En maak er maar meteen pedoseksueel van, dan klinkt het nog smakelijker. Onfatsoenlijk, ongehoord en laag bij de grond. O ja, die seksfeesten in Weert waren echt geweldig. Als je niets meer hebt voor je blad om over te schrijven, verdwij dan. Ik heb trouwens nog iets leuks voor over twee weken. Het is mij bevestigd door diverse mensen die bij maneges komen. Hoofredacteur van een gay-blad doet het met pony's. Nee, geen grote paarden maar met pony's. Veel mensen kunnen dat bevestigen, want die hebben hem gezien in maneges en op paardenweiden.

Gé van der Aa

Met gelijke munt terugbetalen zou ik zeggen. Kom met naam en toenaam naar buiten, net als justitie destijds met de voetbaldirecteur gedaan heeft. Justitie spreekt over privacy-be-

langen alleen omdat het hen nu zeer goed uitkomt. Ik neem aan dat de Gay Krant en Panorama de beweringen waarover men schrijft, kan hardmaken en op vaststaande feiten berusten. Als dat niet het geval is, moet men het zwijgen er toe doen, en niet steeds met publicaties naar buiten komen om die moraalridders in Den Haag een beetje op te juinen. Als je kastanjes pof moet je ze zelf uit het vuur halen wanneer ze gaar zijn, en niet proberen er een ander zijn vingers aan te laten branden.

Mac & Laar, Ridderkerk

Wanneer er niets aan de hand zou zijn geweest, zou er niet zoveel commotie zijn. Waar rook is, is vuur en ik vind het verstandig als de Gay Krant en de Panorama hiermee doorgaan. Want in Nederland wordt al veel te veel in de doofpot gestopt. En een beetje publiciteit kan nooit kwaad, kijk maar naar Ahold: het salaris van hun topman ging gelijk stukken naar beneden, Mabel gaf ook steeds meer toe over Klaas, enz. Als de Gay Krant en Panorama nu zouden stoppen zou dat heel raar staan tegenover het publiek, dus kom op met die naam en laat dan die persoon boeten voor wat hij heeft gedaan. Openlijk of niet. Geen koppen meer in het zand. Dit kabinet mag niet nog meer ellende veroorzaken dan het nu al doet!

Diana M. Maarssen

Knap spuurwerk in het kader van het dossier Anne Frankplantsoen. Ik hoop voor jullie dat, als het er straks op aankomt, jullie de meningen van alle partijen ook met harde feiten kunnen onderbouwen, anders zakt de homowereld ongelofelijk hard door het ijs. Dan zijn we voor zeer lange tijd het lachertje van de BV Nederland. Blijf dus vooral scherp speuren. Veel succes!

Ben Boon, Sittard

Als je een beerput opentrekt, moet je die ook zelf legen, en niet proberen een ander z'n handen er aan vuil te laten maken. Donner heeft gelijk, lever het onomstotelijk bewijs van hetgeen wordt beweerd.

Gérard Silverstone

Mijn complimenten voor Henk Krol die zijn nek uit durft te steken. Wat hier speelt, heeft erg veel weg van klassenjustitie: de burger wordt gepakt, degenen die de regels maken, hoeven ze zelf niet na te leven. En dat is waar het hier uiteindelijk toch om draait: het verwoesten van een burgerleven en bescherming van het plebs. Dan pleegt men ook nog eens chantage terwijl ik geloof in de integriteit en de bewijslast die Henk Krol heeft. Hier zit m.i. iets echt helemaal fout en wie weet hoe ver dit zich nog uitstrekt. Daarom wil men dit niet in de openbaarheid brengen en de schijn ophouden van een perfect opererend landsbestuur. Kan het hypocrieter? Gooi die beerput maar open zodat de braven een toontje lager gaan zingen.

Marjan per email

Hierbij een kopie van mijn eerste aanmoediging om vol te houden, verdwenen van jullie site door de gecrashte site. Inmiddels is deze tekst alweer bewaardheid geworden en zijn jullie bezweken voor de machten waar je mee te maken kreeg. Jammer voor jullie zaak en alle zaken waarvan het nu duidelijker dan ooit is wie ze de doofpot in helpen en hoe machtig en georganiseerd de misdaad is. Ik hoop voor het slachtoffer dat er behalve bedreigingen ook nog een geldsom uit de schikking is gekomen:

Ik wens de aangever en de betrokken journalisten heel erg veel succes in het trachten open te breken van de doofpot

bij Justitie en in ieder geval de stank te laten ontsnappen. Ik zie niets meer op het nieuws en lees niets meer dus het lijkt erop dat Justitie weer geslaagd is om een schandaal in de doofpot te krijgen door gewoon de hautaine houding aan te nemen dat het een "aantijging" is. Voor hen is daarmee de kous af. Hoe het verhoor van de aangever is gegaan is natuurlijk een aanfluiting en geeft aan dat dit een doofpotverhoor was. Nu kunnen ze na de aangifte en het verhoor stellen dat zij na "zorgvuldig" onderzoek tot de conclusie zijn gekomen dat er geen basis is voor verder onderzoek en dat de aangifte vals was. Zo spelen ze het altijd met personen die aangifte doen over wat dan ook in zaken waar medewerkers van Justitie of ambtenaren bij betrokken zijn. Ik weet dit uit ervaring omdat ik aangifte trachte te doen over een 12 miljoen gulden afpersings, fraude en corruptiezaak. De daders JUSTITIE.

De verstengeling van de boven- en onderwereld is duidelijk aanwezig. Misdaadgeld stinkt ook niet. Of dit nu verkregen is door prostitutie, mensenhandel of drugs, doet er niet toe. Vergeet ook niet dat er ook nog een andere vorm van onvrijwillige prostitutie is en dat zijn de duizenden ambtenaren die in een breek je de poten cultuur en om sociaal-economische redenen moeten zwijgen over de praktijken van de topambtenaren.

Na 5 jaar strijd ken ik de machten, de bedreigingen als geen ander en wens jullie dus veel sterkte toe. Zij hebben de macht en hele diepe zakken (overheidsgeld) om iedereen kapot te maken die maar iets probeert openbaar te maken en zijn zelfs niet te min om tot liquidatie over te gaan, kijk maar naar Pim Fortuyn. Die was inderdaad gevaarlijk, voor wie.....Justitie op hun prachtige topfuncties en die zich bedreigd voelden.

Dat de maffia regeert en op alle hoge posities zit zijn we langzamerhand wel achter in Nederland, het volk gelooft niet alles meer en het imago van Justitie is zodanig dat ze niet meer wegekomen met de arrogante houding van "aantijging". Al de mensen die melden en aangifte doen en bedreigt worden doen echter baanbrekend werk en millimeter voor millimeter komt het deksel van de beerpet bij Justitie toch omhoog. Hou vol mensen, het is moeilijk en inderdaad levensbedreigend maar ga door en laat je niet intimideren. Mw. M. van den Heuvel-Kreijman

Gaykrant.nl:

Hoge ambtenaar

8/10/2003 1:17:22 PM, door Henk Krol Het Ministerie van Justitie dreigt iedereen aan te pakken die de naam van de ambtenaar bekendmaakt die betrokken zou zijn bij een seksschandaal. Daarmee reageert het ministerie op een publicatie van de Gay Krant en Panorama.

Die publiceren vandaag een uitgebreid onderzoek over een topambtenaar van Justitie, die in Praag en via het Anne Frankplantsoen in Eindhoven betaalde seks zou hebben gehad met minderjarige jongens.

Justitie stelt dat geen enkele van zijn ambtenaren bij een seksschandaal is betrokken. Het zou om niet meer gaan dan "geruchten van journalisten". Het Openbaar Ministerie is minder stellig en vindt dat de zaak eerst moet worden uitgezocht.

Commentaar

Stel je voor dat het Openbaar Ministerie nét zo zorgvuldig zou zijn omgegaan met de privacy-belangen van Fons Spooren als Panorama en de Gay Krant

nu met de persoonlijke levenssfeer van een 'hoge ambtenaar' van het ministerie van Justitie.

Dan was er maanden geleden geen persbericht geweest waarin werd aangekondigd dat Fons S(pooren) was gearresteerd op verdenking van ontucht met minderjarige jongens.

Er zou dan hooguit zijn gesproken over een 'Brabander' of misschien over 'een top-official binnen de betaalde voetballerij'.

Maar misschien bracht het OM de persoonlijke gegevens van Fons Spooren wel bewust naar buiten. Misschien wisten ze toen al hoe de minister zou reageren bij het bekend worden van het nieuws dat ook een van zijn topambtenaren niet zuiver op de graat schijnt te zijn.

De minister zegt: Als er geen naam wordt genoemd, kan ik niets doen. En hij voegt daar aan toe: En wie de naam noemt zal ik vervolgen.

Tja, zo hou je een doofpot wel gesloten! Voor mr. Knoops, de advocaat van Fons Spooren, in elk geval een fraai handvat om het OM te vervolgen.

Zie de Gay Krant en/of Panorama van deze week

Wil je reageren op dit artikel? Mail dan je reactie aan red@gaykrant.nl en we plaatsen het er onder dit bericht aan vast.

J.H. uit Den Haag:

Ik heb al jaren met deze (bewijsbare) criminelen te maken, maar ik heb geen geld om deze aan te pakken. Het OM is niet te vervolgen -wie moet dat dan doen? Neem het enige artikel wat daar bij past: art.20 van BW 2. en je hebt het antwoord. Justitie is als onderdeel van de staat wel te vervolgen. Justitie is nl. een ondergeschikte in het staatsstelsel. Mogelijk zou u deze kwestie = einde rechtsmiddel -, voor kunnen leggen aan het (ex.EVRM) Hof in Straatsburg of zelfs het strafhof in Luxemburg. Leg dit maar aan mr.J. Knoops voor.

Vragen

9/1/2003 11:32:21 AM, Door Henk Krol Gaykrant.nl

De laatste weken zit ik met een aantal onbeantwoorde vragen.

Waarom is de wetswijziging, doorgevoerd onder druk van Europa, waarbij de leeftijdsgrens voor prostitutie werd verlaagd van 18 naar 16 jaar nauwelijks gecommuniceerd? Ik val niet op zo jong, dus ik heb er geen last van gehad. Anderen, voor 95% hetero's, wél. Die dachten dat ze zich aan de wet hielden, maar bleken - als ze na alle ophef over het Anne Frankplantsoen tenminste begrijpen dat dit ook voor hen geldt - in overtreding. Wanneer zij straks schuldig worden bevonden, zijn de wetgevers die hun regels onvoldoende bekend hebben gemaakt dan medeschuldig?

Er zijn meer vrouwelijke dan mannelijke prostituees (waarom worden die laatste steeds stigmatiserend aangeduid als 'schandknappen?'). Samen hebben ze meer dan 100.000 klanten. Een handjevol zit vast, wanneer worden de anderen opgepakt? Waarom krijgt menige zware crimineel slechts een paar maanden straf en worden enkele verdachten in de Eindhovense kwestie al veel langer in voorarrest gehouden? En dat terwijl ze daardoor niet alleen zelf worden gestraft, maar ook hun gezinnen, familie en vrienden?

Realiseren rechters zich dat 99% van de mensenhandel vrouwenhandel is? En begrijpen ze dat die 1% handel in jongemannen en kinderen vooral te maken heeft met erg jonge kinderen, die niet voor de seks naar Europa worden gehaald? Ze worden weggerukt uit hun omgeving en gescheiden van hun

familie. Waarom?

Om hier te voetballen in elftallen zoals bijvoorbeeld van PSV.

En als er straks écht mensen worden veroordeeld mag Rob de Nijs dan nooit meer die prachtige tekst van Joost Nuisl zingen? Ik was 16 en jij was 28. En van de liefde wist ik nog niet veel. Je bent zo jong nog en weet niet wat je moet. Wees maar niet bang, de nacht zal het je leren. Kom dichterbij me.

Als het Openbaar Ministerie consequent is, moeten ze dat beschouwen als aanzetten tot een strafbaar feit. Maar misschien denken ze dat dit lied werd geschreven over een heterorelatie. Ze vergissen zich. Joost schreef dit bekroonde gedicht, waar hij niet slecht mee verdiende, over een jongen en jonge man.

Aangifte van ontucht tegen hoge ambtenaar

15-10-2003 AD

Van onze politieke redactie

Er komt toch een strafrechtelijk onderzoek tegen een van de hoogste ambtenaren van het ministerie van Justitie. Hij zou ontucht hebben gepleegd met een minderjarige jongen. De betrokkene, nu 28 jaar oud, heeft gisteren aangifte gedaan bij de politie in Eindhoven.

De aangifte volgt op publicaties van de Gay Krant en Panorama en een uitzending van SBS6 vorige week. Daarin wordt de topambtenaar beschuldigd van betaalde seks met jongens onder de 18 jaar. De topambtenaar kondigde gisteren juridische stappen aan tegen de drie media. Hij heeft een advocaat in de arm genomen om te onderzoeken hoe zij gedwongen kunnen worden de beschuldigingen terug te nemen.

Minister Donner (Justitie) doet de aantijgingen opnieuw af als 'complete onzin'. „Ik heb geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat deze verhalen waar zijn." Hij wacht de resultaten van het onderzoek verder af. Donner kwalificeerde de artikelen vorige week als riooljournalistiek. Ook justitie zag toen nog geen aanleiding om de zaak te onderzoeken.

Hoofdredacteur Henk Krol van de Gay krant en een journalist van Panorama waren gisteren aanwezig bij de aangifte van ontucht.

De journalisten werden als 'vertrouwenspersoon' toegelaten, aldus het Openbaar Ministerie. De betrokkene zou als minderjarige hebben gewerkt in jongensbordelen in onder meer Den Haag en de Tsjechische hoofdstad Praag. In die steden zou de ontucht zijn gepleegd. De laatste contacten zouden dateren van vier jaar geleden.

Volgens Krol nam de man contact op met de Gay Krant nadat de zaak vorige week in de publiciteit was gekomen. Hij is niet een van de bronnen van het verhaal. Krol zegt dat hij de man heeft moeten overhalen aangifte te doen. "Ik heb hem gestimuleerd zijn burgerplicht te doen, maar hij heeft zijn verklaring vrijwillig afgelegd", aldus de hoofdredacteur.

Aangifte tegen topambtenaar van Justitie

Pink Link nummer 14, oktober 2003

Op 14 oktober deed een 28-jarige man aangifte tegen een hoge ambtenaar van het ministerie van Justitie wegens ontucht met een minderjarige: de man beweerde dat hij in 1988 als minderjarige door de topambtenaar seksueel was misbruikt in de Tsjechische hoofdstad Praag. Dezelfde ambtenaar zou later regelmatig zijn

Onderzoek ontucht topman Justitie

TEL 15/10 door Joan van den Dungen

EINDHOVEN, woensdag

Het openbaar ministerie is een onderzoek gestart naar een opman van het ministerie van Justitie die van ontucht met minderjarige jongens wordt beschuldigd. De 28-jarige prostitué van wie deze aantijgingen afkomstig zijn, heeft gisteren officieel aangifte gedaan.

In publicaties in de Gaykrant en weekblad Panorama vertelde het vermeende slachtoffer vorige week dat de topman tegen betaling seks met jongens beneden de 16 jaar zou hebben gehad.

De topambtenaar is woedend. Hij liet gisteren tegenover deze krant weten zowel de Gaykrant als Panorama voor de rechter te zullen slepen. Inmiddels heeft hij een advocaat in de arm genomen.

Praag

De prostitué die gisteren aangifte deed, beweert dat hij in 1988 door de topambtenaar seksueel zou zijn misbruikt in de Tsjechische hoofdstad Praag. Later zou deze beleidsvormder, aldus de verklaringen van de man, regelmatig zijn gesignaleerd in het beruchte Anne Frankplantsoen in Eindhoven. Voormalig PSV-directeur Fons Spooren was daar vaste klant; hij wordt ervan verdacht tegen betaling seks met minderjarige jongens te hebben gehad.

Het ministerie van Justitie noemt de beschuldigingen tegen de ambtenaar echter complete onzin. „Ik heb geen enkele reden om te veronderstellen dat er ook maar iets van waarheid in dit verhaal zit”, aldus een getergde minister Donner.

De prostitué, die zich gisteren samen met hoofdredacteur Henk Krol van de Gaykrant meldde op het hoofdbureau in Eindhoven, zegt dat hij door de topambtenaar is misbruikt toen hij dertien was. Het tweetal zou elkaar hebben ontmoet in de Pinokkiobar in Praag, een kroeg waar kinderen zich als homo zouden prostitueren. Ook in gesignaleerd in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven. Onder meer over (betaalde) seks van homo's met minderjarigen in dit plantsoen publiceerden de Gaykrant en Panorama deze maand gezamenlijk een artikel, waarin de topambtenaar uitvoerig ter sprake kwam onder een gefingeerde naam.

De aangifte van de 28-jarige man was vals, zo maakte het Openbaar Ministerie in Den Bosch enkele dagen later bekend. Volgens de man was hij tot het doen van de valse aangifte aangezet door 'iemand uit de journalistiek, die hem ook betaling heeft beloofd'. Het Openbaar Ministerie zag geen

aanleiding voor verder strafrechtelijk onderzoek naar de ambtenaar. Het vervolgerverhaal ging door. De aangever trok de aangifte in, naar eigen zeggen onder druk van justitie en uit angst voor arrestatie. Later beweerde hij dat hij achter zijn aangifte bleef staan en ontkende hij dat iemand uit de journalistiek hem geld zou hebben geboden.

[De Telegraaf, 15/10/03, GaySite en het SBS6-programma Hart van Nederland]

Pink Link is een uitgave van het Kenniscentrum Lesbisch en Homomancipatiebeleid, dat is ondergebracht bij de Schorerstichting. Redactie: Jos Versteegen.

Bijdragen aan nieuws naar: j.versteegen@schorernet.nl

het Anne Frankplantsoen zou hij als jochie regelmatig betaalde seks met de topambtenaar hebben gehad.

Minister Donner riep vorige week direct na de publicaties dat het roddels betreft en dat de aantijgingen geen onderzoek waard zijn. Maar nu er aangifte is gedaan, kan justitie niet meer om een onderzoek heen.

Aangifte ontucht door topambtenaar

Tsjechië. Hij werd toen onder een gefingeerde naam opgevoerd, maar was niettemin voor ingewijden herkenbaar.

Bij het doen van de aangifte werd de man, die werkzaam is als homoprostitué, vergezeld door een journalist van De Gaykrant en een verslaggever van SBS 6. Volgens het Openbaar Ministerie traden zij op als vertrouwensperso-

nen. Na de aangifte verklaarde de man anoniem in een uitzending van SBS 6 dat hij tussen zijn vijfde en achtste jaar door de 'topambtenaar' seksueel is misbruikt in het toenmalige Tsjechoslowakije. Hij heeft een Nederlandse moeder en een Tsjechische vader en zou door zijn familie op zeer jonge leeftijd tot homoprostitutie zijn gedreven. Deze aantijgingen zijn verjaard.

Wel trekt de politie na of de ambtenaar eind jaren tachtig betaalde seks heeft gehad met de (toen nog minderjarige) man, die rond zijn tiende in Nederland zou zijn gaan wonen. De man beschuldigt de topambtenaar er ook van dat hij hem vijf jaar geleden met zijn dienstauto heeft gesignaleerd rond het Anne Frankplantsoen in Eindhoven.

Van onze verslaggever
DEN HAAG

Een 28-jarige man heeft dinsdag aangifte gedaan tegen de hoogste ambtenaar van het ministerie van Justitie wegens ontucht. De topambtenaar zou hem hebben misbruikt toen hij minderjarig was. De politie stelt een onderzoek in.

Volgens minister Donner van Justitie is er 'op basis van de bekende feiten geen reden om aan te nemen dat iets van de aangifte waar is'. Hij wacht het onderzoek af. Zijn woordvoerder wijst erop dat de antecedenten van de topambtenaar uitgebreid zijn onderzocht voordat hij in functie trad en dat er geen beletselen waren geconstateerd.

De betrokken ambtenaar stelt De Gaykrant, Panorama en SBS 6 aansprakelijk voor eventuele schade, evenals de hoofdredacteurs en betrokken journalisten. De Gaykrant en Panorama publiceerden vorige week al anonieme aantijgingen dat de ambtenaar seks zou hebben gehad met minderjarige jongens in Nederland en

Donner in lastig parket door roddels over topman

van onze parlementaire redactie
DEN HAAG - Uitgerekend het ministerie van justitie moet als grote misdaadbestrijder onkreukbaar zijn. Twijfels aan de integriteit van het ministerie en zijn mensen zijn min dodelijk. Dus liggen de verhalen dat de hoogste ambtenaar van juist dit ministerie zich schuldig zou hebben gemaakt aan seks met minderjarigen bijzonder gevoelig. ST 16/10

CDA-minister Donner zit in een lastig parket. Hij heeft vorige week gekozen voor de frontale aanval en staat pal achter zijn secretaris-generaal. Dat houdt hij ook vol. 'Er is geen enkele aanleiding te veronderstellen dat er iets van waar is,' zo liet hij gisteren opnieuw in een woedende reactie weten. Maar wat nu als die lezing door de feiten wordt achterhaald? 'Het is uitermate vervelend voor de minister,' zegt een oud-bewindsman. 'Hij steunt op de betrokken ambtenaar, is van hem afhankelijk. Die ontkent in alle toonaarden en dan moet je erop vertrouwen dat er niets aan de hand is. Tot

Minister Donner (Foto GPD)

er concreet bewijs is.' Secretaris-generaal Demmink ging gisteren zelf tot actie over. Nadat een 28-jarige man dinsdag aangifte tegen hem deed omdat hij tussen zijn vijfde en zijn achtste door de ambtenaar zou zijn misbruikt, spande Demmink op zijn beurt een procedure aan tegen Panorama, de Gaykrant en SBS6 die in een dossier van 24 pagina's de verhalen publiceerden. Hij stelt hen aansprakelijk

voor de schade die hij door hun beschuldigingen lijdt. Met die actie trad de secretaris-generaal zelf voor het voetlicht.

De woordvoerder van Donner erkende gisteren dat al langer 'verhalen' over de betrokken ambtenaar de ronde doen. In dit geval is er al gericht onderzoek naar gedaan dat niets opleverde. Ambtenaren van justitie worden regelmatig gescreend, zeker als ze aan de top van het ministerie zitten. Uit het feit dat Demmink vanaf 1982 bij justitie gestaag carrière maakte en zonder problemen opklom tot secretaris-generaal kan volgens het departement worden afgeleid dat er niets belastends naar boven is gekomen.

Donner kan weinig anders doen dan de onderzoeken van het Openbaar Ministerie afwachten nu een aanklacht tegen zijn topambtenaar is ingediend. Demmink op non actief zetten is amper een optie omdat zo'n maatregel als schuldbekeuring kan worden opgevat. Cruciale vraag is of de komende weken nieuwe, bewezen feiten naar buiten komen.

Topman Justitie stapt naar rechter

Gaykrant, Panorama en SBS6 wacht aanklacht

DEN HAAG - Secretaris-generaal mr. Joris Demmink van het ministerie van justitie doet vandaag of later deze week aangifte tegen SBS6, weekblad Panorama en de Gaykrant. De topambtenaar wordt er door die media van beschuldigd dat hij seks heeft gehad met minderjarige jongens.

In een civiele procedure stelt Demmink hoofdredacties en journalisten van de televisiezender en de weekbladen verantwoordelijk voor de schade die hij lijdt door nieuwsuitzendingen en publicaties. „Mogelijk wordt dat een aanklacht wegens smaad”, aldus een justitie-woordvoerder. Demmink blijft vooralsnog gewoon in functie. Henk Krol, hoofdredacteur van de Gaykrant wacht de aan-

klacht af. „De advocaten van mijn uitgever Sanoma zullen zich erover buigen,” aldus Krol. Hij wijst erop dat zijn blad geen naam heeft genoemd. De betrokken media zeggen over een groot aantal getuigenverklaringen te beschikken; die zij bij de notaris hebben ondergebracht. Het zou gaan om onder anderen prostitué's, bordeeleigenaren en voormalige Kamerleden en ex-bewindslieden. De zaak kwam aan het rollen, nadat voormalig PSV-directeur Fons Spooren werd beschuldigd van (betaalde) seks met jongens, in hetzelfde plantsoen.

Gisteren deed een 28-jarige man bij de politie in Eindhoven aangifte tegen de topambtenaar. Hij vertelde de politie dat hij tussen zijn vijfde en achtste jaar in een bordeel in Praag

door hem was misbruikt. Later gebeurde dat in het Anne Frank Plantsoen in Eindhoven opnieuw. In de tijd dat hij ongeveer veertien tot achttien jaar was.

Justitieminister Piet Hein Donner zegt geen enkele reden te hebben om te veronderstellen dat de aantijgingen tegen zijn topambtenaar kloppen. Maar nu er aangifte is gedaan, kan men zich beter verweren, vindt hij. „Mensen die op de allereerste post van een ministerie terecht komen, worden helemaal doorgelicht. Dat geldt ook voor de roddels, die er altijd al zijn geweest”, aldus de justitie-woordvoerder. In Den Haag wordt al lang beweerd dat de ambtenaar een voorliefde heeft voor jonge jongens.

COMMENTAAR

TOPMAN JUSTITIE

Journalisten kunnen carrières maken en breken. De invloed van de media op het aanzien van publieke personen is soms griezelig groot. Dat bewijst de affaire rond prins Johan Friso en Mabel Wisse Smit. Hun poging om de relatie van Wisse Smit met topcrimineel Klaas Bruinsma te verdonkermanen, werd keihard afgestraft door misdaadjournalist Peter R. de Vries. Door te jokken verliest Johan Friso zijn plaats in het Koninklijk Huis.

Opnieuw ligt er iemand onder vuur van de pers. Dit keer is het de hoogste ambtenaar van het ministerie van justitie, secretaris-generaal Joris Demmink. Panorama en de Gaykrant beweren dat hij regelmatig seks heeft gehad met minderjarige jongens. Dit strafbare feit zou hem als topambtenaar op uitgerekend het ministerie van justitie vatbaar voor chantage maken. Reden voor deze bladen om dit zeer belastende verhaal te publiceren.

Of de beschuldigingen ergens op slaan, is niet duidelijk. Panorama en de Gaykrant zeggen zich op diverse bronnen te baseren, maar Demmink ontkent. Minister Donner van justitie staat vierkant achter zijn topambtenaar. Gisteren bevestigde hij dat er al eerder onderzoek is gedaan naar de geruchten over Demmink's pedofiele voorkeur. Op grond daarvan komt Donner tot de conclusie dat de beschuldigingen in de media onjuist zijn. Intussen is er grote verwarring ontstaan over de aangifte van een vermeend slachtoffer van Demmink. Volgens het openbaar ministerie in Den Bosch heeft de man een valse aangifte gedaan. Een nog onbekende journalist zou hem in ruil voor zijn verklaring geld hebben geboden. Maar volgens de man is hij door de politie onder druk gezet om zijn aangifte in te trekken.

Er is voor justitie alle reden en strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar de beschuldigingen tegen Demmink. Niet om zijn reputatie schade te berokkenen, maar om zijn onschuld te bewijzen. Waar het aanzien van de ambtelijke top in het geding is, behoort de schijn des kwaads te worden vermeden.

Hugo Schneider

G+E
17/10

Aangifte tegen topambtenaar wegens ontucht

(Van onze politieke redactie)
DEN HAAG - Een 28-jarige man heeft gisteren in Eindhoven aangifte gedaan van ontucht door een topambtenaar van het ministerie van Justitie. De man zegt op zeer jonge leeftijd in Tsjechië te zijn misbruikt door de topambtenaar. De ambtenaar heeft juridische stappen aangekondigd tegen de *Gay Krant*, *Panorama* en het SBS6-nieuwsprogramma *Stem van Nederland*. Vooral de *Gay Krant* is al geruime tijd bezig over deze zaak, waarbij de naam van de ambtenaar niet is genoemd.

De politie onderzoekt de zaak, aldus het openbaar ministerie. Het slachtoffer, een prostituee die onder andere in het Anne Frankplantsoen werkte, liet zich bij de aangifte vergezellen door Henk Krol, hoofdredacteur van de *Gaykrant*, en een redacteur van *Pano-*

rama als vertrouwenspersonen. De zaak tegen de topambtenaar zou te maken hebben met de ontuchtzaak in Eindhoven, waarin voormalig PSV-directeur Fons Spooren wordt verdacht. Bij de ontucht zouden 'hoge omes' betrokken zijn, aldus de *Gaykrant*, die vorige week, net als *Panorama*, een groot verhaal bracht over de topambtenaar, die niet met naam werd genoemd. Volgens de *Gaykrant* meldde het slachtoffer zich na een aankondiging van het verhaal bij de redactie. Op aandrigen van de *Gaykrant* en *Panorama* deed hij aangifte.

In *Stem van Nederland* vertelde het anoniem gemaakte slachtoffer, die een Nederlandse moeder en Tsjechische vader heeft, dat hij 23 jaar geleden op vijfjarige leeftijd in Tsjechië zou zijn misbruikt door de ambtenaar. Een woordvoerder van het minis-

Aangifte tegen topambtenaar

Door een onzer redacteuren
ROTTERDAM, 15 OKT. Een 28-jarige man heeft bij de Eindhovense politie aangifte gedaan van ontucht met een minderjarige tegen een topambtenaar op het ministerie van Justitie. De politie begint een onderzoek.

De aangifte volgt op publicaties over de vermeende ontucht met minderjarige jongens door de ambtenaar in de *Gay Krant*, in *Panorama* en op SBS6.

Minister Donner (Justitie) herhaalde gisteren zijn reactie van vorige week dat „er geen spoor van bewijs is” jegens de topambtenaar en dat hij „niet meegaat in de beeldvorming dat er iets is, als er geen spoor van bewijs is dat er iets is”.

De topambtenaar heeft via een woordvoerder van het ministerie laten weten de twee bladen en de omroep aansprakelijk te stellen voor de schade die hij lijdt door de beschuldigingen.

In de artikelen in de *Gay Krant* en *Panorama*, 'Het complete dossier Anne Frankplantsoen', beschuldigden anonieme bronnen de niet met name genoemde, maar voor intimi herkenbare topambtenaar van seks met minderjarige jongens in Praag en het Eindhovense Anne Frankplantsoen. Voor bezoeken aan het Anne Frankplantsoen zou hij zich soms heb-

ben verplaatst in zijn dienstauto, aldus deze bronnen. In de verhalen werd de topambtenaar 'Pieter-Jan' genoemd, en werd hij geportretteerd als „een machtige, maar tegelijk ook hoogst eenzame man”.

Naar aanleiding van deze publicaties meldde zich bij SBS6 een 28-jarige man van Nederlands-Tsjechische afkomst die zei de topambtenaar te kennen van „betaalde seks in Praag toen ik dertien was”. „Hij zoekt naar Tsjechische jongens van jonge leeftijd. Zes tot veertien jaar.”

Volgens deze anoniem gebleven man was hij de topambtenaar later tegengekomen in het Anne Frankplantsoen. Daar was hij na verhuizing naar Nederland als (minderjarige) homoprostituee gaan werken. „Dit is de ambtenaar die in het Anne Frankplantsoen komt”, zei hij in die uitzending toen hij een buiten beeld gebleven foto te zien kreeg. „Dit is hem.”

De uitzending was aanleiding voor hoofdredacteur Henk Krol van de *Gay Krant* om de man te bewegen aangifte te doen. Dat heeft hij gisteren gedaan in aanwezigheid van twee journalisten als vertrouwenspersoon. Op SBS6 zei hij gisteren dat hij „vijf tot acht jaar oud” was toen hij in Praag tot seks werd gedwongen, en „veertien of vijftien” toen hij ervoor werd betaald.

Aangifte tegen topman justitie was 'vals'

Van onze politieke redactie
DEN HAAG - Het Openbaar Ministerie heeft het onderzoek naar een topambtenaar van het ministerie van Justitie al na twee dagen stopgezet. De 28-jarige man die maandag aangifte deed en de ambtenaar van seks met minderjarige jongens beschuldigde, zou een 'verzonden verklaring' hebben afgelegd.

De man heeft tijdens verhoren gezegd dat hij tot een valse verklaring is aangezet door 'iemand uit de journalistiek, die hem ook betaling heeft beloofd'. Gisteravond

terie van Justitie zegt dat de topambtenaar nooit in dat land is geweest.

Het misbruik zou zich later hebben herhaald in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven. De ambtenaar zou zich daar hebben laten rondrijden in een dienstauto met 'chauffeur'. De ambtenaar heeft de hoofdredacties en de journalisten aansprakelijk gesteld, ook als privé-persoon. Hij zal civielrechtelijke stappen tegen hen ondernemen. Of er ook een procedure komt tegen het NOS-journaal, dat gisteren de - unieke - functie van de man meldde, is nog onbekend.

Minister Piet Hein Donner van Justitie verwerpt de verhalen nog steeds. "Ik heb geen enkele reden te veronderstellen dat er iets van waar is." De ambtenaar is niet op non-actief gesteld.

Ontucht topambtenaar leugen

Van onze verslaggevers
DEN BOSCH, vrijdag

De 28-jarige homoprostituee, die aangifte deed tegen een topambtenaar van het ministerie van Justitie wegens ontucht, blijkt het hele verhaal uit zijn duim te hebben gezogen. Het openbaar

ministerie in Den Bosch meldt dat de man na intensief aan de tand gevoeld te zijn, en controle van feiten, door de mand is gevallen. Justitie overweegt nu een strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar de fantast.

De prostituee heeft dinsdag tegenover politie verklaard dat hij

OM: Aangifte tegen topambtenaar is vals

EINDHOVEN/GPD - De aangifte wegens seksueel misbruik tegen topambtenaar van justitie Joris Demmink blijkt vals te zijn. De aangever heeft dat volgens het openbaar ministerie (OM) in Den Bosch toegegeven. Justitie heeft het onderzoek tegen de topambtenaar, waartoe eerder deze week was besloten, al stopgezet. In plaats daarvan wordt nu een justitieel onderzoek ingesteld naar de achtergronden van de valse aangifte. Volgens het OM is de 28-jarige aangever door 'iemand vanuit

de journalistiek' tot de aangifte aangezet. Hem zou daarvoor ook geld geboden zijn. De aangever, een Nederlander van Tsjechische origine, beweerde dat de hoge ambtenaar hem als kleine jongen al in Tsjechië seksueel heeft misbruikt. Later zou hij ook in Nederland door de ambtenaar zijn misbruikt. Het misbruik zou hebben plaatsgehad in het Eindhovense Anne Frankplantsoen.

De aangever zelf zei gisteravond in het SBS6-programma *Stem van Nederland* dat hij zijn verklaring heeft ingetrokken onder druk van justitie en uit angst voor arrestatie. Hij zei dat hij achter zijn aangifte blijft staan en ontkende dat een journalist hem geld heeft geboden. Minister Donner van justitie beraadt zich momenteel op stappen tegen de media die zijn topambtenaar en het ministerie in een kwaad daglicht hebben gesteld.

Gay Krant, *Panorama* en SBS6, die de afgelopen weken als eerste berichten over het vermeende misbruik van minderjarige jongens door de topambtenaar, lieten gisteravond afzonderlijk weten niets met een gedwongen verklaring of beta-

ling van doen te hebben. De bladen zeggen zich te baseren op getuigenverklaringen die zij bij een notaris hebben gedeponneerd.

kwam hij daar echter op terug in een programma van SBS6. Hij zei tijdens het politieverhoor onder druk te zijn gezet. De onderzagers zouden hebben bedreigd hem te arresteren.

De man deed aangifte na gesprekken met journalisten van *Panorama*, de *Gay Krant* en SBS6. Volgens betrokkenen zou hij daarbij in vier onafhankelijke gesprekken precies op dezelfde wijze verteld hebben dat hij als minderjarige door de topambtenaar is misbruikt in Nederland en Tsjechië.

De drie betrokken media ontkennen ten stelligste de man met geld tot een valse verklaring te hebben aangezet. Ook de man zelf spreekt dit nu tegen en hij blijft bij zijn aanvankelijke aantijgingen tegen de ambtenaar. Het OM wilde gisteravond niet ingaan op het feit dat de aangever zijn verhaal weer heeft herroepen.

Het doen van een valse aangifte kan met maximaal een jaar cel worden bestraft. Ook het aanzetten tot valse aangifte is strafbaar. Het OM onderzoekt nog of het iemand zal vervolgen.

Op pagina 5
Hoofdredacteur *Gay Krant* 'verbijsterd'

vervolg van pagina 1
TOPAMBTENAAR

Hoofdredacteur Henk Krol van de *Gay Krant* vindt dat alleen een onafhankelijk onderzoek de zaak kan ophelderen. Het OM verdenkt hem niet van het aanzetten tot een valse verklaring. Krol is 'verbijsterd' door alle tegengestelde verklaringen en vindt dat 'de waarheid en niets dan de waarheid boven tafel moet komen'. Daarbij doelt hij op de vermeende praktijken van de topambtenaar en de gang van zaken rond het verhoor.

Minister Donner (Justitie) richt zijn pijlen juist op de media die de topambtenaar beschuldigden van seks met minderjarigen. Hij beraadt zich op stappen, omdat de media 'het aanzien van het ministerie hebben geschaad'. De topambtenaar zelf wil met zijn advocaat Harro Knijff de *Gay Krant* en *Panorama* aansprakelijk stellen voor 'geleden schade'.

Die twee bladen publiceerden vorige week een artikel over bezoekers van het Anne Frankplantsoen in Eindhoven, waar mannen seks zouden hebben met minderjarige jongens, soms tegen betaling. In het artikel werd ook de topambtenaar van Justitie onder een gefingeerde naam opgevoerd. De bladen zeggen zich te baseren op getuigenverklaringen die zij bij een notaris hebben gedeponneerd.

Van onze verslaggever
DEN HAAG

De 28-jarige man die dinsdag aangifte wegens ontucht deed tegen de hoogste ambtenaar van het ministerie van Justitie, heeft een valse verklaring afgelegd. Daarom heeft justitie het strafrechtelijk onderzoek stopgezet, aldus het Openbaar Ministerie in Den Bosch donderdag.

Volgens een woordvoerder van het OM hebben rechercheurs de man geconfronteerd met tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarop gaf hij toe dat hij de ambtenaar valselijk heeft beschuldigd. Hij zou daartoe zijn aangezet door een journalist die hem betaling heeft beloofd, aldus het OM.

De man zei later in een uitzending van SBS6 *Stem van Nederland* dat hij bij zijn verklaring blijft en dat hij daarentegen door de politie onder druk is gezet om te verklaren dat de aangifte vals was.

De woordvoerder van het Openbaar Ministerie wil niet zeg-

gen om welke journalist het gaat omdat het onderzoek naar de persoon nog loopt. Ze wil wel kwijt dat het niet hoofdredacteur Henk Krol van *De Gaykrant* is. Deze vergezelde samen met een verslaggeefster van SBS 6 de man toen hij aangifte deed.

Krol zegt dat niemand van zijn redactie betaling heeft aangeboden. Eppo van Nispen tot Sevenaer, hoofdredacteur van alle nieuwsprogramma's bij SBS 6, zegt dat zijn verslaggeefster 'als privé-persoon' is meegegaan naar het politiebureau en dat het niet zijn idee was. Hij zegt op zoek te zijn naar de bewuste journalist. 'Diegene die betaling aanbiedt, hoort aan de hoogste boom te worden opgeknoopt.' Het weekblad *Panorama* was donderdag niet voor commentaar bereikbaar.

Vorige week publiceerden *De Gaykrant* en *Panorama* gelijktijdig een 'onthullend dossier' waarin de topambtenaar werd beschuldigd van herhaald bezoek aan jongensbordelen. De functionaris werd daarin onder een fictieve naam opgevoerd, maar uit de details was op te maken om wie het ging.

De man die deze week aangifte deed, kwam niet in deze artikelen voor, maar had zich volgens Krol gemeld bij *De Gaykrant* naar aanleiding van een vooraankondiging bij SBS 6. Hij verklaarde dat de ambtenaar herhaaldelijk seks met hem had gehad als jongetje en dat dit zich enkele jaren later had herhaald tegen betaling.

Op het doen van een valse aangifte staat een maximale celstraf van één jaar, en zelfs twee jaar als door de aangifte de goede naam van iemand wordt aangetast. Het OM bekijkt of de man wordt vervolgd. Het uitlokken van het doen van een valse aangifte is ook strafbaar.

Seksverhalen over topambtenaar justitie doen al ja-

DEN HAAG/GPD - Er doen al jaren geruchten de ronde dat een topambtenaar van Justitie zich schuldig zou maken aan strafbare seksuele feiten. Dat verhaal was tot bij de minister bekend. Maar gerichte onderzoeken naar het privé-leven van de bewuste ambtenaar leverden nooit belastende feiten op. Dat melden goed ingevoerde bronnen bij het ministerie. Gisteren stelde secretaris-generaal Demmink,

de hoogste ambtenaar van Justitie, de *Gay Krant*, *Panorama* en SBS6 aansprakelijk wegens de schade die hij lijdt als gevolg van recente uitzendingen en publicaties. Daarin is bewaard dat 'een topambtenaar van justitie' seksueel verkeer zou hebben gehad met minderjarige jongens. Eén vermeend slachtoffer deed deze week aangifte. Minister Donner van justitie verklaarde giste-

ren nog, dat er 'geen enkele reden te veronderstellen dat er iets van waarheid in het verhaal zit'. Niettemin zijn eerder 'gerichte onderzoeken' gedaan naar de handel en wandel van de ambtenaar. Ook een woordvoerder van het ministerie gaf gisteren officieel toe dat er al jaren 'roddels' circuleren. „Zij zijn ook een aantal keren gericht onderzocht. Mensen die op de allerhoogste post terecht-

komen, worden helemaal doorgelicht.” Henk Krol, hoofdredacteur van de *Gay Krant* wacht de aanklacht stoicijns af. „De advocaten van mijn uitgever zullen zich erover buigen”, aldus Krol. De *Gay Krant* zegt over een groot aantal bij een notaris gedeponneerde verklaringen te beschikken. Het zou gaan om onder anderen prostituees, bordeel-eigenaren, voormalige Kamerleden en ex-bewindslieden.

waar jarenlang klanten en hoerjongens elkaar ontmoetten - voortaan streng opgetreden. De gemeente heeft een tippelzone in de wijk Woensel-West aangewezen als gedoogplek, maar voor mannelijke prostitues is op die tippelstrook geen plaats. De Eindhovense COC-vereniging is teleurgesteld en eist ook voor de homoprostitutie een veilige plek

COC Eindhoven boos op gemeente GK10/30/2003 9:49:08 AM, door redactie binnenland De gemeente Eindhoven gaat de gehele prostitutie in de stad aanpakken. Als een van de maatregelen tegen de overlast die prostitutie met zich meebrengt, wordt tegen homoprostituties in het bekende Anne Frankplantsoen -

Advocaat Hamer eist acceptatie aangifte GK 10/30/2003 9:50:32 AM, door redactie

De Amsterdamse advocaat en procureur mr Gerard Hamer heeft de redactie van de Gay Krant laten weten dat hij eist dat het Openbaar Ministerie de aangifte van 'Janos' tegen een hoge topambtenaar opnieuw in behandeling neemt. Hamer behartigt de belangen van de 28-jarige Janos die drie dagen lang door de politie werd verhoord en naar eigen zeggen gedwongen werd zijn aangifte in te trekken. Janos verklaarde dat hij als minderjarige door de betrokken ambtenaar seksueel is misbruikt. Hamer noemde voor de SBS6-camera vorige week het optreden van justitie bizar en stelde dat Minister Donner heel wat heeft uit te leggen. Overigens speelt vandaag het Kort Geding dat de Weerter ex-deken Van der Valk heeft aangespannen tegen de Gay Krant en Panorama. De deken eist een rectificatie en een geldbedrag. Via red@gaykrant.nl kun je reageren op dit bericht, we zetten je reactie er dan hieronder bij.

Krols

Als je de paus zo gebogen ziet ploeteren is het net of zijn Duracell-batterijen bijna leeg zijn. Hij is deze week vaak in beeld omdat hij vijftig jaar bij de zaak is en dat wordt met de hele firma stevig gevierd. Ik vind het zo lief dat er in Vaticaanstad regelmatig honderden mannen, die iedere seksuele prikkel principieel moeten onderdrukken, met elkaar gaan zitten kletsen over seks voor het huwelijk, de pil, condoomgebruik en homoseks. Dat heeft iets ranzigs. Van die prostaatprattende oude mannen, die 's avonds massaal de hand aan zichzelf of elkaar slaan, die dan onderling gaan zitten smoezen. Wim Kan zei al: „Als je de sport niet beoefent moet je ook niet met de spelregels bemoeien.”

Mogen die Amerikaanse kardinalen ook meepraten? Die worden bij de poort waarschijnlijk wel eerst gefouilleerd om te kijken of er geen illegale misdienaars onder hun rok verstopt zitten. En de liberale Nederlanders? Bij ons is er toch niet één priester die zich nog aan het celibaat houdt? Henk Krol van de Gay Krant, de Margriet voor de politiek correcte provincie, noemt in zijn blaadje de deken van Weert bij naam en splitst de man allerlei homoseksuele handelingen in de maag. In hetzelfde nummer wordt een hoge ambtenaar van het ministerie van Justitie beschuldigd van allerlei onfrisse praktijken met minderjarige jongetjes. Ook hij zou in het Eindhovense Anne Frankplantsoen aan heel wat minderjarige achterhuisjes gesnuffeld hebben. Er wordt onder andere gesuggereerd dat hij het met de mannetjes op de achterbank van de ruime dienstauto deed. Ik zie de chauffeur via de achteruitkijkspiegel aan zijn baas melden: „Trek u af, dan trek ik op!”

Inmiddels schijnt de aangifte, die tegen de man in kwestie is gedaan, een valse nictenaangifte te zijn en de politie heeft het onderzoek tegen de betreffende ambtenaar voorlopig gestaakt. De jongen die aangifte deed, werd waarschijnlijk betaald door SBS, de Gay Krant of het doorgaans altijd zeer betrouwbare heteromannenblad Panorama. Ik weet niet wie ik moet geloven. Minister Donner begon zo vlug om zich heen te slaan dat

ik onmiddellijk dacht: hier is meer aan de hand. Daarbij ben ik een beetje wantrouwig richting Justitie. Waarom horen we maar niets over de vrijbrief van Eddy de K.? Dat onderzoekje moet toch zo langzamerhand afgerond zijn?

Seks bepaalt het leven en dat houdt geen paus, kardinaal of bisschop tegen. Ons Mabeltje ging er uiteindelijk ook aan ten onder. In haar geval was het een gezonde studentenwip met een erg foute meneer. „Ze had het eerder moeten toegeven”, zeggen de meeste mensen, „maar volgens mij gaf ze het indirect toe. Ze lag aan boord vooronder!” Duidelijker kun je het niet zeggen.

Naar aanleiding van Mabelgate werd mij afgelopen week vaak de vraag gesteld of ik alles wat ik voor mijn huwelijk gefikt heb aan mijn vrouw heb opgebiecht. Het antwoord is 'nee'. Wat ik tijdens mijn huwelijk allemaal uitspook vertel ik niet eens, laat staan de heftige avonturen tijdens mijn woeste vrijgezellenperiode.

Die Bruinsma lacht zich onder tussen helemaal het schompen. Door zijn toedoen wankelt de monarchie behoorlijk zootje. Opa met zijn winkeldievenwraak, Alex met zijn oorlogsmisdadigersdochter, Margarita met haar claimbaron met hele losse handjes en nu Friso met zijn gangstermeisje.

Trix liep deze week diep depressief over haar Italiaanse landgoed. Ze weet niet hoe het verder moet. De Nederlandse ambassadeur in Zuid-Afrika heeft ze ooit nog over laten plaatsen omdat hij met zijn vriendin flikfloode en nu moet zij aan haar kerstdiner een schoondochter dulden die jaren met een getrouwde Bosniër lag te hutseflutsen. Dat is ingewikkeld. Maar ondertussen is ze oud en wijs genoeg om te weten hoe de hormonen de mens kunnen opjagen. Opa Hendrik was een bekende schuinsmarcheerder, haar vader Bernhard wist er alles van en nu een schoondochter die niet voor één man te vangen is. Ze beseft dat ze moeder is van een doodgewoon Hollands gezin.

YOUP VAN 'T HEK

Hamer: 11/5/2003 2:15:06 PM, door redactie

(onderstaand bericht is een herplaatsing van 17 oktober en was aanvankelijk verloren i.v.m. de sitecrash van vorige week; dankzij een enthousiaste weblezers kan het opnieuw worden geplaatst)

Mr. Gerard Hamer, strafrecht deskundige en filosoof in Amsterdam, vindt dat minister Jan-Hein Donner 'iets uit te leggen heeft'. Volgens het Openbaar Ministerie zou de aangifte van de 28-jarige 'Janos' vals zijn. Deze Janos verklaarde dat een topambtenaar van Justitie hem seksueel zou hebben misbruikt toen hij nog minderjarig was. Het OM liet na een verhoor van drie dagen (dinsdag van 12.00 tot 17.00 uur, woensdag van 15.00 tot 0.30 uur en donderdag van 10.00 tot 17.00 uur) weten dat Janos zijn 'valse' aangifte zou hebben gedaan nadat hij hiertoe was aangezet door iemand uit de journalistiek, die hem ook betaling zou hebben beloofd. Een half uur na deze persmededeling voegde het OM eraan toe dat dit in elk geval niet iemand was van de Gay Krant.

Janos verklaarde donderdagavond bij SBS-6 dat hij vasthoudt aan zijn aanvankelijke verhaal omdat hij zijn aangifte onder sterke druk zou hebben moeten intrekken. Dat zou een kwalijke praktijk zijn, die het gerucht aanwakkert dat deze kwestie door de top van Justitie zou worden beïnvloed. Volgens mr. Hamer zijn er in elk geval ernstige fouten gemaakt door het OM. Als het OM aanleiding heeft gehad om Janos op een zeker moment niet meer aan te merken als getuige, maar als verdachte, dan had men hem moeten wijzen op zijn rechten en plichten. Volgens Janos is dat niet gebeurd. Ook verklaarde hij bij SBS-6 dat hij, tegen de regels in, geen kopie heeft gekregen van de door hem ondertekende verklaringen. Janos kreeg al evenmin het aanbod om zich te laten bijstaan door een advocaat of door een traumapsycholoog, iets wat bij slachtoffers van seksueel misbruik op zeer jonge leeftijd wél gebruikelijk is. Persofficier van Justitie Van der Voort van het arrondissement Den Bosch geeft toe dat aan deze voorwaarden niet is voldaan. Volgens Hamer had er in dit geval ook zeker een (video)band opname van het verhoor gemaakt moeten worden, zodat achteraf bekeken had kunnen worden of alles volgens de regels was verlopen. Van der Voort moest vrijdag bij SBS-6 toegeven dat ook dit door de politie over het hoofd is gezien. Daarmee raakt het OM in een lastig parket. Hamer vindt nu dat minister Donner 'in deze bizarre kwestie' écht iets zal moeten uitleggen.

Letterlijke tekst uit Stem van Nederland, SBS-6, vrijdag 17 oktober 2003

Ilse Colson: "Is de afgelegde verklaring in kopie aan jou meegegeven?"

Janos: "Nee"

Ilse Colson: Is er een bandopname van de verhoren gemaakt?"

Janos: "Nee"

Ilse Colson: "Is er juridische ondersteuning geweest bijvoorbeeld van een advocaat?"

Janos: "Nee"

Ilse Colson: "Is de zaak behandeld als een zedenzaak?"

Janos: "Nee"

Ilse Colson: "Is er bijvoorbeeld een in zeden en trauma's gespecialiseerde psycholoog bij betrokken geweest?"

Janos: "Nee"

Presentatie: "Volgens het Openbaar Ministerie is het verhoor conform de regels verlopen en zou Janos in het geheel niet onder druk zijn gezet. Vlak voor deze uitzending hadden we kort telefonisch contact met het Openbaar Ministerie."

Persofficier van het Openbaar Ministerie in Den Bosch is Charles van der Voort: "Er was geen psycholoog bij, er waren wel twee gecertificeerde zedenrechercheurs. Rechercheurs die een speciale opleiding genoten hebben om dit soort hele ingewikkelde verhoren die vaak te maken hebben met slachtoffers van langdurig incest bijvoorbeeld om dat soort verhoren adequaat te kunnen doen. Maar als u bedoelt of er een aparte externe psycholoog bij betrokken was, in deze fase nog niet. Ik werp iedere suggestie ver van me dat u te maken zou hebben met een opzette van politie en justitie. Ik zei zonet al, het zijn rechercheurs in dienst van regio politie Brabant Zuid-Oost gecertificeerd, gespecialiseerd in zedenzaken maar bovenal politiemensen die gewoon op ambtszege, op ambtsbelofte opschrijven wat ze doen. En als die opschrijven dat het zo gelopen heb ik daar in het

algemeen geen enkele reden om aan te twijfelen en in dit geval al helemaal niet."

Presentatie:

"En toch blijft Janos volhouden dat hij niet gelogen heeft. Hij zou z'n aangifte hebben ingetrokken omdat hij door de rechercheurs onder zware druk gezet zou zijn. De Amsterdamse advocaat

OM: ontucht aangifte tegen ambtenaar is vals

meent dat „het justitie wel heel goed uitkomt dat dit een valse aangifte is”. Hitzert: „Wij denken dat wij roeren in een beerpoot. En er zijn mensen die willen dat die beerpoot dicht blijft. Het kan goed zijn dat daarbij geen middel wordt geschuwd.”

Minister Donner (Justitie) zei gisteren zich te beraden op stappen tegen de media „die het aanzien van het ministerie hebben geschaad”. De topambtenaar liet eerder al weten de schade die de affaire hem berokkent te zullen verhalen op de betrokken media.

Het Anne Frankplantsoen kwam eerder in het nieuws na de arrestatie van PSV-directeur F. Spoor. De met hiv besmette man zou er onveilige seks gehad hebben met jongeren. De rechtszaak tegen hem begint 18 november.

Frank Hitzert van Panorama dacht anders over de betrouwbaarheid van de nieuwe bron. Van Nispen tot Sevenaer „Laten we duidelijk zijn: als de aangifte vals is, is dat heel vervelend. Maar wij hadden reden deze man te geloven.”

In twee uitzendingen van Stem van Nederland, vorige week donderdag en afgelopen dinsdag, zei de onherkenbaar in beeld gebrachte man de topambtenaar te kennen van „betaalde seks in Praag toen ik dertien was” en (in de tweede uitzending) toen hij „vijf tot acht jaar oud” was. Nadat hij in Nederland als homoprostitutie in het Anne Frankplantsoen was gaan werken, was de man de topambtenaar op nieuw tegengekomen: „Dit is de ambtenaar die in het Anne Frankplantsoen komt.”

Naar aanleiding van de uitzending van Stem van Nederland in zijn dienstauto hebben ver-

vorige week donderdag heeft Henk Krol van de Gay Krant de man be-

wogen aangifte te doen. Krol: „Ik zei tegen hem: als het waar is, zou je aangifte moeten doen. En nu zou het dan een valse aangifte zijn? Het lijkt wel Kafka.”

Van Nispen tot Sevenaer van Stem van Nederland zegt dat zijn redactie gistermiddag heeft gebeld met de man. „Hij zegt dat hij onder druk is gezet door de politie. Om ervan af te zijn, heeft hij gezegd dat hij geld zou krijgen voor zijn aangifte.” Een bandopname van het telefoongesprek werd gisteravond afgespeeld in Stem van Nederland. De man: „Ik had niet veel kans. Als ik dit niet zou verklaren, zou ik worden gearresteerd. Ik vertrek. Ik vertrouw het niet. Alles is corrupt.”

Frank Hitzert van Panorama dacht anders over de betrouwbaarheid van de nieuwe bron. Van Nispen tot Sevenaer „Laten we duidelijk zijn: als de aangifte vals is, is dat heel vervelend. Maar wij hadden reden deze man te geloven.”

In twee uitzendingen van Stem van Nederland, vorige week donderdag en afgelopen dinsdag, zei de onherkenbaar in beeld gebrachte man de topambtenaar te kennen van „betaalde seks in Praag toen ik dertien was” en (in de tweede uitzending) toen hij „vijf tot acht jaar oud” was. Nadat hij in Nederland als homoprostitutie in het Anne Frankplantsoen was gaan werken, was de man de topambtenaar op nieuw tegengekomen: „Dit is de ambtenaar die in het Anne Frankplantsoen komt.”

Naar aanleiding van de uitzending van Stem van Nederland in zijn dienstauto hebben ver-

meent dat „het justitie wel heel goed uitkomt dat dit een valse aangifte is”. Hitzert: „Wij denken dat wij roeren in een beerpoot. En er zijn mensen die willen dat die beerpoot dicht blijft. Het kan goed zijn dat daarbij geen middel wordt geschuwd.”

Minister Donner (Justitie) zei gisteren zich te beraden op stappen tegen de media „die het aanzien van het ministerie hebben geschaad”. De topambtenaar liet eerder al weten de schade die de affaire hem berokkent te zullen verhalen op de betrokken media.

Het Anne Frankplantsoen kwam eerder in het nieuws na de arrestatie van PSV-directeur F. Spoor. De met hiv besmette man zou er onveilige seks gehad hebben met jongeren. De rechtszaak tegen hem begint 18 november.

Frank Hitzert van Panorama dacht anders over de betrouwbaarheid van de nieuwe bron. Van Nispen tot Sevenaer „Laten we duidelijk zijn: als de aangifte vals is, is dat heel vervelend. Maar wij hadden reden deze man te geloven.”

In twee uitzendingen van Stem van Nederland, vorige week donderdag en afgelopen dinsdag, zei de onherkenbaar in beeld gebrachte man de topambtenaar te kennen van „betaalde seks in Praag toen ik dertien was” en (in de tweede uitzending) toen hij „vijf tot acht jaar oud” was. Nadat hij in Nederland als homoprostitutie in het Anne Frankplantsoen was gaan werken, was de man de topambtenaar op nieuw tegengekomen: „Dit is de ambtenaar die in het Anne Frankplantsoen komt.”

Naar aanleiding van de uitzending van Stem van Nederland in zijn dienstauto hebben ver-

ren de ronde

Krol hoopt dat de aanklacht tot een zaak leidt. „Het is aan de rechter om uit te zoeken wat waar is en wat niet. Als de aangifte niet klopt of als er sprake is geweest van een persoonsverwisseling, dan kan de rechter deze man zuiveren van alle blaam.” Demmink is sinds 1982 werkzaam bij het ministerie van justitie. Minister Donner benoemde hem in 2002 tot secretaris-generaal.

Gerard Hamer heeft zo z'n vraagtekens bij het verhoor van Janos."

Gerard Hamer, jurist:

"De hele zaak is bizar. Ik denk dat justitie met de groots mogelijke omzichtigheid had moeten handelen. Deze man heeft aangifte gedaan tegen wat justitie zegt een van onze ambtenaren. Nou dan moet je zo'n aangifte echt met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandelen, immers de baas van de politie, de minister van justitie heeft al gezegd dat het niet waar is. Misschien is het het handigst als we gewoon de video-opnamen kunnen bekijken van deze aangifte want je mag aannemen dat er video-opnamen gemaakt zijn."

Vraag aan de persofficier van het Openbaar Ministerie in Den Bosch is Charles van der Voort: "Zijn er bandopnamen gemaakt van het verhoor?"

Charles van der Voort: "Nee, die zijn er niet gemaakt."

Gerard Hamer: "In een zaak als deze moet je video-opnamen maken."

Vraag: "En als dat niet gebeurt is?"

Gerard Hamer: "Dan heeft de minister wat uit te leggen. Dan heeft de minister veel uit te leggen. Zeker als de minister van te voren zegt dat het niet waar kan zijn en die man zegt het is wel waar. Die man wordt verhoord en vervolgens zegt de minister het kan niet deze situatie. Het is bewezen. Dan wil ik weten hoe zijn die verhoren geweest. Hoe nauwkeurig en hoe zorgvuldig? Welk verbaal geweld is er gebruikt jegens die man? Hoe is er gesproken met die man? Dat moet apengoed controleerbaar zijn."

Presentatie:

"Tot zover onze berichtgeving over het mogelijke seksueel misbruik door een topambtenaar van justitie."

Han 'The Boy':

Laten we onze krachten tegen deze vormen van onrecht en dubbelzinnigheid bundelen. Laten we een forum oprichten en voor eens en altijd af rekenen, met het onrecht, de dubbelzinnigheid, en het doodzwijgen, van wat de heren religieuzen in praktijk brengen en brachten, en wat ze liever achter 4 muren houden. In deze wil ik de Gaykrant verzoeken een forum op te richten en deze ook te sturen en te begeleiden! Stel een e-mail adres beschikbaar, voor mail, dat dit soort zaken aangaan. Laat mensen hun verhaal doen! Wat er gebeurde, waar, door of met wie, en wat voor invloed dat heeft in hun dagelijkse bestaan van nu! Hoe meer er bekend is, hoe opener het onderwerp wordt, hoe beter dit probleem, "onrecht" bestreden kan worden!

genoeg voor nu:

beste mensen, de beste wensen, groetjes xxx-jes, veel mazzels en liefs, "moi" han!

Stof genoeg voor een politieke thriller van allure. Plaats van handeling: de stiekeme wereld van betaalde seks met schandknappen, waarin brave huisvaders, dienaren van de kerk en hoogwaardigheidsbekleders de hoofdrol spelen, onder het toezien van falende overheidsdiensten, politieagenten die tot zwijgen worden gemaand en een vertoorde minister van Justitie.

Het voorwerk is al gedaan door de Gay Krant en Panorama. De twee 'mannen-

Onveilige contacten

focus | Ricci Scheldwacht

4/24/10

De hoogste ambtenaar op het ministerie van Justitie wordt ervan beschuldigd seks te hebben gehad met minderjarige jongens. Onzin, zegt minister Donner. Maar wat als blijkt dat de secretaris-generaal zich wel in heel schimmige circuits begaf?

bladen' publiceerden naar aanleiding van de zaak-Fons Spooren een dossier van 24 pagina's. Daarin wordt topambtenaar 'Pieter-Jan' van het ministerie van Justitie beschuldigd van het hebben van betaalde seks met minderjarige jongens. Opmerkelijk is dat anoniem twee oud-bewindslieden aan het woord komen, die beweren dat ze op de hoogte waren van de levenswandel van deze topambtenaar.

Nog wonderlijker wordt het als we terugkijken naar wat er in de dagen na de gezamenlijke publicatie gebeurde. In een eerste reactie op de radio reageerde minister Piet Hein Donner furieus en verwees hij het verhaal direct naar het rijk der fabelen. Ook liet hij weten dat media die de naam van de ambtenaar zouden publiceren zonder daarbij bewijs te leveren, kunnen rekenen op juridische procedures. Een dreigement dat uiterst serieus wordt genomen, getuige de behoedzaamheid waarmee de kranten tot nu toe over de zaak hebben bericht.

Toch werd de identiteit van de topambtenaar bekend door het NOS-journaal, dat wereldkundig maakte dat het ging om de secretaris-generaal van het ministerie, een uitspraak die later in het programma NOVA werd herhaald. Het enige waar het NOS-journaal en NOVA nog voor terugschrokken, was het noemen van de naam van de ambtenaar. Dat deden enkele regionale dagbladen wel, via een omweg. Zij meldden, zonder diens naam te verzwijgen, dat de secretaris-generaal zowel Panorama en de Gay Krant als SBS 6 aansprakelijk heeft gesteld voor de schade die hij lijdt als gevolg van recente uitzendingen en publicaties.

Inmiddels is dus gebeurd wat Donner per se wilde voorkomen: de werkelijke naam van topambtenaar 'Pieter-Jan' ligt op straat. "De minister beraadt zich er nog op of hij stappen tegen deze media zal ondernemen," laat woordvoerder Annemarie Stordiau van het ministerie van Justitie desgevraagd weten. Het verhaal in Panorama en de Gay Krant blijft ze afdoen als 'complete onzin'.

Het spreekt voor zich dat het ministerie een eigen medewerker in bescherming neemt. Vooral als het de hoogst geplaatste ambtenaar betreft. In die zin is de reactie van Justitie begrijpelijk. De vraag is wel of het verstandig is om net te doen alsof er helemaal niets aan de hand is.

Justitie kan fel van leer trekken omdat de aantijgingen tegen de topambtenaar in de Gay Krant en Panorama op anonieme getuigenverklaringen berusten. Anders gezegd, dat 'Pieter-Jan' het met minderjarige jongens zou doen, wordt onvoldoende bewezen. Het wordt door niemand met open vizier gezegd.

Het Openbaar Ministerie zag geen reden een gerechtelijk onderzoek tegen de ambtenaar te starten. Wie een verborgen homoseksueel leven leidt, is daarmee nog niet strafbaar. "Als het inderdaad zo is dat Panorama en de Gay Krant meer weten over een misdrijf, dan moeten zij maar aangifte doen," tekende het dagblad Trouw op uit de mond van minister Donner. Maar Henk Krol, hoofdredacteur van de Gay Krant, en Fred de Brouwer, de verslaggever die voor Panorama het onderzoek verrichtte, laten weten nooit van plan te zijn geweest aangifte te doen. Dat kan volgens hen nooit de taak van de journalistiek zijn.

Niettemin leek hun verhaal vorige week te worden bevestigd door een 28-jarige man die zich na de publicaties bij de poli-

tie aandiende. De half-Tsjechische man met een erg Nederlandse naam zei dat hij als minderjarige seks had gehad met de topambtenaar, die hij in de politieverklaring ook met name noemt. Het Openbaar Ministerie van Den Bosch besloot daarop tot onderzoek over te gaan.

Om de verwarring compleet te maken, trok de getuige al na enkele dagen zijn beschuldigingen in. Hij bekende dat hij een valse verklaring had afgelegd in opdracht van 'iemand uit de media' die hem daarvoor geld had beloofd. Voor het OM was dat reden om het onderzoek naar de topambtenaar direct af te blazen. De vraag is of dat terecht was. De getuige, die zowel in 'Tsjechië als in Nederland als prostituee werkte, verklaarde nog dezelfde avond bij SBS 6 dat hij wel degelijk de waarheid had gesproken. Maar hij zou twee dagen lang zodanig door de politie onder druk zijn gezet, dat hij uiteindelijk maar toef dat zijn verklaring vals was geweest.

Hierop startte het OM een nieuw onderzoek, dat zich toespitste op de getuige, niet meer op het al dan niet laakbare gedrag van de topambtenaar. "Vreemd blijft zonder meer dat van het politieverhoor geen bandopnamen zijn gemaakt," zegt Eppo van Nispen tot Sevenaar, hoofdredacteur van de SBS-nieuwsprogramma's. "Zeker als het gaat om een precaire zaak als deze. Het is nu een welles-nietes-spelletje geworden."

De schade voor de betrokken ambtenaar is hoe dan ook enorm. Ondanks het keiharde dreigement van Donner aan de media weet iedereen inmiddels dat het om de hoogste ambtenaar op Justitie gaat. Op de website van het ministerie is bovendien eenvoudig te achterhalen hoe de man eruitziet. Volgens de Gay Krant en Panorama maakte hij zich bij zijn medewerkers op het ministerie niet altijd even geliefd. Of zoals hij in het artikel wordt gekenschetst: iemand die omhoog likt en naar beneden trapt.

Dat hij door het vuur gaat voor zijn minister, werd bevestigd in een portret dat Elsevier enkele jaren geleden maakte van de toenmalige 'Super-DG' (DG staat voor directeur-generaal, de op een na hoogste post op een ministerie). Een man met 'uitgesproken vrienden en vijanden'. En met een enorm overlevingsinstinct; als enige mocht hij blijven zitten toen onder

Winnie Sorgdrager de complete ambtelijke top werd vervangen. Onder Donner promoveerde hij onlangs tot secretaris-generaal.

Wat velen, volgens de Gay Krant en Panorama, vooral moet hebben gestoord, was het feit dat hij nooit open was over zijn seksuele geaardheid. Volgens beide bladen onderhield hij ook een tijdlang een relatie met een voormalige homopornoster uit Tsjechië, tot ergernis van het toenmalige hoofd van de BVD Arthur Docters van Leeuwen. Die laatste vreesde dat 'Pieter-Jan' zich chantabel maakte. Docters van Leeuwen nodigde het tweetal, aldus een anekdote in de Gay Krant en Panorama, uit voor een etentje bij hem thuis om 'in één klap van al dat geheimzinnig gesodemiet af te zijn'.

Hoofdredacteur Henk Krol van de Gay Krant zegt dat hij over de zaak publiceerde omdat er sprake zou zijn van klassenjustitie. PSV-directeur Fons Spooren zou worden geofferd om de aandacht af te leiden van de topambtenaar van Justitie. Krol ontkent dat hij handelt uit rancune tegen de secretaris-generaal, die zich op zijn ministerie tot het laatst toe zou hebben verzet tegen het homohuwelijk. "Ach, over deze man gaan al jaren dergelijke verhalen," schamperde politiek verslaggever Frits Wester in het tv-programma *Barend & Van Dorp*, waarmee hij er blij van gaf de Haagse journalistieke erencode te kennen. Iemands seksleven is een privézaak.

Maar geldt dat ook voor de hoogste ambtenaar op een ministerie? En dan niet zomaar een ministerie. Als Donners collega Johan Remkes van Binnenlandse Zaken publiekelijk verkondigt dat zijn politieagenten niet in een coffeeshop mogen komen, zijn er ook wel wat eisen te stellen aan het gedrag van de hoogste ambtenaar op het ministerie van Justitie. Dat er al jarenlang verhalen over deze man circuleren, duidt op een grote inschattingfout van alle verantwoordelijke personen op het ministerie, niet in de laatste plaats van de in opspraak geraakte ambtenaar zelf. Want al wordt nergens bewezen dat de man zich schuldig maakte aan seksuele contacten met minderjarigen, aannemelijk wordt wel dat de man zich in een schimmig circuit begaf, zodat dit soort geruchten wel de kop op moest steken.

pen. Justitie zou er verstandig aan doen om de AIVD te vragen de eerdere onderzoeken naar de bewuste topambtenaar nog eens over te doen. Voordat opnieuw blijkt dat journalisten de inlichtingendienst te snel af zijn. |

Het ministerie van Justitie en het OM nemen een groot risico. Momenteel melden zich nieuwe getuigen bij de Gay Krant en Panorama. Daardoor is de kans groot dat steeds duidelijker wordt dat de secretaris-generaal met zijn levenswandel de problemen over zichzelf heeft afgeroe-

AMERIKANEN SMULLEN VAN 'GAY BIG BROTHER'

Gay Krant
nieuws + lifestyle

ANNE FRANKPLANTSOEN

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

Justitie

PANORAMA Het ware verhaal achter de affaire Fons Spooren

ONTHULLEND DOSSIER

HET DUBIEUZE DUBBELLEVEN VAN EEN TOPAMBTENAAR OP JUSTITIE

Met dienstauto jonge jongens ronselen
Vaste klant van Praags homo-bordeel
Al langere tijd in hoogst chantabele positie

MINISTER DONNER, HOE LANG STAAT U DIT NOG TOE?

Verwarring over aangifte

Na de publicatie, twee weken geleden over de topambtenaar die van alle kanten en met name door zijn eigen medewerkers en enkele ex-bewindslieden werd aangevallen vanwege zijn vermeende niet integere gedrag, kwamen er zowel bij de redactie van *Panorama* als de *Gay Krant* nieuwe briefjes, telefoontjes en emails binnen. Veelal van mensen, werkzaam bij of in de omgeving van het ministerie die nog eens een extra duit in het zakje wilden doen.

25 oktober | *Gay Krant* | nummer 494

Bovendien was er – nog voordat het verhaal verscheen, maar nadat de tekst al op de pers lag – een jongeman die de aanklachten tegen de hoge ambtenaar alleen nog maar verder versterkte. Hij belde de *Gay Krant* en collega Fred de Brouwer van *Panorama* bezocht hem. Hij was verbaasd. Deze 'Janos' bleek een zoon van een Tsjechische vader en een Nederlandse moeder. Hij zag de aankondiging van *Hart van Nederland* op SBS-6 en meende meteen de hoge ambtenaar te herkennen. Fred de Brouwer vond het relaas twijfelachtig. Als het waar zou zijn dan was dit een duidelijk bewijs, maar omdat Janos zo getraumatiseerd was door alles wat er in zijn peutertijd ter beschikking van pedoseksuelen, wilde hij dat Henk Krol de volgende dag ook nog eens met hem ging praten. Even controleren of hij zijn verhaal consistent zou vertellen. Dat bleek het geval. Bovendien herkende hij de getoonde foto's van de topambtenaar 'voor de volle 100 procent'. Toch was het zaak de informatie met uiterste omzichtigheid te verwerken. Het ging immers om een jongeman die door alles wat er met hem was gebeurd, dermate beschadigd kan zijn dat je nooit kunt uitsluiten dat hij onbedoeld waarheid en fictie door elkaar zou kunnen halen.

Notaris

Vanwege zijn autoriteitenvrees durfde hij zijn relaas niet te herhalen bij een notaris en al helemaal niet bij de politie. Toch was het nodig dat zijn woorden door een onafhankelijke derde nog eens konden worden gecontroleerd. Het enige waar hij voor voelde was een gesprek met de journalistes van het SBS-6 programma dat hij (inmiddels) twee dagen ervoor had gezien. Daar deed Janos zijn verhaal voor de derde keer. Nog steeds klopte het met de allereerste verklaring. De druk van minister Donner om mensen toch vooral aangifte te laten doen werd ondertussen steeds groter. Janos bleef met de *Gay Krant*, *Panorama* en SBS6 bellen met de vraag wat hij moest doen. Alle mensen die hij vertrouwden zeiden: doe aangifte. Uiteindelijk stemde hij daar dinsdag mee in op voorwaarde dat Ilse Colson van SBS-6 en Henk Krol van de *Gay Krant* hem, vanwege zijn angst voor autoriteiten, tot aan de verhoorkamer zouden begeleiden. Uiteindelijk werd daarmee ingestemd op voorwaarde dat de journalisten als privé-persoon zouden meegaan en zich niet zouden bemoeien met de inhoudelijke aangifte. Die moest immers zijn verhaal zijn, niet een verhaal dat anderen op de

een of andere wijze, bewust of onbewust, hadden kunnen inkleuren. Zijn aangifte op het hoofdbureau van politie in Eindhoven duurde van 12.00 tot 17.00 uur. Na afloop waren zowel hij, als de twee rechercheurs die hij sprak, uiterst tevreden met het resultaat. Tot ieders verbazing verscheen er vrijwel onmiddellijk een persbericht van het Openbaar Ministerie (OM) in Den Bosch waarin – uiterst ongebruikelijk – werd aangekondigd dat er door een getuige een belastende verklaring was afgelegd tegen 'de topambtenaar'. Voor het eerst was er nu ook sprake van misbruik van een minderjarige, iets dat in de publicatie in *Panorama* en de *Gay Krant* niet werd gemeld.

Aanvullende vragen

De volgende dag, het is dan woensdag, werd de kwestie ineens heel anders. Janos kreeg, zo vertelde hij later, om tien voor drie een telefoontje. De politie had nog wat aanvullende vragen. Al om drie uur stonden de rechercheurs voor zijn deur. Janos werd meegenomen naar een naburige politiebureau en even later met hoge vaart in een burgerauto naar het hoofdbureau in Eindhoven gereden. Hij werd er tot na middernacht nader verhoord. Volgens Janos waren die gesprekken nog steeds vriendelijk. Daarom stemde hij toe met het voorstel om te blijven slapen in het *Van der*

Valk-hotel in Eindhoven. "Als de sfeer toen al gespannen zou zijn geweest, zou ik dat natuurlijk nooit hebben gedaan", meent Janos achteraf.

De volgende morgen, donderdag, kwam de politie hem om 10.00 uur ophalen. Tegen de middag werden de verhoren, zo herinnert Janos zich, ineens grimmiger. Hij moest verklaren dat hij een valse aangifte had gedaan. Deed hij dat niet, dan zou hij worden aangehouden en vastgezet. Op dat moment veranderde Janos dus van getuige in verdachte. Achteraf blijkt dat de politie hem niet of onvoldoende op zijn rechten attenderde en hem geen advocaat toewees. Rond half vijf verscheen er nieuw persbericht van het OM waarin werd meegedeeld dat de eerdere aangifte vals was. Justitie duidde ook meteen schuldigen aan: mensen van de pers zouden Janos geld hebben beloofd voor het doen van die 'valse' aangifte. Meteen wezen alle vingers in de richting van de *Gay Krant*, SBS6 en *Panorama*. Toch verklaarde de persvoorlichter van het OM al binnen een half uur dat

het niet de *Gay Krant* was. Aan het eind van de volgende middag (vrijdag) werd schoorvoetend toegegeven dat het ook niet SBS6 was en dat weekend wilde de persofficier zelfs nog kwijt dat het ook niet *Panorama* was. Janos zelf liet meteen na zijn vrijlating bij SBS6 weten dat hij onder druk was ge-

zet en dat hij daarom zijn verklaring wel had moeten intrekken. Bovendien, zo zei hij, had hij nooit geld aangeboden gekregen en had niemand van de pers hem aangezet tot iets wat hij niet wilde.

Ernstige fouten

Mr. Gerard Hamer, strafrechtdeskundige en filosoof in Amsterdam, heeft hierover een duidelijke mening. Bij SBS6 verklaarde hij dat minister Jan-Hein Donner 'iets uit te leggen heeft'. Volgens mr. Hamer zijn er in elk geval ernstige fouten gemaakt door het OM. Als het OM aanleiding heeft gehad om Janos op een zeker moment niet meer aan te merken als getuige, maar als verdachte, dan had men hem moeten wijzen op zijn rechten en plichten. Volgens Janos is dat niet gebeurd. Ook verklaarde hij bij SBS6 dat Janos, tegen de regels in, geen kopie heeft gekregen van de door hem ondertekende verklaringen. Janos kreeg al evenmin het aanbod om zich te laten bijstaan door een advocaat of door een traumapsycholoog, iets wat bij slachtoffers van seksueel misbruik op zeer jonge leeftijd wel gebruikelijk is.

Persofficier van Justitie Van der Voort van het arrondissement Den Bosch geeft toe dat aan deze voorwaarden niet is voldaan. Volgens Hamer had er in dit geval ook zeker een (video)band opname van het verhoor gemaakt moeten worden, zodat achteraf bekeken had kunnen worden of alles volgens de regels was verlopen. Zeker nu de minister al zo vooringenomen was, had hiermee elke schijn van sturing van bovenaf vermeden moeten worden. Van der Voort moest bij SBS6 toegeven dat ook dit door de politie en justitie over het hoofd was gezien. Daarmee raakte het OM in een lastig parket. Hamer vindt dat minister Donner 'in deze bizarre kwestie' écht iets zal moeten uitleggen. Advocaat Knijff van de topambtenaar reageert natuurlijk verheugd. Volgens hem is hiermee duidelijk geworden dat het hele verhaal over zijn cliënt op drijfzand is gebouwd. Voor het gemak vergeet hij daarbij dat voor de publicatie van twee weken geleden niet eens met Janos is gesproken. Die meldde zich immers pas nadat *Panorama* en de *Gay Krant* bij de verzender lagen.

Janos heeft inmiddels een advocaat in de arm genomen en houdt zich vooralsnog bij zijn eerste bewering.

Via www.gaykrant.nl houden we je op de hoogte van alle actuele ontwikkelingen. Op deze site kun je ook reageren op het nieuws.

Panorama en Gay Krant voor rechter

PAR 25/10

WEERT – De oud-deken van de RK kerk in Weert, W. van der Valk, eist 50.000 euro schadevergoeding en rectificatie van *Panorama* en de *Gay Krant*. De bladen schreven onlangs dat Van der Valk seks zou hebben bedreven met minderjarige jongens. De bladen zijn woensdag in kort geding voor de rechter in Den Bosch gedaagd wegens smaad.

"Van der Valks goede naam is te grabbel gegooid in een verhaal waar hij helemaal buiten staat," zegt de advocaat Pals van Van der Valk.

Van der Valk (59) stapte in augustus plotseling op als deken, waarna de geruchten losbarstten. In de artikelen in *Panorama* en de *Gay Krant* wordt hij, evenals enkele andere mannen, onder wie een hoge justitie-ambtenaar, beschuldigd van seks met minderjarigen. Gesuggereerd werd dat Van der Valk, die als deken nauw contact had met de zogeheten acolieten: puberjongens die hem als dienaars in de mis bijstonden, en met wie hij ook geregeld een weekeinde op stap ging.

Pals: "De voorlopige claim van 50.000 euro is voor Van der Valk niet alleen een vergoeding voor de geleden schade, maar ook een tegemoetkoming in de juridische kosten." Hoofdredacteur F. Hitzert van *Panorama* ziet het kort geding 'met vertrouwen tegemoet', liet hij gisteren weten. Hoofdredacteur H. Krol van de *Gay Krant* wilde niet reageren.

In aanvulling op het kort geding gaat de advocaat van Van der Valk binnenkort ook een hartig woordje wisselen met H. Claes, de plaatsgenoot van Van der Valk, die de *Gay Krant* enkele maanden geleden foto's toestuurde die hij in Spanje had gemaakt van Van der Valk en zijn acolieten. (GPD)

Oud-deken Weert eist schadevergoeding

DEN BOSCH/AMP - Oud-deken van de Rooms-Katholieke Kerk in Weert eist een schadevergoeding van 50.000 euro plus een rectificatie van de tijdschriften *Gay Krant* en *Panorama*. Hoofdredacteur Hitzert van *Panorama* bevestigt dat hij afgelopen week de oproep voor een kort geding heeft ontvangen.

In de omstreken reportage over de bezoekers van het Anne Frankplantsoen in Eindhoven suggereerden *Gay Krant* en *Panorama*, dat de voormalig deken zijn functie in juni neerlegde als gevolg van publicaties over seksfeesten in Weert. Ze noemen de oud-deken met voor- en achternaam en tonen foto's van hem. Een van de hoofdver-

Schandknaap PAR 25/10

Ik wil de journalisten in Nederland vragen op te houden de term 'schandknaap' te gebruiken voor minderjarige mannelijke prostitueés. Prostitutie met minderjarige mannen is wat mij betreft inderdaad een schande, maar dat is

prostitutie met met minderjarige vrouwen ook. En jullie hebben het ook niet over schandmeiden. Ik begrijp dat de term schandknappen nog stamt uit een tijd dat homoseksualiteit op zichzelf al als een schande werd gezien, maar die tijden lijken me toch voorbij. OTTO DE BEEHR, Amsterdam

STOP MARTIJN

WWW.STOPMARTIJN.NL

Wij als comité 'Stop Martijn' strijden voor het verbod van de pedofielenvereniging Martijn. Wij zijn opgericht op 20 juni 2003 en beschikken sinds 14 september 2003 over deze webstek dankzij de inzet van vrijwilligers die onze doelstelling ondersteunen.

Wij willen de lezers van deze webstek op de hoogte houden van de strijd die het comité voert voor een verbod van de vereniging Martijn. Martijn is een vereniging van pedofielen die pedofilie acceptabel wil maken in onze samenleving, ook als daar seks in het spel is. (bron: www.martijn.org)

Wij willen tevens informatie verschaffen aan jonge ouders over de eenvoud waarbij in Nederland pedofielen te werk kunnen gaan en netwerken kunnen opbouwen zonder dat enig wetsartikel hen dat verbiedt.

Wij zullen tevens niet schromen om binnenkort met een lijst te komen van veroordeelde pedofielen zodat omwonenden van deze veroordeelde kinderverkrachters gewaarschuwd kunnen worden. Hiervoor zijn we op zoek naar mensen die ons meer informatie kunnen verschaffen.

Wij zijn op zoek naar mensen die ons willen ondersteunen. Voornamelijk zijn wij op zoek naar een advocaat die ons 'pro Deo' met zijn kennis wil bijstaan. Met zijn/haar hulp kunnen we het verschrikkelijke fenomeen 'pedofilie' nog beter aanpakken en deze lieden voor het gerecht dagen. Het is dringend noodzaak om de wetten in Nederland aan te scherpen op dit terrein. Pedofilie mag nooit maatschappelijk geaccepteerd worden en kinderverkrachters verdienen de zwaarste mogelijke straffen!

Doelstelling van het comité 'Stop Martijn'.

1. Een verbod van de vereniging Martijn.

De doelstelling van de vereniging Martijn is volgens ons moreel verwerpelijk. Leest u zelf maar.

"De vereniging MARTIJN, opgericht in 1982, strijdt voor de acceptatie van pedofiele relaties. Dit houdt in: wederzijds als plezierig ervaren relaties tussen jongeren en ouderen waarbij eventueel seks in het spel is."

(bron: www.martijn.org)

Het behoeft weinig toelichting dat deze verderfelijke vereniging verboden moet worden en dat hun leiders straffen verdienen. Het is een schande voor ons land dat deze vereniging nu reeds 21 jaar bestaat zonder aangepakt te worden. Het kan dan ook niet anders dan dat politici en hoge ambtenaren van justitie bij deze zaak betrokken zijn. De onderste steen

der elkaar.
Het valt me op dat geen van de jongens een erectie heeft en dat ze allemaal onbesneden zijn. Het formaat valt me ook tegen.
„Maak je niet ongerust”, zegt de heer Z. „Dat wordt nog heel groot.”
Of dat een geruststelling is weet ik niet, maar het is in ieder geval fijn om te weten.
De heer Z. vindt een van de jongens mooi. Ik kan ze moeilijk uit elkaar houden, ze hebben sluijk haar en ze kijken allemaal op dezelfde manier uit hun ogen. Een blik die het midden houdt tussen guitig en ontwijkend.
Er is één jongen met wie ik te doen heb, want hij heeft veel grotere billen dan de rest. Bovendien heeft hij last van cellulitis.
Op een vrouw met cellulitis kun je nog wel verliefd worden, maar op een man met cellulitis, nooit.
Ik hoop maar dat iemand hem mee naar huis neemt, maar meneer W. zegt dat ik me geen zorgen hoeft te maken.
Om een uur of twee laat ik de heer Z. alleen achter in de club. Het werk roept. Tussen mij en de totale chaos staat alleen nog discipline.
De straten rondom mijn hotel zijn gevuld met minderjarigen.
De namiddag erop wandelen de heer Z. en ik langs de Moldau. Zomerse temperaturen.
„Ik zal je het plein laten zien”, zegt de heer Z., „waar de schooljongens zitten.”

Het is een plein als alle andere pleinen. Als je niets weet zou je niets merken. Zo is het overal en altijd. Als je niets weet merk je niets.
Ik wil alles weten. Dat ze me op een dag de keel doorsnijden omdat ik te veel weet geloof ik niet, want zo iets gebeurt alleen in films.
Dertienjarigen met een schooltas. Het moet snel gebeuren, want de politie is in burger.
Alleen jongens.
Een soort moderne dans.
Een kind zit op het plein, een man gaat ernaast zitten. De een staat op, dan ook de ander.
Zei Jezus niet al: „Laat de kinderen tot mij komen?”
In de trein naar Wenen denk ik aan *Dood in Venetië*.
Misschien moet ik een mensenofer brengen, ik weet alleen nog niet voor wie of waarom. Een kind om mee te sterven, het geslacht is onbelangrijk.
Terug in New York verklaart mijn vriendin dat ze de stad zal verlaten. „Ik ben hier voor jou gekomen”, zegt ze, „maar je bent er nooit. Ik heb hier niets.”
Ik wijs op het uitzicht, het huis, cursussen, ervaringen, de voordelen van de eenzaamheid, maar kennelijk ontbreekt er iets. Iets cruciaals.
Je zou het niet zeggen als je me ziet, want ik praat er niet graag over, en je merkt het ook niet aan mijn stukjes, want ik houd het liever luchtig, maar mijn ongeluk groeit.

Kamervragen van der Vlies en antwoorden

Tweede Kamer der Staten-Generaal
Vergaderjaar 2002-2003
Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden van de Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1753

Vragen van het lid Van der Vlies (SGP) aan de minister van Justitie over het pedofielenetwerk.

(ingezonden 1 juli 2003)

1. Kent u het artikel "Pedofielenetwerk al twintig jaar ongemoeid"? Hebt u inzicht in het ledental van de vereniging Martijn te Amsterdam? Is de vereniging alleen te Amsterdam actief of ook elders in Nederland?
2. Bent u bereid te onderzoeken of de activiteiten van de vereniging passen binnen de kaders van de Nederlandse zedelijkheidswetgeving?
3. Indien de activiteiten van deze

fib

Het comité 'Stop Martijn' wordt geleid door twee Rotterdammers.

Florens van der Kooi is sinds maart 2002 deelgemeenteraadslid in Rotterdam-Feijenoord.

Hij is de voorzitter van de Nieuwe Nationale Partij.

"Laat Minister-president Balkenende hier zijn normen en waarden eens doen gelden. Ik zie het als een morele plicht om tegen de Vereniging Martijn in het verweer te komen. Dit voor een veilige toekomst van onze kinderen."

Michiel Smit is sinds maart 2002 gemeenteraadslid in Rotterdam.

Hij is de voorzitter van NieuwRechts.

"We moeten niet trappen in de praatjes van de mensen achter de vereniging Martijn. De werkelijke bedoeling erachter is heel anders. Het is schandalig dat deze mensen met een fluwelen handschoen worden aangepakt, het Openbaar Ministerie moet nu snel in actie komen."

stopmartijn@hotmail.com

MOET boven komen.

2. Het pleiten voor aanscherping van de wetten aangaande pedofilie.

Het behoeft geen betoog dat er nieuwe wetten moeten komen om pedofilie hard aan te pakken. De politie mag bijvoorbeeld geen lijsten bijhouden van pedofielen in hun werkgebied. Een schande voor justitie wat maar weer eens bewijst hoe slecht het er met de veiligheid van onze kinderen voor staat.

3. Ouders bewust maken van de eenvoud waarin pedofielen te werk gaan en hun netwerken kunnen opbouwen.

Door ervaringen van slachtoffers en hun ouders te publiceren en wellicht afgelegde verklaringen te publiceren willen we ouders informatie geven. Op deze manier kunnen ouders in een eerder stadium signaleren dat hun kinderen slachtoffer zijn van pedofielen.

Comité 'Stop Martijn'.

vereniging niet in overeenstemming zijn met de wettelijke bepalingen, welke maatregelen bent u dan bereid te nemen?

4. Is het waar dat, zoals het artikel stelt, genoemde vereniging ten bate van de huisvesting overheidssubsidie heeft ontvangen? Ontvangt zij nog langs enige andere weg overheidssubsidie? Zo ja, ondersteunt de overheid hiermee niet op indirecte wijze de activiteiten van deze vereniging?

Antwoorden van minister Donner (Justitie). (Ontvangen 20 augustus 2003)

1. Ja. Blijkens informatie van de Kamer van Koophandel is "Martijn" een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid met de statutaire zetel Hoogeveen en met een adres in Amsterdam. Doordat de vereniging ook een internet-site gebruikt, kan er van worden uitgegaan dat de vereniging landelijk actief is. Uit onderzoek in openbare bronnen naar het ledenaantal van de vereniging blijkt niets over de omvang van het ledenbestand.

2. De doelstelling van de Vereniging Martijn geeft op zichzelf geen reden om strafrechtelijk onderzoek te entameren. De politie heeft enkele malen gereageerd op meldingen van ongeregelde heden op de internet-site van de vereniging. Daarbij zijn geen strafbare feiten geconstateerd.

3. Indien de Vereniging Martijn zich schuldig maakt aan strafbare feiten, zal strafrechtelijk worden opgetreden.

4. Zoals beschreven in het krantenartikel, waar vraag 1 naar verwijst, betreft het een gemeentelijke subsidie op de inrichting/ontwikkeling van het pand waar meerdere organisaties gebruik van maken en is er geen sprake van subsidie t.a.v. de doelstellingen van de vereniging. Gelet op het gevarieerde aanbod van directe en indirecte subsidies van de diverse overheidsorganisaties in Nederland is het voor de Minister van Justitie niet mogelijk vast te stellen of er in het verleden of heden nog langs enige andere weg werd of wordt gesubsidieerd. Het al dan niet honoreren van een subsidieverzoek behoort toe aan de desbetreffende subsidieverstrekker.

..... de Stenor 27/10
Tegendemonstratie van anti-fascisten

AMSTERDAM - Anti-fascisten hebben zaterdag met een tegendemonstratie bij het Centraal Station in Amsterdam de geplande actie van het comité Stop Martijn tegen pedofilie voorkomen. Cohen gaf aanvankelijk toestemming voor de demonstratie van Stop Martijn. Een klein aantal deelnemers aan de actie van Stop Martijn raakte vier keer slaags met tegendemonstranten. De Mobiele Eenheid (ME) moest er aan te pas komen en ook werd traangas gebruikt om de groepen uit elkaar te houden, aldus een woordvoerder van de politie.

Anti-pedofielen gaan demonstreren in Amsterdam
20-10-2003 AD
Het Actiecomité Stop Martijn, een bundeling van vijf organisaties die zich keren tegen pedofilie en tegen de belangenvereniging voor pedofielen Martijn, gaan zaterdag demonstreren in Amsterdam. Met het protest eisen zij harde maatregelen tegen „de handel in en seks met kinderen”. Zij willen dat pedofielen na veroordeling chemische castratie ondergaan en dat meervoudige kinderverkrachters de doodstraf krijgen. Daarnaast werken ze aan een website waar veroordeelde pedofielen met naam en toenaam worden vermeld. „Hiermee willen we

omwonenden informeren over veroordeelde kinderverkrachters in hun eigen wijk”, aldus M. Smit, een van de oprichters van het actiecomité maandag. De organisatie onderzoekt momenteel de juridische haken en ogen.

Tot het actiecomité behoren de Rotterdamse partij Nieuw Rechts, de Nieuwe Nationale Partij (NNP) en de organisatie 'Moeders tegen pedofilie'. Smit zegt dat voor Amsterdam is gekozen omdat Martijn en de „andere organisaties die pedoseksualiteit promoten” in de hoofdstad zijn gevestigd. Hij rekent op honderd tot honderdvijftig deelnemers.

Onderwerp: Anti-Martijn actie: 25 oktober (gelezen 66 keer)

Anti-Martijn actie: 25 oktober www.nieuwrechts.nl/
Gepost op: 24 September, 18:23;

De betoging tegen de vereniging Martijn is verplaatst naar zaterdag 25 oktober. Nog even ter herinnering: dit is dus in plaats van de betoging die eigenlijk voor 27 september gepland stond. Omdat het organisatorisch beter voor elkaar te kunnen krijgen, is besloten het een maandje later te doen.

Meer info over tijd en plaats is nog niet bekend.

Zie ook: <http://www.stopmartijn.nl/>

Het fanatisme waarmee de Nederlander 'de moslim' probeert te begrijpen begint angstaanjagende vormen aan te nemen. - Hafid Bouazza

Re:Anti-Martijn actie: 25 oktober
Antwoord #1 Gepost op: 24 September, 21:29;

Ben ik HEEL blij om. Ik vind dit een van onze belangrijkste actiepunten maar kan niet deze week omdat ik doodziek ben van de buikgriep.

Onderschat niemand en leef lang.

De grootste zwakte van de sterke ligt aan het tonen van zijn kracht. Dreig nooit doe.

PAR 21-10
Rumoer om actie tegen pedofielen

(Van een verslaggeefster)
AMSTERDAM - Het Actiecomité Stop Martijn, een bundeling van drie organisaties die zich keren tegen pedofilie en tegen de belangenvereniging voor pedofielen Martijn, wil zaterdag demonstreren in het centrum. Het comité eist harde maatregelen tegen 'de handel in en seks met kinderen'. De Anti Fascistische Actie Amsterdam heeft een tegendemonstratie aangekondigd.

De organisatoren zijn nog met stadsdeel Centrum in gesprek over de exacte locatie. De protesttocht begint om twee uur. Tot het Actiecomité Stop Martijn behoren de Rotterdamse partij Nieuw Rechts, de Nieuwe Nationale Partij (NNP) en de organisatie Moeders tegen pedofilie. Michiel Smit, Rotterdams raadslid en een van de oprichters, zegt dat voor Amsterdam is gekozen omdat Martijn en de 'andere organisaties die pedoseksualiteit promoten' in de hoofdstad zijn gevestigd. Hij rekent op honderd tot 150 deelnemers.

Het comité wil dat pedofielen na veroordeling chemische castratie ondergaan en dat meervoudige kinderverkrachters de doodstraf krijgen. De politie zou regelmatig op bezoek moeten bij pedofielen 'om te kijken of er bijvoorbeeld pasjes van de scouting liggen', aldus Smit. Daarnaast werkt het comité aan een website waar veroordeelde pedofielen met naam en toenaam worden vermeld.

De Anti Fascistische Actie Amsterdam noemt de NNP en Nieuw Rechts extreem-rechtse partijen 'die met dit soort populistische onderwerpen het isolement proberen te doorbreken waarin hun gedachtegoed is geplaatst'. Zij voelen zich niet betrokken bij Martijn, maar zien het 'openlijk manifesteren van extreem-rechts als een directe bedreiging'.

Eerder dit jaar organiseerde het comité een flyeractie in Zeeburg, waar de vereniging Martijn haar kantoor heeft. Het vond ook toen de antifascisten op zijn weg. Stadsdeel Centrum heeft van de tegenstanders nog geen aanvraag voor een demonstratievergunning ontvangen.

Volgens Martin de Jong, voorzitter van de stichting Martijn, organiseren Smit en zijn geestverwanten de actie uitsluitend om 'publiciteit te krijgen voor hun neonazistische activiteiten'. De demonstratie en oordelen van Smit vindt hij 'te grof voor woorden'. De vereniging en bestuursleden worden geregeld bedreigd.

Demonstratie van NieuwRechts door Cohen verboden

Van onze verslaggever AMSTERDAM 27/10

De eerste demonstratie van NieuwRechts in Amsterdam is mislukt. De aanhangers van de voormalige LPF'er Michiel Smit uit Rotterdam werden zaterdag nabij het centraal station opgewacht door de mobiele eenheid en een honderdtal 'antifascisten'. De bussen van de Rotterdammers moesten rechtsomkeert maken.

Burgemeester Cohen verbood de demonstratie op het laatste moment, toen duidelijk werd dat het tot een geweldadige confrontatie met tegendemonstranten zou komen. Smit en zijn gevolg, onderwie leden van de Nieuwe Nationale Partij ('Eigen Volk Eerst') weken uit naar Leiderdorp.

Voor zijn eerste optreden in de hoofdstad koos Smit als doelwit de stichting Martijn, een belangenclub van pedofielen. In de Rotterdamse gemeenteraad pleit Smit sinds kort voor chemische castratie van veroordeelde pedofielen en 'de doodstraf voor mensen die meerdere malen een kind hebben verkracht'.

De 'Anti Fascistische Actie Amsterdam' verspreidde in vijf talen een pamflet waarin zij verklaarde zich niet betrokken te voelen bij de doelstelling van de pedofielenstichting. 'Door een maatschappelijk gevoelig onderwerp aan te snijden probeert extreem-rechts een nieuw publiek te bereiken. Wij zijn van mening dat dit soort types zich niet openlijk kunnen manifesteren.'

Verplegers uitgescholden voor NSB'ers. De politie die linkse betogers wegjaagt en rechtse demonstranten de stad uitstuurt.

Zaterdagmiddag, demonstratiemiddag, ROB ROMBOUTS PAR 27/10

ZEGT ARIE (23) tegen de fotograaf: "Jij maakt een foto van die kale jongen. Komt er zeker weer onder te staan dat wij nazi's zijn." Arie - zwarte hoge schoenen, piercing in de wenkbrauw, tatoeage in de nek - leunt op een schoffelstok met een Nederlandse vlag. Hij is zaterdagmorgen uit Vlissingen gekomen om in Amsterdam te demonstreren tegen Martijn, de belangenvereniging van pedofielen.

De demonstratie is georganiseerd door de partij Nieuw Rechts van het Rotterdamse raadslid Michiel Smit, de Nieuwe Nationale Partij (NNP) en Moeders tegen pedofilie. Amsterdam is gekozen omdat Martijn hier een postbusadres heeft. Het gaat Arie puur om het lot van arme, misbruikte kinderen en heus niet om te laten zien dat 'rechts' springlevend is.

Maar verder dan de stadsgrens komen de twee bussen van Van der Valk Tours niet. Ad Smit, politiefchef van de binnenstad, zet de bussen even na enen op de Kabelweg aan de kant. In zijn blauwe dienst-Opel, die tussen de twee bussen staat geparkeerd, neemt hij contact op met burgemeester Job Cohen en hoort van de meldkamer dat linkse tegendemonstranten bij het CS een clubje rechtsen hebben afgetuigd en dat de ME charges uitvoert.

Niks mee te maken, zegt medeorganisator Florens van der Kooi. Tegen een achtergrond van verlaten kantoren en een gebouw in aanbouw eisen zijn mensen op hoge toon doorgang naar hun goedgekeurde demonstratieparcours, dat begint bij het Centraal Station. "Wij hebben recht op vrije meningsuiting. We laten ons niet weggagen door tuig van de richel dat wil voorkomen dat wij demonstreren voor de veiligheid van onze kinderen."

De meeste demonstranten blijven in de bussen. "Als we Amsterdam in rijden, gaan we allemaal onder de banken zitten," roept een grapjas voorin de bus. Twee vrouwen zingen met Smit tusen hen in: 'Pedofielen, arme zielen.' Een van de vrouwen is meegekomen 'omdat ze een moeder is'.

Steeds meer mensen stappen uit. Wouter (32) draagt een blauwe jas met het opschrift 'Pim Fortuyn'. "Pedo's hebben vroeger in hun jeugd wat gemist. Ze zijn te laat geboren," aldus Wouter. Zelf heeft hij geen kind, maar zijn vriendin wel. Net als een andere kale demonstrant met een piercing zegt Wouter te zijn gekomen puur en alleen om tegen 'de hoeders van pedofilie' te demonstreren.

Als duidelijk wordt dat linkse demonstranten richting Kabelweg op Sloterdijk komen - de politie houdt in het centrum een naar de scanner luisterende 'antifascist' kort vast - gaat een groepje forse mannen in oranje hesjes op de hoek op de uitkijk staan. Leden van de eigen orde-dienst, zegt Van der Kooi.

Commissaris Smit krijgt om

De Anti Fascistische Actie Amsterdam heeft voor zaterdag een tegendemonstratie aangekondigd. Volgens deze organisatie zijn de NNP en Nieuw Rechts extreemrechtse partijen die „met dit soort populistische onderwerpen het isolement proberen te doorbreken waarin hun gedachtegoed is geplaatst”. Zij voelen zich niet betrokken bij de doelstelling van Martijn, maar zien het „openlijk manifesteren van extreem-rechts als een directe bedreiging”.
anp

half drie het sein dat Cohen om escalatie te voorkomen 'de demonstratie verbiedt.

Als twee busjes van de ME aan de Kabelweg arriveren, zegt een demonstrant verheugd: "Kijk, we krijgen politiebegeleiding." Een ander is minder optimistisch: "Straks worden we de bus in geslagen."

De commissaris heeft de Van der Valk-chauffeurs inmiddels verteld dat als ze alsof de stad inrijden, de bussen in beslag worden genomen. Michiel Smit vraagt nog: "En hoe zit het dan met onze mensen op het Centraal Station?"

Als twee mannen uit de bus stappen en in de richting van Ad Smits Opel lopen, brult de commissaris door zijn luidspreker. "Onmiddellijk de bus in." De twee hebben net gehoord dat de demonstratie is afgeblazen en willen in hun eigen auto stappen. "Julie krijgen een minuut," sommeert Smit.

En dan draait de kleine colonne geëscorteerd door de ME-busjes de ringweg op, richting Den Haag. Achter het achterraam hangt een Nederlandse vlag. Het is even voor drieën.

De mobiele eenheid laat op dat moment op het Haarlemmerplein een groep linkse demonstranten gaan die werd tegengehouden om een confrontatie te voorkomen. Twee linksen zijn aangehouden vanwege bezit van pepperspray.

De linksen - die overigens benadrukken niet achter de ideeën van pedofielenorganisatie Marlijn te staan - zijn vanaf het middaguur actief.

Drie rechtse tegenstrevers - 'spionnen' - krijgen aan de achterkant van het CS rake klappen. Hoe wisten de linksen dat het rechtsen waren? "Ze hadden kale koppen en Lonsdale-shirts aan."

Kledingmerk Lonsdale wordt geassocieerd met extreem rechts: 'Laat Ons Nederlandse Skinheads De Allochtonen Langzaam Elimineren'. Met openvriend jack zijn alleen de middelste vier letters leesbaar - een verwijzing naar Hitlers NSDAP.

De linksen dragen borden mee met een foto van Michiel Smit met de tekst: 'Hier loopt Michiel Smit. De man van de uitspraak: Het enige wat erger is dan een neger, is een blanke neger.'

Aan de voorkant van CS staat een ambulance bij de ingang van een hotel waarnaar gewonde rechtsen zijn gevluucht. De ambulance wordt belaagd. "Er zit een nazi in!" roept een linkse terwijl hij een zwarte doek voor zijn gezicht trekt.

Als een verpleegkundige vraagt of ze willen doorlopen, wordt geroepen: "NSB'ers, jullie helpen nazi's."

In draf gaat de groep via het Stationsplein naar de kamer van koophandel, gevolgd door busjes van de mobiele eenheid en leden van de arrestatie-eenheid. Op de Westerdoksdijk stuit de groep op een groepje tegenstrevers. Een man in een groen jack krijgt schoppen, maar weet slommend achter de linie van de mobiele eenheid te komen. Daar staan enkele vrienden met geschoren schedels en bomberjacks. "Wij willen gewoon de stad in," roept een van hen.

Een man in een rode gemotoriseerde driewieler steekt beide handen in de lucht als de mobiele eenheid oprukt.

Na het commando 'mobiele eenheid, charge, breed over veertig meter' zwermt de groep demonstranten uit over het braakliggende terrein tegenover de voormalige IJ-markt. Politieamazones galopperen achter de demonstranten aan die in de richting van de woonboten vluchten.

Als ze daar vanwege allerlei bouwsels en hekjes moeilijk wegkomen, klinkt het bevel: "Geef gas of anders meppen. Help ze maar." Een ME'er lacht.

Terwijl de linksen verheugd

WIERDUK PAR 1/10

BERLIJN - Een regionale Duitse politicus, die landelijk bekendheid geniet wegens zijn inspanningen voor homoseksuelen, heeft zich uit de politiek teruggetrokken omdat hij ervan wordt verdacht kinderporno te hebben verspreid. Bij een politie-inval vonden onderzoekers in de Bremense woning van Michael Engelmann (34), voorzitter van de 'Schwusos', de nationale homofederatie binnen de sociaal-democratische SPD, grote hoeveelheden belastend materiaal.

Engelmann, die terugtrad als afgevaardigde in het parlement van de stadsstaat Bremen, werd voornamelijk niet ingerekend. Hij behoort tot de weinige Duitse politici die openlijk voor hun homo-

Netwerk kinderporno via internet opgerold

MAAGDENBURG/ANP/DPA/RTR - De Duitse politie heeft een wereldwijd netwerk van kinderporno via internet opgerold. Tegen honderden verdachten is een onderzoek begonnen. In Duitsland zijn vijfhonderd woningen doorzocht. Het onderzoek, met de naam Marcy, strekte zich uit naar nog eens 166 landen. Dat hebben plaatselijke autoriteiten gisteren gemeld.

Politie en het ministerie van binnenlandse zaken van Saksen-Anhalt zelden samen met internationale opsporingsdiensten „een van de grootste successen te hebben geboekt” in de strijd tegen kinderporno. „Een van de grootste internationaal opererende netwerken is gesloopt”, aldus minister Becker van ustitie van de deelstaat.

Het onderzoek kwam op gang nadat een 26-jarige inwoner van Maagdenburg op het internet kinderporno ging aanbieden. Ruim 26.500 mensen over de hele wereld logden daarna in op die sites, onder wie 530 in Duitsland. De autoriteiten wisten de meesten van hen op te sporen. Ze stonden op een distributielijst van de 26-jarige verdachte.

Volgens deelstaatsminister Klaus Jezorsky van binnenlandse zaken zijn 745 computers, 35.500 cd's, 8300 diskettes en 5800 videobanden in beslag genomen. In de deelstaat Beieren zouden dertig verdachten zijn opgepakt. Een van hen bezat 26.000

Taakstraf voor kinderporno

ASSEN - Tegen een 50-jarige man uit Beilen is gisteren voor de rechtbank in Assen een taakstraf van 240 uur en een voorwaardelijke celstraf van een halfjaar geëist wegens het bezit en verspreiden van kinderporno via de digitale uitwisseldienst KaZaA. De verdachte zei dat hij niet had beseft, dat hij de bestanden zo ook voor derden zichtbaar en beschikbaar maakte.

zijn dat ze de rechtse demonstratie hebben voorkomen, zegt Michiel Smit in de Van der Valk-bus op de A4: "Blijkbaar mogen Marokkaanse figuren wel demonstreren in Amsterdam en wij niet. Wij hebben ons aan alle afspraken gehouden. Dit is een blamage voor de democratie in Amsterdam. Die is er niet, want een stelletje reischoppers kan het beleid bepalen."

Uiteindelijk houden de rechtsen op een parkeerterrein bij Leiderdorp hun demonstratie. Daar kan ook Arie zijn vlag ontrollen. Smit zegt de reiskosten (duizend euro voor de bushuur) te zullen verhalen op de gemeente.

Geliefde SPD-homo weg om kinderporno

seksualiteit uitkomen. Hij houdt zich schuil. Engelmanns naam zou niet zijn opgedoken tijdens de onderzoeken in de 'Operatie Marcy' in de deelstaat Saksen-Anhalt. In die zaak kwamen de namen van meer dan 25.000 internetgebruikers boven water die gebruik zouden hebben gemaakt van websites met kinderporno.

Onder hen bevinden zich leerkrachten, politieagenten, een dominee en enkele pedagogen.

De openbare aanklager in Bre-

men wilde niet meedelen waardoor de verdenking op Engelmann is gevallen. Op de computer van de politicus werden pornofoto's van minderjarigen aangetroffen.

Ook werden bewijzen gevonden dat Engelmann via het internet erotische contacten heeft gezocht met minderjarigen. Op zijn eigen homepage, die inmiddels is geblokkeerd, bekennt Engelmann zich openlijk tot zijn vriend Andy, die hij via het internet heeft leren kennen.

Met kinderporno op kinder-wc

DEN HAAG/WASSENAAR - Tegen een 34-jarige man uit Winstschoten is gisteren voor de Haagse rechtbank een celstraf geëist van dertig maanden, waarvan tien voorwaardelijk, voor het bezit van een grote hoeveelheid kinderporno en 'schending van de eerbaarheid'. De man liep op 5 juli van dit jaar tegen de lamp toen hij in attractiepark Duinrell in Wassenaar werd betrapt op masturberen op een kindertoilet. De verdachte zei niets strafbaars te hebben gedaan. Ouders hadden echter het vermoeden dat hij zich heeft vergrepen aan een klein meisje, dat huilend in de toiletruimte werd aangetroffen. Voor de officier van justitie was dit vermoeden geen bewijs. Wel rekende zij het de man zwaar aan dat hij in zijn huis een verzameling videobanden en diskettes met kinderporno bewaarde.

Kinderporno in huis van conservator

DELFT/KUNSTREDACTIE - In de woning van de van diefstal verdachte 37-jarige conservator van het Legermuseum is kinderporno gevonden. De conservator wordt ervan verdacht voor miljoenen aan kostbare boeken en prenten uit het museum te hebben gestolen. Dit heeft het Openbaar Ministerie gisteren bevestigd. Het materiaal werd ontdekt tijdens een huiszoeking in de woning van de verdachte in Leiden; de porno stond op een computer. Een woordvoerder gaf geen antwoord op de vraag naar de hoeveelheid. Advocaat Baumgarten van de conservator zei er alleen van op de hoogte te zijn dat er inderdaad op de laptop van zijn cliënt kinderporno is ontdekt. Ook de advocaat kon geen verdere mededelingen doen omdat hij de dossiers van het OM over deze bijkomende verdenking nog niet heeft ontvangen. Maandagmiddag diende er een zogeheten pro-formazitting in deze zaak. De officiële rechtszaak dient begin december.

Boete voor kinderporno

EMMEN/ASSEN - De 37-jarige B.K. uit Arkel is gisteren door de politierechter in Assen veroordeeld tot een boete van 600 euro voor het in het bezit hebben van kinderporno. Nadat K. in november zijn woonplek in Emmen had verlaten, troffen de nieuwe bewoners boekjes met porno en kinderporno aan.

Michael Engelmann was sinds 2002 voorzitter van de Schwusos. Hij zette zich speciaal in voor de emancipatie van homo's. Net als de Berlijnse burgemeester Klaus Wowereit, eveneens SPD, weigerde Engelmann om zijn homoseksualiteit te verbergen.

In de Duitse politiek is het niet vanzelfsprekend dat homo's voor hun seksuele geaardheid uitkomen. Wowereit is na zijn 'outing' één van de bekendste en populairste homo's.

Maar de leider van de liberale FDP, Guido Westerwelle, van wie algemeen bekend is dat hij homo is, weigert uit de kast te komen.

Engelmanns collega's reagerden geschokt. De SPD-fractie in Bremen verklaarde 'verbijsterd' te zijn wegens de 'duidelijke en zeer ernstige beschuldigingen'.

Kinderpornografie

"Die Bilder werden härter"

Stern, 13/10

© Jens Wolf/dpa Operation Marcy: "Die missbrauchten Mädchen sind immer jünger"

Den Fahndern dürfte der Atem gestockt haben: Bei der Durchsuchung einer Wohnung in Rheinland-Pfalz fanden sie Ende September Bilder vom sexuellen Missbrauch eines vier Monate alten Säuglings. "Operation Marcy", einer der weltweit größten Schläge gegen Kinderpornografie mit 530 Festnahmen allein in Deutschland, hat den Experten auch die Radikalisierung der Szene gezeigt.

"Unschuld in Gefahr"

"Die Bilder werden härter, die Tathandlungen gravierender", sagt BKA-Fahnder Holger Kind. "Vor allem die missbrauchten Mädchen sind immer jünger", sagt Dieter Schiffels, der beim Bundeskriminalamt die Zentralstelle Kinderpornografie leitet. Die Polizisten kämpfen gegen einen rasant wachsenden Kriminalitätszweig: Nach Schätzungen der internationalen Organisation "Innocence in Danger" (Unschuld in Gefahr) ist die Zahl der Internet-Seiten mit pädokriminellem Hintergrund von 70 000 im Jahr 2001 auf 182 000 im vergangenen Jahr angestiegen. 1995 erfasste das Bundeskriminalamt (BKA) in 414 Fällen "Besitz und Verschaffung von Kinderpornografie", bis zum vergangenen Jahr stieg die Zahl auf über 2000.

Ein Grund für die Entwicklung ist die massenhafte Verbreitung von Digitalkameras. "Damit kann jeder relativ leicht kriminelle Bilder ins Netz stellen. Das Entdeckungsrisiko im Fotolabor fällt weg", sagt Fahnder Kind. Zur Anfangszeit der Pornografieverbreitung im Netz Mitte der 90er Jahre seien meist Magazine aus den 70er Jahren abgescannt worden, die missbrauchten Kinder waren meist zwischen zehn und zwölf Jahre alt. Jetzt gebe es viele Bilder mit missbrauchten Kleinkindern und sogar Säuglingen.

"Austausch in geschlossenen Gruppen"

Gefahr für Kinder und Jugendliche droht im Netz auch von eigentlich legalen Chat-Angeboten und Internet-Tauschbörsen, in denen die Pädophilen verdeckt Bilder tauschen und sich in das Vertrauen Minderjähriger schleichen können. Um dem Missbrauch einen Riegel vorzuschieben, schließt der US-Softwarekonzern Microsoft vom Dienstag (14. Oktober) an die Chaträume seines Netzwerkes MSN in Europa, Asien und weiten Teilen Lateinamerikas. BKA-Fahnder Kind fürchtet, dass das die pädophile Szene kaum stören wird: "Es gibt genug

KORT

Kinderporno in huis van conservator

DELFT ■ In de woning van de van diefstal verdachte 37-jarige conservator van het Legermuseum in Delft is kinderporno gevonden. Het materiaal werd ontdekt tijdens een huiszoeking in Leiden; de porno stond op een computer. De conservator wordt ervan verdacht voor miljoenen aan boeken en prenten uit het museum te hebben gestolen.

andere Anbieter für offenen Chat, und auch bei Microsoft geht der Austausch in geschlossenen Gruppen weiter."

Dabei lässt sich theoretisch jede Bewegung im Netz über die IP-Adresse des Rechners nachverfolgen. Technisch sei die Rekonstruktion kein wirkliches Problem, sagt Kind. Die Internationalität der Szene belaste aber die Kapazitäten der Dienststellen, wo EDV-Spezialisten knapp sind. Allein bei der Operation "Marcy" wurden bundesweit 745 Computer beschlagnahmt, deren komplette Auswertung wohl noch längere Zeit dauern werde. "In vielen LKAs stehen die Keller voll", sagt Kind.

"Nur ein Jahr Haft"

Werden Täter überführt, droht ihnen in Deutschland für den "Besitz kinderpornografischer Schriften" ohnehin nur maximal ein Jahr Haft. Damit bekommen Ersttäter nach Beobachtung des BKA in der Regel fast immer Bewährungsstrafen. "Es ist ein Skandal, dass solche Taten strafrechtlich auf der gleichen Stufe stehen wie Schwarzfahren in der U-Bahn", meint etwa der Magdeburger Justizminister Curt Becker (CDU). Das Bundesjustizministerium hat inzwischen eine Strafverschärfung angekündigt, die noch in diesem Jahr in Kraft treten soll.

Welche Spuren der Missbrauch hilfloser Kinder und das weltweite Zurschaustellen im Netz hinterlassen, erfahren die BKA-Ermittler gelegentlich hautnah. "Wir haben Anrufe von Leuten, die oft schon vor vielen Jahren missbraucht worden sind und erst jetzt darüber reden können", berichtet Schiffels. "Das angebliche Einverständnis der Opfer ist keins und das Erwachen, was einem angetan worden ist, kommt oft erst im späteren Leben."

Rolf Schraa

Weltweiter Spielplatz von Kinderschändern ist heute das Internet.

Ich halte das Internet für eine doppelte Gefahr. Erstens wissen die meisten Menschen noch nicht, dass man auch auf Bilder und Filme süchtig werden kann und dann eine immer größere und "schärfere" Dosis benötigt. Die Abhängigkeit von Bildern führt allerdings nur in Ausnahmefällen zur aktiven Pädosexualität. Wir gehen davon aus, dass jeder vierte Mann durch Bildmaterial von Kindern stimulierbar ist. Das heißt aber nicht, dass es sich dabei um Pädophile handelt. Viel eher, dass Männer nicht sehr wählerisch, aber sehr neugierig sind.

Und die zweite Gefahr?

Das Netz bietet die Möglichkeit zu krimineller Kooperation. Das aggressive Marketing der Anbieter ist offensichtlich schwer zu unterbinden. Hier ist die moderne Kriminologie besonders gefordert.

Beginn des Artikels
Hintergrund

Kindesmissbrauch, ein Männerdelikt

Stern, 29/10
Die in der Polizeilichen Kriminalstatistik erfassten Fälle des sexuellen Missbrauchs von Kindern nehmen wieder zu. 2001 waren es noch 15 117 registrierte Fälle, im vergangenen Jahr schon 15 998 - eine Steigerung von 5,8 Prozent. 75,4 Prozent der Opfer waren Mädchen, 24,6 Prozent Jungen. Die Täter sind fast ausnahmslos Männer - 96,5 Prozent. Die Anzahl der nicht aufgedeckten Fälle dürfte nach Ansicht aller Fachleute um ein Vielfaches höher sein. Jahr für Jahr werden in Deutschland schätzungsweise 200 000

Kinder sexuell missbraucht.

Der Straftatbestand des sexuellen Missbrauchs ist dann erfüllt, wenn ein Erwachsener seine Machtposition, seine körperliche und geistige Überlegenheit sowie die Unwissenheit, das Vertrauen oder die Abhängigkeit eines Mädchens oder Jungen zur Befriedigung der eigenen sexuellen Bedürfnisse benutzt und gleichzeitig mit der Verpflichtung zur Geheimhaltung das Kind in Sprach- und Hilflosigkeit hält.

Sexuellen Missbrauch übt aus, wer

- ein Kind zur eigenen sexuellen Erregung anfasst oder sich berühren lässt;

- ein Kind zwingt oder überredet, sie/ihn nackt zu betrachten oder bei sexuellen Aktivitäten zuzusehen;

- Kinder für pornografische Zwecke benutzt oder ihnen Pornografie vorführt;

- die Intimbereiche eines Mädchens/Jungen berührt, sie/ihn zu oralem, analem, vaginalem Geschlechtsverkehr oder anderen sexuellen Praktiken zwingt oder überredet.

Die oft über Jahre missbrauchten Kinder leben in einer ausweglosen Situation: Wo sie nach Liebe und Geborgenheit gesucht haben, erfahren sie Vertrauensmissbrauch, Ohnmacht, ständige Bedrohung und zum Teil sogar offene Gewalttätigkeit.

Zentrale Internetseiten

Die meisten der aufgeführten Seiten enthalten weiterführende Linklisten.

www.agef-familienbildung.de

Die Bundesarbeitsgemeinschaft Familienbildung & Beratung e.V. (AGEF) ist eine seit über 30 Jahren tätige Dachorganisation, in der 265 Familienbildungseinrichtungen und -träger zusammengeschlossen sind.

www.bmfsfj.de

Internetseite des Bundesministeriums für Familie, Frauen und Jugend.

www.bundesverein.de

Bundesverein zur Prävention von sexuellem Missbrauch an Mädchen und Jungen e.V. - überregionaler Verband. Dieser Verein ist ein bundesweiter Zusammenschluss von Frauen und Männern, die in Institutionen, freien Trägern oder als Einzelpersonen zum Thema sexualisierte Gewalt gegen Mädchen und Jungen arbeiten.

Internetseite mit Büchern und Materialien, Fachforum mit aktuellen Beiträgen; Veranstaltungshinweise; Linkliste. Mit Shop: "Mit Ihrer Bestellung bei uns fördern Sie die gesellschaftspolitische Arbeit gegen (sexualisierte) Gewalt gegen Frauen, Mädchen und Jungen. Wir verkaufen Bücher und Materialien. Doch wir fungieren auch als Informations- und Schaltstelle zwischen vielen, die in diesem Gebiet arbeiten, vermitteln ReferentInnen, stellen Kontakte zu regionalen und überregionalen Anlaufstellen her und stellen einen Teil unserer Zeit zur Verfügung für den Bundesverein zur Prävention von sexuellem Missbrauch an Mädchen und Jungen e.V., der mit großer Fachkompetenz und dennoch ohne öffentliche finanzielle Förderung seit vielen Jahren auf dem Gebiet Prävention tätig ist."

www.dggkv.de

Deutsche Gesellschaft gegen Kindesmissbrauch und -

vernachlässigung. Einer multiprofessionellen interdisziplinären Fachgesellschaft für alle Fachleute, die sich mit körperlicher Misshandlung, sexuellem Missbrauch, emotionaler Misshandlung und Vernachlässigung von Kindern beschäftigen. Das Ziel der DGgKV ist es, die Arbeit zum Schutz, zur Hilfe und zur Therapie misshandelter Kinder als multiprofessionelles Arbeitsgebiet zu entwickeln. Die DGgKV ist anerkannte nationale Partnerorganisation der ISPCAN.

www.dji.de/ikk

Informationszentrum Kindesmisshandlung - Kindesvernachlässigung. Das IKK ist eine bundesweite, interdisziplinäre Informations-, Beratungs- und Vernetzungsstelle zur Unterstützung der primären, sekundären und tertiären Prävention von Kindesmisshandlung und Kindesvernachlässigung.

www.frauen-maedchen-beratung.de

Gemeinsame Seite von Angeboten in Niedersachsen. Anliegen ist es, der alltäglichen (sexualisierten) Gewalt gegen Frauen und Mädchen entgegenzuwirken. Die Einrichtungen bieten psychosoziale Beratung und praktische Unterstützung für Mädchen und Frauen an und tragen das Thema Gewalt gegen Frauen und Mädchen in die Öffentlichkeit

www.jugendschutz.net

Gemeinsame Seite der Jugendministerinnen und der Jugendminister der Länder mit umfangreichen Informationen zum Jugendschutz in den neuen Kommunikationsdiensten (Multimedia und Internet).

www.kinderschutz-zentren.org

Zentrale Zugangsseite der Kinderschutz-Zentren in Deutschland

www.youngavenue.de

Informationsseite der Kinderschutz-Zentren für Kinder

www.zartbitter.de

Kölner Kontakt- und Informationsstelle gegen sexuellen Missbrauch an Mädchen und Jungen, mit Fachbeiträgen, Präventionsmaterial, Informationen und Links

www.zissg.de

Zentrale Informationsstelle zu sexuellem Missbrauch und sexualisierter Gewalt.

Meldestellen für Kinderpornographie

Baden-Württemberg flz@lka.polizei-bw.de

Bayern blka@polizei.bayern.de

ppmuc@polizei.bayern.de

Berlin lka@polizei.berlin.de

Hamburg lka-hinweise-rechts@hamburg.de

Mecklenburg-Vorpommern www.isinet-mv.de/pages

Nordrhein-Westfalen

www.lka.nrw.de/formular/kontakt2.asp

Rheinland-Pfalz

Landeskriminalamt fahndung@polizei.rlp.de

Saarland Lka211@slpol.de

Sachsen

<http://www.polizei.sachsen.de/lka/index.htm>

Thüringen Cybercop-tlka@knuut.de

Literaturhinweise

Für Kindergarten- und Grundschulalter

Ich bin doch keine Zuckermäus. Buch und CD.

von Gesine Hansen, Sonja Blattmann
Donna Vita 1997 Preis: EUR 21,50

Ich bin doch keine Zuckermäus, Begleitmaterial

von Sonja Blattmann, Marion Mebes,
Gesine Hansen
Preis: EUR 18,50

Beschreibung: Neben Sachinformation und Hinweisen für die Auswertung Ihrer Rahmenbedingungen hinsichtlich Prävention und Intervention bei sexualisierter Gewalt erfahren Sie, welche Zugänge Lieder, Geschichten und Motive dieses Bilderbuchs bei Kindern und Erwachsenen ermöglicht und wie Sie diese für eine präventive Erziehung nutzen können. Beispiele vermitteln, wie sich Präventionsinhalte spielerisch und angstfrei in den Alltag mit Mädchen und Jungen integrieren lassen. In der Mappe finden Sie ebenfalls eine Ideenwerkstatt und Strukturvorschläge für kurz- und mittelfristig angelegte Projekte sowie Anregungen zur Öffentlichkeits- und Elternarbeit. Dazu Kopierbögen für Einzelarbeiten, Vorlagen für ein Heft, das Kinder individuell für sich gestalten können. Es wurden spezielle Karten für die Gesprächsleitung mit Mädchen und Jungen entwickelt: Während ein Bild für das Gespräch präsentiert wird, kann gleichzeitig auf der Rückseite des Bildes verfolgt werden, ob die zentralen Stichworte angesprochen wurden.

Ich sag nein. von Gisela Braun

Verlag An der Ruhr (Dezember 1999)
Preis: EUR 16,00

Der Klassiker in neuem Gewand und vollständig aktualisiert: Spiele, Lieder, Geschichten, Hintergrundinformationen und Internetadressen für die unbedingt notwendige Präventionsarbeit. Die Kinder werden dazu ermutigt, JA zu sich selbst zu sagen, Gefühle zu äußern, schlechte Geheimnisse von guten unterscheiden zu können und vor allem NEIN zu sagen, wenn ihnen danach ist. Für Kindergarten und Grundschule.

Lass das - Nimm die Finger weg!

von Ursula Enders, Ulfert Boehme,
Dorothee Wolters

Preis: EUR 9,00

11 Geschichten für Kinder im Grundschulalter geben wirkungsvolle Tipps, wie Kinder sich wehren können, wenn ihnen jemand zu nahe kommt.

Kein Küßchen auf Kommando.

von Marion Mebes

Preis: EUR 6,90

Kein Küßchen auf Kommando ist seit dem ersten Erscheinen 1988 zu einem der meistbeachteten Kinderbücher in der stärkenden Arbeit mit kleinen Mädchen und Jungen geworden.

"Ein Netz für Kinder - Surfen ohne Risiko?"

"Ein Netz für Kinder - Surfen ohne Risiko?" - ist ein praktischer Leitfaden, den jugendschutz.net im Auftrag des Bundesministeriums für Familie, Senioren, Frauen und Jugend als Hilfestellung für Eltern und Pädagogen erstellt hat. Es geht darum, den kompetenten Umgang mit den neuen Medien zu fördern. Er hilft Eltern und Pädagogen sich schnell ins Internet einzuarbeiten, um Tochter oder Sohn bei den ersten Schritten ins Netz zu begleiten.

Tel: 0180 532 93 29

stern-Serie : Das Netz der Kinderschänder

Stern, 29/10

Sie lauern auf Spielplätzen, in Schwimmbädern und Sportanlagen: Männer auf der Suche nach Kindern. stern-Mitarbeiter Manfred Karremann tauchte über ein Jahr in die geheime Welt der Pädophilen ein. In einer zweiteiligen Serie beschreibt er, wie geschickt die Täter an ihre kleinen Opfer kommen und sich das Vertrauen von Müttern erschleichen

Er sprach das Mädchen auf der Straße an, am helllichten Tag. "Wat haste denn da für'n schmutziges Kleidchen an, da wird die Mama aber schimpfen!" Und lächelte beruhigend: "Komm, das waschen wir schnell aus bei mir." Das verunsicherte Kind, vielleicht fünf Jahre alt, hatte das Fahrrad an die Hauswand gelehnt und war mitgegangen. Ins hellbraun gekachelte Badezimmer einer Zweizimmerwohnung. Dort zog der Mann dem Mädchen, das vor Verlegenheit kein Wort herausbrachte, das Kleid aus. Bis ins Detail erzählt mir Kurt W., wie der Videofilm entstanden ist, den er mir gerade vorführt. Sein Badezimmer, das mit den hellbraunen Kacheln, habe ich inzwischen auch schon gesehen, weil dort die Toilette ist. Neben der Badewanne, in der er immer kleine Mädchen duscht.

Seit Stunden sitzen wir vor dem Monitor seines Computers. Er auf einem abgewetzten, grauen Bürostuhl, ich daneben, in einem roten Plüschsessel. Es ist düster in seinem "Arbeitszimmer". Neben dem Monitor leuchtet nur noch eine Tischlampe. Die Jalousien sind heruntergelassen. Damit kein neugieriger Nachbar ins Fenster schauen kann, während W. mir seine Kinder pornos vorführt, die er mir zum Kauf anbietet. Darunter viele Originale, die er selbst aufgenommen hat. Immer wieder gerät er ins Schwärmen, muss kichern, wenn er die Bilder sieht, die er und seine Kumpels aufgenommen haben. Besonders bei den Videos mit dem Badezimmer-Trick. "Hier", sagt er, "der hat ganz kleine Kinder von der Straße geholt und gesagt: Du hast dir in die Hose gepinkelt, dann wäscht er die und trocknet sie ab." Kurt W. weiß offenbar, wie die Filme entstanden sind, die er vertreibt. "Oder hier", sagt er schmunzelnd, "damit ihr Rock beim Waschen nicht nass wird, haben wir den hochgebunden, immer ein Stückchen höher."

Kurt W. schaut von seinem Monitor auf

und zwinkert mir zu. Er ist davon überzeugt, dass ich einer wie er bin: ein Kinderschänder. Dieses Wort ist unter seinesgleichen natürlich tabu. Man bezeichnet sich als "Pädo". Eine Abkürzung von "pädophil", was wörtlich so viel bedeutet wie: Kinderlieb.

Er weiß nicht, dass ich veröffentlichten will, was er da erzählt - über die Tricks, mit denen er und seine Kumpel an Kinder herankommen, und was sie dann mit ihnen machen, über die Herstellung und Verbreitung von Kinder pornos, die unter Eingeweihten "Kipos" heißen. Denn ich gelte inzwischen als "geprüft" in der Szene der Kinderschänder. "Geprüft" heißt: vertrauenswürdig, "einer von uns".

Seit Jahren habe ich in dieser Szene immer mal wieder recherchiert. In den 90ern hatte ich erste Kontakte zu zwei oder drei Pädophilen geknüpft, die ich mit der Zeit ausbaute. Habe mich diesen Männern "anvertraut", mich als Pädo ausgegeben, der auf Mädchen wie auf Jungen steht. Sagte ihnen, dass ich häufig beruflich unterwegs sei. Was mir immer mehr Kontakte einbrachte in vielen deutschen Städten.

Vor gut einem Jahr bin ich - für den stern und das ZDF - völlig eingetaucht in die Szene, fuhr mit meinem Wohnmobil quer durch die Republik, habe mich immer wieder mit einzelnen Pädos verabredet. Mit so genannten "Edelpädos", Träumern, die ihre Neigung nur in der Fantasie ausleben, mit Männern, die langjährige "Mini-Ehen" mit Kindern unterhalten; aber auch mit Triebtätern, die keine Rücksichten mehr nehmen auf Kinderseelen und Kinderkörper. Immerhin soll es 60 000 Pädos in Deutschland geben. Ich bin zu Gruppen-Treffs gegangen, habe "Freundschaften" geschlossen und durfte sogar fotografieren, ohne gleich Argwohn zu erregen.

Ich wollte nicht von außen berichten, sondern von innen. Wollte wissen, wie Pädophile und Kinderschänder denken, wie sie vorgehen, was sie anstellen mit ihren kleinen Opfern und wie sie untereinander kommunizieren. Wollte klären, weshalb Eltern so arglos ihren Nachwuchs erwachsenen Männern überlassen, die sich als Betreuer oder Nachhilfelehrer ausgeben. Nur wenn Eltern aufgeklärt sind über die Maschen und Methoden dieser Menschen, können sie ihre Kinder vor ihnen schützen. Denn die Gefahr, die von

Pädophilen ausgeht, lauert oft dort, wo Eltern sie am wenigsten vermuten.

Auf dem Monitor sehe ich ein kleines Mädchen mit langen braunen Haaren, fünf oder sechs Jahre alt, schätze ich. Zunächst in einer harmlosen Szene: Das Kind malt ein Bild mit Wachsfarben, an dem runden weißen Blechtisch draußen auf dem Balkon. Es lacht in die Videokamera und winkt. Seine Mutter hat das Kind Kurt W. anvertraut, erst stundenweise am Nachmittag, dann immer öfter auch übers Wochenende. Denn Kurt W. ist Erzieher. "Die ist also in guten Händen, hat die Mama gemeint."

Kurt W. lacht meckend, während er auf den Bildschirm schaut. Da macht er sich gerade über das Mädchen her. "Ach ja, meine Natalie", seufzt Kurt W., "da war sie noch klein, hatte Heimweh gehabt, dann habe ich die Mutter angerufen, habe gefragt, was ich machen soll, sie weint. Dann sagte die Mutter zu ihr: Du dumme Kuh, du wolltest da schlafen, jetzt bleibst du auch da."

Kurt W. ist mehrfach verurteilt. 1980 verurteilt zu 27 Monaten Haft wegen fortgesetzten sexuellen Missbrauchs von Kindern, dann zu fünf Jahren wegen Kindesmissbrauchs und Verbreitung pornografischer Schriften. Zuletzt zu siebeneinhalb und noch einmal zu zwei Jahren. Inzwischen ist er wieder frei. "Staatliche Unterbrechungen" nennt man das in der Pädo-Szene. Aus seiner ersten "staatlichen Unterbrechung" war er mit der Auflage entlassen worden, "den Kontakt mit unter Vierzehnjährigen zu meiden".

Daran hat er sich natürlich nicht gehalten. Er hat weiter Kinder missbraucht, Kinder, die er in seiner Wohnung als Erzieher und Nachhilfelehrer betreute. Während ihn ahnungslose Eltern dafür auch noch bezahlten, nahm er auf, was er mit seinen "Schützlingen" anstellte, und verkaufte die Videos für viel Geld.

Filme, auf denen minutenlang Geschlechtsteile von kleinen Mädchen zu sehen sind, herangezogen mit einer Videokamera. Kunden, denen das nicht reicht, hat Kurt W. auch anderes zu bieten: Japanische Sado-Videos etwa, in denen fünf-, sechsjährige Mädchen vergewaltigt werden. "Die hast du mit Originalton dabei." Derlei "Material" aber hat Kurt W. noch nie aufgenommen - zu groß wäre die Gefahr, dass ein Kind zu Hause redet. Als "erfahrener

Fachmann" weiß er, wie man Kinder pornos dreht und dabei sicherstellt, dass die Kleinen daheim schweigen.

"Spielerisch" müsse man das angehen, sagt er. Den Kindern das Gefühl geben, dass sie selbst schuld daran seien oder zumindest mitschuldig, weil sie das freiwillig mitgemacht hätten. Dann halten sie den Mund. Aus Scham. Mit den beiden Mädchen aus der Nachbarschaft, etwa fünf und acht Jahre alt, die bei Kurt W. mehrmals die Woche für einige Stunden am Nachmittag "betreut" wurden, hat das prima geklappt: erst die Hausaufgaben, dann ein bisschen malen, ein paar Computerspiele - und schließlich Pornos schauen. Im Schlafzimmer der Pädo-Szene ein alter, aber umso bewährterer Trick: Kurt W. schlägt den Kindern vor, das doch einfach mal nachzuspielen. Die Kleinen finden das erst mal komisch, kichern verlegen. Und machen dann mit.

Wie "spielerisch" er das angeht, zeigt er mir in einem Film. Da weist er die beiden Mädchen an, sich auf sein schwarzes Doppelbett zu legen. "Jetzt loslegen, Purzelbäume schlagen", kommandiert er. Doch dabei bleibt es nicht: "Jetzt mal die Schlüpfers ausziehen, eh die da zerreißen." Die Mädchen gehorchen, versuchen, für den "Onkel Schmusseker" Szenen aus dem Porno nachzuspielen, den der ihnen zuvor gezeigt hat. Bis es einem der Mädchen zu viel wird: "Jetzt mag ich nicht mehr", sagt es und dreht sich zur Seite. Hier hat Kurt W. die Aufnahmen sofort abgebrochen. Aus Erfahrung weiß er, dass es riskant wird, wenn er in diesem Stadium die Kinder zu sehr drängen würde. "Das sagt ihr aber nicht der Mama, oder?", fragt er. "Nein", sagt eines der Mädchen, "wir würden sicher Haue kriegen, wenn die erfährt, was wir gemacht haben."

Szenen mit drei- und vierjährigen Kindern flimmern über den Monitor. W. lacht, zeigt auf den Bildschirm: "Mein Kumpel, der hat die, die ich auf dem Bild im Arm hatte, die kleine Dreieinhalbjährige, mit dem Stock entjungfert." Weil dessen Penis zu groß war. "Nach zwei, drei Tagen, als es nicht mehr blutet hat" - er zeigt auf den Monitor - "da hat er sie gefickt." Ob das denn die Mutter nicht gemerkt hat, frage ich. Nein, sagt er. Kurt W. ist amüsiert: "Die konnte noch nicht sprechen, das war ein Paradies." Warum das Kind mit dreieinhalb noch nicht sprechen konnte, weiß er nicht - ist

ihm auch egal. Kurt W. hat als Erzieher oft an Kinderfreizeiten teilgenommen. Einmal habe ihn eine Kollegin zur Seite genommen. "Die hat gesagt: Sie geben den Kindern zu viel Liebe, ziehen Sie sich ein bisschen zurück." W. las Gutenachtgeschichten vor: "Dann lagen die Mädchen bei mir im Zelt, und der Pfarrer meinte: Ach, der Herr W. ist wieder umworben von den ganzen Damen." Kurt W. kriegt sich kaum mehr ein vor Lachen über den arglosen Priester.

Das Geschäft mit der Kinderpornografie boomt vor allem in den Tauschbörsen des Internet. Nach Erkenntnissen von "Innocence in Danger", einer internationalen Organisation gegen Kindesmissbrauch, waren 2001 etwa 70000 Internetseiten mit pädophilen kriminellen Inhalten im Netz, 2002 waren es bereits 182000. Rund 4500 Chat-Rooms, in denen mit Kinderpornografischen Fotos und Filmen gehandelt wird, seien bekannt. Laut Interpol wurden damit bislang weltweit 17 Milliarden Euro umgesetzt.

Zum bislang größten Schlag gegen die Verbreitung von Kinderpornografie holte die deutsche Polizei erst vor ein paar Wochen aus. Ende September durchsuchten insgesamt 1500 Beamte in allen 16 Bundesländern 502 Privatwohnungen und Geschäftsräume. Beschlagnahmt wurden 745 Computer, 35 500 CDs, 8300 Disketten und 5800 Videos. 530 Bundesbürger stehen seitdem im Verdacht, Kinderpornografische Schriften und Bilder aus dem Internet besessen und in zahlreichen Fällen selbst verbreitet zu haben. Das jüngste Opfer war vier Monate alt.

Pädophile gibt es in allen Gesellschaftsschichten. In der deutschen Pädo-Szene habe ich Sozialhilfeempfänger und Mathematiker kennen gelernt, Lehrer und Ärzte, Erzieher und Sporttrainer. Nicht zufällig ist sicher der hohe Anteil an Berufen, die mit Kindern zu tun haben. Die Vorlieben der Pädophilen - Frauen sind überaus selten in der Szene - reichen vom Mädchen, das fünf oder sechs ist (in Ausnahmefällen Neunjährige), bis hin zu Jungs, die sechs, neun oder auch mal zwölf, dreizehn Jahre alt sind. In der Regel allerdings endet eine pädosexuelle Beziehung, wenn der oder die Kleine "hormonell verseucht" (Szenejargon) ist. Das heißt: wenn erste Anzeichen der Pubertät, etwa eine Behaarung, sichtbar werden. Wer so gestrickt ist, gilt bei Fachleuten als

"kernpädagogisch", in der Szene als normal. Denn nur die Schwulen machen in der Regel Kompromisse nach oben hin - "Girllover" oder Kernpädagogie nie.

Pädophile haben keinerlei Interesse an erwachsenen Frauen oder Männern. Konrad bringt es auf den Punkt: "Da können im Schwimmbad noch so tolle Mädchen oder Frauen vorbei laufen, die würdigst du mit keinem Blick, aber sobald da so ein Knabe auftaucht?" Konrad ist "Boylover" und beschreibt seinen "Typ" so: "Ein schlanker, toller Junge, eine tolle Beule in der Hose, ganz aufregend. Die Figur, die ich bevorzuge: lange, schöne Schenkel, schlank, nicht dünn, und einen süßen Knackarsch."

Es gilt als normal in Pädo-Kreisen, dass "Girllover", also Männer, die sexuell ausnahmslos an Mädchen interessiert sind, sich in der Regel jüngere Kinder aussuchen als die so genannten BLs, die "Boylover". Die werben Jungs oft erst mit sieben oder acht Jahren an und behalten sie mitunter auch bis zum elften oder zwölften Lebensjahr, mithin bis zur Pubertät.

Pädokriminellen, die Kleinstkinder bevorzugen, "ist das Geschlecht zunächst egal - diese Täter scheinen an einem bestimmten Alter interessiert zu sein, nicht an einem bestimmten Geschlecht", sagt Richard Karl Mörbel, Leitender Kriminaldirektor im Bundeskriminalamt.

Erst kürzlich konnte ein 19-jähriger Mann verhaftet werden, der aus Osteuropa stammt und in der Kinderbetreuung des Studentenwerkes an einer süddeutschen Uni arbeitete. "Die Kollegen vom FBI hatten uns auf

kinderpornografisches Material aufmerksam gemacht, das sich in Deutschland befinden müsse", berichtet Mörbel, "unsere Nachforschungen haben ergeben, dass dieses Material über einen Rechner an einer süddeutschen Uni eingespielt wurde." Jetzt sitzt der Kinderbetreuer in U-Haft und wird wegen Verbreitung kinderpornografischen Materials in 32 Fällen angeklagt. Der Mann arbeitete zuvor in einem Waisenhaus und wollte demnächst nach Holland in ein Kinderheim. "Er hat eingeräumt", sagt Mörbel, "sexuelle Gefühle empfunden zu haben beim Anfassen und Wickeln von Babys." Die Zahl solcher Täter steigt. "Man könnte das etwas sarkastisch als einen Trend zum Wickeltisch bezeichnen."

"Babylover" trifft man selten in der Pado-Szene, sie halten sich meist bedeckt. Ausnahmen bestätigen die Regel: Axel B. hat lange Zeit die Berliner "Selbsthilfegruppe" besucht, er könne sich stundenlang "Videos mit ein- bis fünfjährigen kleinen Würmern anschauen". Bekennende "Babylover" werden zwar misstrauisch beäugt, aber akzeptiert in den örtlichen Gruppen. Ein Berliner sagt: "Wer im Glashauss sitzt, sollte nicht mit Steinen schmeißen - also jedem das Seine."

Monatlicher Treff der Gruppe München in Schwabing. Ein Vorstellungsritual wie bei den Anonymen Alkoholikern. "Boylover" Norbert sagt: "Ich bin der Norbert, ich streichele gern Buben am nackten Oberkörper, so zwischen acht und 18." Gelächter im Raum. Norbert ist neu hier. Neu ist offenbar auch "Girllover" Roland, ein stiller, grauhaariger Mittvierziger: "Ich bin der Roland und stehe auf Mädchen, nach unten keine Grenzen." Insider wissen damit, dass für Roland auch sehr kleine Mädchen in Betracht kommen. Die meisten der 15 Männer hier sind kurz angebunden. "Uli, Mädchen." Oder: "Berthold, Jungs." Das sind die, die nicht zum ersten Mal hier sind.

Einige davon haben bereits "staatliche Unterbrechungen" hinter sich. Keiner will diese Erfahrung noch einmal machen. Walter ist 60 und sagt: "Das ist die Hölle." Wer als Kinderschänder im Knast sitzt, wagt sich kaum aus seiner Zelle. Kinderschänder sind für die anderen Knackis "Abschaum", der jederzeit mit brutaler Gewalt rechnen muss.

Weil polizeiliche Zugriffe gefürchtet sind, spricht man auf dem Treff stets in der dritten Person, wenn von sexuellen Erlebnissen oder "Anekdoten" berichtet wird. "Es könnte ja immer mal sein, dass da ein Spitzel ist", sagt Thorsten, um die 30, der auf Jungs steht. Nur nach dem Treffen redet man offen miteinander, beim Italiener nebenan. Oder bei den geheimen Treffen, zu denen nur "geprüfte" Pados zugelassen werden. Die Kriterien für eine Zulassung sind zuvor schon diskutiert worden: "Das entscheiden drei Leute mit Menschenkenntnis, und die bestätigen der Gruppe: Ja, der ist sauber." Man will sich in Ruhe austauschen in den so genannten Selbsthilfegruppen. Über das, was das Leben eines Pädophilen nun mal bestimmt: Einsamkeit und Depression, Umgang mit Polizei und Justiz, Erfahrungen und Probleme, die die Beziehung zu Kindern betreffen.

zu schauen. Er fixiert ein etwa sieben oder acht Jahre altes Kind. Wieder grinst er. "Die sieht aus wie meine Perserin, die hab ich kennen gelernt, als sie acht war." Und bedauert: "Jetzt ist sie aber schon elf." Zu alt.

Wir stehen vor dem bunten Bummelzug, der eine Runde durch den Volkspark gezeitelt ist und jetzt angehalten hat. Lukas glotzt ein kleines schwarzhaariges Mädchen fasziniert an. Ihren türkischen Eltern scheint das nicht aufzufallen. Ein Glück, dass sie nicht wissen, was Lukas laut vor sich hinräumt: "So ein drei- oder vierjähriges Mädel mal nicht nur auf den Mund zu küssen, sondern mal ein bisschen zu stimulieren, die Klitoris berühren, in so einen kleinen Schlitz hinein? Wenn's dich dann so anschaut, von oben - so süß, so schön."

Er hat sich, wie schon zweimal zuvor an diesem Nachmittag, in Erregung geredet. "Bei mir wächst da schon wieder was, jetzt spannt mir wieder die Hose, ich muss das erst mal abarbeiten", sagt er, grinst dabei wieder und läuft schnurstracks zur Toilette im Cafe am Volkspark.

In der Jugendherberge tagt die "AG Pado" in zwei Gruppen. Berät, wie man in einer spießigen Gesellschaft seine Ansprüche durchsetzen kann. Denn, so heißt es in der Szene-Zeitschrift "Der Knüpfer" frei nach Rosa von Praunheim: "Nicht der Pado ist pervers, sondern die Gesellschaft, in der er lebt." "Wir Pados", meint ein Tagungsteilnehmer ernsthaft, "werden inzwischen verfolgt wie damals die Hexen oder die Juden."

Abends dann ein gemütliches Beisammensein in der Bar der Jugendherberge. Die Gespräche werden privater. Thomas, ein schüchtern Mann um die 40, kommt aus Berlin. Er stellt in geselliger Runde die Frage, ob der achteinhalbjährige Junge, den er daheim betreut, wohl tatsächlich den Sex mit ihm will oder ihm vielleicht nur einen Gefallen damit tut. "Aber", so sein Fazit, "ist ja auch letzten Endes egal." Die Runde lacht mal kurz und laut auf. Dass Thomas das Alter des Jungen mit "achteinhalb" angibt, ist kein Zufall: Unter Pados ist ein Kind nicht einfach fünf, acht oder elf. Hier zählt jedes halbe Jahr. Ich verabrede mich mit Thomas in Berlin.

Redaktionelle Betreuung: Werner Mathes
Fahndung

Polizei sprengt Münchner Kinderschänderring
Stern, 31/10
Die Polizei hat bei einer Großrazzia einen Münchner Kinderschänderring gesprengt und zwölf Verdächtige festgenommen. Die Festgenommenen sollen nicht nur tausende kinderpornografische Bilder und Videos über das Internet verbreitet haben, sondern sich auch selbst über Jahre hinweg an Minderjährigen vergangen haben, wie die Polizei am Freitag mitteilte. Der Münchner Oberstaatsanwalt Anton Winkler bestätigte, dass Recherchen des "Stern" und des ZDF zu dem Ermittlungserfolg beitrugen.

Die Recherchen des Journalisten Manfred Karremann
Der Journalist Manfred Karremann war für ein gemeinsames Projekt beider Medien über ein Jahr inkognito in die Szene eingetaucht und mit dem Wohnmobil durch ganz Deutschland gereist um Kontakt zu mutmaßlichen Tätern zu knüpfen. Männer führten ihm dabei unter anderem selbst gedrehte Videos vor, wie sie Mädchen im Alter von unter vier Jahren sexuell misshandelten, wie Karremann im aktuellen Stern berichtet. "Es war die härteste Recherche die ich je gemacht habe", erklärte der Reporter, dessen Dokumentarfilm "Am heiligsten Tag" das ZDF am kommenden Dienstagabend ausstrahlt.

Überraschungsschlag der Polizei
In der Nacht zum Freitag hatten mehr als 200 Polizisten und Staatsanwälte zu einem Überraschungsschlag ausgehört und insgesamt 18 Wohnungen durchsucht. Schwerpunkt war die bayerische Landeshauptstadt, wo die Beamten am Donnerstagabend blitzartig 16 Wohnungen stürmten. Die Einsatzkräfte hätten die Objekte die ganze Nacht bis um 8.00 Uhr Morgens gründlich durchsucht, berichtete eine Polizeisprecherin. Auch in Memmingen und in Oberbayern wurden nach Polizeiangaben jeweils eine Wohnung durchsucht. Insgesamt wurden 36 Computer, 41 Festplatten und über 8.000 CD-ROMs mit unzähligen Pornobildern und Videos beschlagnahmt. Gegen die zwölf Verdächtigen wurde Haftbefehl erlassen.

Treffpunkt im Münchner Stadtteil Schwabing
Nach Informationen des Bayerischen Rundfunks (BR) soll im Mittelpunkt der Ermittlungen eine Wohnung im

Münchner Stadtteil Schwabing stehen, die den Tätern als Treffpunkt gedient haben soll. Die Beamten hätten bei der Razzia in der Regel die Wohnungstüren aufgebrochen, um die Verdächtigen zu überraschen und am Löschen von Computerdateien zu hindern.

Polizei und Staatsanwaltschaft wollten am Freitag zunächst nicht auf weitere Einzelheiten der Ermittlungen eingehen und kündigten für kommenden Montag eine umfangreiche Pressekonferenz an, bei der die Ermittler auch Teile des sicher gestellten Materials vorlegen wollen. Nach der Nachtaktion sei am Freitag noch nicht mit der Auswertung des sicher gestellten Materials und den Vernehmungen begonnen worden, sagte eine Polizeisprecherin.

Bislang größte Razzia liegt vier Wochen zurück
Erst vor einem Monat hatte die Polizei zu ihrem bislang in Deutschland größten Schlag im Kampf gegen Kinderpornografie ausgehört. Bei der weltweit umfangreichsten derartigen Operation wurden Ende September in 166 Ländern unter dem Namen "Marcy" 38 kinderpornografische Zirkel im Internet gesprengt. In Deutschland wurden dabei 530 mutmaßliche Täter ermittelt, die kinderpornografisches Material besessen oder verbreitet haben sollen. Bundesweit wurden 745 Computer, mindestens 35.500 CDs, 8.300 Disketten sowie 5.800 Videos beschlagnahmt. Das jüngste dabei festgestellte Opfer sei erst vier Monate alt gewesen.

Interview
"Auch der Autor von Peter Pan war offenbar pädophil"
Stern, 29/10
Professor Wolfgang Berner lehrt am Hamburger Universitätsklinikum

Wo liegen die Ursachen der Pädophilie?
Es kann Veranlagung sein. Häufig ist es aber eine Prägung in der Kindheit. Kinder müssen ihrem Geschlecht entsprechende Rollenmodelle vorgelebt bekommen, damit sie sich sexuell normal entwickeln. Wenn etwa die Identifikation mit dem Vater gestört oder die Mutter sehr dominant ist, kann das zu Fehlentwicklungen führen. Oft sind Pädophile selbst in der Kindheit missbraucht worden. Eine Gefährdung liegt aber auch in Berufen, in denen jemand sehr viel Kontakt mit Kindern hat.

Entwickelt ein erwachsener Mann pädophile Neigungen durch häufigen Umgang mit Kindern - oder wählt er deshalb den Beruf?

Eher das Zweite. Pädophile haben oft ein besonderes Einfühlungsvermögen für Kinder und ihre Fantasie, sie fühlen sich zu Kindern hingezogen. Lewis Carroll, der "Alice im Wunderland" schrieb, war wohl ein Pädophiler. Ebenso James M. Barrie, der Autor von "Peter Pan" - dem Jungen, der nie erwachsen wurde. Viele können platonisch damit umgehen: Sie fühlen sich sexuell angezogen, leben diese Neigung aber nicht aus. Doch es gibt auch welche, die sich nicht im Griff haben. Das sind die Täter, die ein Problem darstellen.

Sind sie therapierbar?
Sie können Kontrolle über den Affekt gewinnen, indem sie verstehen, woher er rührt und was er anrichtet.

Aber sie bleiben Getriebene?
Die Lebenssituation von chronischen Missbrauchstätern ist mit der von Trinkern vergleichbar. Obwohl sie wissen, dass sie anderen und sich selbst schaden, müssen sie es tun. Wenn man nicht den Anfängen wehrt, wird es immer schwieriger.

Was also tun mit den Tätern?
Für die meisten Verurteilten wäre eine Gruppentherapie angezeigt. Wenn ein Sexualstraftäter bereits verurteilt worden ist, dann behandelt man ihn heute in dafür vorgesehene Spezialgefängnissen, also sozialtherapeutischen Anstalten. In Deutschland gibt es 1400 Plätze, ein Drittel davon etwa sind von Pädosexuellen belegt. Nur ein Teil benötigt zusätzlich eine medikamentöse Therapie und manchmal auch Unterbringung in Forensischen Anstalten, aus denen eine Entlassung nur nach restriktiver Begutachtung möglich ist.

Kommen Pädophile von sich aus zur Therapie, oder schickt sie immer der Richter?
In den vergangenen Jahren kommen deutlich häufiger Männer mit pädosexuellen Problemen von sich aus zu uns. Die öffentliche Meinung über Missbrauch scheint die Motivation zu fördern, etwas zu tun. In der Gruppentherapie spüren die Betroffenen erstmals, dass ihr Verhalten nicht tolerierbar ist - und sie sich selbst belügen, wenn sie immer wieder behaupten: "Das Kind wollte das doch auch."

Tschechische Republik

Stern, 28/10

Ich will nicht mehr, dass die deutschen Männer kommen", sagt der elfjährige Antonin, der in einer tschechischen Grenzstadt auf den Kinderstrich geht. Kinderprostitution ist in der deutsch-tschechischen Grenzregion inzwischen ein Massenphänomen. Deutsche pädophile Sextouristen fragen immer häufiger gezielt nach minderjährigen Prostituierten, manche vergehen sich sogar an Säuglingen. Die Streetworkerin Cathrin Schauer geht dem Problem seit 1996 nach und hat ihre Beobachtungen in einem Buch zusammengefasst.

"Kinder auf dem Strich" heißt die Studie, die vom Kinderhilfswerk UNICEF und der Kinderrechtsorganisation ECPAT am Dienstag in Berlin veröffentlicht wurde. Schauer hat dafür 500 Kinder in der Grenzregion beobachtet und 200 Interviews mit missbrauchten Kindern wie Antonin, mit Prostituierten, Sozialarbeitern, Polizisten und Passanten geführt.

Das größte Freilichtbordell Europas

In der Studie nennt der Polizeipsychologe Adolf Gallwitz die Region entlang der Europastraßen E48 und E49 eines der größten Freilichtbordelle Europas. Karawanen von Autos schoben sich an manchen Tagen über die Grenzübergänge - meist gut geputzte Mittelklassewagen mit einem Mann am Steuer, aber auch mit Männern vollbesetzte Kleinbusse mit geöffneten Scheiben. Zu jeder Tages- und Nachtzeit bewege sich der Sextouristenkorso durch Städte wie Cheb (Eger). In einer Art Warteschleife führen die Freier an einer großen Zahl von Mädchen, Jungen und Frauen vorbei. Man könne den Eindruck bekommen, dass sich eine ganze Generation junger Menschen an den Straßen verkaufe.

Kinder-Traum: "Alle Deutschen einsperren"

Die Wünsche der missbrauchten Kinder, die Schauer in ihrem Buch wiedergibt, sind ähnlich. Der achtjährige Tomas würde später gerne Polizist. "Dann würde ich alle Deutschen einsperren", sagt er. Das Mädchen Milena klingt resigniert, wenn es über seine Zukunft redet: "Ich kann mir doch nichts wünschen, vielleicht, dass es nicht mehr so viele Deutsche gibt, die hierher kommen." Die 14-jährige Danka sagt: "Die Deutschen sollen verboten, dass die Männer herkommen."

Die Sozialarbeiterin Schauer beschreibt die Opfer als Kinder aus sozial benachteiligten, verarmten und kinderreichen Familien. Die Eltern seien meist arbeitslos, teils drogen- oder alkoholabhängig, andere säßen im Gefängnis. Die Kinder fielen durch ihr verwahrlustes Äußeres auf und besuchten nur selten die Schule. Zur Prostitution würden sie häufig durch Familienangehörige gezwungen. Bis zum Alter von sechs Jahren würden Kinder meist von Frauen angeboten, ab sieben würden sie oft von männlichen Jugendlichen oder Erwachsenen begleitet. Ab acht verhandeln die Kinder meist selbstständig über Preise und Sexualpraktiken.

Missbrauch für fünf Euro

Als Bezahlung für ihre sexuellen Dienste erhalten die Kinder laut Studie fünf bis 25 Euro, manchmal jedoch nur Süßigkeiten. Andere Freier gingen mit ihnen essen oder unterstützten die Familie materiell. Die Kinder berichteten Schauer auch über Gewalt, die ihnen Zuhälter und Sextouristen antun. So würden sie ins Gesicht geschlagen, mit Füßen getreten oder an den Haaren gezogen. Die Sozialarbeiter beobachteten häufig schwere Blutergüsse bis hin zu Schnittverletzungen im Genitalbereich. Die Kinder würden außerdem teils ohne Kleidung oder gefesselt an den "Stichplätzen" - den Orten, an denen sie missbraucht werden - zurückgelassen.

Wenig Interesse der Wohltätigkeitsgesellschaft

Die Kinder seien schwer traumatisiert und für ihr Leben gezeichnet, meint der Vorsitzende von UNICEF Deutschland, Reinhard Schlagintweit. Er prangert an, dass die "massive Verletzung von Kinderrechten vor der eigenen Haustür und durch deutsche Täter" verdrängt werde. Auch UNICEF-Schirmherrin Christina Rau findet es schockierend, "dass in unserer unmittelbaren Nachbarschaft und am Rande der Wohltätigkeitsgesellschaft Kinder zur Prostitution gezwungen werden".

Als Erklärung für das Grenzphänomen nennt Schauer das Wohlstandsgefälle entlang des ehemals Eisernen Vorhangs. Die Arbeitslosigkeit jenseits der Grenze sei hoch. Gallwitz vermutet, dass immer mehr Menschen auf der Suche nach dem ultimativen Kick sind. Die "Erlebnistouristen" lebten eine hemmungslose Promiskuität und suchten den Tabubruch. Sie suchten sich Kinder, weil sie dort Natürlichkeit

und Unprofessionalität vermuteten und weil sie vermeintlich keine Geschlechtskrankheiten fürchten müssten.

Von AP-Korrespondentin Claudia Kemmer

Bericht

Cathrin Schauer: Kinder auf dem Strich

Stern, 30/10

Cathrin Schauer: Kinder auf dem Strich - Bericht von der deutsch-tschechischen Grenze Hg: UNICEF Deutschland, ECPAT Deutschland, Horlemann-Verlag, Bad Honnef, 2003

Zusammenfassung der Untersuchungsergebnisse

Der Bericht "Kinder auf dem Strich" ist das Ergebnis jahrelanger systematischer Beobachtungen, Gespräche und Interviews. Die Autorin kennt die Prostitutions- und Drogenszene im deutsch-tschechischen Grenzgebiet durch ihre tägliche Arbeit als Streetworkerin für das Sozialprojekt KARO. Ihr Bericht zeichnet zum ersten Mal ein umfassendes Bild der sexuellen Ausbeutung von Kindern in dieser Region durch - vorwiegend deutsche - Sextouristen. Er zeigt das Ausmaß des von organisierten Zuhältern betriebenen Geschäfts und die Lebensumstände ihrer Opfer. Das erschreckende Fazit der Autorin: Im deutsch-tschechischen Grenzgebiet hat sich ein florierender Markt für Kindersex entwickelt. Seit 1996 sind etwa 500 Mädchen und Jungen prostituiert worden, die sich selbst zur Prostitution anboten oder von Erwachsenen angeboten wurden, die Jüngsten davon waren noch im Säuglingsalter. Die Kinder wurden vor allem entlang der Europastraßen E 48 und E 49 und an den kleinen Grenzübergängen sowie in grenznahen Ortschaften gesehen.

Das Sozialprojekt KARO arbeitet seit 1994 auf beiden Seiten der deutsch-tschechischen Grenze. Fünf Sozialarbeiter kümmern sich um die Frauen und Kinder auf dem Straßenstrich und in Bordellen, verteilen Kondome und Informationsmaterial zur AIDS-Prävention. Hilfe und Beratung gibt es zudem in der Beratungsstelle in Cheb (Eger), die 1996 aufgebaut wurde, sowie im KARO-Büro in der sächsischen Stadt Plauen. KARO finanziert sich - begrenzt bis zum Jahr 2004 - aus Mitteln der EU sowie einem Zuschuss des Freistaates Sachsen.

Träger ist der "Obervogtländische Verein für Innere Mission Mariexstift e.V."

Seit 1996 wurden durch regelmäßige teilnehmende Beobachtungen im Rahmen der Sozialarbeit systematisch alle Informationen über das Ausmaß der Kinderprostitution in der tschechischen Grenzregion des Bezirks Karlovy Vary (Karlsbad) gesammelt. Diese Daten wurden ergänzt durch mehr als x00 Interviews, die zwischen Oktober 1998 und Juni 2003 geführt wurden. Interview wurden 40 betroffene Kinder und Jugendliche zwischen sechs und x7 Jahren, 100 erwachsene Prostituierte, die in der Region arbeiten, elf Mitarbeiter sozialer Einrichtungen, zehn Polizeibeamte sowie x0 Passanten an den Grenzübergängen.

Kinderprostitution an der deutsch-tschechischen Grenze - das Ausmaß:

Im deutsch-tschechischen Grenzgebiet hat sich seit 1996 ein regelrechter Markt für Kindersex entwickelt. Die kommerzielle sexuelle Ausbeutung von Kindern in dieser Region hat stark zugenommen. Ein wichtiger Grund dafür ist die wachsende Nachfrage: Immer häufiger fragen Sextouristen gezielt nach Kindern. Dies zeigen die Beobachtungen Cathrin Schauers und des Karo-Teams ebenso wie die Interviews und Gespräche mit erwachsenen Prostituierten.

Seit 1996 haben die KARO-Mitarbeiter etwa 500 Mädchen und Jungen beobachtet, die sich selbst zur Prostitution anboten oder von Erwachsenen angeboten wurden, die Jüngsten davon waren noch im Säuglingsalter. Die Kinder wurden vor allem entlang der Europastraßen E 48 und E 49 und an den kleinen Grenzübergängen sowie in grenznahen Ortschaften gesehen.

Die Mädchen und Jungen halten sich an Tankstellen, Bushaltestellen oder Raststätten auf. Innerhalb der Ortschaften findet man sie auch in Parks, vor Supermärkten und Eingängen von Spielhallen, am Bahnhof oder in Hauseinfahrten. In einer Kleinstadt wurde beobachtet, wie sich Kinder an den Fenstern bordellähnlicher Einrichtungen präsentierten. In manchen Straßenvierteln warten die Kinder in Autos oder am Fenster von Wohnhäusern auf die Sextouristen. Auch Frauen mit Kleinkindern oder

Säuglinge und Kinder bis zum Alter von etwa sechs Jahren werden den Sextouristen meist von Frauen angeboten. Kinder ab etwa sieben Jahre werden oft von männlichen Jugendlichen oder Erwachsenen begleitet. Auf Parkplätzen oder vor Supermärkten fallen immer wieder kleine Kinder auf, die nur deutsche Männer ansprechen: ("Kannst Du mich ein bisschen mitnehmen") und um Geld oder Essen betteln ("Kannst Du mir ein deutsches Sextouristen ins Auto und fahren mit ihnen weg. Die größeren Kinder ab etwa acht Jahren verhandeln oft wie selbstverständlich über Preise und Sexualpraktiken. Sie bieten sich an mit Fragen wie "Willst du Sex? Willst du blasen? Willst du ficken?".

Die Männer fahren mit ihren Opfern fast immer allein im Auto zu Orten, die sie "Stichplätze" nennen, damit sie die Kinder dort unbeobachtet missbrauchen können. Diese Plätze befinden sich an Stadträndern, in nahe gelegenen Waldstücken, in der Nähe von Parkanlagen und abgelegenen Garagen oder in unbelebten Seitenstraßen. Oder die Peiniger gehen mit ihren Opfern - manchmal in Begleitung des Zuhälters - in eine Wohnung in der Nähe des Standplatzes.

Die Opfer

Die 40 Kinder, die im Rahmen der Untersuchung ausführlich interviewt wurden, waren zwischen sechs und 17 Jahren alt. Sie kommen aus sozial benachteiligten, verarmten und kinderreichen Familien der Regionen Westböhmen, Nordböhmen, Südböhmen und der Slowakei. Die Eltern sind meist arbeitslos, viele sind drogen- und - oder alkoholabhängig, einige sitzen im Gefängnis. Die Kinder fallen oft durch ihr verwahrlustes Äußeres auf, sie besuchen nur selten die Schule und sind täglich damit beschäftigt, den Lebensunterhalt für ihre Familie zu verdienen.

Die befragten Kinder reden nur ungern über ihre Familien. Viele von ihnen wurden bereits vor ihrem Einstieg in die Prostitution vergewaltigt und sexuell missbraucht. Soziale Armut, sexueller Missbrauch sowie der Zwang durch Familienangehörige - das sind die wesentlichen Gründe, mit denen die Kinder beschreiben, warum sie in der

Prostitution gelandet sind. Wie sehr die Armut der Familien den Einstieg in die Prostitution fördert, beschreibt exemplarisch der zwölfjährige Karel: "Früher habe ich gebettelt an den Autos der Deutschen. Wir haben kein Geld zu Hause. Dann bin ich eben mit xenen mitgefahren."

Als Bezahlung erhalten die Kinder meist fünf bis 25 Euro. Manchmal gibt es auch nur Süßigkeiten. Einige Sextouristen gehen mit den Kindern auch Essen oder unterstützen die Familien materiell. Der X. schläft manchmal bei uns und dann geht er mit meiner Mutter einkaufen", berichtet Petr, 13.

Alle Kinder berichten über Gewalt, die ihnen Zuhälter und Sextouristen antun. Kinder werden ins Gesicht geschlagen, an den Haaren gezogen und mit Füßen getreten. Die Sozialarbeiter beobachteten häufig schwere Blutergüsse - bis hin zu schweren Schnittverletzungen im Genitalbereich. Sextouristen setzen die Kinder teilweise ohne Kleidung an den "Stichplätzen" aus. Ein Kind wurde gefesselt zurückgelassen. Der elfjährige Antonin erzählt im Interview: "Ein Deutscher hat mich im Auto gefesselt und mir den Mund zugeklebt". Vor allem die Mädchen berichten zudem von Gewalt in ihrer Familien. Danka, 14, erzählt: "Wenn mein Vater und mein Bruder besoffen sind, dann schlagen sie mich immer."

Die Zuhälter

Die beobachteten Zuhälter kommen aus Tschechien oder der Slowakei, vereinzelt gab es männliche vietnamesische Zuhälter. Die Interviews mit erwachsenen Prostituierten und Gespräche mit Sextouristen ergaben, dass sie nicht selten von organisierten Strukturen als Mittelsmänner oder Handlanger eingesetzt wurden. Oft sind die Zuhälter Verwandte der Opfer: Mütter, Großmütter, andere Familienangehörige oder auch Bekannte der Familie. Einige der Mütter arbeiten auch selbst als Prostituierte. "Meine Mama hat mir gesagt, wie ich das machen muss", erklärt die zehnjährige Iveta im Interview. Auch ältere Kinder, die schon länger in der Prostitution arbeiten, werden oft als Aufpasser eingesetzt, oder sie müssen die Jüngeren anlernen. Schon 13-jährige vermitteln jüngere Kinder.

Die Täter

Die Täter sind vorwiegend deutsche Sextouristen aus den angrenzenden

sogar Säuglingen auf dem Arm halten hier Ausschau nach Sextouristen.

Säuglinge und Kinder bis zum Alter von etwa sechs Jahren werden den Sextouristen meist von Frauen angeboten. Kinder ab etwa sieben Jahre werden oft von männlichen Jugendlichen oder Erwachsenen begleitet. Auf Parkplätzen oder vor Supermärkten fallen immer wieder kleine Kinder auf, die nur deutsche Männer ansprechen: ("Kannst Du mich ein bisschen mitnehmen") und um Geld oder Essen betteln ("Kannst Du mir ein deutsches Sextouristen ins Auto und fahren mit ihnen weg. Die größeren Kinder ab etwa acht Jahren verhandeln oft wie selbstverständlich über Preise und Sexualpraktiken. Sie bieten sich an mit Fragen wie "Willst du Sex? Willst du blasen? Willst du ficken?".

Die Männer fahren mit ihren Opfern fast immer allein im Auto zu Orten, die sie "Stichplätze" nennen, damit sie die Kinder dort unbeobachtet missbrauchen können. Diese Plätze befinden sich an Stadträndern, in nahe gelegenen Waldstücken, in der Nähe von Parkanlagen und abgelegenen Garagen oder in unbelebten Seitenstraßen. Oder die Peiniger gehen mit ihren Opfern - manchmal in Begleitung des Zuhälters - in eine Wohnung in der Nähe des Standplatzes.

Die Opfer

Die 40 Kinder, die im Rahmen der Untersuchung ausführlich interviewt wurden, waren zwischen sechs und 17 Jahren alt. Sie kommen aus sozial benachteiligten, verarmten und kinderreichen Familien der Regionen Westböhmen, Nordböhmen, Südböhmen und der Slowakei. Die Eltern sind meist arbeitslos, viele sind drogen- und - oder alkoholabhängig, einige sitzen im Gefängnis. Die Kinder fallen oft durch ihr verwahrlustes Äußeres auf, sie besuchen nur selten die Schule und sind täglich damit beschäftigt, den Lebensunterhalt für ihre Familie zu verdienen.

Die befragten Kinder reden nur ungern über ihre Familien. Viele von ihnen wurden bereits vor ihrem Einstieg in die Prostitution vergewaltigt und sexuell missbraucht. Soziale Armut, sexueller Missbrauch sowie der Zwang durch Familienangehörige - das sind die wesentlichen Gründe, mit denen die Kinder beschreiben, warum sie in der

Prostitution gelandet sind. Wie sehr die Armut der Familien den Einstieg in die Prostitution fördert, beschreibt exemplarisch der zwölfjährige Karel: "Früher habe ich gebettelt an den Autos der Deutschen. Wir haben kein Geld zu Hause. Dann bin ich eben mit xenen mitgefahren."

Als Bezahlung erhalten die Kinder meist fünf bis 25 Euro. Manchmal gibt es auch nur Süßigkeiten. Einige Sextouristen gehen mit den Kindern auch Essen oder unterstützen die Familien materiell. Der X. schläft manchmal bei uns und dann geht er mit meiner Mutter einkaufen", berichtet Petr, 13.

Alle Kinder berichten über Gewalt, die ihnen Zuhälter und Sextouristen antun. Kinder werden ins Gesicht geschlagen, an den Haaren gezogen und mit Füßen getreten. Die Sozialarbeiter beobachteten häufig schwere Blutergüsse - bis hin zu schweren Schnittverletzungen im Genitalbereich. Sextouristen setzen die Kinder teilweise ohne Kleidung an den "Stichplätze" aus. Ein Kind wurde gefesselt zurückgelassen. Der elfjährige Antonin erzählt im Interview: "Ein Deutscher hat mich im Auto gefesselt und mir den Mund zugeklebt". Vor allem die Mädchen berichten zudem von Gewalt in ihrer Familien. Danka, 14, erzählt: "Wenn mein Vater und mein Bruder besoffen sind, dann schlagen sie mich immer."

Die Zuhälter

Die beobachteten Zuhälter kommen aus Tschechien oder der Slowakei, vereinzelt gab es männliche vietnamesische Zuhälter. Die Interviews mit erwachsenen Prostituierten und Gespräche mit Sextouristen ergaben, dass sie nicht selten von organisierten Strukturen als Mittelsmänner oder Handlanger eingesetzt wurden. Oft sind die Zuhälter Verwandte der Opfer: Mütter, Großmütter, andere Familienangehörige oder auch Bekannte der Familie. Einige der Mütter arbeiten auch selbst als Prostituierte. "Meine Mama hat mir gesagt, wie ich das machen muss", erklärt die zehnjährige Iveta im Interview. Auch ältere Kinder, die schon länger in der Prostitution arbeiten, werden oft als Aufpasser eingesetzt, oder sie müssen die Jüngeren anlernen. Schon 13-jährige vermitteln jüngere Kinder.

Die Täter

Die Täter sind vorwiegend deutsche Sextouristen aus den angrenzenden

Asielkinderen bijzonder kwetsbaar

door Bas Kock

BREDA - Dertien alleenstaande minderjarige asielzoekers worden in de regio Breda vermist. Soms duiken ze op in een bordel in de regio. Niemand weet hoeveel asielkinderen er in de seksindustrie werken. „Het is een schemerwereld, een grijs gebied.“

In 1999 slaat Terre des Hommes alarm over verdwenen alleenstaande asielkinderen die in Nederland in de seksindustrie belanden. Het onthutsende rapport 'Kinderprostitutie in Nederland' vermeldt dat jaarlijks 250 ama's uit opvangcentra verdwijnen. Ongeveer vijftig kinderen duiken na verloop van tijd weer op bij familie of landgenoten. Een aanzienlijk deel van de vermisten verdwijnt in de illegale seksindustrie. Volgens het rapport zijn het vooral meisjes uit Nigeria die speciaal voor de prostitutie onder dwang door mensenhandelaars naar Nederland worden gehaald.

BOGOTA/AP - Duizenden verlaten en misbruikte jongeren in de straten van de Colombiaanse hoofdstad Bogota dreigen van iedere hulp verstoken te raken doordat de regering het mes heeft gezet in het straatwerk, een specifieke tak van de jeugdzorg. Veel van de jongeren zijn werkzaam in de prostitutie. Volgens de regering voldoet de stichting Renacer, die het straatwerk coördineert, niet langer aan de subsidie-eisen.

Anno 2003 telt Nederland ongeveer 11.000 alleenstaande minderjarige asielzoekers. Ze verblijven in speciaal daarvoor ingerichte campussen, in normale asielzoekerscentra, in kleine wooneenheden en bij pleeggezinnen. De voorgedij van alle ama's is in handen van de stichting Nidos. Naast kinderen die voor de prostitutie naar Nederland worden gehaald, is er volgens directeur N. Boerebach van de Stichting Alleenstaande Minderjarige Asielzoekers Humanitas (SAMAH) een aanzienlijke groep asielkinderen die in Nederland geronseld worden. „Vaak gebeurt dat door zogenaamde loverboys“, zegt Boerebach. „De meisjes worden op school benaderd door handige jongens die de meisjes met flirtgedrag en cadeaus verliefd maken. Uiteindelijk worden ze tot prostitutie gedwongen.“ Volgens Boerebach zijn alleenstaande asielkinderen bij uitstek ontvankelijk voor de geraffineerde werkwijze van loverboys. „Ze hebben geen ouderlijk toezicht, geen sociaal netwerk, weinig geld, ze zijn kwets-

baar en ze worden niet snel gemist.“ SAMAH schat dat jaarlijks tweehonderd ama's in het illegale prostitutiecircuït belanden. Een vreselijke wereld, zegt Boerebach, waar mishandeling, verkrachting en opsluiting veelvuldig voorkomen. Niemand weet hoeveel asielkinderen er in de regio Breda in de prostitutie werken. Sinds vrouwenhandel tot topprioriteit is verheven, is er bij de politie Midden- en West-Brabant een prostitutie-controleteam actief dat de ruim zestig geregistreerde bordelen in de regio regelmatig binnenvaalt. Niet alleen treffen de controleurs er illegale vrouwen aan, ook ama's blijken er werkzaam te zijn. Praktijkleider F. Luijben van Nidos regio Breda zegt twee à drie keer per jaar een melding van de vreemdelingenpolitie te krijgen dat er een ama in een bordel in de regio is aangetroffen. „De kinderen die de politie in bordelen terugvindt zijn een fractie van wat er zich in werkelijkheid afspeelt“, weet Boerebach. Ook Luijben zegt zich zorgen te

maken over het groeiend aantal verdwijningen onder zijn asielkinderen. In de regio Breda staan momenteel dertien alleenstaande asielkinderen op de lijst van vermisten. Luijben: „Dat wil zeker niet zeggen dat die allemaal in de prostitutie zijn beland. We weten het gewoon niet.“ Vermiste ama's worden geregistreerd als MOB: Met Onbekende Bestemming vertrokken. Luijben vermoedt dat er een verband bestaat tussen de aanscherping van de Vreemdelingenwet en de toename van het aantal verdwijningen. Wanneer ama's 18 jaar worden, verliezen ze het recht op opvang. Ook krijgen ze niet langer leefgeld van Nidos. Eenmaal volwassen is de kans dat ze in Nederland mogen blijven nihil. De praktijk leert dat vrijwel geen enkele volwassen geworden ama teruggaat naar het land van herkomst. Luijben: „Als ze 18 jaar worden, vertrekken ze.“ En eenmaal in de illegaliteit heeft geen enkele instelling meer zicht op de verdwenen asielkinderen.

Vrouwen in AZC's worden beschermd

DEN HAAG, 2 OKT. Asielzoekerscentra waar het niet goed is gesteld met de veiligheid van vrouwen, moeten aparte afsluitbare leefruimtes en sanitaire voorzieningen voor vrouwen maken. Minderjarige meisjes krijgen altijd gescheiden opvang en er komen proeven met gescheiden opvang van, veelal alleenstaande, vrouwen. Ook moeten de centra beleid maken om onveiligheid te voorkomen en hun personeel trainen om goed in te grijpen bij incidenten.

Dit heeft minister Verdonk (Vreemdelingenzaken en Integratie) gisteren aan de Tweede Kamer geschreven. Zij wil de veiligheid in asielzoekerscentra vergroten, omdat uit onderzoek blijkt dat daar vaak sprake is van (seksueel) geweld, intimidatie en pesterijen tegen vrouwen en meisjes.

Het onderzoek is uitgevoerd door Pharos, het kenniscentrum voor vluchtelingen en gezondheid, en TransAct, het adviesorgaan over zorg en welzijn en seksueel en huiselijk geweld. Aanleiding voor het onderzoek was een motie van de PvdA en D66 over incidenten in de asielzoekerscentra en vrouwenhandel.

Huiselijk geweld komt het vaakst voor, zowel tussen partners als medebewoners. Bijna 60 procent van de locaties heeft daarmee de afgelopen zes maanden te maken gehad. In bijna een op de vier locaties zijn signalen over bedreigingen met fysiek geweld jegens vrouwen en in een op de vijf locaties worden ze gepest en geïntimideerd.

De onderzoekers vinden het aantal meldingen over ernstige vormen van seksueel geweld zorgwekkend, ook al komen die uit een minderheid van de asielzoekerscentra. Het gaat om verkrachting, aanranding en gedwongen prostitutie. Bijna een op de vijf locaties maakte melding van aanranding.

Verdonk onderschrijft de meeste aanbevelingen van de onderzoekers. Naast een praktische aanpak wil ze ook de incidenten beter registreren en overleg met de Medische Opvang Asielzoekers om de veiligheid te vergroten. (ANP)

auch so.“ Antonin, 15 Jahre

Über ihre Wünsche und Perspektiven

Ich möchte gern in einer Porzellanfabrik arbeiten“, wünscht sich Danka, 14 und fügt hinzu: „Die Deutschen sollen verbieten, dass die Männer herkommen. Ich weiß nicht, wer dies sonst verbieten könnte. Aber ich habe keine Hoffnung, dass das verboten wird.“

Auch Milena Klingt resigniert: „Ich kann mir doch nichts wünschen, vielleicht, dass es nicht mehr so viele Deutsche gibt, die hierher kommen.“

Der achtjährige Tomas würde gerne Polizist werden: „Dann würde ich alle Deutschen einsperren!“

„Ich werde Zuhälter, dann schaffe ich mir drei bis vier Frauen an, die für mich arbeiten müssen. Ich habe doch nie was anderes gesehen.“ Petr, 13, mit Brutalität in der Stimme

Ich will nicht mehr, dass die deutschen Männer kommen. Es wäre gut, wenn sie die Grenzen schließen oder die deutschen Männer, die mit Kindern Sex haben wollen, nicht mehr reinlassen.“ sagt Antonin, 15. „Wenn ich groß bin, will ich eine liebe Frau und zwei Kinder und dann will ich Tischler werden. Nicht mehr allein sein und mich wohl fühlen.“

(alle Namen Betroffener geändert) aus: C. Schauer, Kinder auf dem Strich, Bad Honnef 2003

Verdonk gaat vrouwen in asielcentra beschermen

DEN HAAG - Minister Verdonk voor Vreemdelingenzaken wil aparte leefruimtes voor vrouwen en meisjes in asielcentra om hun veiligheid te vergroten. Ook worden bewoners die vrouwen lastigvallen harder aangepakt, zo schrijft ze de Kamer. Uit onderzoek blijkt dat in bijna 60 procent van de opvanglocaties het afgelopen halfjaar incidenten plaatsvonden, variërend van bedreiging en pesten tot seksueel geweld. Van de centra meldt 18 procent aanrandingen.

arbeitete sie in einem Bordell in einer tschechischen Großstadt. Von dort aus wurde sie über mehrere Stationen in die Grenzregion verkauft. Später kam sie zusammen mit anderen Mädchen in einem Taxi über die Grenze nach Deutschland und dann weiter nach Straßburg. Hier warteten wieder Zuhälter auf sie, die sie auf den Straßenstrich zwangen. Mehrere der interviewten Kinder berichteten, dass sie mit ihren Zuhältern oder mit Sextouristen in Deutschland und auch in Frankreich gewesen sind. Einige fahren an Wochenenden mit Sextouristen nach Deutschland und bleiben auch längere Zeit dort. „Manchmal fahre ich mit den Deutschen über die Grenze. Da gehen wir in den Wald, und meine Mama ist auch mit“, erzählt der sechsjährige Frantisek.

(alle Namen Betroffener wurden geändert)

Kinder berichten

Über ihr Leben auf dem Strich

Stern, 30/10
„Ich bin schon früh hier und dann bleibe ich auf der Straße, bis es dunkel wird. Manchmal spiele ich auch auf der Wiese. Ich muss beim Spielen aufpassen, dass ich die Deutschen sehe“, sagt der sechsjährige Frantisek.

„Ich stehe hier immer gleich nach der Schule, bis kein deutsches Auto mehr kommt. Das ist unterschiedlich, manchmal bis früh.“ Stanislav, 12 Jahre.

„Abends hole ich mir am Imbiss was zu essen. Meiner Mutter ist es egal, wann ich komme. Die schläft dann schon.“ Tomas, acht Jahre

„Ich weiß nicht, wann ich das letzte Mal in der Schule war, ich geh da nicht mehr hin.“ Danka, 14 Jahre

„Meine Mutter holt mich und zeigt mich, wenn ein Deutscher mich will. Manchmal ist das auch sehr spät in der Nacht.“ Iveta, zehn Jahre

„Mein Onkel sagt mir eben, wenn ein Deutscher bei ihm fragt und dann gehen wir in die Wohnung.“ Honza, 13. „Wenn ich nicht auf der Straße bin, dann klingeln manche bei mir zu Hause. Meine Mutter sagt mir dann Bescheid.“ Simonetta, 16.

„Wenn die Deutschen so Kleine wollen, dann hole ich meinen sechsjährigen Bruder. Meine Freunde machen das

Regionen der Bundesländer Bayern und Sachsen - erkennbar an den Autokennzeichen. Immer häufiger kommen aber auch Wagen aus ganz Deutschland, aus Österreich und Italien. Auch US-amerikanische Kennzeichen werden beobachtet. Die Sextouristen reisen fast immer alleine an - meist mit Mittel- und Oberklassewagen, manchmal auch in Kleinbussen mit verdunkelten Scheiben. Ihr Alter liegt zwischen 18 und 80 Jahren, unter ihnen ebenso gepflegte wie verwahrloste Männer. Es gibt Freier, die mehrmals wöchentlich anreisen, andere kommen in größeren Abständen. Als Erklärung, warum sie Kinder als Sexpartner missbrauchen, geben einige an: bei jüngeren Prostituierten müssten sie noch nicht mit Geschlechtskrankheiten oder AIDS rechnen.

Kinderhandel

Die Untersuchung gibt eindeutige Hinweise auf organisierten Kinderhandel. Kinder aus anderen Regionen der tschechischen Republik und aus mittel- und osteuropäischen Staaten werden in die Grenzregionen oder von dort aus nach Deutschland verkauft, um sie sexuell auszubeuten. So wurden in der Grenzregion Kinder aus entfernten Regionen Tschechiens, aus der Slowakei und weiteren Ländern, zum Beispiel Moldawien, Ukraine, Litauen und Weißrussland, beobachtet und befragt. Ihre Aussagen sowie insbesondere die Interviews mit erwachsenen Prostituierten machen deutlich, dass Zuhälterbanden systematisch Minderjährige in die deutsch-tschechische Grenzregion verschleppen und zur Prostitution zwingen.

Ein Mädchen aus Ostmähren berichtete einer Karo-Mitarbeiterin, dass ein Bekannter ihrer Familie sie in den Sommerferien von zu Hause weggebracht habe. In der Nähe der deutschen Grenze wurde sie mit anderen 12- bis 14-jährigen in einem Zimmer untergebracht. Ihre Zuhälter boten sie am Straßenrand zur Prostitution an. Nach dem Gespräch mit KARO verschwand das Mädchen. Auf die Frage nach ihrem Verbleib gaben die erwachsenen Prostituierten, die in der Nähe arbeiteten, ein knappes „Verkauft!“ zur Antwort.

Einige der Prostituierten haben bereits eine Odyssee durch mehrere Länder Europas hinter sich. Marketa aus Nordböhmen zum Beispiel wurde mit 14 in die Prostitution verkauft. Zunächst

Gambia pakt Nederlandse sekstoerist aan

Politie houdt sekstoerist aan

NM

HAARLEM ■ 'Een doorbraak'. Zo noemt hulporganisatie Terre des Hommes de aanhouding van een 64-jarige man uit Overveen op verdenking van verkrachting van meisjes in het West-Afrikaanse Gambia. Nog nooit is een naar Gambia gereisde sekstoerist in eigen land veroordeeld.

"We zijn blij dat politie en justitie maatregelen kunnen nemen tegen seksmisbruik door Nederlanders in het buitenland", zegt woordvoester Mireille Bijnsdorp.

De juriste is kinderrechtmedewerker van Terre des Homme, dat samen met de Gambiaanse zusterorganisatie Child Protection Alliance, twee politiemensen van het korps Kennemerland en een officier van justitie onderzoek heeft gedaan naar kindersekstoerisme in Gambia.

In het kleine Afrikaanse land spitste het onderzoek zich toe op het (inmiddels gesloten) Holland House in Bakou, nabij de hoofdstad Ban-

jul. In dit pension heeft een aantal toeristen zich schuldig gemaakt aan kindersekstoerisme. In gesprekken met onder andere Nederlandse toeristen en misbruikte kinderen viel veelvuldig de naam van de man uit Overveen als de centrale figuur. Ook de drie slachtoffers die aangifte hebben gedaan beschuldigen de verdachte.

Onduidelijk

Wat voor rol de verdachte precies heeft gespeeld is nog onduidelijk. Dat hij bemoeienis had met het Holland House, een pension met zeven kamers, staat vast. Verder dreef hij in Bakou een winkel met tweedehands naaimachines, koelkasten, bankstellen en dergelijke.

De man woonde de helft van het jaar in Gambia, het land dat zichzelf aanprijst aan als 'glimlachende kust'. Het staatje met z'n 1,4 miljoen inwoners is sinds enkele jaren populair bij (al dan niet pedofiele) sekstoeristen. Dat

blijkt ook uit onderzoek van Terre des Hommes en Child Protection Alliance. Eerder stelde Mireille Bijnsdorp al vast dat 'een groot deel van het totale aantal toeristen bestaat uit mannen ouder dan 45 jaar die op zoek zijn naar seks met jongens en meisjes van 9 tot 17 jaar'.

Deze sekstoeristen blijken in Gambia vrij makkelijk aan hun gerief te kunnen komen. Vaak worden de eerste contacten gelegd via 'bumsters', tussenpersonen die voor de meisjes of jongens zorgen. De sekstoeristen maken gebruik van de bittere armoede in het land en misbruiken weerloze kinderen voor een paar euro. Driekwart van de bevolking leeft onder de armoedegrens en kan extra inkomsten goed gebruiken. Seksueel misbruik wordt in Gambia, een voormalige Britse kolonie, nauwelijks bestraft omdat veel zedenzaken tegen rijke blanken worden afgekocht, zodat justitie niets meer kan doen. (GPD)

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 22 OKT. De politie Kennemerland-Zuid heeft een 64-jarige Nederlander aangehouden die tussen 1996 en 2002 in Gambia geregeld twee vrouwen en een jong meisje zou hebben verkracht.

Volgens Terre des Hommes, een organisatie die zich inzet voor kinderen in ontwikkelingslanden, is de opgepakte sekstoerist een voormalige eigenaar van het pension Holland House in Gambia. In dat pension zouden geregeld Gambiase kinderen, in de leeftijd van negen tot zestien jaar oud, zijn misbruikt.

De Nederlandse politie kreeg al

in 1998 een anonieme brief over seksueel misbruik van kinderen in Gambia door een Nederlander. De autoriteiten in Gambia wilden toen echter niet meewerken aan een rechtshulpverzoek. Het onderzoek is vorig jaar heropend. De Gambiase autoriteiten gingen nu wel akkoord met een onderzoek.

Twee vrouwen en een meisje hebben aangifte gedaan tegen de Nederlander. Het minderjarige slachtoffer zou ten tijde van de verkrachtingen tussen de dertien en vijftien jaar oud zijn geweest. Het voorarrest van de verdachte is gisteren met dertig dagen verlengd.

Politie houdt sekstoerist aan

HAARLEM - De politie heeft een 64-jarige man uit Kennemerland-Zuid aangehouden die tussen 1996 en 2002 in Gambia geregeld twee vrouwen en een jong meisje zou hebben verkracht. De raadkamer van de rechtbank in Haarlem heeft het voorarrest van de verdachte inmiddels verlengd, zo is gisteren bekendgemaakt. De man zou de voormalige eigenaar zijn van het pension Holland House in Gambia. In dat pension zouden geregeld Gambiase kinderen tussen de negen en zestien jaar zijn misbruikt. (ANP)

Sri Lanka houdt Nederlander aan

COLOMBO - De politie in Sri Lanka heeft in de nacht van donderdag op vrijdag een 31-jarige Nederlander aangehouden die wordt verdacht van seksueel misbruik van een Srilankaanse jongen. Tijdens de inval lagen de man en de 14-jarige half ontkleed in bed, aldus de autoriteiten. De jongen is aan de kinderbescherming overgedragen. De Nederlander zou later vrijdag worden voorgeleid. De politie heeft aanwijzingen dat de man van plan was de jongen mee te nemen naar Nederland. 12/10/10

Meisjeshandel langs de Amazone

WELTWEIT, WDR, 22.10-22.40 UUR

NU DE autoriteiten in welbekende Aziatische seks-toeristische oorden in Thailand en de Filipijnen steeds harder optreden tegen misbruik van kinderen, zoeken meer en meer 'toeristen' hun heil in Midden- en Zuid-Amerika.

Uit een in 1996 gepubliceerd rapport van de Verenigde Naties blijkt dat er wereldwijd 500.000 pedofielen zijn die seksreisjes maken. Precieze cijfers over hoeveel kinderen er gedwongen in de seksindustrie werken zijn er niet, maar er wordt gesproken over tien miljoen over de hele wereld. Volgens Unicef - die dit ziet als moderne slavernij - worden er jaarlijks 1,2 miljoen kinderen verhandeld, sommigen zelfs door hun eigen ouders, in ruil voor wat drugs of een paar honderd dollar. Of, zoals onlangs nog aan het licht kwam in Albanië, voor een kleuren-tv.

Uit het Amazonegebied van Brazilië verdwenen vorig jaar 700 jonge meisjes spoorloos. Hoogstwaarschijnlijk hebben zij eerst een tijdje in de bordelen van Maraus, de grootste stad van het gebied, gewerkt, alvorens zij dwars door de jungle verscheept zijn naar buurlanden als Suriname, Frans Guyana en Venezuela.

De WDR volgt in de documentaire *Razzia am Amazonas* de politiekommandant van Maraus, Graca Maria Silva. Ze houdt razzia's bij illegale bordelen, krijgt te maken met mishandelde slachtoffers en bekommert zich om voormalige kinderprostituees van dertien die al een kind hebben. Bovendien heeft ze de handen vol aan haar eigen personeel: corrupte agenten.

'Langere proeftijd bij zedendelicten'

DEN HAAG ■ Rechters moeten langere proeftijden kunnen opleggen als de kans op herhaling van een misdrijf groot is. Vooral bij bepaalde typen zedendelicten, zoals pedofilie, is de huidige norm van een paar jaar onvoldoende, vindt de PvdA. PvdA-woordvoerder Wolfsen wil daarom minister Donner voorstellen de proeftijd drastisch te verlengen. Hijzelf denkt aan een maximum van tien tot vijftien jaar. 23/10

Door Henk Glimmerveen, correspondent in Frankrijk

PARIJS ■ Fransen die veroordeeld zijn wegens een zedendelict worden voortaan geregistreerd. Ook mensen die worden vrijgesproken van een dergelijk delict of tegen wie onvoldoende bewijsmateriaal is ingebracht, worden genoteerd. De gegevens blij-

Veel bewaking, weinig zorg

TBS-klinieken nog steeds onder de maat

Door een onzer redacteurs DEN HAAG, 30 OKT. De behandeling in de negen tbs-klinieken in Nederland is nog steeds onder de maat. Geen enkel instelling haalt de doelstelling van de overheid om tenminste 15 procent van de tbs-ers binnen zes jaar terug te laten keren in de samenleving.

Dat blijkt uit het vandaag verschenen onderzoek van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ), *Tbs-klinieken in beweging*. Volgens de Inspectie zijn er de afgelopen drie jaar tal van verbeteringen doorgevoerd in de klinieken, maar ligt het accent nog te veel op bewaking in plaats van behandeling, aldus een woordvoerder van de IGZ. Klinieken zijn over het algemeen te rughoudend als het gaat om dwangmedicatie, aldus het onderzoek. Ook ontbreekt vaak een fouten- en incidentenregistratie en niet elke kliniek gaat op een goede manier om met de inschatting van het risico op herhaling van een delict.

Niet overal is het evenwel kommer en kwel. Lof is er voor de Van der Hoevenkliniek in Utrecht en De Pompestichting in Nijmegen, waar de behandeling, verpleging en begeleiding van tbs-ers „momenteel een ingrijpende reorganisatie ondergaan". Ook in de Van Mesdagkliniek in Groningen, waar vier jaar geleden nogal wat schortte aan de zorg, gaat het volgens een woordvoerder van de IGZ „nu stukken beter".

Ook heeft de inspectie kritiek op het gebrek aan samenwerking van

de klinieken. Bovendien verschillen de visies op zorg per kliniek. Een verbetering van de zorgprogramma's, voorspelt de inspectie, leidt tot een grotere terugkeer van tbs-ers naar de samenleving dan nu het geval is. Dat is ook nodig omdat tbs-ers door gebrek aan een plaats in een kliniek nu in de gevangenis verblijven.

Drie jaar geleden deed de inspectie als uitvloeisel van de in 1996 ingevoerde Kwaliteitswet zorginstellingen, voor het eerst onderzoek in de tbs-klinieken. Toen leverden slechts drie klinieken verantwoorde zorg. Nu wordt aan geen enkele instelling nog een „échte onvoldoende" uitgedeeld. In de negen tbs-klinieken is plaats voor een krappe 1.100 tot dwangverpleging veroordeelden. Tbs-ers voor wie zes jaar na het begin van hun behandeling voortzetting van de tbs-maatregel nodig wordt geacht, worden in principe overgeplaatst naar een zogeheten longstay-afdeling, waarover maar twee klinieken beschikken. Vaak gebeurt dit niet, blijkt uit het onderzoek.

De Inspectie dringt aan op een uitbreiding van het aantal longstay-plaatsen.

De plannen voor het nationaal register komen als een donderslag bij heldere hemel. Minister Sarkozy van justitie had op 2 september een proefballonnetje opgelaten toen hij op werkbezoek was bij de politie in het departement

'Te weinig tbs'ers herstellen

Behandeling in klinieken niet effectief

Van onze verslaggeefster Ellen de Visser DEN HAAG

De behandeling van tbs'ers is veel minder effectief dan verwacht. De doelstelling van het ministerie van Justitie om jaarlijks 15 procent van de tbs'ers te ontslaan, wordt door geen enkele kliniek gehaald.

Bijna 20 procent van de tbs-gestelden komt in aanmerking voor een permanente plek op een verblijfsafdeling. Om hun resultaat te verbeteren, moeten tbs-instellingen vaker gegevens uitwisselen over de beste behandelmethoden.

Dat concludeert de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) in een rapport over de kwaliteit van tbs-zorg dat vandaag verschijnt. Het is de tweede keer dat de Inspectie de negen tbs-klinieken heeft bezocht. Drie jaar geleden vond op verzoek van de ministers van Justitie en Volksgezondheid (VWS) het eerste onderzoek plaats.

De Inspectie constateert dat aanbevelingen uit de eerste rapportage zijn opgevolgd, maar dat er nog veel moet gebeuren. De resultaten zijn niet echt rooskleurig, zegt Jacques Lucieer, hoofdinspecteur voor de geestelijke gezondheidszorg.

Belangrijk is volgens de Inspectie dat tbs-klinieken niet zelf 'het wiel proberen uit te vinden', maar samenwerken bij het zoeken naar effectieve behandelingen en het opzetten van wetenschappelijk onderzoek. Het vorig jaar opgerichte expertisecentrum forensische psychiatrie kan daarbij vol-

gens Lucieer het voortouw nemen.

Het aantal jaarlijkse ontslagen varieerde vorig jaar van 3 tot 13 procent (recent opgezette klinieken niet meegerekend). De klinieken verschillen sterk van elkaar in behandelaanbod, begeleiding van patiënten en aard van het personeelsbestand. Onderzoek moet volgens de Inspectie uitwijzen in hoeverre die verschillen de behandelresultaten beïnvloeden.

Justitie streeft sinds een paar jaar naar doorstroming in tbs-klinieken. Tbs'ers die na zes jaar behandeling onvoldoende vooruitgang hebben geboekt, moeten worden overgeplaatst naar longstay-afdelingen waar ze geen (dure) behandeling meer krijgen. Van de elfhonderd tbs'ers hadden er vorig jaar 193 die termijn van zes jaar overschreden, terwijl er momenteel slechts zestig plaatsen op twee longstay-afdelingen zijn.

Volgens de klinieken hapert de doorstroming doordat instellingen in de geestelijke gezondheidszorg (ggz) nauwelijks nog plaatsen hebben waar tbs'ers langdurig en in een besloten omgeving kunnen worden opgenomen. Net als in het vorige rapport pleit de Inspectie voor samenwerking tussen klinieken en ggz.

Justitie en VWS moeten bovendien een beslissing nemen over de behandeling van de dertig à veertig illegalen in de tbs. Zij mogen nu, krachtens de wet, niet op verlof, waardoor zij niet kunnen worden voorbereid op ontslag. In het uiterste geval, zegt hoofdinspecteur Lucieer, rest ook voor hen de longstay. 'Dat kan niet de bedoeling zijn.'

Fransen zedendelinquenten worden geregistreerd

23/10/10

VPN 10-11
 tement Nord. Sarkozy zei bij die gelegenheid niet langer 'de woede van vaders en moeders te kunnen verdragen, die de staat verwijten dat een monster (een zedendelinquent - recedivist - red.) zich opnieuw in de buurt vertoont van hun kinderen.'

INFORMATIE

Het register is bedoeld voor politie, rechters en prefecten. Organisaties die werken met of voor kinderen en die nieuwe werknemers willen aannemen, kunnen bij deze instanties informatie inwinnen of een kandidaat in het register voorkomt.

Zedendelinquenten moeten uit beroep ontzet worden

beroep uit te oefenen. De wet beperkt de mogelijkheid hiertoe echter tot zedendelinquenten en uitzonderlijke gevallen als ambtscheepvaartmisdrijven.

Zedendelinquenten moeten ontzet worden uit beroepen waarin zij weer in de verleiding komen, betoogt Jan Reerink. Dat gebeurt veel te weinig.

VK 30/10

Strenger straffen helpt maar zeer beperkt om de recidive bij daders te verminderen. Het is beter naar andere mogelijkheden te zoeken. Je zou een dader kunnen verbieden een voor hem al te verleidelijk

heden die de wet (bij voornamelijk zedendelinquenten) biedt.

Laten we de ontzegging bij zedendelinquenten onder de loep nemen. Zedendelinquenten hebben nogal eens een beroep dat hen gemakkelijk weer in hetzelfde delict doet vervallen: de badmeester, de onderwijzer of functionaris in inrichtingen en in de (gezondheids)zorg. De arbeidssituatie verlaagt de drempel voor zedendelinquenten. Het bewijs is vaak moeilijk te leveren. De positie van de daders maakt het gemakkelijker hun slachtoffer tot medewerking te brengen en achteraf te laten zwijgen.

De kans op recidive wordt vermindert als deze daders niet naar

hun oude beroep terugkeren. Zoals gezegd biedt de wet bij enkele zedendelinquenten deze mogelijkheid. Over de jaren 1998/2001 heb ik de cijfers bekeken: op ongeveer 3750 aan de rechter voorgelegde zedenzaken per jaar eist het Openbaar Ministerie gemiddeld zes keer een ontzegging uit het beroep en legt de rechter het verbod gemiddeld acht keer op.

Het jaarverslag 2001 van de Onderwijsinspectie merkt op 'dat in zedenzaken, waarin een onderwijzende verdachte is, vrijwel nooit ontkenning van de onderwijsovervoegdheid wordt geëist'. De Onderwijsinspectie wijst er op dat deze mogelijkheid nauwelijks bekend is bij officieren van justitie.

Is het de wet die de mogelijkheden tot een ontzegging uit het beroep teveel beperkt of is er sprake van onbekendheid dan wel onbevoegdheid bij de magistratuur van de mogelijkheden die er wel zijn? Ik pleit er voor zowel de wet aan te passen als het beleid aan te scherpen.

Waarom zou de wet zich beperken tot enkele (zeden)daders? Waarom ook niet een verbod om in de zorg te werken voor de bejaardenverzorgster die in het vijfde bejaardentehuis betrappt wordt op diefstal bij bejaarden? De rechter moet de ontzegging tot het uitoefenen van een beroep bij alle veroordelingen inzake misdrijven kunnen uitspreken, mits er maar

een samenhang is tussen het delict en de ontzegging beroepsmogelijkheden van de dader. Tevens kunnen dan de nu nog onnodige belemmerende bijkomende voorwaarden van hun limitatieve werking ontdaan worden.

Zolang de wet nog niet is gewijzigd, kan de ontzegging uit het beroep vaker worden toegepast in de enkele gevallen die de wet voorziet dan wel als bijzondere voorwaarde.

De rechter zal ongetwijfeld een passend en toch voorzichtig gebruik van de ruimere mogelijkheid maken.

Jan Reerink is adviseur veiligheid en criminaliteit.

Te weinig tbs'ers binnen zes jaar weg uit kliniek

GGZ: te strenge tijdsdruk is gevaar voor maatschappij

Er is sinds de alarmerende rapportage van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) in 2000 een boel verbeterd bij de tbs-klinieken in Nederland. Toch constateert de IGZ nog steeds dat de doelstelling

om patiënten binnen zes jaar van de opgelegde tbs-maatregel af te helpen in geen enkele kliniek wordt gehaald.

Om de doelstelling wel te halen, zouden de klinieken jaarlijks 15 procent van de tbs-ers moeten laten uitstromen. Dat dit niet lukt komt omdat de omslag van bewaken en verzorgen naar het behandelen van tbs-ers nog niet in elke

kliniek is gemaakt. Ook blijkt dat wet- en regelgeving doorstroom naar reguliere zorg belemmert. Bovendien is er een gebrek aan plaatsen waar tbs-ers (veelal seksueel delinquenten) die niet kunnen terugkeren in de maatschappij, langer kunnen blijven.

Brancheorganisatie voor geestelijke gezondheidszorg GGZ Nederland benadrukt dat de tbs-kli-

nieken nooit de doelstelling van Justitie hebben gekregen tbs'ers binnen zes jaar te laten terugkeren naar de maatschappij. Dat zou de maatschappij in groot gevaar kunnen brengen, stelt GGZ Nederland. Het ministerie heeft wel een financiële prikkel gegeven aan de klinieken. Na zes jaar krijgen zij een lager tarief per cliënt. (ANP)

Afzender: Insp. voor de Gezondheidszorg
 Rubriek: Binnenland
 Datum en tijd: 30-10-2003 08:40

Dit is een origineel persbericht.

U kunt het rapport vinden op www.igz.nl.

TBS-KLINIEKEN MOETEN MEER SAMENWERKEN

De negen TBS-klinieken in Nederland hebben de afgelopen drie jaar veel verbeteringen doorgevoerd, maar werken nog onvoldoende samen. De rijksdoelstelling van een terugkeer van patiënten in de samenleving van vijftien procent per jaar wordt in geen enkele TBS-kliniek gehaald. Dit hangt samen met het feit dat nog niet alle klinieken de omslag van verplegen en beheersen naar behandelen in een beveiligde omgeving hebben gemaakt. Dit komt tot uitdrukking in verschillende visies op zorg, de beschikbaarheid van uitgewerkte zorgprogramma's, de opbouw en inzet van personeel en de werkwijze. Een betere samenwerking tussen klinieken bij de uitwerking van zorgprogramma's kan een positieve invloed hebben op de uitstroom. Dit concludeert de Inspectie voor de Gezondheidszorg in het rapport 'TBS-klinieken in beweging' dat vandaag uitkomt.

De TBS-klinieken hebben een belangrijke functie in de forensische psychiatrie. Zij vormen voor veel delinquenten die verminderd toerekeningsvatbaar en een ernstig misdrijf hebben gepleegd, de schakel tussen de gevangenis en de reguliere geestelijke gezondheidszorg.

De inspectie stelt vast dat in alle klinieken sinds 2000 de nodige verbeteringen zijn doorgevoerd, maar ook dat de komende jaren nog heel veel moet gebeuren. Dit heeft zowel betrekking op de organisatie als de inhoud van de zorg, de kwaliteitsborging, de risicotaxatie, het risicomangement, het voorkomen van vermijdbare gezondheidsschade en de samenwerking met anderen. Daarnaast komt de inspectie tot de conclusie dat enkele aanpassingen in het beleid van de ministeries van VWS en Justitie de overgang van de TBS-kliniek naar de reguliere zorg kunnen bevorderen. Aanpassing van de organisatie van de zorg, de beschikbare klinische capaciteit en wet- en regelgeving is dan ook op sommige punten nodig.

De inspectie denkt dat verbeteringen op bovenstaande punten kunnen leiden tot een groter aantal beëindigingen van de TBS-maatregel. Dit draagt bij aan een grotere doorstroming in de TBS-klinieken en een vermindering van het aantal TBS-passanten in gevangnissen.

Goede zeden, kwade zeden

Een foto van een naakte man met een erectie die zijn baby in zijn armen houdt: kinderporno of kunst? De foto werd tijdens het Holland Festival in 2000 in beslag genomen. Na beklag oordeelde de Hoge Raad dat er geen sprake was van kinderporno. De man op de foto was de vader van de baby en de foto was gemaakt door de moeder. Daarom concludeerde de Hoge Raad dat de foto niet schadelijk was voor het kind en het maken ervan evenmin. De foto was weliswaar 'onnatuurlijk', maar dat kon niet tot strafbaarheid leiden.

In haar boek *Zonde, zeden en strafrecht* schrijft Winnie Sorgdrager, oud-minister én oud-officier van justitie, dat de Hoge Raad de grenzen in dit geval waarschijnlijk wat ruimer stelde omdat 'het om een foto op een tentoonstelling van een gerenommeerd festival ging'. Het zou Sorgdrager 'niet verbazen' wanneer dezelfde foto in een andere context wel als kinderporno betiteld zou worden. Het is een analyse waarvan de lezer niet op zal kijken.

Sorgdrager wil laten zien dat het strafrecht verandert waar de maatschappij verandert. Nieuwe opvattingen over goede en kwade zeden, of oude denkbeelden in een nieuw jasje, komen met vertraging in het strafrecht tot uitdrukking. Eerst in de rechtspraak en na verloop van tijd ook in de wet. Dat is maar goed ook, want 'de waan van de dag moet niet onmiddellijk tot wetswijzigingen leiden'.

Als het strafrecht tot onvrede leidt, moet er over de wet zelf gediscussieerd worden. De wetgevende macht mag zich nooit uitlaten over de wijze waarop de wet wordt toegepast. Dit is een van de weinige passages waar Sorgdrager iets van een persoonlijke visie laat zien, voor het overige houdt de oud-minister zich in dit boek tot vervelens toe op de vlakte.

Gelukkig maakt de beschrijving van rechterlijke uitspraken en praktijkverhalen nog wat goed. Zo oordeelde de rechter in 1965 nog behoudend over *Liesbeth en de wereld van Bob en Daphne*, een roman over de erotische

Winnie Sorgdrager

FOTO ANP

spelletjes van een meisje met haar broer. De boekhandelaar die het had verkocht kreeg een boete van 25 gulden. Vijf jaar later was de rechter al een stuk vrijzinniger, in de vrijspraak over het pornoblaadje *Chick*.

Sorgdrager slaat de lezer om de oren met dilemma's, vragen en pijnlijke problemen. Vervolgens geeft ze een keur aan mogelijke standpunten, waarbij ze haar eigen mening goed verborgen houdt. Vragen genoeg over strafrecht en ethiek, maar voor een antwoord moeten we niet bij Sorgdrager zijn. Ze bepleit een nieuwe definitie van begrippen als 'respect' en 'menselijke waardigheid'. Wie dat ook vindt moet dit boek niet lezen, want van haar conclusie word je echt niets wijzer. Het is toch allemaal 'een kwestie van opvatting, van ontwikkelingen en tegenkrachten'.

Jilles Heringa

Winnie Sorgdrager: *Zonde, zeden en strafrecht*. De Geus; € 14,90.

Zwaarder straffen zedendelinquenten lost volgens advocaat Erik de Mare niets op

Gevaar voor herhaling

Het ministerie van justitie meldt op zijn website dat er in Nederland geen cijfers zijn over recidive, herhaling van de misdaad. Uit buitenlands onderzoek blijkt echter dat dertien procent van de pedoseksuelen, gericht op meisjes buiten het gezin, binnen vijf jaar na hun detentie opnieuw in de fout gaat. Van de pedoseksuelen die op jongens buiten het gezin ge-

richt zijn, maakt 21 procent nieuwe slachtoffers. Vijftien jaar na vrijlating zijn die cijfers verdubbeld. De percentages geven een ondergrens aan omdat lang niet al het misbruik bij de politie wordt aangegeven. Zedendelinquenten gaan eerder en vaker in de fout als zij in hun jeugd zelf zijn misbruikt en moeilijk liefdesrelaties met volwassenen kunnen aanknopen. Een andere risicofactor is de bereikbaarheid van de slachtoffers voor de pedoseksueel. Zo moest De Mare tot zijn verbijstering ooit toezien dat een TBS-patiënt in het kader van zijn re-socialisatie tijdelijk op een kinderboerderij mocht werken.

Somber perspectief

Veroordeelde zedendelinquenten worden dikwijls veroordeeld tot TBS met dwangverpleging. "De be-

Onderzoek aan mensen met meer persoonlijkheid roept twijfels op over het bestaansrecht van de aandoening. *Iris Dijkstra*

MENSEN MET EEN dissociatieve identiteitsstoornis (DIS, voorheen 'meervoudige persoonlijkheidsstoornis') zeggen dat hun ene persoonlijkheid vaak niet weet wat de andere meemaakt. Psychologe Rafaële Huntjens, die op 26 september promoveerde aan de Universiteit Utrecht, toonde echter aan dat de persoonlijkheden van DIS-patiënten toch herinneringen delen.

Deze uitkomst kan consequenties hebben voor DIS-patiënten die zich er in rechtszaken op beroepen zich niets te kunnen herinneren van een misdaad die een van hun andere persoonlijkheden mogelijk heeft begaan. Geheugenpsycholoog prof.dr. Harald Merckelbach

Een openbaar register met namen van zedendelinquenten, scholen die ouders moeten waarschuwen tegen veroordeelde pedofielen of een woonverbod voor kinderverkrachters in kinderrijke buurten. Zomaar wat kreten die eind september klonken na de verkrachting van een 10-jarig meisje uit Delfzijl. Advocaat Erik de Mare van De Haan Advocaten uit Groningen voelt niets voor zulke maatregelen. "We moeten stoppen met denken vanuit de onderbuik."

handeling van pedoseksuelen is een groot probleem", verklaart De Mare. "Er bestaat namelijk geen goede behandeling. Het behandelingsperspectief voor deze groep is erg somber, zeker voor delinquenten die ouder zijn dan veertig. Zij blijven vaak de rest van hun leven in de inrichting. In gevangnissen leven ze helemaal onder zware omstandigheden. Medegedetineerden beschouwen hen als outcasts. Het komt regelmatig voor dat ze worden aangevallen door andere gevangenen."

Door Sander van der Werff

b/h N 11/10

Verreweg de meeste zedendelicten hebben een familiale of relationele achtergrond. "Ik denk dat 90 tot 95 procent van de gevallen zich in die sfeer afspeelt", zegt De Mare. "Een zedendelinquent vergrijpt zich zelden aan een wildvreemde. Het is veel vaker de vader die niet van zijn dochter kan afblijven, of de man die zijn ex-vriendin verkracht. Het gevaar is dus veel dichterbij."

Het is niet moeilijk om een paar spraakmakende zedenzaken op te diepen: de Assenaar Jan S., die in 1999 zijn buurmeisje Chanel Naomi (7) verkrachtte en vermoordde, de ontvoering en het misbruik van een meisje door een taxichauffeur uit Onderdendam en pedofiel Geert van D. uit Zuidwilde (Gr.) die vijf minderjarige jongens seksueel misbruikte. De Mare was de advocaat van de laatste twee verdachten.

Bijzondere zaken, maar uitzonderingen op de regel, stelt de raadsman. Net als de recente verkrachting in Delfzijl, waarbij een 58-jarige Antilliaanse man zich op geweldadige wijze vergreep aan een jong

denken. Maar willen we zo'n maatschappij? Als wijkbewoners weten dat er een zedendelinquent in hun buurt woont, wordt die man als een melaatse behandeld. Terwijl hij zijn straf heeft uitgezeten en een tweede kans verdient. En er zijn tegenwoordig mensen die weten dat er een zedendelinquent in de buurt komt worden na zijn behandeling: de burgemeester, de wijkagent en de maatschappelijk werker."

De advocaat signaleert desondanks dat 'de maatschappij in toenemende mate behoefte heeft aan veiligheid. "Er heerst een algemeen gevoel van onbehagen. Mensen zijn angstig geworden. Mijn moeder - even afgekloppen - is nog nooit iets overkomen, maar heeft wel vier grote sloten op haar voordeur. Dat slaat een beetje door. Ouders stoppen hun kinderen vol instructies, maar ook dat gaat soms te ver. Ik groette laatst een jongetje bij mij in de straat, hij verkrampte helemaal. En toen ik eens vriendelijk naar een meisje lachte, keek ze me aan alsof ik een pedofiel was."

De roep van 'Tweede-Kamerlid Joost Eerdmans (LPF) om een openbaar register met namen van zedendelinquenten wijst De Mare van de hand. "Dat werkt erg stigmatiserend. Bovendien zouden er heel wat opa's, vaders en neven in zo'n databank komen te staan. Moeten die allemaal een etiket opgeplakt krijgen: 'ik heb iemand aangerand'? En wat doe je met brandstichters, of mensen met een geweldadig verleden? Als je eenmaal met registreren begint, kun je allerlei categorieën be-

volgens hem bij aan collectieve angstgevoelens. "Je moet dat onbehagen serieus nemen, maar de oplossing niet zoeken in hogere straffen. Dat schrikt niet af. Kijk naar Amerika, waar in sommige staten de doodstraf wordt opgelegd. Maar de criminaliteit daalt niet."

In de publieke discussie over veiligheid gaat het vaak over cameratoezicht, preventief fouilleren, databanken met gegevens van criminelen; zelfs de doodstraf kwam weer even ter sprake. Het gevaar van schijnveiligheid ligt op de loer, waarschuwt De Mare. "Veiligheid is niet altijd 'maakbaar'. We leven in een maatschappij die bij tijd en wijle gevaarlijk is. Neem de zaak Lusanne van der Gun. Had een enorme impact. Het hele land leefde mee, ikzelf ook. Ik werd ook emotioneel toen ze weer terug was. Maar ik had wel het idee dat de verhalen en reportages soms werden aangedikt. Een beetje luguberder werden gemaakt, wat mensen sterkt in hun angstgevoelens. Nogmaals: dit gebeurt echt niet elke dag. En wat had je kunnen doen om de ontvoering van Lusanne te voorkomen? Helemaal niets. Die verdachte was nooit eerder met de politie in aanraking geweest. Je moet niet de illusie hebben dat je elk gevaar kunt keren."

Media spelen een belangrijke rol in de beeldvorming, vindt de raadsman. Realityprogramma's op televisie en aangedikte verhalen in *De Telegraaf* dragen

ENSCHEDÉ, donderdag
De Amerikaan Frank R. Ascione, hoogleraar Gedragswetenschappen aan de Universiteit van Utah, waarschuwt de bevolking van Enschede. De mysterieuze dierenbeul, die nu al jaren de Overijsselse stad en omstreken teistert en al zo'n veertig pony's en lammeren op beestachtige wijze afslachtte en afschuwelijk verminkt achterliet, vormt volgens de professor een potentieel gevaar voor de kinderen in Enschede.

"Nu zijn het nog dieren, maar als die voor hem straks geen uitdaging meer vormen

om te shockeren en te imponeren, zal hij zijn toevlucht nemen tot kinderen", vertelt de voorzitter van de Stichting Zinloos Geweld tegen Dieren, Henk ten Napel, die contact legde met de Amerikaan.

Hoe kwam Ten Napel op het idee een gedragswetenschapper te raadplegen? Als antwoord op die vraag drukt hij op de aanknop van zijn pc. De foto's die even later op het beeldscherm verschijnen, vormen een stilzwijgend en weerzinwekkend antwoord. Pony's met ingewanden eruit hangend, lammetjes die diverse malen in de anus zijn geprikt en als gevolg daarvan zijn overleden. "Ik moet er emotioneel niet te veel stil bij blijven staan, want anders draai ik door", aldus Ten Napel.

Zijn verhaal is eigenlijk te gruwelijk voor woorden. "Er waart een soort Charles Manson door Enschede. Ik weet zeker dat het om een man gaat, vrouwen hebben deze kracht niet. Het moet iemand zijn die in zijn eentje opereert, ik kan me niet voorstellen dat twee van deze randdebielen gezamenlijk de dieren zo toetakelen", ratelt Ten Napel maar door. Ter versterking van zijn verhaal haalt hij een map met talloze knipsels uit kranten en tijdschriften tevoorschijn. Het is mishandeling, afbeulen, ranselen, snijden en steken wat de klok slaat.

"We werken samen met de politie. Ze vertellen me dat er constant vijf à zes agenten op deze zaak zitten. Maar, alleen op het bureau! Niemand gaat het veld in. Dit kan niet meer zo doorgaan!"

Ten Napel en zijn stichting wachten dus niet meer op de politie. "Daarom ben ik op internet gaan surfen en kwam ik Frank R. Ascione, de gedragswetenschapper, tegen. Ik ben vreselijk geschrokken van zijn bevindingen. Hij heeft in Amerika een aantal van dit soort 'animal serial killers' onderzocht. Het gaat om ernstig seksueel gestoorde personen met een driftige moordlust. Meestal zijn ze ijzersterk, dat moet ook wel wil je zo'n ravage in een beest aar-

richten. En ze nemen altijd een trofee van hun slachtoffer mee."

Even pauzeert Ten Napel. Dan vervolgt hij huiverend: "De dierenbeul van Enschede deed hetzelfde. Vaak ging het om edele delen die hij van de beesten meenam."

Kort gezegd komen de bevindingen van Ascione op het volgende neer. Ten Napel: "Onze moordenaar opereerde in 2001 nog in een straal van zo veel kilometer rondom Enschede. Dit jaar zijn er voornamelijk dieren in achtertuinen geslacht. De dierenbeul komt steeds dichterbij. Hij wil imponeren en zijn kracht en lertonen. Wanneer men eraan 'gewend' is, zal hij zijn werkgebied uitbreiden."

Ten Napel verzucht: "Ik vind het afschuwelijk om te zeggen, maar Ascione heeft me verteld dat de meeste dierenmoordenaars dan hun werkteerrein verleggen... naar kinderen! Om maar te kunnen blijven imponeren!"

En dat is nog niet alles, volgens de stichtingsvoorzitter. "De Enschedese dierenmoordenaar voldoet aan het profiel dat professor Ascione heeft opgesteld. Hij heeft me gevraagd om alarm te slaan omdat wij in Enschede mogelijk te maken hebben met een voor de omgeving zeer gevaarlijk persoon."

Ten Napel: "Het gaat van kwaad tot horror. Het begint met lieveheersbeestjes in de fik steken, dan katten, dan koeien en straks kinderen? Deze man moet zo snel mogelijk opgepakt worden. Ik heb burgemeester Jan Mans, als baas van de politie, een brief geschreven. Hij moet zo snel mogelijk ingrijpen, voordat we hier straks nog dieper in de ellende zitten."

De regiopolitie Twente is nog niet op de hoogte van de bevindingen van de Amerikaanse hoogleraar, maar een woordvoerder wil wel kwijt: "Ook bij ons bestaan er verschillende daderprofielen. Maar op grond van onze onderzoeken tot nu toe bestempelen wij deze man absoluut niet als extreem gevaarlijk."

'Dit wordt een kindermoordenaar!'

door ERIK MORSINK

Amerikaanse hoogleraar waarschuwt Enschede voor gruwelijke dierenbeul

Portugal is dit jaar volledig in de greep van het Casa Pia-schandaal. Een netwerk van pedofielen, waaronder allerlei prominenten uit politiek en media, zou zich jarenlang systematisch hebben vergrepen aan de ingezetenen van het grootste weeshuis van Lissabon. Maar inmiddels heeft de Casa Pia-zaak de schijn gekregen van een politieke afrekening tussen links en rechts. — door René Zwaap

GA 25/10

LISSABON — Het Estabelecimento Prisional in Lissabon heeft capaciteit voor 887 gevangenen, maar door het grote aanbod van gedetineerden zitten er 1234. In de extra bewaakte afdeling van Blok F, 21 cellen groot, bevindt zich een opvallend gezelschap. Sinds vijf maanden verblijft hier de beroemdste tv-persoonlijkheid van het land, Carlos Cruz. Cruz gold tot zijn arrestatie als het journalistieke geweten van Portugal. Zijn cel bevindt zich naast die van Jorge Ritto, de voormalige Portugese topdiplomaat en ambassadeur. Tot anderhalve week geleden bevond zich hier ook Paulo Pedroso, ex-minister van Sociale Zaken en tot zijn arrestatie fractieleider van de Portugese Socialistische Partij (PS) in het parlement.

Pedroso is inmiddels vrijgelaten, maar geldt nog steeds als een van de dertien verdachten in het zogeheten Casa Pia-schandaal, vernoemd naar het grootste weeshuis van Lissabon, waar een crimineel-pedofiel netwerk, met vertakkingen in de hoogste geledingen van de Portugese samenleving, zo'n tien tot vijftien jaar geleden zijn slachtoffertjes vandaan zou hebben betrokken. Het drietal vormt volgens de jonge, ambitieuze onderzoeksrechter Rui Teixeira de spil van een grootschalig georganiseerde bande, gericht op seksuele uitbuiting en mishandeling van minderjarigen. Het Casa Pia-schandaal heeft Portugal nu al een half jaar totaal in zijn greep en stortte het land in de grootste politieke crisis sinds de hete herfst van 1975, toen het postrevolutionaire Portugal werd opgeschrikt door bomaanslagen en bankovervallen van zowel extreem links als extreem rechts.

Gesproken wordt over een «juridische staatsgreep», bedoeld om de socialistische oppositie en haar aanhangers in de media mond dood te maken. PS-peetvader Manuel Alegre, de beroemde dichter uit Coimbra en een van de grote helden van de Anjerrevolutie, vergeleek de «juridische terreur» tegen zijn partij al met de heksenjachten onder links die de geheime dienst Pide placht te houden in de tijd van dictator Salazar. Alegre, die een zetel heeft in het parlement, pleitte voor een speciaal congres van de Portugese socialistische om zich te beraden op de ontstane «noodsituatie», die hij vergelijkt met de toestand van Portugal voor de Anjerrevolutie van 25 april 1974. Dit keer zijn het niet spionnen en martelkamers die het werk doen, aldus Alegre, maar het openbaar ministerie en de populistische massamedia, meer in het bijzonder het oppermachtige commerciële tv-kanaal sic van mediatycoon Balsemão Pinto, enkele jaren geleden nog de gastheer van koningin Beatrix tijdens de Bilderberg-conferentie in Sintra.

Alegre's zware beschuldigingen zijn vooral gebaseerd op het feit dat de sic-televisie, daarbij ondersteund door het eveneens in handen van Balsemão Pinto verkerende populaire weekblad *Expresso*, voortdurend de hand weet te leggen op allerlei geheim onderzoeksmateriaal van het Casa Pia-onderzoek van het openbaar ministerie. Zo strooide het sic-journaal begin deze week weer met een lading verslagen van door justitie afgeluisterde gesprekken tussen diverse kopstukken van de PS. Dat was opmerkelijk, zo niet verontwaardigend, want de Casa Pia-zaak verkeert formeel nog in de fase van vooronderzoek. De dertien mensen die door onderzoeksrechter Rui Teixeira als verdachten zijn aangemerkt (naast de reeds genoemde kopstukken van de Portugese maatschappij ook de geliefde tv-

komiek Herman-José, de advocaat Hugo Marçal, de arts Ferreira Diniz en enkele oud-medewerkers van Casa Pia zelf) zijn nog nergens officieel van beschuldigd. Voor zover zij zich in de gevangenis bevinden, is dat in het kader van de «preventieve hechtenis», vanwege «de gecompliceerdheid van het onderzoek». Komiek Herman-José is ondanks het feit dat hij als verdachte is aangemerkt nog iedere week op tv te zien met een avondvullend programma. Het is hoogst ongebruikelijk om in zo'n stadium van vooronderzoek allerlei bewijsmateriaal via de media naar buiten te brengen.

Met name secretaris-generaal Ferro Rodrigues van de PS werd door de gepubliceerde telefoontaps in het nauw gebracht. In een afgeluisterd gesprek met een partijgenoot op zijn mobiele nummer bleek Ferro Rodrigues vijf maanden geleden, aan de vooravond van de arrestatie van Paulo Pedroso, alles in het werk te hebben gesteld om zijn partijgenoot uit handen van justitie te redden. Hij zou daartoe ook contact hebben opgenomen met de Portugese president, Jorge Sampaio, eveneens een partijgenoot. De suggestie was duidelijk: de PS heeft voorkennis van het juridisch onderzoek naar Casa Pia en deed alles om een rechtsgang te vermijden. Het ergste van alles was dat de afgeluisterde Ferro Rodrigues geen blad voor de mond nam, en, zo blijkt uit de gepubliceerde verslagen van de telefoontaps, op een gegeven moment uitriep: «*Tou-me cagando no segredo da justiça*», te vertalen als: «Ik schijt op het juridische ambtsgeheim.» Ferro Rodrigues reageerde geschokt met de verklaring dat er «duistere krachten» in het spel zijn, die het hebben gemunt op «de liquidatie van de leiding van de PS».

Dit alles speelde zich afgelopen weekend in de Portugese media af, en het is het zoveelste bedrijf in de surrealistische soap die het Casa Pia-schandaal is geworden. De publicatie van de telefoontaps kan worden beschouwd als een represaillemaatregel voor de grote overwinning die de socialistische een week eerder konden vieren in de Casa Pia-zaak. Na vier maanden in preventieve hechtenis werd Paulo Pedroso, de 38-jarige politicus uit Setúbal die tot zijn arrestatie als een van de grootste talenten van de PS werd beschouwd, op vrije voeten gesteld. Hij werd linea recta overgebracht naar het Portugese parlement, alwaar hij onder luid applaus van de verzamelde socialistische in de armen werd gesloten door partijleider Ferro Rodrigues.

Pedroso geldt nog steeds als verdachte in de Casa Pia-zaak, maar het hoger gerechtshof, het Tribunal da Relação, oordeelde twee weken geleden dat het tot dusver vermelde bewijsmateriaal diens preventieve hechtenis niet rechtvaardigde. Inderdaad zijn de tot nu toe bekend geworden feiten in de zaak verre van overtuigend. Het gaat om verklaringen van ex-Casa Pia-leerlingen, die nu in de regel in de twintig zijn, dat zij als kind seksueel zijn misbruikt door personeel van de zorginstelling en allerlei prominente Portugese burgers. Ze zouden als kind het slachtoffer zijn geworden van een prostitutienetwerk, waarvan de Portugese «high society» gretig gebruik zou hebben gemaakt. Maar de getuigenissen van deze gewezen Casa Pia-ingezetenen zijn tot dusver allemaal anoniem gebleven. De wijze waarop de vermeende slachtoffers hun belagers hebben geïdentificeerd — in het geval van Pedroso op basis van een enkele oude krantenfoto — doet ook weinig overtuigend aan. Van directe confrontatie

tussen de verdachten en de slachtoffers is geen sprake geweest. Tegenstanders van het «televisaire heksenproces» van Casa Pia zijn dan ook van mening dat de verklaringen van de ex-leerlingen zijn gemanipuleerd, met als politiek oogmerk de vernietiging van de socialistische partij.

De aanhangers van deze complottheorie kregen zaterdag weer morele steun, toen een andere gedetineerde Casa Pia-verdachte, de advocaat Hugo Marçal, eveneens op last van het Tribunal da Relação op vrije voeten werd gesteld. In zijn geval bleek de beschuldiging van deelname aan een crimineel-pedofiel netwerk te stoelen op de verklaring van één enkele getuige. Het gerechtshof sprak dan ook van «niet geloofwaardige» getuigenissen. Het juridische kaartenhuis van onderzoeksrechter Rui Teixeira, die volgens zijn tegenstanders de misplaatste ambitie heeft net zo veel spektakel te leveren als zijn Spaanse collega Balthasar Garçon (bekend van de zaak-Pinochet), dreigt in elkaar te storten nog voordat de rechtsgang van de Casa Pia-zaak echt is begonnen.

Een extra klap voor de immer in spijkerpak gestoken onderzoeksrechter was dat de vuilcontainers voor zijn kantoor het afgelopen weekende vol bleken te zitten met vertrouwelijke documenten uit de Casa Pia-zaak en werden gevonden door journalisten. Een blamage, vooral omdat Rui Teixeira dag na dag hamert op de heiligheid van het «juridisch ambtsgeheim». Teixeira deed er alles aan om de vrijlating van Marçal te verhinderen. Nadat het Tribunal vorige week woensdag zijn vrijlating had gevorderd, werd Marçal na drie minuten in vrijheid te hebben doorgebracht weer gearresteerd op last van Rui Teixeira. Pas afgelopen weekend, na een marathonverhoor van ruim dertig uur, werd de advocaat definitief op vrije voeten gesteld.

Inmiddels spreekt de bekende Portugese journaliste Judith de Sousa van de staatsomroep RTP van een «gevecht tussen de juridische en de politieke klasse». Daarbij vergeet ze dat die politieke klasse tot nu toe exclusief beperkt is gebleven tot het socialistische deel. De vrijlating van Paulo Pedroso was dan ook een belangrijke overwinning voor de socialistische, die hun verloren zoon met alle égards ontvingen in het parlement. De regeringspartijen PSD en PP waren niet geamuseerd en spraken er schande van dat de socialistische het parlement hadden mishandeld voor een «Big Brother-show». Pedroso toonde zich ondanks de zware beproevingen in de gevangenis ongebroken. Opvallend genoeg verklaarde hij dat hij in de gevangenis nog de meeste steun kreeg van een medegevangene die in de hete herfst van 1975 bomaanslagen had gepleegd uit naam van extreem rechts.

Pedroso is vastbesloten te vechten voor zijn totale rehabilitatie. Bij zijn terugkomst in het parlement, waar hij zijn werk als volksvertegenwoordiger inmiddels heeft hervat, verklaarde hij ervan overtuigd te zijn dat er Casa Pia-kinderen zijn misbruikt, maar dat hij daar zelf niets mee te maken heeft. De gewezen minister van Sociale Zaken onder de socialistische premier Antonio Guterres zegt het slachtoffer te zijn geworden van een kafkaeske juridische nachtmerrie, en belooft alles in het werk te stellen om uit te vinden wie achter deze juridische machinaties zitten. «Ik vergeef niet», zo verklaarde Pedroso in een interview met het weekblad *Foams*. Pedroso's fractiegenote Ana Gomes, de gewezen ambassadrice van Portugal in Jakarta tijdens de crisis in Oost-Timor, ging al een stap verder en eiste in het parlement op hoge toon een justitieel onderzoek naar beschuldigingen in het Franse weekblad *Le Point* als zouden twee ministers van de huidige centrum-rechts regering onder leiding van premier Durão Barroso zich schuldig hebben gemaakt aan pedofiele praktijken.

Ook de advocaat van Paulo Pedroso, zijn broer João, tot voor kort lid van het Portugese hoogerechtshof, deed zich gelden in de vendetta tegen de regering. Toen zijn broer nog in de gevangenis zat, verklaarde João Pedroso over sterke aanwijzingen te beschikken dat de

daar met vlag en wimpel in geslaagd. Overigens ontkende premier Durão Barroso, van de grootste regeringspartij PSD, beschuldigingen in die richting afgelopen week in alle toonaarden, en beklemtoonde nogmaals de absolute autonomie van de Portugese justitie.

Maçoniek netwerk dat illegaal handelde in onder meer wapens en diamanten. In het verleden is Paulo Portas als ex-bestuurslid van de Universidade Moderna regelmatig beschuldigd van participatie in deze praktijken. Momenteel loopt nog steeds een onderzoek naar de kwestie bij de rechtbank in Monsanto, waar Paulo Portas als getuige werd gehoord. Maar het veel mediagenieker geweld van de Casa Pia-zaak overleugelde de Universidade Moderna-zaak op alle fronten. Het grote publiek en de pers toonden weinig belangstelling voor het ingewikkelde proces.

Als Paulo Portas de Casa Pia-zaak — een dossier dat nog stamt uit de tijd van de eerste regering-Guterres — inderdaad bewust heeft willen aanzwengelen om de aandacht af te leiden van de lijken in zijn eigen kast, dan is hij

Casa Pia-zaak wat de media betreft werd gecoordeerd vanuit het hoofdkwartier van de huidige minister van Defensie Paulo Portas, de enigmatische leider van de nieuwe regeringspartij Partido Popular. Portas, oud-journalist, zou de Casa Pia-zaak

→ Bij het progressieve dagblad *Público* lijkt men inmiddels de buik vol te hebben van het Casa Pia-schandaal. De krant wijdde afgelopen week de satirische zaterdagbijlage aan de stand van politiek Portugal, waarbij werd gesteld dat niet pedofilie het meest acute probleem in die sector is, maar «platonische gerontofilie», met andere woorden: de oppermacht van de oude mannen.

Verdachte bekent seksueel misbruik van Delfzijls meisje

D'LFZIJL ■ De 58-jarige R.F. uit Delfzijl, die wordt verdacht van de verkrachting van een 10-jarig meisje uit Delfzijl, heeft bekend dit misdrijf te hebben gepleegd. Het kind liep daarbij ernstig inwendig letsel op. De man heeft tegen de politie verklaard dat hij het meisje, dat tussen de middag van school op weg naar huis was, mee naar zijn woning heeft gelokt en daar heeft misbruikt. De dader en het slachtoffer kenden elkaar als buurtgenoten.

De politie wil verder niet veel kwijt over de bekentenis van de verdachte. "Over het motief van zijn daad heeft hij wat wazige verklaringen gegeven, waar we verder weinig mee kunnen," aldus politievoorlichter Pieter Boomsma.

De verdachte werd vrijdagavond aangehouden, nadat de politie zijn naam en een zeer uitgebreid signalement had verspreid. Hij bleek in het begin van de jaren negentig ook al eens veroordeeld te zijn voor een verkrachting in Delfzijl. Bronnen bij de politie en in de kennissenkring van de verdachte beweren bovendien dat de man zich in het verleden op Curaçao ook al heeft bezondigd aan geweldsmisdrijven en tenminste één zedendelict.

Tijdens het verhoor zijn volgens Boomsma geen nieuwe delicten van de verdachte aan het licht gekomen. Hij verwacht dat het politieonderzoek snel is afgerond. De Delfzijlster is maandag voorgeleid aan de officier van justitie en de rechter-commissaris. Na de voorpleiding is de voorlopige hechtenis van de man verlengd.

'Politie onprofessioneel in verkrachtingszaak Delfzijl'

Door Sander van der Werff

GRONINGEN/DELZIJL ■ Onprofessioneel en waarschijnlijk gedreven door weerzin tegen pedoseksuelen. Zo omschrijft advocaat Erik de Mare de werkwijze van de politie in de Delfzijlster verkrachtingszaak. De Mare is de raadsman van de 58-jarige verdachte Randolph F.. De Delfzijlster van Antilliaanse afkomst verkrachtte op 26 oktober op gewelddadige wijze een 10-jarig meisje uit zijn woonplaats.

"Meestal houdt de politie haar kaken stijf op elkaar", stelt De Mare, "maar in deze zaak is dat niet gebeurd. Er is allerlei belastende informatie over mijn cliënt uitgelekt. Volgens mij heeft de weerzin tegen dit soort verdachten

Zweepslagen en doodstraf

TEHERAN ■ Een rechtbank in Teheran heeft een 34-jarige kinderverkrachter ter dood veroordeeld. De man werd schuldig bevonden aan het verkrachten van 23 kinderen en het ontvoeren en seksueel misbruiken van nog eens 36 anderen. Behalve tot de doodstraf werd de pedofiel ook tot 174 zweepslagen veroordeeld.

Verkrachting op zee was een 'geintje'
AD, 7/10
Van onze correspondent
Een jaar lang was hij 'de lul aan boord', zegt Patrick B. uit Den Helder. Het pisaaltje van de HD29, vissersboot De Morgenster, zou stelselmatig zijn getreiterd en vernederd. Dieptepunten waren het wegbranden van zijn schaamhaar en een verkrachting met een banaan in zijn anus. Ook werd zijn hoofd kaalgeschoren en zijn gezicht met een viltstift bewerkt en gooiden zijn drie medevissers ammoniak onder de deur van de douche als Patrick daar was.

Geintjes, vinden de drie, F.P. (32), M.E. (30) en P.L. (26). Verkrachting in vereniging en poging tot zware mishandeling, betoogde officier van justitie C. Zetsma gisteren voor de rechtbank in Alkmaar. Hij stak zijn walging niet onder stoelen of banken. "Hier was sprake van een strijd van de jongste tegen gelouterde vissersmannen. Patrick is een jaar lang vernederd."

B. monsterde in het voorjaar van 2002 aan voor een koks- en vissersopleiding. In het jaar dat volgde hield hij een videodagboek bij. Ook de drie anderen maakten opnamen, onder meer van de incidenten met de banaan en het schaamhaar. Toen B.'s moeder die beelden zag, werd besloten aangifte te doen. De drie vissers zaten 11 dagen in de gevangenis, hetgeen leidde tot tweespalt in Den Helder.

"De ene groep vindt Patrick een verrader, de andere helft vindt hem een klokkenluider die misstanden aan de kaak stelt", zegt Zetsma. In Den Helder werd de HD29 al snel omgedoopt in de bananenboot.

Patrick en zijn familie zeggen sinds die tijd het slachtoffer te zijn van een soort terreurcampagne. Hun huis is tijdens Luilaknacht besmeurd met chocopasta en mayonaise. Bananen werden door

de brievenbus gepropt. B. wordt op straat uitgejouwd en bedreigd.

De afgelopen maanden brachten Patrick en zijn moeder de weekeinden, als de vissers aan wal waren, op advies van de politie op een camping door. Vorige week brandde hun caravan af toen zij een weekend thuis waren gebleven. Daders van de brandstichting zijn nog niet gevonden.

Zetsma eiste tegen F.P., die hij als aanstichter ziet, 12 maanden gevangenisstraf, waarvan 6 voorwaardelijk. De twee anderen hoorden 6 maanden voorwaardelijk eisen. Alle drie moeten van de officier een taakstraf van 200 uur uitvoeren.

De verdachten erkenden dat ze met de banaan en het schaamhaar te ver waren gegaan, maar hielden verder vol dat er sprake was van niets dan 'geintjes'. "We zijn op zee allemaal volwassen kinderen", aldus L. Volgens hun advocaat, Theunisse, is het onmogelijk iemand met een banaan te verkrachten. Ook probeerde hij met tal van voorbeelden duidelijk te maken dat B. even hard meedeed met de 'vissersgein'. Als hij de theedoek uit de kombuis al niet als onderbroek gebruikte, dan gooide hij wel een halve bus cayennepeper door de macaroni.

Uitspraak 20 oktober.

Eis: cel voor verkrachting op viskoter

De officier van justitie heeft voor de rechtbank in Alkmaar cel- en werkstraffen geëist tegen drie vissers uit Den Helder. Het drielid is de verkrachting van een minderjarige jongen ten laste gelegd.

De verkrachting vond plaats aan boord van de HD29 uit Den Helder. De drie probeerden een banaan in de anus van het slachtoffer te duwen. Ook is de jongen, de jongste visser aan boord, geruime tijd het slachtoffer geweest van pesterijen, vernedering en mishandeling. Het slachtoffer was toen 15, 16 jaar oud. De officier eiste tegen de 32-jarige M.E. en de 26-jarige P.L. tweehonderd uur werkstraf en vier maanden voorwaardelijke gevangenisstraf. Tegen F.P. (32) eiste hij twaalf maanden cel, waarvan de helft voorwaardelijk. De officier ziet P. als de leider van het geheel.

Officier van Justitie Zetsma benadrukte dat in de Helderse visserswereld een tweedeling is ontstaan. Het ene kamp ziet het slachtoffer als verrader, een ander deel als klokkenluider die misstanden die veelvuldig voorkomen naar buiten heeft gebracht. (ANP)

Werkstraffen na poging verkrachting

ALKMAAR — De rechtbank in Alkmaar heeft gisteren drie vissers uit Den Helder veroordeeld tot werkstraffen van 140 uur en vier maanden voorwaardelijke gevangenisstraf. Ze zijn schuldig bevonden aan poging tot verkrachting van een minderjarige.

De rechtbank acht bewezen dat de drie aan boord van de HD29 geprobeerd hebben om een ongelpele banaan in de anus van een 15-jarige jongen te duwen. Ook het langdurig pesten en treiteren van de jongen, de jongste visser aan boord, acht de rechtbank bewezen. (ANP)

Eis werkstraf en behandeling voor verkrachten meisje

SMILDE/ASSEN ■ Een beetje stoeien met de 15-jarige dochter van kennissen liep op 20 december vorig jaar in de woning van de 46-jarige Smildeger G. van der L. behoorlijk uit de hand. De vrouw des huizes was niet aanwezig. En om Van der L. gezelschap te houden, kwam het meisje bij hem eten. De man gaf haar een tongzoen en ging met zijn hand in haar broek. Voor de rechtbank in Assen werd gisteren verkrachting bewezen. Geëist werd 240 uur werkstraf, zes maanden voorwaardelijke celstraf en een verplichte behandeling in een kliniek. De verdachte bekende schuld, maar verklaarde dat het van twee kanten was gekomen. "Toen ze dertien jaar was, probeerde ze mij al te verleiden. Dat heb ik altijd tegen kunnen houden".

Werkstraf voor man uit Smilde

ASSEN/SMILDE ■ De rechtbank in Assen heeft dinsdag de 46-jarige G. van der L. uit Smilde veroordeeld tot een taakstraf van 120 uur en een voorwaardelijke gevangenisstraf van zes maanden voor seksueel misbruik. De Smildeger is een vriend van de stiefvader van het minderjarig slachtoffer. Hij kon worden beschouwd als een huisvriend. De huisvriend moet zich laten behandelen in een psychiatrisch ziekenhuis. (ANP)

Berisping voor advocaat na grievende uitlatingen

Van onze verslaggeefster
AMSTERDAM

Het hof van discipline heeft advocaat Chris Veraart een waarschuwing opgelegd, omdat hij zich onnodig grievend heeft uitgelaten over therapeut Peter Kieft. Veraart had in een radio-interview over Kieft gezegd dat hij zich 'aan God gelijk stelt' en beter 'kool kan gaan verbouwen'.

Kieft was jarenlang de therapeut van Annemarie Kok, de vrouw die twee jaar geleden in de NCRV-documentaire *Verborgen moeders* beweerde het slachtoffer te zijn geweest van seksueel misbruik. Ze zou zwanger zijn geraakt, een aantal baby's zou zijn vermoord. Veraart nam de verdediging op zich van haar familie, die zich onterecht beschuldigd voelde. De NCRV moest de uitzending rectificeren en smartengeld betalen.

Volgens de advocaat heeft Kieft, Annemarie Kok een misbruikverleden aangepraat en heeft hij haar ouders in een gesprek vals beschuldigd. De therapeut ontkent dat en diende een klacht tegen Veraart in bij de raad van discipline. Die verklaarde zijn klacht vorig jaar ongegrond, omdat het voor de cliënten van de advocaat nodig was om hun standpunt 'in krachtige termen' te verwoorden. Kieft ging in hoger beroep en kreeg gelijk.

Veraart zegt dat hij niet zal ophouden te waarschuwen tegen therapeuten die zich met dubieuze therapieën bezighouden. "Het is treurig dat het hof mij vangt in een woordenspel en voorbij gaat aan de strijd die ik voer."

Kieft zegt dat hij Veraart aansprakelijk stelt voor de geleden schade.

Staphorster hoort opnieuw cel eisen in ontuchtzaak

Van onze correspondent

ARNHEM — Tegen de 60-jarige G. van O. uit Staphorst is gisteren in hoger beroep bij het Arnhemse gerechtshof opnieuw twaalf maanden cel geëist, waarvan zes maanden voorwaardelijk.

De man probeerde de rechter ervan te overtuigen dat hij zijn dochtertje nooit seksueel heeft misbruikt. Maar volgens de advocaat-generaal klopt er niets van zijn verhaal. Zij bleef bij de strafmaat die eerder door de Zwolse rechtbank is opgelegd.

Opnieuw ontucht door turntrainer

ECHT — In de Limburgse turnwereld is opnieuw een ontuchtaffaire aan het licht gekomen. Dit keer is bij de politie melding gedaan van een vermoeden van ontucht, gepleegd door een voormalig trainer van topturnclub Patrick uit Echt. Begin deze week werd een voormalig trainer van een Maastrichtse turnclub opgepakt op verdenking van ernstige zedenmisdrijven. Enkele maanden geleden moest een trainer van de Kerkraadse club Balans zich op verdenking van ontuchtige handelingen voor de rechter verantwoorden. Hij werd wegens gebrek aan bewijs vrijgesproken.

Pedofiel blijkt trainer turnsters

MAASTRICHT — De man uit Sittard die wordt verdacht van ontucht met zes kinderen, blijkt trainer te zijn van de turnvereniging waarvan de meisjes lid waren. Dat heeft het openbaar ministerie in Maastricht gisteren meegedeeld. Justitie stelde de 42-jarige man voor tien dagen in bewaring. Het OM verdenkt hem van het plegen van ernstige zedenmisdrijven. De verdachte misbruikte volgens justitie tussen 1996 en 1999 meisjes in de leeftijd van negen en tien jaar. (ANP)

SITTARD/GPD — Een 42-jarige turntrainer uit Sittard is gisteren gearresteerd op verdenking van ernstige zedenmisdrijven met ten minste zes meisjes in de periode van 1996 tot 2000. De slachtoffers waren op dat moment 9 of 10 jaar oud en woonden in Maastricht. De politie bevestigt alleen de aanhouding van de man, maar wil verder niets kwijt over de toedracht en de achtergrond van de zaak.

De man meldde zich in 1996 bij de twee Maastrichtse turnverenigingen Eendracht en Lambertus met het plan om op topniveau te gaan werken. Hij zou eerder al bij andere verenigingen topturnlessen hebben gegeven. Eendracht, momenteel nog de enige turnvereniging in Maastricht, toonde geen interesse. Lambertus ging wel met de trainer in zee. Hij selecteerde een groep getalenteerde meisjes die vijf dagen per week trainde. Maar de animo werd gaandeweg minder, omdat de jonge turnsters naar verluidt het zware regime niet meer aan konden. Uiteindelijk is Lambertus aan de uittocht van leden ten onder gegaan.

De ontuchtzaak kwam aan het rollen toen in juni dit jaar een van de betrokken meisjes naar de politie stapte. Nader onderzoek wees uit dat de man nog vijf andere meisjes heeft misbruikt.

Turntrainer opgepakt voor zedenmisdrijven

6+E
10/10

Muiderberger vrijuit na ontucht-aanklacht

door Edward de Vries Lentsch

dat in geval van het nichtje fouten waren gemaakt in de vraagstelling. Dat benadrukte de advocaat van de Muiderberger, A. Mohrmann, dan ook. „Er zit nogal wat ruis in de verklaringen.” Zelf wees de Muiderberger alle beschuldigingen van de hand, waarbij opviel dat hij nog tot in de details wist hoe de meisjes waren gekleed. Dat was destijds ook de aanleiding voor de moeder om argwaan te krijgen. Ze ontving een mailtje van de verdachte waarin die haar wees op de strakzittende kleren van het kind. Daarna vertelde haar dochter over de aandacht die de buurman aan haar had besteed. Uiteindelijk deed de moeder aangifte. Op de zitting ontkende de verdachte ooit tegen het buurmeisje te hebben gezegd dat hij verliefd op haar was. Opmerkingen dat hij met haar zou gaan trouwen, waren grappig bedoeld. De man bekende dat hij het meisje had aangerakt,

maar van strelen was volgens hem geen sprake. Het dansen was volgens hem 'zweefvliegtuigje spelen' geweest. Van uitkleden was geen sprake geweest. „Ze had een drie maten te grote short aan, waardoor haar onderbroek te zien was. Daar hebben we toen op een luchtige manier over gesproken”, aldus de Muiderberger. Officier van justitie K. Gerritse vond dat de man 'over de grens was gegaan' en voor 'verwarring' had gezorgd. Ze achtte wel degelijk bewezen dat het meisje over buik, benen en tussen de benen was gestreeld. Ze eiste een werkstraf van zestig uur, een voorwaardelijke celstraf van zes weken en een smartengeld van driehonderd euro. Politierechter Kalff oordeelde dat het bewijs - voornamelijk de verklaringen van de kinderen - niet overtuigend was. De officier van justitie deelde na afloop desgevraagd mee dat ze binnenkort zal beslissen of ze in hoger beroep gaat.

Eis vijf jaar cel en tbs voor ontucht in kindertehuis
Tel 26/9
DEN HAAG - Tegen de 28-jarige kindertehuismedewerker D. van B. uit Boskoop die zich sinds 1994 aan tien kinderen vergreep, is vrijdag bij de rechtbank in Den Haag vijf jaar celstraf en tbs met dwangverpleging geëist.

De man misbruikte twee kinderen van een tehuis in Den Haag en twee kinderen in een Rotterdams tehuis. Hij werkte in beide instellingen als begeleider. De ontucht vond met grote regelmaat plaats. Van B. haalde de kinderen -soms meermalen per nacht- uit bed en nam ze mee naar zijn eigen dienstslaapkamer. De andere zes slachtoffertjes vielen aan hem ten prooi in zijn Boskoopse woning. Hij en zijn echtgenote, die niets van de ontucht wist, vormden ook een opvangpleeggezin. Van B. is in het Pieter Baan Centrum (PBC) onderzocht en 'verminderd toerekeningsvatbaar' bevonden. Het PBC adviseerde de rechtbank tbs met dwangverpleging op te leggen omdat er herhalingsgevaar is. De verdachte heeft zelf het liefst een behandeling in een gewone psychiatrische kliniek. De Boskoper zou vroeger -toen hij zelf als kind in een tehuis woonde- ook zijn misbruikt. De rechtbank doet op 10 oktober uitspraak.

Werkstraf en voorwaardelijk cel na seks met kinderen

door Edward de Vries Lentsch

WEESP, AMSTERDAM - De Amsterdamse rechtbank heeft een 35-jarige Weesper gisteren veroordeeld voor seks met twee jongens die respectievelijk jonger dan zestien en twaalf jaar waren. De Weesper kreeg een werkstraf van 240 uur en twaalf maanden cel, waarvan negen voorwaardelijk. De resterende drie maanden zijn gelijk aan het voorarrest. De Weesper heeft zijn veroordeling onder meer te danken aan zijn houding tijdens de rechtszaak twee weken geleden. Dat blijkt uit de motivering van de rechtbank. „Kwalijk dat verdachte er ter terechtzitting geen blijk van heeft gegeven volledig in te zien dat dergelijke handelingen schadelijk zijn voor kinderen van die leeftijd.” Twee jaar geleden deden de slachtoffers, 31 en 21 jaar oud, aangifte van seksueel misbruik in de jaren 1986-1988 en van 1989 tot 1995. In de eerste periode was de verdachte zelf achttien jaar en zijn slachtoffer jonger dan zestien. In het geval van de andere jongen was de Weesper twintig en de aangever zeven. De rechtbank vindt dat er sprake

ke is geweest van misbruik, ondanks dat de verdachte beweerde dat de jongens vrijwillig seks met hem hadden. „Voor de slachtoffers zijn de gebeurtenissen een zeer ingrijpende aantasting van hun persoonlijkheid geweest”, stellen de rechters. „De ervaring leert dat hierdoor de (seksuele) ontwikkeling van deze kinderen ernstig kan zijn verstoord. Zij kunnen op latere leeftijd nog langdurig ernstige psychische problemen ondergaan.” Ook vindt de rechtbank dat de Weesper met zijn optreden „grote onrust en gevoelens van onveiligheid heeft veroorzaakt in de buurt waar hij woont en

Eén jaar gevangenis voor seksueel misbruik

WEESP/AMSTERDAM - De rechtbank in Amsterdam heeft begin oktober een 35-jarige man uit Weesp veroordeeld tot één jaar gevangenisstraf, waarvan negen maanden voorwaardelijk, en een werkstraf van 240 uur. De man is schuldig aan het jarenlang seksueel misbruiken van twee minderjarige jongens.

In haar vonnis heeft de rechtbank laten meewegen dat de gebeurtenissen voor de slachtoffers een zeer ingrijpende aantasting van hun persoonlijkheid zijn

geweest. De misbruik vond eind jaren tachtig plaats. De slachtoffers hebben pas jaren later aangifte gedaan. De zaak heeft volgens de rechtbank grote onrust en

Vecht Journal 30/10

Cel voor ontuchtige kinderhuiswerker

DEN HAAG - De 28-jarige kindertehuismedewerker D. van B. uit Boskoop, die zich sinds '94 aan tien kinderen vergreep, is gisteren door de rechtbank in Den Haag veroordeeld tot vier jaar cel en tbs met dwangverpleging. De man misbruikte vier kinderen in tehuizen in Rotterdam en Den Haag. In beide instellingen werkte hij als begeleider. Hij haalde de kinderen soms meermalen per nacht uit bed en nam hen mee naar zijn eigen dienstslaapkamer.

Man bekent verkrachtingen

SINT-MICHIELSGESTEL - Een man uit Sint-Michielsgestel heeft bekend dat hij drie meisjes heeft verkracht en gepoogd heeft een vierde meisje te verkrachten. Dat heeft een politiewoordvoerder gisteren gemeld. De slachtoffers waren tussen de 11 en 15 jaar oud. De politie arresteerde de 27-jarige man begin oktober op verdenking van de verkrachting van een 14-jarig meisje in Velp en een poging daartoe van een 11-jarig meisje in de gemeente Zeeland. De politie kwam hem op het spoor dankzij video-opnamen bij een tank station in de buurt van Velp.

heeft gewoond". De opgelegde straf komt overeen met de eis van de officier van justitie.

Man veroordeeld voor seks met minderjarige

door Stefan van Hees

HILVERSUM - Een 26-jarige man uit Hilversum is wegens seks met een meisje onder de zestien veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes weken voorwaardelijk. De Hilversumse politierechter G. Janssen achtte gisteren bewezen dat de verdachte en het slachtoffer in de periode 1998-2000 meerdere malen vrijwillig met elkaar naar bed gingen. Hij volgde met zijn straf de eis van de officier van justitie. De inmiddels negentienjarige vrouw uit Hilversum en haar moeder vroegen vijftienhonderd euro schadevergoeding. De rechter voldeed hieraan niet, omdat de schade niet kan worden vastgesteld. „Het is geen auto die beschadigd is”, aldus Janssen.

tot en met achttien jaar. De verdachte, die beweerde dat er ook groepen zijn van jong en oud door elkaar, huurde regelmatig een hotelkamer om met het meisje naar bed te gaan. De moeder wist destijds niet dat de twee elkaar zagen. Het meisje had in die tijd zelf een vriend en beweerde dat de Hilversummer alles aan haar moeder zou vertellen wanneer zij de relatie met hem zou beëindigen. De verdachte ontkende dit. De advocaat van de verdachte, J. van der Heijden, gaf toe dat zijn cliënt fout was geweest, maar vroeg de rechter om een voorwaardelijke taakstraf van zestig uur op te leggen. „In een getuigenverklaring staat dat iedereen van de relatie afwist en het meisje smoorverliefd was. Daarbij zegt de reclasserings dat er geen kans op herhaling is.” De rechter vond een voorwaardelijke gevangenisstraf van zes weken op zijn plaats.

9 OKTOBER 1953 Man sloeg jongen het water in

Nachtelijk avontuur bij Anna's Hoeve

sproken door een man, die hem dert Eddie de Paape nog eens om een vuurtje voor zijn sigaret vroeg. De jongen kon hem daaraan niet helpen, omdat hij zelf niet rookte. Al spoedig bleek dat de man weinig goede bedoelingen had. De jongen poogde zich hieraan te onttrekken, waarop hij in een meertje bij Anna's Hoeve werd geslagen. Een passerende motorrijder hoorde hem kreunen en trok hem uit het water. De knaap werd voor onderzoek naar de R.K.Z. vervoerd en kon later

Seksueel misbruik Ierland onderschat

DUBLIN, 2 OKT. - De Ierse regering ligt onder vuur over een akkoord voor de compensatie van slachtoffers van seksueel misbruik door geestelijken in kindertehuizen. In januari vorig jaar sloot de regering een akkoord met de katholieke kerk, die toezegde 128 miljoen euro te zullen betalen. Op dat moment werd er van uit gegaan dat dit ongeveer de helft van het totale bedrag was. Uit een onderzoek blijkt nu dat het aantal slachtoffers veel groter is en dat de claims mogelijk zouden kunnen oplopen tot een miljard euro. De oppositie eist dat de regering, die te lichtvaardig heeft onderhandeld met de verantwoordelijke religieuze ordes, opnieuw naar de ordes toestapt en ze wijst op hun morele verplichting om meer geld bij te dragen. (AP)

Kerk betaalt 15 slachtoffers geld

CHICAGO - Het aartsbisdom Chicago betaalt vijftien slachtoffers van seksueel misbruik door twaalf priesters ongeveer 8 miljoen dollar schadeloosstelling. Dit heeft het dagblad Daily Herald gisteren bericht. Het aartsbisdom wil als eerste in de VS op zijn website de naam en verdere gegevens van de betrokken priesters publiceren. In vier andere gevallen had het aartsbisdom Chicago vier miljoen dollar schadeloosstelling aan slachtoffers betaald.

Man pleegde ontucht met kinderen

Van een onzer verslaggevers
AMSTERDAM, vrijdag

Een 60-jarige man is deze week door de Amsterdamse politie opgepakt op verdenking vier kinderen seksueel te hebben misbruikt. De pedofiel heeft inmiddels een gedeeltelijke bekentenis afgelegd.

Eind september kreeg de politie informatie binnen dat enkele kinderen seksueel misbruikt zouden worden door een oudere man. De ouders hadden daar ook aangifte van gedaan. Al snel werd duidelijk dat de verdachte de afgelopen jaren veel energie had gestoken in het leggen van contacten met mensen met kinderen.

Hij wist een vertrouwensband met de ouders te kweken en kon in voorkomende gevallen misbruik maken van hun kinderen. Dat gebeurde onder andere tijdens logeerpartijtjes, vakanties of tijdens het oppassen als de ouders weg waren. Niet uitgesloten wordt dat de man meer slachtoffertjes heeft gemaakt.

In de rubriek Oud Nieuws bla-dert Eddie de Paape nog eens door De Gool- en Eemlander van vijftig jaar geleden. 6+E 10/10
HILVERSUM - Een jongen van zestien jaar heeft in het begin van de afgelopen nacht nabij Anna's Hoeve een onaangename avontuur beleefd. De knaap, J. van C. uit Baarn, was 's avonds laat met de trein uit Groningen in Hilversum gearriveerd en liep over de heide naar huis. Bij Anna's Hoeve aangekomen, werd hij aange-

'Schijn misbruik nog geen bewijs'

Officier van justitie eist werkstraf in Weesper zedenzaak

door Edward de Vries Lentsch

WEESP - „Deze aanklacht is één grote leugen”, stelde een 35-jarige Weesper gisteren bij de Amsterdamse rechtbank. De officier van justitie eiste voor jarenlang seksueel misbruik van twee minderjarige jongens een werkstraf van 240 uur. Volgens de advocaat van de verdachte heeft de Weesper de schijn tegen.

Twee jaar geleden deden twee halfbroers, 31 en 21 jaar oud, aangifte van seksueel misbruik in de jaren 1986-1988 en van 1989 tot 1995. In de eerste periode was de verdachte zelf achttien jaar. In het tweede geval was de Weesper twintig en de aangever zeven. „Op zijn twaalfde heeft de verdachte hem gezegd dat hij nu oud genoeg was om zelf te beslissen wat hij wilde. En daarna stopte de seks”, aldus de officier. Van dwang of geweld was namelijk geen sprake, maar daarmee is dit seksuele contact nog wel strafbaar.

De wereld van de verdachte stortte twee jaar geleden in toen hij door de jeugd- en zedenpolitie in Hilversum werd opgevoerd voor zijn aanhouding. De verklaringen die hij tijdens zijn voorarrest aflegde, wekten gisteren zichtbaar argwaan bij de rechters. „U heeft het wel ontkend, maar u heeft ook gezegd dat het overtrokken was, opgeblazen. Dan ontstaat de indruk dat er toch iets is gebeurd”, hield rechter G. Janssen de verdachte telkens weer voor. De Weesper schreef de opmerkingen toe aan depressiviteit ten tijde van zijn opsluiting. Bij hem kwamen altijd wel vrienden over de vloer. „Maar ik heb nooit seks met deze jongens gehad.” Volgens hem was er ook geen sprake van pedofiele gevoelens, ondanks dat zijn toenmalige beste vriend het tegendeel heeft beweerd.

De officier vond ook steun in de bewering van de jongste aangever dat hij nog niet zo lang geleden vrijwillig seks had gehad met de Weesper. „Dat zeg je niet als je iemand een loer wilt draaien of zwart wilt maken.” Afgezien van de aangiften kon het openbaar ministerie niet veel op tafel leggen. Alleen had de moeder van de jongste aangever het destijds wel vreemd gevonden dat de verdachte haar zoon had gewassen. De officier eiste behalve 240 uur werkstraf ook twaalf maanden cel waarvan negen voorwaardelijk. De drie maanden verschil komen overeen met de tijd die de Weesper na zijn aanhouding vast heeft gezeten. Bij de verdachte, die zegt „van 's morgens vroeg tot 's avonds laat te blowen”, werden ook 35 hennepplanten aangetroffen. Daarvoor wil justitie hem tot veertig uur werkstraf veroordeeld zien.

Advocaat A. van Veghel benadrukte dat er geen snipper hard bewijs was in de zedenzaak. Van het misbruik is niemand getuige geweest. De aangiften van de twee mannen noemde hij 'volstrekt onsamenhangend'. „Summier, vlak en kleurloos qua invulling van details over waar het misbruik gepleegd was.” Zo beweerde de oudste aangever dat het misbruik allemaal was begonnen met het kijken naar pornovideo's in de woonkamer van het ouderlijk huis van de Weesper. Maar uit verklaringen van de vrouw en de moeder van de verdachte bleek dat pas vier jaar geleden voor het eerst een videorecorder in huis kwam. Van Veghel vroeg vrijspraak. „In het achterhoofd van de rechtbank zit misschien de indruk dat er wel iets gebeurd zal zijn. Maar schijn is geen bewijs en geen bewijs is geen veroordeling.” De verdachte sloot af met het uitspreken van de hoop dat hij zijn normale gezinsleven weer kan oppakken. „En dat er een einde komt aan het besmeuren van mijn auto en het opplakken van teksten zoals laatst bij de kermis. Ik heb het altijd ontkend en dat zal ik mijn hele leven blijven doen.”

Cel en TBS voor seksueel misbruik

ASSEN/LINDE ■ De 33-jarige H.v.d.H. uit Linde is gisteren door de rechtbank in Assen wegens seksueel misbruik van twee nichtjes veroordeeld tot één jaar cel en TBS met dwangverpleging voor seksueel misbruik. De man heeft gedurende vijftien jaar de meisjes misbruikt. Zij verklaarden dat de seksuele handelingen begonnen toen zij ongeveer tien jaar oud waren. De veroordeelde moet de slachtoffers een schadevergoeding van 2000 euro betalen. D'11 N 01/16

Ex-leraar Casparus eist informatiestop

School gedaagd in kort geding

AMSTERDAM, WEESP - De oud-leraar van het Casparuscollege in Weesp, die in opspraak raakte omdat hij leerlingen seksueel zou hebben geïntimideerd, wil dat de school stopt met het geven van informatie over de zaak. Dit eiste hij gisteren tijdens een kort geding bij de Amsterdamse rechtbank.

Bovendien wil hij dat de Stichting Gooise Scholen Federatie (GSF), waar het Casparuscollege onder valt, een rectificatie plaatst van het bericht dat op 16 september in deze krant verscheen. Hierin zouden ten onrechte de woorden 'ontucht' en 'grensoverschrijdende seksuele intimidatie' zijn gebruikt. Begin september deden enkele leerlingessen van rond de zestien jaar hun beklag over de leraar. Hij zou ze hebben gebeld om afspraken te maken, waarop enkelen gingen. Wat er precies is gebeurd, bleef tijdens de zitting onduidelijk. Wel wist de vertegenwoordiger van de GSF te vertellen dat sprake was van 'onpedagogisch functioneren binnen een afhankelijk relatie' en dat bij één leerling een 'redelijk vermoeden' van seksuele intimidatie bestond. De leerkracht en zijn advocate A. Tazelaar namen het 't be-

stuur vooral kwalijk dat het de pers eenzijdig had ingelicht over details van de zaak. Terwijl de man naar eigen zeggen nog niet wist waarvan hij precies werd beschuldigd, kwam rector E. Schmall op 16 september aan het woord in een voorpagina-artikel van De Gooi- en Eemlander. Naast het gebruik van de zware termen was dit extra wrang, omdat door Tazelaar juist dringend was verzocht niet met de pers in contact te treden. „Met geruchten over seksuele intimidatie moet men professioneel omgaan, omdat soms naar voren komt dat de beschuldigde het niet heeft gedaan”, aldus Tazelaar. Overigens bleek ook de school niet meer zo tevreden over het artikel, omdat de rector het woord 'ontucht' niet zou hebben gebruikt. Bij voorlezing voor publicatie vroeg Schmall het woord wel te schrappen, maar de verslaggever liet het staan omdat het niet werd tegengesproken. Tazelaar opperde dan ook dat de GSF zelf het initiatief zou nemen tot rectificatie door een ingezonden brief of een advertentie. De berichtgeving was volgens haar zo schadelijk voor haar cliënt, dat die - ook al wordt hij later onschuldig bevonden - zonder

rectificatie nooit meer als leraar zou kunnen werken. De leraar nam het de school kwalijk dat na de eerste geruchten mededocenten en ouders al werden ingelicht. Volgens een GSF-vertegenwoordiger is dit verplicht volgens de Wet op het Voortgezet Onderwijs. De school moet ook verplicht aangifte doen zodra een redelijk vermoeden bestaat dat de beschuldigingen waar zijn. Dit is na het eigen onderzoek dan ook gebeurd. De GSF-vertegenwoordiger liet weten de leraar strikt genomen niets te verwijten. Alleen van het vermoeden is aangifte gedaan. Of en zo ja er ontoelaatbare gedragingen waren, is niet vastgesteld. Tijdens het geding bleek dat ook het ontslag van de leraar wordt aangevochten. Kortooms verklaarde eerder dat de man zelf zijn ontslag had ingediend wegens onvrede met zijn rooster. Advocate Tazelaar merkte op dat haar cliënt op 8 september was aangeraden ontslag te nemen, voordat hij zou worden ontslagen. De verbouwereerde leerkracht zou hiermee toen hebben ingestemd, maar wil dit ontslag nu nietig laten verklaren. De kortgedingrechter doet uiterlijk 9 oktober uitspraak.

Misbruik drie nichtjes: celstraf en TBS geëist

Door Jon van Schilt D'11 N 24/9
LINDE/ASSEN ■ Voor jarenlang seksueel misbruik van drie minderjarige nichtjes is gisteren voor de rechtbank in Assen twee jaar cel en TBS met dwangverpleging geëist tegen de 33-jarige H. van der H. uit Linde. Hoewel de man bij de politie een bekentenis aflegde en ook bij gedragsdeskundigen de seksuele uitspattingen toegaf, kwam hij daar gisteren op terug: „Ik heb niets gedaan.”

Volgens de nichtjes heeft het misbruik vijftien jaar geduurd. Het begon met betasten. Oom H. ging volgens hen steeds verder, tot geslachtsgemeenschap. De officier van justitie achtte ook verkrachting bewezen. De nichtjes verzetten zich, maar waren niet opgewassen tegen Van der H. Als het aan de aanklager ligt, moet de man een van de slachtoffers een schadevergoeding van ruim 4000 euro betalen.

Van der H. zei door de politie 'gigantisch' onder druk te zijn gezet. „Het was beter voor mij om te bekennen, zeiden ze. Om er van af te zijn, heb ik dat gedaan. Later had ik het gevoel dat ik niet meer terug kon en heb daarom bij de psychiater en psycholoog verteld dat ik het had gedaan en dat ik er spijt van had.” De rechter hield hem voor dat niet bleek dat Van der H. onder druk was gezet. Het enige wat de man antwoordde was: „Ik heb het niet gedaan.” Op de vraag waarom de meisjes verklaringen hebben afgelegd, die op hetzelfde neerkomen, bleef hij het antwoord schuldig.

De officier geloofde de ontkenning niet. Volgens hem heeft Van der H. het vertrouwen van de meisje op een 'verschrikkelijke manier' beschaamd. „Hij ontkent en geeft de slachtoffers nog een schop na.” Herhalingsgevaar is volgens de aanklager groter dan wordt ingeschat.

Tijdens de zitting bleek dat het oudste meisje zeven jaar terug met de politie sprak over seksueel misbruik, waarbij andere familieleden waren betrokken. Zij werd niet geloofd door de overige familieleden en deed geen aangifte. Nu twee andere nichtjes dit wel hebben gedaan, is de zaak aan de rechter voorgelegd. Uitspraak 7 oktober.

VAN DER H. TREKT EERDERE VERKLARING WEER IN:

„Ik bekende om er maar vanaf te zijn”

H'VEENK 24/9
Vervolg van voorpagina (11 N 24/9)

Rechter J.E. Münzbrock vroeg zich af hoe het kon dat er drie belastende verklaringen tegen hem lagen, afkomstig van drie verschillende nichtjes. „Hebben zij dan met z'n drieën gelogen? Is er al die tijd niets gebeurd?”, vroeg hij zich hardop af. Ook was er volgens de rechter geen sprake van druk bij de verhoren. „Er werd uitgebreid tijd voor de verhoren genomen. De bekentenis volgde stukje bij beetje. Tussendoor kreeg u zelfs tijd om zo af en toe een sigaretje te roken. Dan kan je toch niet over druk spreken?” Van der H. bleef stug volhouden onschuldig te zijn. „Van binnen was ik hartstikke gespannen. Ik vrat mezelf helemaal op. Ik bekende om er maar vanaf te zijn. En ja, ik voelde me wel onder druk gezet. Ze zeiden constant: 't is beter dat je praat. Ik was op een gegeven moment geestelijk kots in de war.”

RAPPORTAGES

Drie rapportages zijn er tijdens het voorarrest gemaakt over Van der H.: een psychiatrisch rapport, een psychologisch rapport en een reclasseringsrapport. Volgens de rechter komt hieruit naar voren dat Van der H. iemand is met 'een gebrekkige ontwikkeling van geestesvermogens'. Daardoor zou hij slechts in lichte mate verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor zijn daden. Ook blijkt uit de rapporten dat Van der H. spijt heeft van zijn daden. Aan de andere kant gaf Van der H. tijdens gesprekken met zijn psychiater en psycholoog aan dat zijn nichtjes volgens hem geen schade ondervonden van zijn daden: „Ze leken het wel leuk te vinden en lachten maar wat. Ze leken geen pijn te hebben. Als ze had-

den aangegeven dat ze het niet leuk vonden, was ik meteen gestopt.”

Volgens de officier van justitie blijft zelfs na behandeling langdurige controle van de verdachte noodzakelijk. De kans op herhaling is volgens hem groot, ook vanwege zijn ontkenning houding („door alle verantwoordelijkheid te ontkennen, geeft hij zijn nichtjes ook nog een schop na”). Hij eiste twee jaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf en t.b.s. met dwangverpleging. De advocaat van Van der H. vond de bewijzen onvoldoende en wou vernietiging van de verklaringen van haar cliënt bij de politie. Ze sprak bovendien van tegenstrijdigheden in de verklaringen van de nichtjes en eiste dan ook vrijspraak. De uitspraak is op vrijdag 7 oktober.

Van der H., afkomstig uit Haarlemmermeer en thans in voorarrest verblijvend in de Grittenborgh, moest een waslijst aan vermeende vergrijpen aanhoren. De officier van justitie somde zes vergrijpen op, variërend van ontucht tot en met verkrachting, aangaande drie nichtjes, allemaal dochtertjes van zijn broer. Van der H. hoorde alles aan, maar gaf geen krimp. Van een bekentenis was geen sprake, hoezeer de rechters ook probeerden iets los te weken bij de verdachte. Sterker nog: hij ontkende in alle toonaarden. „Ik heb niks gedaan”, was het enige dat hij constant herhaalde.

De ontuchtige vergrijpen begonnen toen Van der H. achttien jaar was. Indien de gelegenheid zich voordeed, greep de verdachte die aan om zijn nichtjes te misbruiken. De officier

LINDE/HOOGVEEN - De 33-jarige Hendrik van der H. uit Linde moest gisteren voor de meervoudige kamer in Assen verschijnen voor seksuele handelingen, gepleegd met drie nichtjes onder de zestien jaar. De vergrijpen vonden plaats in de periode van 1987 tot en met 2002. De officier van justitie eiste twee jaar gevangenisstraf en tbs met dwangverpleging. De advocaat van Van der H. pleitte voor vrijspraak, vanwege de gebrekkige bewijsvoering. H'VEENK 24/9

ZIE EERST 1A P.30

van justit somd: 'verschillende locaties op w'r hij zijn slachtoffertjes (in leeftijd rieren 1 van tien tot zestien jaar) me naar o'e nam: bij de vijfver achter h' huis, op de hooizolder en in

de schuur. Ook verschillende uitstapjes die hij ondernam met zijn nichtjes, eindigden met ontuchtige handelingen. Zo refereerde de officier onder meer aan een keer toen Van der H. samen met twee nichtjes naar het zwembad was geweest.

Veertien jaar lang kon Van der H. ongestraft zijn gang gaan, tot 6 december vorig jaar. Eén van de nichtjes kon het geheim niet langer bij haar dragen en vertelde op school dat er bij haar oom vervelende dingen gebeurden. Vrij vlot daarop werd Van der H. aangehouden en ook de twee andere nichtjes kwamen toen spoedig met verklaringen. Tijdens de politieverhoren bekende de verdachte alles, soms tot in detail. Gisteren trok hij alle verklaringen weer in. De verklaringen waren volgens hem ontstaan door de omstandigheden tijdens de verhoren. „Ik voelde mij door de politie onder druk gezet.”

Vervolg op pagina 29 → ②

Eén jaar cel voor ontucht

Linde/Assen - De 33-jarige Hendrik van der H. uit Linde is veroordeeld tot één jaar gevangenisstraf en tbs met dwangverpleging. Van der H. moest twee weken geleden voor de Meervoudige Kamer van de rechtbank in Assen verschijnen vanwege ontuchtige handelingen, gepleegd met drie van zijn nichtjes. Veertien jaar achtereenvolgende werd de Lindenaar zich aan de één, dan wel aan de ander. Alle vergripen vonden plaats in de periode 1987 tot en met 2002. Eén van de nichtjes kon het geheim toen niet meer langer bij zich dragen en vertelde het op school. Toen de vergripen plaatsvonden, varieerden de nichtjes in leeftijd van tien tot zestien jaar. Het is nog niet bekend of de advocaat van de verdachte of het Openbaar Ministerie in hoger beroep gaat.

Met deze dramatische oproep aan koningin Beatrix ondersteunde de 57-jarige Jitty het gratieverzoek dat Rutger Slagboom indiende tegen zijn veroordeling tot twee jaar gevangenisstraf, waarvan een half jaar voorwaardelijk wegens onzedelijke handelingen, die hij met zijn stiefdochter Saskia tussen haar vierde en zestiende jaar zou hebben gepleegd. Het verzoek haalde niets uit. Gratie werd afgewezen en vorige week dinsdag werd Rutger tot zijn verbijstering opgesloten in de gevangenis van Heerhugowaard.

Rechtbank, gerechtshof en Hoge Raad oordeelden dat alleen de verklaringen van de inmiddels 31-jarige Saskia voldoende waren om Rutger Slagboom te veroordelen.

„De rechtbank veroordeelde mij tot vier jaar. Het gerechtshof vond mij nog maar voor de helft schuldig en de Hoge Raad

oordeelde, dat het Hof een juridisch foutieve uitspraak had gedaan, maar paste dat administratief aan en handhaafde de straf. Zo bep ik nu voor minstens een jaar totaal ten onrechte opgesloten. De hele aanklacht van Saskia is één ongelooflijke leugen, maar ik kan het tegendeel niet bewijzen”, laat Rutger vanuit de gevangenis weten.

Stelselmatig

Saskia deed aangifte op 19 november 1998. Zij was toen 26 jaar en was volgens haar zeggende vanaf haar vierde tot haar zestiende stelselmatig elke zondagochtend voor de kerk-

Volgens nu 31-jarige Saskia werd zij tussen haar vierde en zestiende jaar meer dan zeshonderd (!) keer verkracht door haar stiefvader Rutger Slagboom (57). En toch bleef zij maagd! Het gebeurde elke

zondag in het ouderlijk huis, maar haar moeder en vier broers en zusters merkten nooit iets. Vorige week dinsdag sloten de deuren van de gevangenis in Heerhugowaard zich voor een jaar

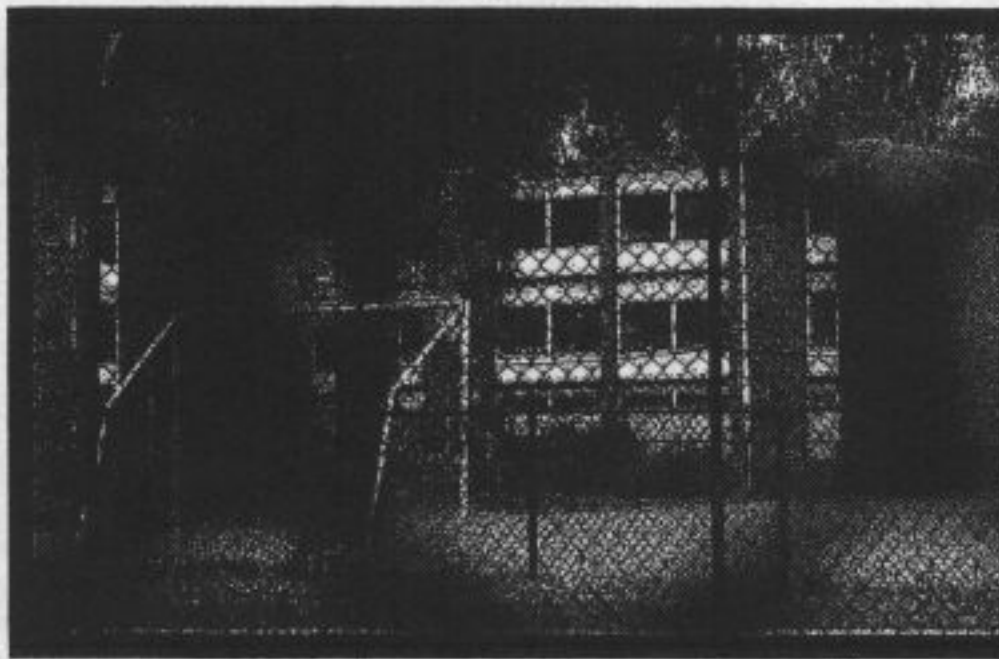
achter Rutger, voormalige diaken van de christelijk gereformeerde gemeente in Rozenburg op het Zuid-Hollandse eiland Goeree Overflakkee. Zijn advocaat mr. Rob Baumgardt uit Spijkenisse is ver-

bijsterd. Hij zegt: „In heel mijn juridische praktijk heb ik nooit zo'n flagrant voorbeeld van een rechterlijke dwaling meegemaakt. Rutger Slagboom is volledig ten onrechte veroordeeld.”

Advocaat: „Veroordeling ernstige rechterlijke dwaling”

door RON COUWENHOVEN

ROZENBURG, zaterdag
'Aan Hare Majesteit de Koningin,
Ik schrijf U deze brief naar aanleiding van de gevangenisstraf, die mijn vriend is opgelegd. Het gaat over de heer Rutger Slagboom. Het is een vriendelijke, sociale man met een eerlijk karakter. Hij is zeer betrouwbaar. Wij zijn getrouwd geweest van 1968 tot eind 1974 en willen nu weer samen verder. Ons eerste kind was ernstig ziek en is zes weken oud geworden. Het derde kind had dezelfde ziekte. Samen konden wij het verdriet niet aan. Daardoor liep ons huwelijk stuk. De heer Slagboom hertrouwde met een vrouw, die al één kind had. Deze dochter beweert dat de heer Slagboom zich schuldig heeft gemaakt aan incest. Ik ken hem ongeveer vijftig jaar. Daarom kan ik wel inschatten of hij zoiets gedaan zou kunnen hebben. Het is één grote leugen. Toch volgt er een gevangenisstraf.’

gang door haar vader in de echtelijke slaapkamer verkracht. In totaal zou het dus om meer dan 600 verkrachtingen van het kind gaan, terwijl altijd moeder Ada en vier stiefbroers en -zusjes in huis rondliepen. Nooit merkte iemand iets van de 'geheimzinnige en gruwelijke' gebeurtenissen in het echtelijk bed en ook werd Saskia nooit zwanger.

Er kwam nog bij dat de huisarts verklaarde dat Saskia in 1989, op haar zeventiende, nog maagd was!

En dat terwijl zij volgens haar zeggen ook nog meerdere keren door een zwemleraar was verkracht toen ze elf jaar oud was. Ook tegen deze man deed zij later aangifte, evenals tegen een vriendje, met wie zij jaren omging, en die haar steeds maar weer tegen haar zin het bed introk. De geloofwaardigheid van de verklaringen van Saskia met betrekking tot de zwemleraar werd volledig onderuitgehaald, doordat zij gordijnen beschreef die nooit in de woonkamer van de man hadden gehangen, hetgeen hij met foto's kon bewijzen. De zaak werd daarop door justitie geseponneerd. De aanklacht tegen haar vriend trok Saskia zelf in. Als reden gaf zij de politie op: „Ik ben bang dat hij zelfmoord zal plegen.”

Uitzondering

Op 9 oktober 2001 kwam het mirakel van de 'maagd van Rozenburg' voor het gerechtshof in Den Haag ter sprake. Een getuige-deskundige verklaarde: „Het is mogelijk dat het vlies nog intact is terwijl men geen maagd meer is. Het is wel een uitzondering als de vliezen na seksueel contact nog intact zijn. Als er bijvoor-

beeld om het jaar seksueel contact plaatsvindt, is er voldoende tijd om te genezen. Dat gebeurt niet als er om de veertien dagen seksueel contact is.”

Maar volgens Saskia was het elke week raak. Rutgers advocaat mr. Rob Baumgardt uit Spijkenisse tikte tijdens de zitting de officier van justitie gevoelig op de vingers. Het openbaar ministerie had slechts een deel van de aangehaalde literatuur over dit gevoelige onderwerp naar voren gebracht. Mr. Baumgardt citeerde ook de rest: „Bij kinderen jonger dan ongeveer zes jaar zal bij penetratie altijd schade aan het maagdenvlies optreden.”

Voor het gerechtshof zat er dan ook niets anders op dan Rutger vrij te spreken van verkrachting, maar volgens de raadsheren tasten de bewezen leugens van Saskia de geloofwaardigheid van de aanklacht op andere punten niet aan. Ook legden zij een uitspraak in de aangifte, die Saskia in mei 1995 tegen de zwemleraar deed, naast zich neer. Toen verklaarde zij over de vermeende eerste verkrachting door deze man: „Ik was toen elf jaar. Ik wist al wel wat op seksgebied, want ik had op school seksuele voorlichting gehad. Dit is ook het enige dat ik wist. Ik had nog nooit een vriendje gehad en ik was nog nooit benaderd door een jongen of man.”

Daarmee gaf zij volgens mr. Baumgardt onomstotelijk aan dat er voor haar elfde levensjaar nooit enig seksueel contact met iemand was geweest, terwijl ze drie jaar later - nota bene op de 51e verjaardag van haar stiefvader - glashard bij de politie verklaarde, dat zij door Rutger Slagboom vanaf

haar vierde elke week was verkracht.

Voor de rechters telde dat allemaal niet. Slagboom kon zijn onschuld niet bewijzen en werd wegens onzedelijke handelingen met een minderjarig kind toch tot twee jaar veroordeeld.

Bevel

Saskia werd in 1972 geboren uit een verhouding tussen Ada en een buurjongen. Ada was toen pas 15 jaar. De jongen was achttien. Koningin Juliana moest toestemming geven voor het huwelijk, dat maar anderhalf jaar stand zou houden, omdat de vader van Saskia er met een ander vandoor ging. Rutger Slagboom was net van Jitty gescheiden. Zij was een zus van Ada's man. Rutger en Ada besloten samen verder te gaan en vertrokken met de pas 3-jarige Saskia naar Rozenburg op de Zuid-Hollandse eilanden. Daar werden zij lid van de christelijk gereformeerde gemeente, waar hij uiteindelijk een gerespecteerd diaken en lid van de financiële commissie zou worden. Maar toen de dominee erachter kwam dat zij samenwoonden, moesten zij op bevel van de kerkenraad trouwen. Uit het huwelijk werden vier kinderen geboren, maar in 1990 gingen Rutger en Ada scheiden.

Probleemkind

„Daarna heb ik de kinderen niet veel meer gezien. Ze gingen bij de moeder wonen”, zegt Rutger. „Acht jaar later werd ik dus door Saskia aangeklaagd. Mijns inziens is het allemaal begonnen toen zij in de

psychiatrie terecht kwam. Ze is altijd een probleemkind geweest, maar toen ze uit de kliniek kwam, kwamen ook de beschuldigingen.”

De jonge vrouw moest zich laten behandelen voor anorexia nervosa, een psychische storing die mensen verhindert te eten.

Moeder Ada legde op 6 januari 1999 een verklaring af bij de politie. Uit het zes pagina's lange document blijkt dat zij twaalf jaar lang nooit iets gemerkt heeft van de wekelijks verkrachtingen van haar dochter. Wel merkte Ada op dat zij Rutger met de ernstige beschuldiging van Saskia had geconfronteerd en dat hij toen een woedeaanval had gekregen en had geschreeuwd: „Ik zal het nooit bekennen!”

Dat deed hij ook inderdaad niet, maar nu zit Rutger dus voor minstens een jaar achter de tralies. Terecht of onterecht? Zijn advocaat mr. Baumgardt is er zeker van: „Dit is een honderd procent gerechtelijke dwaling. Er is kritiekloos overgenomen wat

Saskia heeft beweerd, terwijl is vastgesteld dat het belangrijkste deel van haar verklaring volstrekt onjuist was. Het is te grijs voor woorden.”

De raadsman uit Spijkenisse krijgt steun van mr. Chris Veraart uit het Noord-Hollandse Bergen. Dit is een van de voornaamste experts op het gebied van valse aangiften in zedenzaken. Zes jaar geleden bracht hij met zijn boek 'Valse zeden', waarvan binnenkort de tweede druk uitkomt, een nationale discussie op gang die uiteindelijk leidde tot de instelling van de Landelijke Expertise Groep Bijzondere Zedenzaken. Op voorstel van de procureurs-generaal van justitie werd deze commissie van vijftien experts op 1 oktober 1999 ingesteld. Zedenzaken die gebaseerd zijn op zogenaamde herinneringen, incest voor het derde levensjaar en rituele misbruiken moeten door justitie aan deze commissie worden voorgelegd.

„Ik heb net bericht gekregen dat deze commissie sinds de instelling liefst zestig zaken heeft onderzocht en dat de meeste daarvan zijn geseponneerd. Dat zegt al heel veel over dit immense probleem”, zegt mr. Veraart. De zaak van Rutger Slagboom werd niet aan de commissie voorgelegd, omdat Saskia al vier jaar was toen volgens haar de eerste verkrachting op de wasmachine in de badkamer van de echtelijke woning plaatsvond.

Mr. Veraart zegt, nadat hij uitvoerig is ingelicht over de zaak van Rutger: „Deze zaak heeft alle ingrediënten van valse zeden. Zeer late aangifte, niemand heeft iets gemerkt en in dit geval dan ook nog een meisje dat maagd is gebleven. In dit soort zaken wordt de bewijslast door de rechtbanken steeds weer omgekeerd. Niet het openbaar ministerie moet wettig en overtuigend bewijzen dat het delict gepleegd is, maar de verdachte moet aantonen dat hij het niet gedaan heeft. Dat is altijd onmogelijk tenzij de betrokken dames erkennen dat ze gelogen hebben en dat doen ze nooit. Helaas moet ik constateren dat dit geen op zichzelf staand geval is. Er zitten momenteel minstens

Hoge Raad: „Hij heeft het gedaan”

geplozen. Ik heb daar niet staan liggen en de rechtbank heeft geoordeeld. Die mensen zijn toch niet gek?!”

De vrouw die zestien mannen ten onrechte opgesloten wegens dit soort aanklachten. Saskia bleef deze week voor honderd procent achter haar verklaringen

MARJOLEIN
HURKMANSVictor Dutroux: Mijn zoon Marc Dutroux - De
speurtocht van een vader naar de wortels van
het kwaad.
Standaard/A.W. Bruna; € 16,95.

ANTWERPEN - Hij kan zichzelf nauwelijks voorstellen dat het kind dat hij opvoedde tot dergelijke gruwelijkheden in staat bleek. Hoewel: „Marc Dutroux was altijd al een moeilijk kind, moeilijker dan de andere vier. Ik herinner me de dag waarop ik hem betraptte toen hij een vuurtje wilde stoken vlakbij het huis in een plastic pijp. 'Dat moet je niet doen, Marc', zei ik. En ik legde hem haarfijn uit hoe gevaarlijk dat was, wat er kon gebeuren. Ik dacht dat de boodschap over was gekomen, maar uiteindelijk keek hij me aan en zei: 'maar papa, mag ik het toch doen?' Zo was Marc Dutroux. Je verbood hem iets, legde uit waarom en vervolgens deed hij het alsnog.”

Hij kan erom lachen, de vterederende herinnering aan een opstandig kind, een ontsporende puber, een jeugdige crimineel. Alsof het beeld van de kleine Marc volledig losstaat van de volwassen Marc, die inmiddels al weer jaren in een Belgische gevangenis op zijn berechting wacht. Dat is ook het vreemde aan het boek *Mijn zoon Marc Dutroux* dat Victor schreef samen met de Vlaamse journalist Guy van Gestel (Uitgeverij Bruna). Gedurende het hele verhaal, dat begint bij Marc's conceptie en eindigt op de dag van vandaag, houdt de vader afstand van zijn zoon. Hij praat over hem als over een vage kennis. Liever lijkt Victor Dutroux uit te weiden over zijn conflicten op de school waar hij les gaf, over de schaatsoernooien die hij won en zelfs over de zelfmoord van zijn zoon Serge, dan over de zoon om wie het boek is opgebouwd.

Als enige van zijn gezin heeft Victor de naam Dutroux aangehouden. „Ik hoef me nergens voor te schamen.” Maar Marc Dutroux als vlees en bloed erkent hij niet. Hij twijfelt zelfs aan zijn biologische vaderschap.

Andere vriend

„Mijn ex-vrouw was indertijd erg happig om met me te trouwen”, zegt hij. „En ze had vlak voor mij een andere vriend. Ik weet zeker dat een aantal van de andere aan mij toegeschreven kinderen evenmin door mij zijn verwekt en ik vermoed dat ook Marc Dutroux van een andere vader is. Nee, ik heb nooit een dna-test gewild. Zou ik dat bij Marc Dutroux doen, dan moet ik dat ook bij zijn broers en zus doen. Daar wil ik ze niet mee lastigvallen. Zij hebben geen meisjes vermoord.”

Hij heeft al geen jaren contact meer met zijn kinderen (wat hem sterkt in zijn vermoeden), is woedend op de vrouw die hem de kinderen schonk en in wie hij zegt de manipulatieve kanten van Marc Dutroux terug te zien. Een heks, noemt hij haar. „Ze heeft nooit borstvoeding gegeven. Uit een onderzoek onlangs bleek nog dat gezoogde kinderen later minder snel agressief gedrag vertonen dan gespeende. Aan de andere kant: geen van de andere vier is het criminele pad op gegaan.”

Maar als echte schuldige voor de daden van de jongen die hij opvoedde als zijn oudste zoon, ziet hij de grootmoeder van moeders kant, 'bomma'. „Marc Dutroux wond haar om zijn vingers. Als hij van mij op zijn donder kreeg, ging hij bij haar verhaal halen. En zij compenseerde mijn straffen door hem snoep en geld te geven. Zo ontdekte hij dat hij mensen kon manipuleren. De ziekelijke relatie tussen haar en hem heeft van Marc Dutroux gemaakt wat hij uiteindelijk is geworden.”

Toch blijkt uit zijn verhalen dat Marc Dutroux ook als jongetje al over weinig empathisch vermogen beschikte. Tekennend in dit kader is het verhaal dat Torry vertelt over die keer dat hij boodschappen ging doen met kleuter Marc. Onverwachts stak er vlak voor zijn auto een jongetje over. „Ik kon op tijd remmen en zei tegen Marc Dutroux: 'kijk, dit is waarom ik altijd zeg dat je eerst naar links en rechts moet kijken voor je oversteept. Er kunnen vreselijke ongelukken gebeuren.' 'Maar papa', zei hij, 'waarom heb je niet gewoon dat jongetje doodgereden?' Hij aarzelt even: „Misschien is dat wel niet zo bijzonder, misschien zeggen de meeste kinderen wel zo iets in zo'n geval. Omdat het om Marc Dutroux gaat, leg ik onschuldige voorvallen misschien wel verkeerd uit. Inder tijd hechtte ik er weinig belang aan. Waarschijnlijk moet ik dat nu ook niet doen.”

Brief

Torry heeft zijn oudste één keer een brief geschreven. Toen hij zelf net God had gevonden. „Ik schreef hem dat ik besefte dat ik hem had opgevoed met het idee dat God niet bestond, maar dat ik hem nu graag wilde laten weten dat hij zich er bewust van moest zijn dat het komende proces niet het belangrijkste was maar wat er daarna zou gebeuren. Hij moest proberen weer geaccepteerd te worden. Niet door de mensen, dat lukt nooit meer, maar door God. Ik heb de brief nooit opgestuurd. Terwijl ik naar een postzegel aan het zoeken was, realiseerde ik me dat niet ik maar God zelf hem terug zou halen. Dat Hij daar veel beter in zou zijn dan ik.”

„Nee, ik noem Marc Dutroux geen monster. Een monster is een kalf met twee koppen of vijf poten. Marc Dutroux is een mens dat straf verdient. Ik stel voor dat hij hetzelfde ondergaat als wat hij die meisjes heeft aangedaan. Hij zal nog heel wat keren moeten reincarneren voor hij zijn plaatsje in de hemel heeft terugverdiend.”

Er zijn veel fouten gemaakt, vindt hij. Die ene onderwijzer bijvoorbeeld wiens politieke voorkeur zo tegen die van Torry indruiste dat hij diens zoon achter in de klas liet verstoffen. En dan de rechterlijke macht die Dutroux - hij werd eerder veroordeeld tot 13,5 jaar cel wegens gewelddadige aanrandingen - vrijliet nadat hij pas de helft van de straf had uitgezeten. „Wegens goed gedrag”, zegt de vader smalend. „Heeft-ie een mooi toneelstukje opgevoerd in de gevangenis. Hij was indertijd gepakt doordat een van zijn slachtoffers zijn stem herkende. Toen zei hij 'dat overkomt me niet nog een keer'. Ik wist het toen al: als ze hem ooit vrijlaten, zal hij opnieuw beginnen. Dit keer nog

Dutroux wilde andere naam

BRUSSEL, vrijdag
De Belgische kindermoordenaar Marc Dutroux blijkt vlak voor zijn aanhouding in 1996 en ten tijde van de gijzeling van Julie en Melissa vergeefs een poging te hebben gedaan bij de Belgische overheid om zijn naam te veranderen in Marc Dutroux. Dat bleek gisteren nadat het verzoek dat Dutroux aan de toenmalig minister van Justitie De Clerq had gedaan, was uitgelekt.

'Bush en Sharon zijn monsters, maar Dutroux is dat niet'

Van onze correspondent
Bart Dirks
BRUSSEL

'Ariël Sharon, dat is een monster, Bush ook. En Marc Dutroux? Nee, dat is geen monster.' Victor Dutroux lacht en denkt dan ernstig na. 'Nee, monster is een heel groot woord.'

De 78-jarige vader van Marc Dutroux kwam maandagavond uitvoerig aan het woord bij het actualiteitenprogramma *Telefacts* van de Vlaamse commerciële zender VTM. 'Ik ben trots dat ik een Dutroux ben. Het is Marc die onze naam door het slijk sleurt.'

Voor het eerst sprak ook Victor's ex-vrouw Jeanine over de affaire die in de zomer van 1996 België op z'n kop zette. Toen werd duidelijk dat Marc Dutroux achter de gruwelijke ontvoering, gijzeling en het seksueel misbruik zat van zeker zes meisjes. Vier van hen, Julie, Mélissa, An en Eefje overleefden het niet. Het proces-Dutroux staat voor voorjaar 2004 op de rol.

'Als je kinderen op de wereld zet, dat raakt je', zegt Jeanine. 'Ik denk: stomme idioot, we hebben je het leven gegeven en de kans er iets goeds van te maken, en je verknoeit alles. Onvoorstelbaar.' Dutroux was volgens zijn moeder als kind al koppig en ongehoorzaam. 'Ik had de gewoonte uit te leggen waarom hij iets niet mocht doen. Hij luisterde aandachtig en beleefd. En daarna vroeg hij: "Maar mama, mag ik het nu toch doen?" Wat moet je dan? Ik kon hem toch moeilijk neerslaan.'

Zijn vader onthulde in *Telefacts* nog plaatsen waar de opsporingsbrigade van de Rijks-wacht nooit heeft gezocht naar sporen: een onverkoopt bouwval met grote kelder waar Marc Dutroux als kind heeft gewoond, en zijn eigen dennenbosje in Boeur (Ardennen) waar kort voor de arrestatie van zijn zoon opeens enkele verdachte auto's stonden (en nog steeds staan). Victor Dutroux noemt het verdacht dat die er kwamen staan nadat zijn zoon aan een boer had gevraagd waar het bos van zijn vader was.

En dan is er nog een beekbedding onder een obscuur tunneltje: volgens vader Dutroux ideaal om een lijk te verstopen. 'Als hij er ver genoeg mee loopt en enkele stenen erop legt. ... Dan ligt het in het donker. Van op de weg zie je dat niet.'

Zijn moeder denkt dat haar zoon niet heeft beseft wat hij deed. 'Hij ziet zichzelf niet als een monster. Hij denkt dat wat hij doet normaal is. Je neemt meisjes en je probeert hen te doen gehoorzamen. Als hij inzag wat hij verkeerd aan het doen was, dan zou hij een monster zijn.'

sluwer en berekenender. Maar wie luistert er naar mij? Toch zeg ik het nu weer: laat hem niet meer vrij."

Volgens Dutroux wilde hij zijn naam veranderen omdat hij daar ontevreden over was. Dutroux betekende volgens hem immers 'van 't gat'. Kenners die het dossier van de meest gehate man van België op de voet volgen, menen echter dat Dutroux zijn pak kans wilde verkleinen, nadat hij in 1986 al eens was veroordeeld voor verkrachting en ontvoering.

Toen Dutroux een jaar later een afwijzing kreeg van zijn verzoek, zat hij al lang en breed in de cel, waar hij nu al bijna zeven jaar wacht op zijn begin volgend jaar startende proces.

„Heel bizar was dat de piemel van Johan aanzienlijk langer was dan die van Pol en Marc. Die twee trokken dan om ter hardst aan hun piemel om hem even lang te maken (...). Strikt genomen had die van Marc - de oudste van het gezelschap - de grootste moeten zijn, maar dat was niet het geval.”

Deze merkwaardige observatie en conclusie zijn voor rekening van Victor Dutroux - Torry voor vrienden en vader van 'staatsvijand nummer 1 van België'. In *Mijn zoon Marc Dutroux - de speurtocht van een vader naar de wortels van het kwaad* schetst hij een tamelijk bevreemdend beeld van zijn gezin.

Vriendjes kwamen niet over de vloer bij zijn vijf kinderen, want hij en zijn vrouw Jeannine hadden daar 'geen behoefte aan': ze stonden immers al de hele dag voor de klas. Voorgelezen werd er ook al niet: 's avonds moest Victor de volgende lessen voorbereiden.

Wel had hij een intercom om in de woonkamer te luisteren of het kroost zich na negenen koest hield in bed. Via een luidspreker riep hij ze tot de orde.

Op verzoek van *ghostwriter* Guy van Gestel pijnigt vader Dutroux zijn hersenen. Was het leed voorkomen als hij Marc gelovig had opgevoed? Heeft hij als vader gefaald? Nee, is daarop het ondubbelzinnige antwoord. 'Torry' leerde zijn zoon schaken en gaf zijn kinderen een modelbouwtrain cadeau.

'Ik zie in zijn jeugd nergens een aanleiding om meisjes op te sluiten en te verkrachten. Van mij zal hij zeker niet het slechte voorbeeld hebben gekregen. Op seksueel vlak ben ik altijd volstrekt normaal geweest.'

Het probleem van dit soort zoektochten met de wijsheid van achteraf is dat in futiele details verklaringen worden gezocht voor latere misdrijven. Zo speelde Marc Dutroux liever Go dan een potje schaak. Later vernam zijn vader dat Go een spel is dat schurken graag spelen.

Dat hij zelf een tamelijk excentrieke papa was, lijkt hem te ontgaan. Zijn ex-vrouw, van wie hij na vijftien jaar huwelijk scheidde, maakt hij wel een aantal verwijten. Maar geen van zijn vijf kinderen heeft vader op hun bruiloft uitgenodigd.

Toch ziet ook vader in dat Marc Dutroux een bazige ruziezoeker is, iemand die alles zou doen voor geld. Victor Dutroux neemt hem niet in bescherming - hij noemt hem een eeuwige klager die beter had moeten weten.

Het relaas is fascinerend, al verklaart het niet waarom Marc Dutroux kindermoordenaar werd. Geforceerder zijn de beschouwingen na elk hoofdstuk van journalist Van Gestel, die de interviews ook gebruikte om zijn eigen vader, die zelfmoord pleegde, te leren kennen. Een verhaal dat zich moezaam laat verweven met dat van Torry.

• Dutroux

caten zullen in de klas uitleggen hoe het justitieel apparaat werkt.
Deskundigen reageren met gemengde gevoelens op het initiatief. Ze juichen begeleiding van de leerkrachten toe, maar waarschuwen voor het zaaien van extra paniek bij kinderen. „De belangrijkste boodschap moet zijn dat Dutroux een uitzondering is”, meent kind-derpsychologe Hedwig Stellamans. „Je moet kinderen duidelijk maken dat er veel meer volwassenen zijn die het goed met hen menen, dat niet alle mannen met een enor hun kwaad willen berokkenen.”

jeugdperk en hij wist zich geen raad met de vele vragen van de kinderen. Ook leerkrachten stonden vaak met hun mond vol tanden. Want leg zulke gruwelen maar eens uit, zeker aan kinderen die destijds nog veel te klein waren om te beseffen wat er aan de hand was.
Daarom wil Nollet, gesteund door zijn Vlaamse collega Marleen Vanderpoorten, dat er een pakket komt om leerkrachten en leerlingen voor te bereiden op het proces. Er komt o.m. een hulppgids voor het onderwijzend personeel, een video met kinderen, en advo-

Van onze correspondent
BRUSSEL - België maakt zich op voor het openrijen van nationaal trauma nummer één: de zaak-Dutroux. Op 1 maart volgend jaar start het proces tegen de bekendste kindermoordenaar van het land. De Waalse en Vlaamse ministers van Onderwijs willen dat de leerlingen van het lager en middelbaar onderwijs worden voorbereid op de gruwelen die ongetwijfeld weer boven water gaan komen.
Waals bewindsman Jean-Marc Mollet was bij het uitbreken van de affaire-Dutroux, in 1996, begeleider op een

**Nee, uit een warm nest
komt Marc Dutroux niet.
Zoveel wordt wel duidelijk
door het boek dat vader
Victor schreef, het
interview dat moeder
Jeannine aan Humo gaf en
de rotte vis die ze naar
elkaar gooien. Maar blaam
treft hen niet. Victor: 'Ik
heb Marc opgevoed. Door
mijn voorbeeld rookt hij
bijvoorbeeld niet.'** PAR
2/9

HANS VAN DER BEEK

BIJ ZIJN geboorte was Marc Dutroux 52 centimeter en ruim zeven pond. Marc was een flinke eter, zonder ooit echt dik te worden en hij keek graag naar *Yogi de Beer*.

Dat weten we nu, dankzij het boek *'Mijn zoon Marc Dutroux. De speurtocht van een vader naar de wortels van het kwaad.'* dat de Vlaamse journalist Guy van Gestel samen schreef met vader Victor. Ze zijn inmiddels gebrouilleerd. We weten nu dat het gezinnetje Dutroux nooit oudejaarsavond vierde, maar liever naar pretpark Walibi ging en dat broertje Johan een 'aanzienlijk langere piemel' had dan zijn oudere broers Marc en Pol, zodat die twee 'om ter hardst' aan de hunne trokken om hem even lang te maken.

Het is, kortom, een nogal raar boek geworden, en niet alleen omdat Van Gestel het nodig vond de relatie met zijn eigen vader, die zelfmoord pleegde, door het verhaal te weven. Victor Dutroux is namelijk, mild gesteld, een zonderlinge man. Met zijn kinderen heeft hij al jaren geen contact meer en hij leeft, 74 jaar inmiddels, in een appartementje in Luik, zonder telefoon, zonder deurbel. Hij doodt zijn tijd met schaken, Chinese astrologie, de getallenleer en het kweken van orchideeën. Over zijn oudste zoon spreekt hij als over een vage kennis.

Victor Dutroux en Jeannine Lauwens, hij zeven jaar ouder dan zij, leren

DUTROUX ALS SCHOOLVAK

Vrijwillig PAR 27-9

elkaar in 1956 kennen. Ze geven les op dezelfde lagere school. Volgens Victor brengen ze eerste nacht na hun kennismaking samen door 'in haar kot', wat Jeannine in het Belgische weekblad *Humo* ontkent: "Excusez-moi, maar zo gemakkelijk was ik nu ook weer niet."

Volgens Victor heeft Jeannine altijd beweerd dat die nacht ook Marc is verwekt. Jeannine weende die eerste keer. Maar Victor zelf twijfelt of hij wel de biologische vader is. Hij denkt aan Noël, de ex van Jeannine. Al maakt hij er geen groot punt van: "Ik ben sowieso Marcs ware vader. Omdat ik hem heb opgevoed. Door mijn voorbeeld rookt hij bijvoorbeeld niet."

Stripboeken

Het boek leert ons het nodige over de jonge Marc Dutroux. Hij verhuurt stripboeken voor één franc per dag aan klasgenootjes - 'koopmanskunst' herkent Victor daarin - en hij speelt de baas in huis, vooral over zijn jongere broertje Pol, die zijn schooltas voor hem moet dragen en als hij dat weigert, gooit Marc Pols tas in de brandnetels. Dat dominante en egoïstische heeft hij van zijn vader, zegt Jeannine in *Humo*. Die kocht vroeger ook altijd drie dubbele pakken *Côte d'Or* en daarvan kregen de kinderen dan één beentje - met zijn drieën. Het mag duidelijk zijn: boven alles gooien vader en moeder Dutroux met rotte vis naar elkaar.

Jeannine kon geen liefde geven, zegt Victor. Ze gaf geen borstvoeding en het kindermisje tijdens hun verblijf in Congo werd uitgefosterd toen ze baby Marc knuffelde. Victor heeft Marc maar een paar keer op zijn broek gegeven, terwijl Jeannine haar kinderen te pas en te onpas in het gezicht sloeg. En ze ging vreemd, in Congo al, met een minderjarige leerling.

"Ik gaf verdorie les op een kleuterschool," pareert Jeannine in *Humo*. Volgens haar had juist Victor geen oog voor de kinderen. Hij schaaakte liever. Dat ontkent Victor niet. Een klein kind tenslotte praat niet en doet niets dan slapen. En voorlezen was er ook niet bij. Na een dag lesgeven tussen de kinderen had hij daar inderdaad de puf niet meer voor. En met vijf kinderen zou hij daar 'telkens een hele avond zoet mee zijn geweest'.

Nee, het is volgens Victor pas goed ontspoord door de moeder van Jeannine, 'een ongeschoolde, nogal simpele vrouw', die zich door haar lieveling Marc liet inpakken met verhalen dat zijn vader hem sloeg. Vanaf zijn twaalfde zwierf Marc van school naar school en uiteindelijk kwam hij een jaar bij zijn grootouders terecht. Victor: "Daar boorde hij een goudmijn aan. Door simpelweg te klagen en te zeggen dat ik een beul was, kon hij geld en snoep verdienen. Zo kwam hij tot de vaststelling dat liegen en bedriegen loont."

Maar Marc werd weer terug naar zijn ouders gestuurd, nadat hij volgens Victor zijn opa betrapte toen die meisjes bij de boezem greep en hen daarna een bankbiljet in de handen duwde. Want van moederskant hielden ze wel jongere kinderen, insinueert Victor.

Alimentatie

De nieuwe partner van Jeannine is maar enkele jaren ouder dan Marc en, en passant, verdenkt Victor zijn vrouw van incest met haar jongste zoon Serge, die op 29-jarige leeftijd zelfmoord zou plegen.

Jeannine, 'diep gekwetst', zegt dat haar toen negentienjarige zoon inderdaad één keer in haar bed heeft geslapen, tussen haar en haar nieuwe vriend in, toen die in diepe psychische proble-

men troost zocht. Jeannine ziet in de beschuldiging de zoveelste poging van haar ex-man om geen alimentatie meer te hoeven betalen.

Na de scheiding, zegt Jeannine, draaide Victor door. Hij ontvoerde zijn twee jongste kinderen, Serge en Valérie, en viel ook daarna zo vaak hun klas binnen dat hij een schoolverbod kreeg. Victor was al met zijn veertigste met pensioen gestuurd omdat hij met iedereen op school overhoop lag. Hij werd zelfs enkele maanden opgenomen in een psychiatrische inrichting.

Daar heeft Jeannine hoogstpersoonlijk voor gezorgd, verklaart Victor, en uit puur verdriet stierven zijn vader en moeder. En op school is hij weggepest, zegt Victor, omdat hij een politieke partij had opgericht die veel stemmen wegtrok bij de machtigen in het dorp. Want één ding valt op: vader Dutroux ziet zichzelf als slachtoffer - net als zijn oudste zoon. Moeder Jeannine: "Ze hebben dezelfde halsstarrigheid, hetzelfde gevoel onrechtvaardig behandeld te worden." Tekenend citaat van Victor: "Net als de ouders van de ontvoerde en vermoorde meisjes heb ik één van mijn kinderen verloren: Serge. En ik heb dan nog die andere zoon. Maar ik ben nooit door de koning ont-

Dagboek

Wit 11/10

Hasselt, 20 oktober 1996

We zijn al vroeg wakker, nog voor de wekker gerinkeld heeft. De witte ballonnen liggen al klaar. Buiten is het druilerig. Het lijkt eerder een grijze dan een witte zondag te worden. Na het ontbijt beginnen we de ballonnen op te blazen: we hangen er zo'n twintig aan de gevel. Ze moeten thuisblijvers eraan herinneren dat wit vandaag de kleur is.

Ook de pers was al present. Iets later reden ze met ons richting Brussel. Mijn eerste stopplaats was RTL-TV. Ik werd er eerst geïnterviewd door de BRTN. Van daaruit begaven we ons naar hartje Brussel. Intussen was het grijze van de zondagvoormiddag ingeruild voor een prachtige nazomerse middag. Brussel zag helemaal wit. De opkomst tartte elke verbeelding. Eindelijk voelde ik me weer gelukkig, eindelijk kon ik weer lachen.

Onze taxi's reden vast in de massa volk. We stapten uit en toen de mensen ons opmerkten, klaptten ze spontaan in de handen. Ook toen we het podium beklommen, klonk hetzelfde warme applaus op. Achter mij op het podium stond een vrouw die me in de oren fluisterde: 'Ik vind dat ik hier vandaag ook mag staan.' Zij had al eerder met me getelefoneerd en wilde vanaf vandaag als incest-slachtoffer met haar probleem naar buiten komen. Ook voor haar was het een dag van bevrijding.

Voor ons zag ik een enorme massa. Ik had nog nooit zoveel mensen samen gezien. Allemaal even vredig. Het was één grote witte vlek, met slechts hier en daar stipjes andere kleuren. Het was heerlijk, mooi en rustgevend. Elke ouder die de menigte wilde toespreken, kon dat doen. Dat kon niemand ons nog afnemen, zelfs Dutroux niet.

Dezelfde dag werden we ontvangen door premier Dehaene. Sabine en Laetitia mochten van hem niet mee naar binnen. Ik vond het niet netjes dat hij onderscheid maakte tussen de ouders en de kinderen. Sabine en Laetitia hielden. Ik drong erop aan dat ook zij en nog andere ouders zouden mogen meegaan, maar het mocht niet.

Daarop weigerde ik zelf om binnen te gaan, en samen met mij weigerden nog enkele ouders. Uiteindelijk mochten Sabine en Laetitia toch binnen, maar pas nadat ik had gezegd dat ik de pers zou inlichten. Premier Dehaene beloofde van alles en nog wat, en geen enkele belofte heeft hij tot dusver waargemaakt. Later had ik spijt dat we tijdens de Witte Mars Dehaene hadden bezocht.

Paul Marchal

Paul Marchal (1953), Belgische onderwijzer, zijn 18-jarige dochter An werd in 1995 door Marc Dutroux ontvoerd en vermoord. Ingevoerd fragment uit 'Op zoek naar An en Eefje', Hadewijch/Fontein, 1997. Foto Reuters.

vangen, zoals die ouders."

Victor Dutroux heeft, net als zijn vrouw, met zijn oudste zoon gebroken: "Ik koester geen vaderlijke gevoelens meer voor Marc." Maar hem 'het monster van Charleroi' noemen, vindt Victor 'ook weer overdreven'. "Zelfs zijn bloedeigen moeder vindt hem een monster. Maar wat is een monster? Een afwijking van de natuur. Dat is Marc g niet. Ik zou veeleer Bush en andere wereldleiders monsters noemen. Zij deïnen er niet voor terug om, voor olie en geld, hun eigen mensen de dood in te jagen. Dat is nog veel minder fraai dan wat Marc Dutroux heeft gedaan."

Eis: tien jaar en tbs voor moeder Rowena

ARNHEM - Advocaat-generaal Rosingh heeft vrijdag tien jaar cel en tbs met dwangverpleging geëist tegen Wanda Rijkers, de moeder van Rowena, ook bekend als het meisje van Nulde. Zowel Rijkers als het Openbaar Ministerie was in beroep gegaan tegen de acht jaar cel die Rijkers in januari kreeg opgelegd.

Oorzaak dood Rowena Rijkers blijft onduidelijk

Van onze verslaggeefster ARNHEM

In het hoger beroep tegen Wanda Rijkers blijft het onduidelijk hoe haar dochter, 'het meisje van Nulde', precies om het leven is gekomen. Rijkers zegt voor het hof in Arnhem zich niet schuldig te voelen en beroept zich verder op haar zwijgrecht. Haar ex-vriend Mike J., die donderdag als getuige optrad, wordt noch door de aanklager, noch door de verdediging serieus genomen.

In januari werd de 27-jarige Rijkers door de rechtbank in Zutphen veroordeeld tot acht jaar cel voor haar betrokkenheid bij mishandeling, de opsluiting en de dood van haar dochter Rowena. Tegen dat vonnis ging zowel het OM als Rijkers in beroep. Mike J. berust in zijn straf van twaalf jaar en tbs. Toch verklaarde J. dat hij ervan overtuigd is niet verantwoordelijk te zijn voor de dood van de 4-jarige Rowena in augustus 2001. Hij zou de schuld op zich hebben genomen ten behoeve van de toen zwangere Wanda.

De verklaringen die hij bij de politie aflegde over het mishandelen van Rowena spreekt hij nu tegen. Bovendien wilde hij vragen van de rechters niet beantwoorden in het bijzijn van de pers, waarna de rechtszaal enige tijd voor het publiek werd gesloten. Na het verhoor door de rechters was de conclusie eenduidig. 'Een meedelige verklaring', aldus de advocaat-generaal. 'Het heeft geen enkele zin om zo'n man vragen te stellen', zei Rijkers' advocaat David Moszkowicz.

Naast J. werden twee psychologen ondervraagd. Beiden hebben geconstateerd dat Rijkers aan een ernstige persoonlijkheidsstoornis leidt. Over hoe ernstig die is, zijn de deskundigen het niet eens.

Moeder Rowena: Ik voel me niet schuldig

TEL 10/10 door Fred Soeteman

ARNHEM, vrijdag

Wanda Rijkers (27), de moeder van het meisje van Nulde, ziet wei in dat zij tekort is geschoten in de bescherming van de 4-jarige Rowena, maar voelt zich onschuldig.

"Ik vind niet dat ik zo'n lange straf heb verdiend", zei zij gisteren voor het gerechtshof in Arnhem. Zij vecht haar veroordeling tot acht jaar celstraf aan, die haar in januari in Zutphen is opgelegd.

Justitie vindt dat zij te mild is bestraft en dat haar bovendien tbs met dwangverpleging toekomt, net als haar ex-vriend Mike J. (34). Deze berust wel in zijn tbs, alsmede in zijn celstraf van twaalf jaar. Niettemin zei J. gisteren als getuige dat hij inmiddels alle bekentenissen over de manier waarop hij Rowena in augustus 2001 de dood heeft ingejaagd, heeft ingetrokken.

Bijgeschaafd

"Ik vind mezelf niet zo'n groot gevaar dat ik moet worden opgesloten", stelde moeder Wanda toen een eventuele gedwongen psychiatrische tbs-verpleging ter sprake werd gebracht. "Ik wil wel meewerken aan een behandeling. Ik ontken niet dat ik hier en daar wat kan worden bijgeschaafd. Maar niet in een gesloten inrichting!"

Het verwijt aan Wanda, veroordeeld wegens onder meer het medeplegen van doodslag, komt erop neer dat zij het heeft laten gebeuren dat Mike

Rowena gestadig bleef stompen en slaan totdat zij uitgeput het leven liet.

Maar het was geen laksheid van Wanda. "Zij heeft het niet gevoeld zoals het was", blijkt uit gedragskundige rapportage. Een persoonlijkheidsstoornis drijft haar tot onvermogen om in te grijpen.

Zij loochent narigheid, zoals ze dat van huis uit had meegekregen. "Zij kon niet als een leeuw voor haar kinderen vechten omdat zij zelf nooit een koesterende moeder heeft gehad", zei psycholoog A. Verheugt.

Wanda's nieuwe advocaat mr. D. Moszkowicz mikt op vrijspraak. Hij heeft geconstateerd dat nooit onomwonden is vastgesteld wat Rowena's dood heeft veroorzaakt. Vandaag worden strafzaken en pleidooi verwacht.

Rochelle naar vader

Door een onzer redacteurs ROTTERDAM, 9 OKT. Rochelle, het zusje van het vermoorde 'meisje van Nulde', gaat op 16 oktober bij haar vader en zijn vriendin wonen. Dat bevestigt algemeen directeur Groeneweg van Stichting Jeugdzorg Zuid-Holland. Begin juli wées de rechtbank in Dordrecht het ouderlijk gezag over de 5-jarige Rochelle al toe aan haar vader, Martin Huisman. Toch moest zij nog in het kinderpsychiatrisch ziekenhuis in Barendrecht blijven, waar zij sinds augustus 2002 was opgenomen, om de behandeling af te ronden.

Rochelle is het zusje van Rowena Rijkers, die in augustus 2001 na mishandeling werd gedood door de vriend van haar moeder. Rochelle, die erbij was toen haar zusje stierf, werd door haar moeder en de vriend, Mike J., meegevoerd op hun vlucht naar Spanje. Na de arrestatie van moeder en vriend woonde Rochelle korte tijd bij haar vader.

Maar zij werd op een advies van Wim Wolters, hoogleraar kinderpsychologie in Utrecht, opgeno-

men door de Jeugdzorg. Ze was, vond hij, ernstig getraumatiseerd. Hij vond haar vader ongeschikt om haar op te voeden. Het ambulatorium in Zetten voerde, op verzoek van Huisman, een contra-expertise uit. Deze concludeerde dat er geen belemmeringen waren om het meisje bij haar vader te laten wonen. Ondanks de uitspraak van de kinderrechtster wilde bureau Jeugdzorg Rochelle in juli nog niet naar huis laten gaan. "Ze heeft nogal wat meegeemaakt", zegt Groeneweg. "We hebben er nu alle vrouwen in dat dat gaat lukken, met ambulante hulp."

Haar vader is dolgelukkig. "Eindelijk komt er een einde aan het gevecht om Rochelle", zegt hij. "Ook Rochelle telt de dagen af op een kalender."

Vandaag dient het hoger beroep in de zaak van de moeder van Rochelle, Wanda R. Zij kreeg in januari acht jaar gevangenisstraf opgelegd. Haar toenmalige vriend Mike J. werd veroordeeld voor doodslag, Wanda voor haar betrokkenheid daarbij.

België bereidt kinderen voor op horrorproces

Zaak Dutroux kan trauma's veroorzaken over pedofilie en seksueel misbruik

G+E 30/9

door onze correspondent Pascale Thewissen

BRUSSEL - De minister van onderwijs in Wallonië, Jean-Marc Nollet, wil dat de scholen kinderen gaan voorbereiden op het proces tegen Marc Dutroux en zijn handlangers. Nollet heeft bovendien plannen voor een televisie-uitzending waarin kinderen hun mening kwijt kunnen over het proces tegen de van kindermisbruik en -moord verdachte Dutroux.

Het proces tegen Dutroux, zijn echtgenote Michele Martin, zijn hulpje Michel Lelievre en de Brusselse oplichter Michel Nihoul moet op 1 maart 2004 beginnen, meer dan 7,5 jaar na hun arrestatie. Ze worden verdacht van de ontvoering en de moord op de Luikse meisjes Julie en Melissa en de Hasseltse tieners An en

Eefje, alsook de kidnapping van Laetitia Delhez (destijds 15 jaar oud) en Sabinne Dardenne (toen 13). Zij konden levend uit de kelder onder Dutroux' woning in Marcinelle worden gered.

Volgens Nollet is de rechtszaak, zeker voor kinderen, erg schokkend. Hij wil voorkomen dat ze overstuur raken van de verhalen over kindermisbruik. In de krant *Le Soir* opperde hij de mogelijkheid om advocaten voorlichting te laten geven op de basisscholen in Wallonië. Ze zouden onder meer uitleg moeten geven over de (trage) werking van het Belgische gerecht. Ook de leerkrachten moeten volgens de minister worden voorbereid op de nu al gerucht makende rechtszaak en leren hoe ze moeten reageren op vragen van kinderen over pedofilie en seksueel misbruik.

De Waalse publieke omroep RTBF is door Nollet benaderd om een speciale uitzending te wijden aan het proces en het effect van de zaak-Dutroux op kinderen. Die zouden daarin ook zelf aan het woord moeten komen. In de gevangenis waar Dutroux zit opgesloten, lijkt de spanning intussen op te lopen. Volgens de Belgische media is Dutroux' wil wet in de penitentiaire inrichting van Aarlen. Hij zit opgesloten samen met andere zedendelinquenten, maar naarmate de datum voor zijn proces nadert, worden zijn privileges opgevoerd. De gevangenisdirectie tolereert de nukken van Dutroux uit vrees dat er iets met hem gebeurt en hij zijn proces niet haalt. Zo werd hij in augustus tijdens zijn dagelijkse wandeling aangevallen door een medegevangene. Dutroux kwam daarbij ten val en brak zijn pols.

Nergens hulp voor slachtoffer 'loverboy'

TEL 24/10

door Jarco de Swart

AMSTERDAM, vrijdag

Meisjes die door zogenoemde loverboys de prostitutie in worden gedwongen, kunnen in Amsterdam nauwelijks terecht voor hulp of onderdak. In tegenstelling tot andere Nederlandse steden, zoals Utrecht, Leeuwarden en Zwolle bestaan er bij de hoofdstedelijke hulpdiensten geen projecten of initiatieven, die op dit probleem zijn gericht.

Toch is het aantal, vaak minderjarige, slachtoffers juist in Amsterdam waarschijnlijk veel groter dan elders. De Amsterdamse politie zegt bovendien nauwelijks vat te hebben op het fenomeen.

Verleiden

Loverboys zijn populaire, vaak Antilliaanse of Marokkaanse jongens, die jonge meisjes verleiden met dure cadeaus en aandacht, maar hun slachtoffers uiteindelijk de prostitutie in dwingen. Zware emotionele dwang en zelfs fysiek geweld komen vaak voor. Zo meldde zich enkele weken geleden een 18-jarig meisje bij Simone Timmans van het Steunpunt Seksueel Geweld van de Amsterdamse

GG&GD. „Ze werd geslagen door haar loverboy en had daardoor al drie miskramen gehad, één daarvan toen ze al acht maanden zwanger was”, vertelt Timmans. Het meisje wilde weg, maar in Amsterdam bleek maar bitter weinig plaats voor haar, zo stelt de hulpverlenster.

In Zwolle is dat beter geregeld, zo bleek gisteren op een nationale werkconferentie over preventie, opvang en hulpverlening aan slachtoffers van loverboys, georganiseerd door de Amsterdamse GG&GD. Op verzoek van het stadsbestuur is daar een uitgebreide registratie van loverboys en hun slachtoffers opgezet inclusief een structurele aanpak. Dat heeft daar inmiddels geleid tot identificatie van zeker veertig slachtoffers en de arrestaties van zestien verdachten.

Hoe lastig het fenomeen aan te pakken is, blijkt eruit dat zelfs de Amsterdamse politie er maar moeilijk vat op krijgt. Een woordvoerder zegt dat de politie het fenomeen natuurlijk kent, maar spreekt van een 'heel gesloten wereld'. „Om iets te kunnen doen voor een meisje dat slachtoffer zegt te zijn van een loverboy moet ze dat op z'n minst bij ons aangeven”, aldus de woordvoerder. Nu krijgt de politie nauwelijks aangiften.

(Van een verslaggever) **VK 25/10**
 Het gerechtshof in Arnhem heeft Wanda R. (26) veroordeeld tot zes jaar cel voor haar rol in de dood van haar dochtertje Rowena in 2001. Rowena, bekend als het meisje van Nulde, werd na haar dood in stukken gesneden die verspreid werden over het land. Het hoofdje spoelde aan bij Nulde. De rechtbank in Zutphen veroordeelde Wanda eerder tot acht jaar gevangenis. De advocaat-generaal eiste in hoger beroep tien jaar en tbs met dwangverpleging. Het hof acht Wanda medeschuldig aan de dood van Rowena, omdat ze niets heeft gedaan om haar vriend Mike, die het meisje stelselmatig mishandelde, tegen te houden of hulp te zoeken. Omdat er bij haar geen gevaar is voor herhaling, vindt het hof tbs onnodig. Mike J. kreeg eerder twaalf jaar en tbs. Hij ging niet in hoger beroep.

Moeder 'meisje van Nulde' krijgt zes jaar in hoger beroep

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 25 OKT. Wanda R., de moeder van 'het meisje van Nulde', is gisteren in hoger beroep veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf. De rechtbank in Zutphen had de 27-jarige vrouw in januari veroordeeld tot acht jaar cel.

Het openbaar ministerie was net als de advocaat van Wanda R. in hoger beroep gegaan tegen dat vonnis en had tegen R. tien jaar cel en tbs met dwangverpleging geëist.

Het hof tilt zwaar aan het feit dat Wanda R. een weerloze kleuter zo'n lange tijd heeft laten lijden. „Voor Rowena moeten de laatste maanden van haar leven een verschrikking zijn geweest, vooral omdat haar moeder haar niet voldoende in bescherming nam”, schrijft het hof in zijn vonnis.

Het 4-jarige meisje werd door de vriend van de moeder, Mike J., met gebalde vuist in de buik gestompt waardoor ze omviel, met kleren aan onder de koude douche gezet en verscheidene keren opgesloten in een hondenbench. Het rompje van Rowena Rijkers werd in augustus 2001 op strand Nulde gevonden. Eerder waren al andere

delen van het lijkje gevonden.

Het hof oordeelde dat Wanda R. als moeder een bijzondere zorgplicht had, maar dat zij niet voldoende heeft ingegrepen. Door Rowena binnen het bereik van Mike J. te houden, stoude zij de daad in zijn gedrag. Hierdoor is er volgens het hof sprake van medeplegen.

Wanda R. heeft ook niet vlak voor het overlijden een arts of hulpdienst gewaarschuwd, waardoor Rowena misschien gered had kunnen worden. Ook na het overlijden heeft zij geen arts laten komen, maar verborg zij samen met J. het lijkje in de vriezer.

De doodsoorzaak van Rowena is niet vast komen te staan. De kans dat ze overleden is aan een virale of bacteriële aandoening, zoals de advocaat van R. opperde, acht het hof verwaarloosbaar klein. Door het stelselmatige en bovenmatige geweld moet het voor Mike J. en Wanda R. duidelijk zijn geweest dat de kans op beschadiging van vitale organen van het kind groot was. Die aanmerkelijke kans hebben beiden willens en wetens aangevaard, aldus de rechters.

Dit betoogde Simone Timman van het Steunpunt Seksueel Geweld van de GG&GD gisteren tijdens een conferentie. „En toch geloof ik dat hij van mij houdt, over loverboys. Het steunpunt wil nauw samenwerken met onder meer politie en gemeente. Jeugdprostitutie is een slecht geregistreerd fenomeen. Zowel in de hulpverlening als bij de politieregistratie is weinig bekend. Er komen weinig tot geen aangiftes binnen. Meisjes durven geen aangifte te doen uit angst voor represailles van de loverboy en zijn handlangers. Maar de meeste meisjes denken dat zij ook zelf verantwoordelijk zijn voor hun lot en voelen zich loyaal aan de loverboy”, aldus Timman.

In Amsterdam zijn, in tegenstelling tot een aantal andere steden (Utrecht, Zwolle, Rotterdam en Leeuwarden) geen projecten ontwikkeld voor de slachtoffers van loverboys. „Amsterdam heeft weinig mogelijkheden. Dat bleek toen een meisje van achttien bij de GG&GD aanklopte. Ze was gedwongen in de prostitutie te werken, werd geslagen door haar loverboy, had al driemaal een miskraam gehad. Ze wilde aangifte doen bij de politie en zocht een dak boven haar hoofd. We hebben heel Amsterdam afgebeld, maar bij niemand kon ze terecht.”

Volgens Timman moet er meer voorlichting op middelbare scholen komen om meisjes attent te maken op het verschijnsel loverboys. Zij denkt daarbij vooral aan smokscholen en vmo's. Timman: „Meisjes die al in het circuit zitten, komen daar heel moeilijk uit. Slachtoffers werken vooral incircuits waar hulpverleners en politie geen zicht op hebben.” Of het aantal slachtoffers van loverboys toeneemt, is niet bekend. Uit het laatste onderzoek van het Nisso (Nederlands Instituut voor Sociaal Seksuologisch Onderzoek), uit 1998, bleek dat er in Nederland duizend tot 1500 minderjarige prostituees zijn. Tachtig procent van hen werkte onder dwang van een partner. De gemiddelde leeftijd lag rond 15,4 jaar. Tweederde van de meisjes bleek allochtoon.

„Het zijn vaak meisjes die thuis en op school problemen hebben. Ze worden dikwijls verwaarloosd door de ouders of zijn weggelopen van huis. Ze hebben een laag gevoel van eigenwaarde”, stelde Lou Repetur van hulporganisatie Pretty Woman uit Utrecht.

Loverboys scharrelen veel rond bij scholen en lokken de meisjes met dure auto's en cadeaus. Ze zorgen ervoor dat de meisjes verliefd op hen worden en emotioneel en sociaal van hen afhankelijk raken. Uiteindelijk worden de slachtoffers, vaak met veel geweld, gedwongen in de prostitutie te werken.

Voor de conferentie hadden zich ook veel aantal scholen aangemeld. Margreet Tushuizen van de school ROC ASA in Oost: „Gevoelsmatig denk ik dat het ook rond onze school speelt. Ik zie vaak aan het eind van de schooldag van die dure Golfjes bij de poort staan. Luide muziek komt daaruit. Ik kan mijn ogen er niet voor sluiten. Ik ben bezorgd over onze leerlingen. Daarom kom ik hier informatie opdoen. Als ik een meisje daarmee kan redden, graag.”

Zestien- en zeventienjarigen blijven zelf verantwoordelijk

23 oktober 2003

Het heeft geen zin de wet aan te passen om ouders aansprakelijk te stellen voor schade die is toegebracht door jongeren van zestien en zeventien jaar. Dit schrijft minister Donner van Justitie in antwoord op een voorstel van CDA-Kamerlid Çörüz. Çörüz wil schade, die veroorzaakt is door kinderen tot en met achttien jaar, verhalen op de ouders. Op die manier hoeft de samenleving niet meer op te draaien voor de kosten. Donner meent echter dat van de ouders niet kan worden

Hoe kun je je kind Mohamed noemen?

MEIKO 20-10

De meest gekozen jongensnaam in Rotterdam voor pasgeborenen is Mohamed, op de derde plaats komt Mohammed. Waarschijnlijk ter ere van de profeet. Die man trouwde zijn favoriete vrouw, Aisha, toen zij zes jaar was. Het huwelijk werd 'geconsumeerd' toen ze negen jaar was. Een islamitisch gebruik is dat pasgeborenen meteen één jaar zijn, dus naar hedendaagse westerse maatstaven was zij respectievelijk vijf en acht jaar. Ook negeerde de profeet het advies van zijn schoonvader en tevens vriend, Aboe Bakr, om te wachten met het huwelijk. Of er

sprake was van pedofilie, kinderklokkerij of pedoseksualiteit is een kwestie van interpretatie, maar voor mij is het onbegrijpelijk om je kind naar zo'n persoon te vernoemen, laat staan te geloven dat iemand met zo'n zieke geest als boodschapper van de Almachtige heeft gediend. **Arend Hitman, Rotterdam**

Onbegrip Mohammed is uit onwetendheid

De heer Arend Hitman uit Rotterdam maakt zich in zijn ingezonden brief zorgen over het feit dat de meest gekozen jongensnaam in Rotterdam Mohammed is en vindt het onbegrijpelijk dat mensen hun kinderen noemen naar een zieke geest als de profeet. Ik zelf ga insha' Allah (als Allah het wil) mijn eerste zoon ook Mohammed noemen en meneer Hitman maakt me door zijn onwetendheid woedend door onze profeet een zieke geest te noemen. De profeet Mohammed had als gewone man maar één vrouw. Als profeet heeft hij er twaalf gehad. Misschien een opdracht aan de heer Hitman: zou u willen onderzoeken wat de redenen zijn van elk van die huwelijken. U moet dan wel verder komen dan alleen de naam van Aboe Bakr!

Het huwelijk met de intelligente Aisha was een opdracht van Allah aan zijn profeet. Omdat Aisha vele jaren na de dood van de profeet leefde, is zij een rijke bron geweest van de overleveringen van de profeet. Zij rapporteerde zijn uitspraken, gewoonten en handelingen (die vandaag de dag bepalend zijn) en gaf deze door aan groepen moslims. Meneer, als u zich wat meer verdiept in het leven van de profeet Mohammed, dan zult u misschien begrijpen waarom de meeste moslims hun eerste zoon Mohammed noemen. Nog een feit dat ik wilde vermelden waar de mensen nog steeds niet bij stilstaan: de islam is de eerste religie die rechten gaf aan de vrouw! **MEIKO 21/10**

K. Skori, Woerden

In tijgertanga

Ik wil graag reageren op 'Blijf van me af' en 'Niet zeiken', #40. Ik ben op vroege leeftijd aangerand door vijf Marokkaanse jongens. Tijden lang heb ik toen de gehele Marokkaanse populatie verachtend aangekeken. Maar na een tijdje ging dat over. Waarom? Ik werd seksueel misbruikt door een Nederlander. Ja, ik merk ook het cultuurverschil. Ja, ik vind ook dat ook al loop je in je tijgertanga over straat, iedereen van je af moet blijven. Maar het werkt niet zo! Verschillende culturen kijken verschillend naar vrouwen en sommigen hebben nog nooit een vrouw gezien; die zien alleen maar vlees. Ik wil ook graag iemand de schuld geven, maar ik kan het niet. Waarom niet? Niemand is hetzelfde. Ik vind wel dat jongens die zeggen dat wij ons tegen hen moeten wapenen wat achterbaks zijn; begin eens met het zelf niet te doen en je vrienden te leren zich in te houden. Want bruin, geel, zwart of paars, je maakt iemands leven totaal kapot als je hem/haar betast of erger terwijl hij/zij dat niet wil. Denk eens na voordat je je handen gebruikt, voordat je fluit of seksuele toespelingen maakt. En julie meisjes, het spijt me dat ik het moet zeggen, maar het is nu eenmaal zo: kleeft de fetsoonlijk (dus geen gaaspanties als je uitgaat), want je gaat kapot zodra het al een paar centimeter verder gaat dan die hand op je kont. **VPKO 25/10**

Een meisje van 17

Blijf van me af

Hoi jongen van 19 ('Geen grapje'). Jij beweert dat meisjes een beetje op hun kleding moeten letten, er niet te geil uit moeten zien, en moeten uitkijken dat je niet de voorzet geeft om verkracht te worden. Mogen wij geen mooie strakke truitjes dragen? Ons lekker voelen in mooie kleren? Omdat we het dan 'uitlokken'? Alsof je erom vraagt om verkracht te worden! Laten die jongens zich maar eens beheersen! Er zijn inderdaad wel meisjes die erbijlopen van wie ik denk: moet dit? Maar er zijn ook genoeg meisjes die er heel normaal uitzien, van wie jij waarschijnlijk vindt dat ze er te geil bijlopen.

Ik heb ook last van fluitende jongens. En dat zijn, inderdaad, toch altijd weer de buitenlanders. Ik zeg niet dat ze allemaal zo zijn, maar meestal is het wel zo dat er een buitenlander mee bezig is, en geen Nederlandse jongen. Dan loop je door de stad (en je ziet er niet eens geil uit, gewoon een spijkerbroek met een vestje en een jas) en dan hoor je van die geluiden, alsof je hun hondje bent! Wat verwachten ze dan, dat je je omdraait en je in hun armen stort? Dat je sensueel om ze heen

begint te dansen? Ik snap dat echt niet, denken dat soort jongens nou werkelijk dat dat gefluit enig effect heeft? Ik erger me er kapot aan. En met uitgaan hetzelfde, die jongens staan je maar een beetje vies aan te kijken of je voelt in een keer een hand op je kont, terwijl je ze nog zo hard probeert te negeren. Blijf gewoon van me af! **VPM 4-10**

Een meisje van 14

Leuke string

Beste meisjes van 16 en 14 ('Een slappeling' en 'Blijf van me af', #40). Sommige meisjes vragen er ook echt om, je ziet hun borsten en billen gewoon bekend door hun kleren heen. Is het dan logisch dat je lastig gevallen wordt door van die vieze gozers. Wat wil je: ze lopen gewoon in zulke korte rokjes dat als ze bukken dat je hun string ziet, en dan is het natuurlijk onze schuld dat wij zeggen 'leuke string'. Dat is bullshit. Dat is niet slap, dat is gewoon en dat doen julie ook bij jongens. Alleen geven wij daar niet zo veel om en zeiken wij niet zo. Dus denk daar maar aan de volgende keer! **VPM 18/10**

Een jongen van 13

verwacht dat zij doorlopend toezicht houden op hun (grote) kinderen en dat is een voorwaarde om juridische stappen te kunnen ondernemen. Ouders kunnen alleen worden aangesproken op het gedrag van hun kind als ze zelf onrechtmatig handelen of nalatigheid ten laste kan worden gelegd. Bovendien denkt Donner dat jongeren zich nog minder verantwoordelijk gaan voelen, omdat ze toch niet zelf voor de schade moeten opdraaien. Door de jongeren in hun eigen vermogen te treffen (gsm, scooter, uitgaan en vakanties), meent Donner het grootste effect te creëren. Bron: Staatscourant, nr. 204, 22 oktober 2003, p. 3

hoi, ik lees hier nooit iets over jonger met ouder, ben ik de enige? ik ben 17 jarige wv'er en heb al ruim een jaar een hechte vriendschap met met zalige sex met mijn vriend van 30+. is dit nog een taboe of ben ik de enige? graag reactie van andere jongeren met zo een relatie, groeten ruud

De puberale liefde

Heij kerel van 13 ('Veel te geliefd', #41)! Jouw gedicht zegt echt perfect hoe de puberale liefde in elkaar zit: het gaat alleen maar om het uiterlijk. Zelf ben ik een jongen van 18 en heb nog nooit een vriendin gehad of ook maar iets dat er op leek. Ik ben niet echt bijster knap, maar ook niet afschrikwekkend. Het is een biologisch feit dat mensen eerst op het uiterlijk afgaan en dan pas op het innerlijk. Maar ja, aan een prachtig lijf heb je verder niet veel, alleen dan dat je waarschijnlijk gezonde jongen zult voortbrengen. Maar mensen brengen gemiddeld 2 à 3 jongen voort, dus ook daar heb je niet heel veel aan.

De mens is een sociaal wezen, dus het innerlijk lijkt mij toch veruit het belangrijkste. Ik denk dat de meeste mensen dit pas beseffen als ze een paar 'fysieke relaties' hebben gehad die op de klippen zijn gelopen, en dat dan bleek dat het innerlijk toch zeker wel belangrijk is. Maar voor ze dat eenmaal door hebben, zijn ze al tegen de dertig, dus afwachten is mijn advies. Je kunt hierover hoog en laag springen, maar je bereikt er niks mee. Veel succes en bedenk dat er veel meer in het leven is dan liefde. **VPKO 25/10**

Een jongen van 18

Homohaters naar de Veluwe

Mohammed gaf juist rechten aan de vrouw

Ik stuur dit naar aanleiding van de brief van Arend Hitman. Ik ben het op een paar punten niet met hem eens.

Mohammed heeft niet alleen Aisha getrouwd, maar ook veel andere vrouwen. Dat heeft met verschillende zaken te maken. Vooral met de uitbreiding van de islam. In die tijd kon hij alleen via zijn vrouwen aan andere vrouwen laten weten hoe alles in elkaar zat. Hoe een vrouw zich bijvoorbeeld het beste kon wassen voor het bidden.

En wie heeft aangetoond dat Aisha ooit ziek was (geworden) doordat zij te vroeg met Mohammed was getrouwd? Wie ontkent dat Mohammed de vrouwen van die tijd heeft gered met behulp van Allah? Destijds was alles één grote chaos en pasgeborene dochters werden levend begraven. Waar was u dan meneer Hitman om te zeggen dat hij een zieke geest had? Mensen die een zieke geest hadden, begroeven hun dochters. Van hen mochten geen vrouwen geboren worden omdat ze zwak waren, maar toen kwam Mohammed en hij gaf rechten aan vrouwen. Dus hoe kan Hitman concluderen dat hij een zieke geest had? Wij kiezen Mohammed voor een jongensnaam uit liefde en respect, maar wat ik bij u, meneer Hitman, zie, is puur jaloezie. Anders had u hem en ons nooit beledigd. **PAR 27/10**

Mohammad Yusuf Haydari, Rotterdam

Roemenië onderzoekt huwelijk 12-jarige

BOEKAREST - De Roemeense justitie stelt een onderzoek in naar het huwelijk tussen een twaalfjarige meisje en een vijftienjarige jongen, beiden van zigeuner-afkomst. Justitie gaat na of de ouders vervolgd kunnen worden wegens een 'opgelegde verkrachting van een minderjarige'.

De twaalfjarige Ana Maria Cioaba werd zaterdag uitgehuwelijkt aan Birta Mihai. Het meisje stormde tijdens de plechtigheid de kerk uit en zei naderhand, nadat zij was teruggekeerd en het huwelijk was voltrokken, dat zij zich niet getrouwd voelde.

Hoewel de minimumleeftijd voor een huwelijk in Roemenië achttien jaar is, wordt die bepaling voor Roma niet zo streng toegepast. Maar zelfs voor Roemeense normen was het huwelijk van zaterdag een ongewone aangelegenheid.

Een politieman in Sibiu, de stad waar het huwelijk plaatsvond, verklaarde dat een onderzoek zal worden ingesteld naar de beschuldiging van gemeenschap met een minderjarige. Het pasgetrouwde stel heeft volgens de familie samen de nacht doorgebracht, 'in overeenstemming met de traditie'.

De vader van het meisje, de zelfverklaarde zigeunerking Florin Cioaba, noemde het onderzoek 'een valse aanval op het koninklijke huishouden'. Hij wees er op dat jaarlijks duizenden zigeunerkinderen worden uitgehuwelijkt. **PAR 27/10**

Twaalfjarige bruid moet scheiden

BOEKAREST - Het twaalfjarige zigeunermeisje Ana Maria Cioaba, dat zaterdag tegen haar zin in het Roemeense stadje Sibiu met de vijftienjarige Birta Mihai is ge-

MARIEKE MONDEN

AMSTERDAM - "Allochtonen die homo's niet accepteren, moeten maar naar de Veluwe verhuizen." *Expreszo*, het tijdschrift voor homoseksuele jongeren, vierde dit weekend zijn vijftienjarig bestaan. Voordat er gefeest kon worden, hield de redactie in Akhnathon een forumdiscussie met prikkelende stellingen en uitspraken. "De Veluwe is niet ver genoeg, voor mensen die zo denken is in Nederland gewoon geen plek."

Nu docenten op scholen melden dat zij in de klas niet meer voor hun geaardheid durven uit te komen, is de discussie over emancipatie en acceptatie van homoseksuelen, lesbiennes en biseksuelen weer uiterst actueel. *Expreszo*, een blad dat in Nederland en België in een oplage van circa zeven-duizend stuks zes maal per jaar wordt verspreid, had voor de zaterdagmiddag dan ook flink wat jongeren naar Akhnathon weten te trekken.

Want wat doe je met allochtonen die de verworvenheden van homoseksuelen aantasten? Moet je hun houding accepteren of ga je er tegenin?

De meningen van het twintig koppen tellend forum waren sterk verdeeld. Jelte Sondij, stand-up comedian en student in Amsterdam, weet het wel: hij vindt dat voor dat soort mensen in Nederland geen plek is.

Onderzoek naar kinderseks van zeer jong bruidspaar

BOEKAREST ■ De politie in de Roemeense stad Sibiu is een onderzoek begonnen naar een zigeunerjongen van 15 die zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan verkrachting van een minderjarige. Zaterdag trad de jongen in het huwelijk met een meisje van 12.

Ana Maria Cioaba, dochter van 'zigeunerking' Florian Cioaba, werd tegen haar zin uitgehuwelijkt aan Birta Mihai. Tijdens de ceremonie rende ze de kerk uit. Uiteindelijk werd het huwelijk toch voltrokken - door haar vader. Gearrangeerde huwelijken tussen minderjarigen zijn onder zigeuners in Roemenië gebruikelijk en worden meestal getolereerd.

Volgens de peetvader van het meisje, Duru Viorel Ursu, past het huwelijk in de zigeunertraditie en is er niets mis mee. Ursu zegt dat Mihai zijn peetdochter niet heeft verkracht, maar hij wil niet zeggen of het paar seks heeft gehad. Om daar duidelijkheid over te krijgen heeft de politie een medisch onderzoek van Cioaba gelast. Mocht blijken dat het minderjarige paar met elkaar naar bed is geweest, dan moet Mihai waarschijnlijk naar een heropvoedingskamp en Cioaba naar een weeshuis.

trouwd, moet gescheiden van hem leven tot ze oud genoeg is om legaal in het huwelijk te treden. Dat hebben de Roemeense autoriteiten gisteren bevolen. Bovendien moeten de twee weer naar school. Volgens de zigeunerregels zou Cioaba thuis moeten blijven en de bevelen van haar schoonmoeder opvolgen. **PAR 27/10**

Voormalig scheidsrechter John Blankenstein weet het beter gemaakt: "Allochtonen die homo's haten, verhuizen we niet naar de Veluwe, maar naar de Halve Maansteeg of de Reguliersdwarsstraat, dan kunnen ze wennen."

Misschien kun je er beter een cursusje tegenaan gooien, denkt Adjielj Baks. Zijn bedrijf is gespecialiseerd in bevolkings- en organisatievraagstukken: "Islamieten weten niet dat islamitische keizers er mannenharems op nahielden. Men kent de eigen geschiedenis, de eigen cultuur niet. Dat moet je uitleggen. En wie het niet accepteert, moet je wegsturen."

Maar dat is hypocriet, vindt D66-Kamerlid Louisewies van der Laan. Zij hamert op mensenrechten, maar benadrukt dat 'de meest seksistische, heteroseksuele mannen gewoon in de Tweede Kamer zitten'. "Waarom moeten onze fundamentalisten homo's accepteren en anderen niet?"

Wegsturen helpt bovendien niets, ze moeten in Marokko ook leren dat homo's gelijke rechten hebben," vindt Carim Bouzian, voorzitter van de Belgische partij Jong Agalev.

De oplossing ligt in confronteren en leren accepteren, zegt voorzitter Henk Beerten van het

COC Nederland. Erik Schoonhoven, student en vrijwilliger bij een stichting voor seropositieve jongeren: "Wij vallen hen niet lastig; als zij ons niet lastigvallen, is er niets aan de hand." Ook Tijs Broeke van het PvdA-netwerk homo-emancipatie ziet het allemaal niet zo zwart-wit: "Er zijn niet alleen problemen met allochtonen, maar ook met de SGP."

Sondij en Baks schudden het hoofd, met die analyse hou je geen potenrammers tegen, vinden zij. "Daar heb je de linkse kerk weer," verzoekt Baks. "Altijd vergeoelijken, altijd wegmasseren. Mensen die geweld gebruiken, hebben vast een moeilijke jeugd gehad..."

De Amsterdamse VVD-fractievoorzitter Frits Huffnagel zat het huisdebat voor en leidde de twintig forumleden soepel langs stellingen zoals 'roze braderieën moeten worden afgeschaft', 'het COC heeft niets te zoeken op middelbare scholen' en 'liever een coming out na je middelbare school'.

Expreszo is gelieerd aan het COC. De homobeweging heeft de laatste jaren veel bereikt, het homohuwelijk, het adoptierecht. Is het geen tijd, vragen veel jongeren zich af, de beweging maar

Jongensprostitués voorgelicht via website GG&GD

TEL 22/10 door Rick Pullens

AMSTERDAM, woensdag
De Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst (GG&GD) in Amsterdam is een speciaal internetproject gestart om in contact te komen met honderden jongens die op dit moment veelal anoniem in de prostitutie in de hoofdstad werken.

Met de lancering van de speciale website - www.maleweblog.nl - hoopt de organisatie een aantal hardnekkige problemen te lijf te gaan. Het project moet een belangrijke rol gaan vervullen op het gebied van preventie en voorlichting over seksueel overdraagbare aandoeningen, hiv-besmetting of bijvoorbeeld acute medische zorg aan onverzekerden.

Informatie

De internetpagina vormt een soort digitaal dagboek waar actuele informatie te vinden is over het werken als prostitué, gezondheidsvoorzorging en Amsterdamse hulpverleningsinstellingen. Op de site kan de doelgroep ook zelf zijn verhaal kwijt.

"We hopen op deze manier beter in contact te komen met groepen die moeilijk te bereiken zijn of vrijwel nergens terecht kunnen met hun vragen of dat niet durven", licht woordvoerder Claudia Plantinga van de GG&GD het initiatief toe.

De GG&GD kent nu al een speciale veldwerker die zich bezighoudt met jongens prostitutie en regelmatig langs de werkplekken van de doelgroep gaat, zoals het centraal station, bars, bordelen of

Kleuter valt kleuters lastig

NIJMEGEN, 30 OKT. Een vijfjarige kleuter heeft klasgenootjes van de Prins Clauschool in Nijmegen lastig gevallen met „seksueel explo-

clubs. Met de start van de 'maleweblog' worden zijn werkzaamheden in feite virtueel uitgebreid.

De organisatie kiest doelbewust voor het medium internet, omdat jongensprostitués steeds vaker gebruik maken van de digitale snelweg. Via internet kunnen zij relatief anoniem klanten werven.

Uit cijfers van de hulpverleningsinstelling AMOC blijkt dat er in Amsterdam ongeveer 1000 jongens en jonge mannen in de prostitutie werken.

„ratief gedrag". De jongen gaat inmiddels niet meer naar school. Onder regie van de GGD is een hulpverleningsteam geformeerd voor de jongen, zijn ouders en zijn slachtoffers. Onbekend is hoeveel kinderen slachtoffer zijn. Volgens ouders zijn ook kinderen uit andere groepen lastig gevallen, onder meer op de wc's en in bosjes rond het schoolplein. In het begin van dit schooljaar werd het de school-directie duidelijk dat er iets aan de hand was. Er wordt een informatieavond voor alle ouders uit de onderbouw georganiseerd.

IK@NRC.NL

Kruisruiken

„Dertig jaar geleden", zegt hij, „werkte ik op een internaat voor blinde kinderen. In mijn groep zat een vierjarig jongetje dat - om iemand te herkennen - vooral zijn neus gebruikte. Als ik het gebouw binnentkwam, hoorde hij wel aan

eens op te doeken? 'Genoeg gezeurd, we zijn geen slachtoffers', luidde dan ook de laatste stelling.

Homo's moeten zich niet als slachtoffer opstellen, maar gestreden is de strijd nog lang niet. "De situatie gaat juist achteruit," vindt Schoonhoven. "Zie jij een COC op Urk?" reageerde Inssaf Uariachi van MVS, de omroep voor homoseksuelen.

De jonge voorzitter van het COC Tilburg krijgt geregeld telefoontjes van jongeren die op school worden gepest vanwege hun homoseksualiteit.

Sondij merkt op zijn studentenvereniging dat andere homo's bang zijn dat hij hun geaardheid aan de andere leden zal verklappen.

En van de 24 homoseksuele moslimjongeren die Imad el Kaka voor zijn boek *Mijn geloof, mijn geluk* interviewde, liepen er volgens de schrijver 22 maar liefst gevaar door bedreigingen uit hun omgeving.

Het is moeilijk een begrip zoals 'sociale acceptatie' in politieke leuzen te vatten, maar zolang er spreekwoorden in stadions zijn en mensen niet worden geaccepteerd door anderen, is er voor het COC voldoende te doen, vond uiteraard ook de COC-voorzitter.

"Als het aan mij ligt, blijven we nog heel lang zeuren," besloot Huffnagel het debat.

"En als mensen het gezeur vinden, doen we er een schepje bovenop, net zolang totdat we er zijn."

7-10-2003 AD

Hou kinderen in de gaten!

Kinderen tot circa drie jaar krijgen een bescherm-engel. Met het Guardian Angel-systeem van Swann is het mogelijk om kleine kinderen permanent in de gaten te houden, ook vanuit een andere kamer.

Het geheim zit in het gebruik van een camera in combinatie met een handheld. De camera wordt in de babykamer gezet en de handheld aan de ceintuur vastgemaakt of om de nek gehangen. Het Guardian Angel-systeem werkt geheel draadloos, met een bereik tot zo'n 100 meter. Door gebruikmaking van een ultragevoelige camera-microfoon kan zelfs het zachtste gemurmel van de baby worden opgevangen. Het systeem is ook makkelijk te installeren. Een handig extraatje is een ingebouwde klok, die instelbaar is voor voedingstijden, inclusief een alarm ter herinnering. Dankzij infraroodtechnologie in de camera levert het systeem vrij goede beelden in een donkere babykamer. Prijs: €275.

Zesde aangifte tegen aanranders

ZEIST - Een zesde vrouw heeft gisteren aangifte gedaan tegen de drie jongens van 8, 11 en 13 jaar die vorige week bekenden vrouwen te hebben aangerand in Zeist. De directeur van de basisschool van de jongens pleit voor onder-toezichtstelling, omdat de Marokkaanse ouders weigeren de jongens te corrigeren. Net als de vijf andere vrouwen zegt zij ook onzedelijk te zijn betast, bedreigd en beledigd door de jongens.

mijn stem wic ik was, maar ter vestiging pakte hij mijn dijen vast, rook even aan mijn kruis en zei dan: 'Dag meneer Leo.' Hoe goed je jezelf of je kleren ook waste, zijn neus was gevoeliger. De andere verzorgers verzekerden mij dat dit gedrag bij het groter worden vanzelf over zou gaan. Bukken om te kunnen kruisruiken deed niemand."

NRC 3/10

MONICA METZ

Bijdragen van lezers zijn welkom via een formulier op www.nrc.nl/ik

Nu KPN scholen gratis internet wil geven, wordt het tijd om verkeersregels in te voeren voor de digitale snelweg. Vindt Anke

Visser van het Project Preventie Seksuele Intimidatie. PAR 8/10
Veel belangstelling voor uw conferentie morgen in Amersfoort?

Jongens bekennen aanranding zeven vrouwen

Van onze verslaggeefster ZEIST

Zeven vrouwen in Zeist hebben aangifte gedaan van aanranding door minderjarige jongens. De politie heeft daarop drie Marokkaanse kinderen aangehouden. Het zijn twee broertjes van 8 en 11 jaar en een derde jongen die 13 jaar is. De jongens hebben bekend.

De vrouwen werden 's avonds door de jongens beledigd, uitgescholden, betast en bedreigd. Aanvankelijk deden vijf vrouwen aangifte, de andere twee volgden nadat de politie aanhoudingen had verricht.

Uit de verklaring van de jongens blijkt dat ze meer dan zeven slachtoffers hebben gemaakt. De politie verwacht dat meer vrouwen zich zullen melden. Ook vermoedt de politie dat er meer verdachten zijn. De 13-jarige is ingesloten. De twee andere jongens zijn te jong om strafrechtelijk te worden vervolgd. Voor hen zijn de Raad voor de Kinderbescherming en Bureau Jeugdzorg ingeschakeld.

Inmiddels gaan ze weer naar school in de wijk Vollenhove. De leerkrachten hebben geschrokken gereageerd. Ze hadden volgens algemeen directeur Ronday geen enkele reden aan te nemen dat de jongens vrouwen lastig vielen. 'We waren net zo verbaasd als ieder ander. Het zijn hele normale kinderen. We staan met lege handen.'

Falende integratie van Marokkaanse jongens gevolg van grote naïviteit

Ik ben verdrietig. Ik dacht dat Nederlanders met betrekking tot de volledig falende integratie van met name de Marokkaanse moslimgemeenschap onderhand het top punt van naïviteit wel bereikt hadden. Maar het kan nóg erger! Het artikel 'Nederlandse vrouw is de hoer', waarin pedagoog Hendriks om zijn mening wordt gevraagd naar mogelijke oorzaken van deze ernstige misdaden, breekt alle records (*de Volkskrant*, 13 oktober). Er gaat na het lezen een soort vergoelijkende werking van uit; door de wetenschappelijke uitleg van waarom er aangerand of verkracht wordt lijkt het allemaal wat minder erg.

Ondanks het verdriet dat in mij opkomt als ik het lees, ben ik toch tot een nieuw inzicht gekomen. De oorzaak van het feit dat de allochtoon in Nederland niet met zijn/haar falende integratie zit en er na drie generaties blijkbaar ook niets aan doet, komt door mensen zoals Hendriks. Nederlanders hebben blijkbaar telkens weer de neiging om dingen uit te leggen en te verklaren. Dat stadium zijn we met betrekking tot integratie al jaren geleden gepasseerd. Laten wij maar eens een punt zetten en de

niet aangepaste allochtoon ter verantwoording roepen.

Ik heb de wetenschap hoog in het vaandel, maar het houdt een keer op. Laten we de dingen weer gewoon bij de naam te noemen zoals: 'Handen thuis houden, ongeacht je cultuur of afkomst en mijn vrouw is geen hoer als ze een minirokje draagt. Als je dit na drie generaties in dit land nog niet begrijpt, moet je je ernstig afvragen wat je hier nog te zoeken hebt.'

Tilburg **Rien Zonneveld**

Zachte sector

Jammer dat Jan Hendriks het een gebrek aan seksuele opvoeding in een complexe maatschappij noemt. Dit plaatst het probleem weer in de zachte sector en daar verwacht ik na al die jaren weinig goeds meer van.

Met de Nederlandse seksuele opvoeding is niks mis. Waar het om gaat zijn de té grote verschillen in normen en waarden. Misschien moeten we aanvaarden dat het verwrongen vrouwbeeld bij sommige allochtonen niet te veranderen is. Of dat wij blijkbaar niet in staat zijn deze mensen duidelijk te maken dat wij er anders

over denken. Wij dienen die andere mening te respecteren en daarvoor moeten we alles in het werk stellen om dat deel van de bevolking daarheen te begeleiden waar ze die ideeën vrijelijk kunnen toepassen. Mij lijkt een land waar vrouwen ervoor kiezen op de achtergrond te leven, zoals het land van herkomst, prima daarvoor. Tot die tijd zal ik mijn dochters en kleindochters moeten leren dat indien zij kiezen voor kleding die leuk is en zij gerespecteerd willen worden, er rekening mee moeten houden dat zij lastiggevallen kunnen worden door medelanders die er anders over denken.

Harlingen **N. van Beijnum**

Boos

De vader van de Marokkaanse jongetjes die de vrouwen hadden lastiggevallen reageerde boos! Het schoolhoofd zegt daarop: 'Wie wil dat nu van zijn kinderen horen, ik zou ook boos zijn.' Een verstandige ouder hoort zo'n beschuldiging in alle rust aan, en wordt, als het waar is, vervolgens boos op zijn kinderen! Niet op de mensen die de boodschap brengen!

Alkmaar **G.F. Kallansee**

Jongens vast na aanrandingen in Zeist

Van onze correspondent

ZEIST - Vier jongens in de leeftijd van 8 tot 13 jaar uit Zeist zijn aangehouden op verdenking van aanranding van vijf vrouwen. Dat gebeurde vorige maand aan de Laan van Vollenhove en de Warande, aldus een politiewoordvoerder gisteren.

Twee jongens van 13 jaar werden

door een slachtoffer en een getuige herkend. Tijdens het verhoor bekende één jongen. Die gaf tevens de betrokkenheid van twee andere jongens aan.

Dit leidde ertoe dat afgelopen maandag ook twee jongens van 8 en 11 jaar, eveneens afkomstig uit Zeist, werden aangehouden. Ook zij hebben bekende verklaringen afgelegd.

'Nederlandse vrouw is de hoer'

Achtergrond | Marokkaanse jongens kampen met verwrongen vrouwbeeld

Marokkaanse schoolkinderen uit Zeist randden zeven volwassen vrouwen aan. Een van de oorzaken is het gebrek aan seksuele opvoeding in een complexe maatschappij.

Van onze verslaggeefsters **Janny Groen** **Lidy Nicolaisen** ZEIST

Net om de bocht in de Laan van Vollenhove in Zeist ligt bij een beruchte flat de troep hoog opgestapeld. De laan biedt ook talloze donkere plekje, waar zeven vrouwen werden betast, beledigd en uitgescholden door Marokkaanse schoolkinderen. Onder hen twee broertjes van 8 en 11 jaar. Hun vader ontkende boos.

Jan Hendriks, psycholoog, pedagoog en gespecialiseerd in jonge ouders, noemt als belangrijke oorzaak voor de aanrandingen het verwrongen vrouwbeeld dat bij jonge zedendelinquenten een rol speelt. Zeker bij allochtonen anders.

Hendriks is hoofd behandeling jeugd bij de tbs-polikliniek De Waag en deed onderzoek naar jeugdige groepsverkrachters. Hendriks: 'In de islamitische samenleving blijven vrouwen veelal op de achtergrond, ze zijn tweederangs en worden niet geacht hun lichaam te tonen.'

Uitbundig bloot en vrije omgang met seksualiteit leiden tot verknippte omgangsvormen. Hendriks spreekt van het Madonna-hoercomplex.

'Nederlandse vrouwen zijn de hoer. Ze gaan makkelijker om met hun lichaam. De Marokkaanse jongeren ontgaan de subtielere

omgangsvormen die in de Nederlandse samenleving gelden.'

Zo gaat het geregeld mis op straat. In zwenbaden en op het strand. In juni nog randde een groep van vijftien jonge Marokkanen in de trein uit Zandvoort een 22-jarige vrouw uit Haarlem aan. Die jongens krijgen thuis meest-

'Toch proef je dat er onderhuids weinig respect is'

al geen seksuele voorlichting, stelt Hendriks. Dat was vroeger in Nederlandse gezinnen ook zo, maar toen was de samenleving veel minder complex. Daar komt bij dat die jongens, vaak onbewust, het negatieve vrouwbeeld van

thuis krijgen opgedrukt. Hendriks: 'Marokkaanse vaders zeggen niet expliciet: Nederlandse meisjes zijn slecht, dus pak ze maar. Toch proef je dat er onderhuids weinig respect is voor Nederlandse vrouwen.'

Overigens geldt dat nu zo goed voor veel jeugdige autochtone zedendelinquenten. Hendriks: 'Die koesteren ook een ander vrouwbeeld dan gangbaar is.'

Autochtonen zijn veel vaker solo-plegers. Bij hen speelt seksuele problematiek een grotere rol. Bij groepsdaders, van wie ruim de helft allochtoon is, is de seksuele component vaak onderschikt. Het is een onderdeel van macho-groepsgedrag.

Bij zo'n groep is vaak ook sprake van overlast en criminaliteit. De oudste is vaak de leider, de jongeren volgen.

Zie verder op pagina 2, kolom 3

Goed lerende jongens, niet moeilijk opvoedbaar

Vervolg van pagina 1

Van onze verslaggeefsters ZEIST

Toen de vader van de twee broertjes van 8 en 11 om uitleg werd gevraagd, werd hij boos. Directeur J. Ronday van de openbare school Op Dreef, waar de jongens op school zitten: 'Wie wil dat nou ook van zijn kinderen horen of geloven? Ik zou ook boos zijn.' Op Dreef is een school met 125

leerlingen en twintig nationaliteiten. De jongens gaan er alweer naartoe en gedragen zich normaal. Ze kunnen goed leren en zijn niet moeilijk opvoedbaar. Volgens Ronday is de school op zoek naar externe hulp, want zoveel weten ze niet van kinderen die volwassen vrouwen aanranden. In het verleden is wel een keer gesproken over groepsverkrachting. Een van de leerkrachten liet toen filmbeelden zien van de dochter van koning Hassan,

die zonder hoofddoek in een kort rokje tenniste.

'Maar dat is sport', zeiden de kinderen. 'Sport is anders.' Ze zeiden nog net niet, zoals vorige week 5-jarige moslimkinderen op Radio 1 deden, dat westerse vrouwen vuile honden zijn.

Pedagoog Hendriks schrikt al lang niet meer van de extreem jonge leeftijd. In Nederland wordt jaarlijks 800 tot 900 keer aangifte gedaan van een zedendelict gepleegd door jongeren.

Lessen op school waarin wordt verteld dat aanranding niet normaal is, zijn nodig, meent Hendriks. 'Uitgelegd moet worden dat als een meisje nee zegt, ze nee bedoelt. En dat uitdagende kleding niks zegt over seksuele bedoelingen.'

Naast de kennelijk broodnodige seksuele voorlichting, denkt de Zeister buurt waar de aanrandingen plaatsvonden aan meer vertier. Er is bijna niets voor de jeugd. Eenmaal per week houdt een om-

gebouwde SRV-wagen halt bij de patattent op de Laan van Vollenhove. Het is een mobiel clubhuis, bedoeld voor jongeren tussen 12 en 18 jaar. 'Wij hebben anderhalve formatieplaats voor kinderkamer. De rest is wegbezuinigd', zegt Hans de Bree, directeur van de stichting Meander voor sociaal-cultureel werk. Hij voegt eraan toe: 'Maar we moeten nu toch weer de grens verleggen. Voor zulke jongeren passen kinderactiviteiten niet.'

Zesde vrouw doet aangifte tegen aanrandertjes van 8, 11 en 13 jaar

Directeur J. Lamaison pleit voor onder toezichtstelling van de Marokkaanse jongens. 'Ze moeten ergens anders worden gecorrigeerd. Thuis gebeurt dat niet. Alles wordt ontkend. Ik heb drie kwartier met een van de vaders gesproken. Die vindt dat het niet is gebeurd. Of die boos werd? Dat is zacht uitgedrukt. De school wil elke schijn van betrokkenheid met de zaak vermijden. Gevreesd wordt, aldus Lamaison, dat de familie van de jongens anders het onderwijspersoneel als schuldige beschouwt en wraakacties onderneemt.'

De beledigd door de jongens. De politie houdt er rekening mee dat nog meer vrouwen zich zullen melden. De politie hield de drie jongens vorige week maandag aan. De 13-jarige zit nog vast. De twee jongens van 8 en 11 jaar zijn na verhoor naar huis gestuurd. Zij zijn te jong om onder het jeugdrecht te vallen. Volgens de politie zijn de Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdzorg ingeschakeld. Op basisschool Op Dreef, waar de twee jongens inmiddels weer les krijgen, wordt daaraan getwijfeld. Van maatregelen in het gezin is niets te merken.

Van onze verslaggeefsters **Janny Groen** **Lidy Nicolaisen** ZEIST

De directeur van de basisschool van de jongens pleit voor onder-toezichtstelling, omdat de Marokkaanse ouders weigeren de jongens te corrigeren. Het zesde slachtoffer meldde zich bij de politie na een publicatie over de zaak. Net als de vijf andere vrouwen zegt zij ook onzettelijk te zijn betast, bedreigd

Van onze verslaggeefsters ZEIST

wat betreft porno zijn er ook regels. De school kan dat helpen voorkomen door de sociale controle rond computergebruik te vergroten en sancties op misbruik te stellen."

Veel kinderen hebben een computer thuis. "Doen ze het thuis onder het oog van vader, dan is dat jammer. Maar niet op school."

En een filter erop? "Je kunt alle poesjes er wel afhalen, maar dan kunnen kinderen daar ook geen werkstuk meer over maken."

FRANS BOSMAN

School schorst jongen 11 maanden voor billenknippen
AD 7/10

Door Denis van Vliet
De 14-jarige dove Erwin van Zoelen uit Maurik is 11 maanden lang de toegang tot zijn school ontzegd omdat hij medeleerlingen in hun billen had geknepen. De rechter heeft nu bepaald dat de jongen weer moet worden toegelaten. Morgen gaat hij weer naar school. Erwin werd vorig jaar november voor onbepaalde tijd geschorst van het Effatha Instituut in Zoetermeer, een instelling voor onderwijs en zorg aan doven, slechthorenden en communicatief beperkten. Ondanks aandringen van de onderwijsinspectie mocht de vmbo-scholier sindsdien niet meer de klas in en was hij ook niet meer welkom op het internaat dat bij de school hoort.

„Dat een school dergelijk gedrag niet accepteert, begrijp ik”, zegt onderwijsconsulent R. Plomp, die een half jaar geleden namens het ministerie van Onderwijs werd ingeschakeld om een oplossing te vinden. „Normaal staat daar een schorsing van enkele dagen op. Na die tijd moet de school proberen samen met de ouders tot een oplossing te komen. Daar is de school niet erg actief in geweest.”

De instelling wilde Erwin alleen terugnemen op voorwaarde dat hij elders in het land, in Alphen aan den Rijn, een woon-werkproject zou volgen. Erwins vader stak daar een stokje voor.

De gedachte van de school was dat Erwins gedrag daar zou veranderen.

Erwins vader, Johan van Zoelen, zag geen enkele reden de jongen een dergelijk project te laten volgen. Van Zoelen sprak met het Effatha Instituut af een psychiatrisch rapport van zijn zoon te laten maken. Daaruit zou moeten blijken of het gedrag van de jongen ernstig afwijkt en opname in een woon-werkproject rechtvaardigt.

Volgens Plomp is uit het psychiatrisch rapport gebleken dat Erwin een 'vrij normale puber' is. „Het geëxperimenteer is iets wat bij die leeftijd hoort. Omdat dove kinderen dit gedrag nu eenmaal niet mondeling kunnen uiten, is het begrijpelijk dat ze hierbij eerder hun handen gebruiken dan kinderen die wel kunnen horen en praten.”

De onderwijsconsulent drong er bij de school op aan de jongen terug te nemen. De school weigerde. Ditmaal omdat andere ouders bezwaar zouden hebben tegen de terugkeer van Erwin.

Voor Johan van Zoelen was dit reden genoeg een kort geding aan te spannen tegen het Effatha Instituut, waarin hij eiste dat Erwin met onmiddellijke ingang terug naar school en het internaat mocht. Van Zoelen verloor het kort geding, dat begin juli diende voor de rechtbank in Zwolle. Hij liet het er niet bij zitten en stelde hoger beroep in.

De rechtbank in Arnhem stelde Van Zoelen vorige maand wel in het gelijk,

en beval het Effatha-instituut Erwin terug te nemen. De jongen heeft weliswaar extra begeleiding nodig, maar die kan volgens de rechter ook worden gegeven op het internaat. Pas als dat niet helpt, is plaatsing in een woon-werkproject aan de orde. De rechter oordeelde ook dat het instituut de proceskosten van enkele duizenden euro's moet betalen.

Johan van Zoelen is gisteren met de school overeengekomen dat Erwin vanaf morgen weer lessen mag volgen. „Erwin moest huilen toen hij het nieuws hoorde. Hij gaat vanaf zijn derde naar dat instituut en heeft daar al zijn vriendjes. Alleen al daarom zou ik hem niet naar een andere school willen doen. Bovendien zijn er niet zoveel scholen in Nederland waar deze kinderen terecht kunnen.”

De raad van bestuur van de Effatha Guyot Groep, waarvan de school in Zoetermeer deel uitmaakt, was gisteren niet bereikbaar voor commentaar.

Demand for shake-up of sex laws
The Scotsman, 6/10
CLAIRE SMITH

MINISTERS are being called to introduce emergency legislation after a ruling by appeal court judges effectively lowered the male age of consent to 14.

The crime of "shameless indecency" was wiped from the statute books by judges who dismissed it as "Victorian rhetoric" but without it, men who have sex with 14- and 15-year-old boys will not face charges.

The way the law deals with male rape also has come in for criticism, with campaigners saying men who rape men could face lenient sentences because Scots law does not recognise the offence.

Professor Eric Clive, of Edinburgh University, said both examples showed a need for a new criminal code for Scotland, with a new set of laws clarifying various types of sexual offences.

Prof Clive is one of four leading legal academics who have submitted a new draft criminal code for Scotland to the justice minister, Cathy Jamieson.

The new code, which is currently being considered by the Law Commission, includes 75 new offences, including 12 new "gender neutral" sexual offences and will sweep away a system based on old laws and judgments.

Prof Clive said the fact that Scottish law did not recognise male rape and relied on vague terms such as "shameless indecency" for sexual crimes between men, showed the need for a review of common law. "Both these examples illustrate the fact that common law is really struggling to keep up."

The effective lowering of the male age of consent was revealed last week in the official law journal, the Scottish Criminal Case Report.

One of Scotland's leading judges, Sir Gerald Gordon, said the offence of "shameless indecency" had been effectively quashed under article seven of the European Convention of Human Rights, which calls for crimes to be defined with "reasonable certainty".

Appeal court judges ruled in July that the charge was based on "Victorian rhetoric", and could not be applied to

Glasgow labourer Allan Dominick, who was accused of showing pornographic pictures to four girls between the ages of eight and ten.

But the ruling by appeal court judges means men convicted of sex with under-age boys could now appeal against their convictions.

Sir Gerald wrote in the Scottish Criminal Case Report: "It would appear, therefore, that consenting homosexual behaviour between an adult and a boy of 14 which would probably formerly have been treated as shameless indecency, is no crime at all." Asked to clarify the position yesterday, Sir Gerald said: "Effectively, the age of consent for sex with males is no longer 16."

The issue of male rape has been brought to the fore by a series of brutal late-night attacks on lone males in Glasgow and led legal experts and campaigners to call for an urgent review of the law.

While rape against men is recognised in England and Wales, in Scotland the offence is covered by the charge of "sodomy without consent", which carries a maximum prison sentence of two years, or a fine.

Professor Chris Gane, of Aberdeen University, said: "Criminal law should have no distinctions based on sex or gender. Male rape is as serious a crime as the rape of a woman."

Prof Clive, said: "It's better to regard it as male rape rather than to bury it away with an inappropriate name. By using terms such as sodomy there is no indication that the male victim has been violated. That word does not differentiate between an act that may be consensual and one that is a serious offence."

In England and Wales, by contrast, the offence of male rape has been recognised in law for the past ten years.

The SNP's deputy justice spokesman, Michael Matheson, said the apparent collapse of laws protecting under-age boys demonstrated a need for action.

"It clearly has very serious implications. There is a loophole in the law and, as a result, young boys may not get the protection they should.

"The justice minister has to look at this as a matter of urgency."

A spokeswoman for the Scottish Executive said: "We are reviewing the law, and if there are shown to be any gaps as a result of this appeal judgment, we will ensure that those gaps are filled." She added that male rape could result in a life sentence if the perpetrator was prosecuted under a charge of serious assault.

Vijf jaar voor stalken meisjes

LONDEN - Een 64-jarige Brit die zich om met jonge meisjes in contact te komen in chatrooms op internet als tiener voordeed is gisteren tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens stalken, poging tot ontvoering en het bezit van onfatsoenlijke foto's van kinderen. De man, een voormalige postbeambte uit Londen, belde een aantal meisjes die hij via internet had leren kennen wel honderd keer op. Sommige van de meisjes waren pas 13 jaar.

Internetfilters op scholen makkelijk te omzeilen

TEL 4-10

door ARIANNE MANTEL

DEN HAAG - Kinderen kunnen op scholen niet 'veilig' internetten en kunnen redelijk gemakkelijk op pornosites terecht komen. Dit ondanks de aanwezigheid van internetfilters.

Het lukt leerlingen altijd om ongewenste sites met geweld, discriminatie en seks te bekijken. Geen enkel internetfilter

Joost Dierendal
jdierendal@dejournalist.nl

klaarstomen voor geldverslinders. Anders dan Sir Bob erger ik me meer aan toespelingen buiten de adviezen, op popsterren die een + krijgen omdat ze 'sletterig' of een 'lekker trioetje' zijn. Is een rubriek als 'Vrijen & jij' weerzinwekkend? Hoewel seksuele opvoeding zeker tot de privéfeer behoort, is ze ook van de straat. Sommige dingen vraag je thuis niet. Ouders neuken niet, weten alle kinderen. Schandelijke taal slaan de adviseurs niet uit en wordt taal niet pas schadelijk als ze die heimelijk, ongewenst opdringen? Het gaat hier om te vermijden of met medeweten van ouders te volgen vraag-en-antwoord. En mijn moeder zei altijd dat je informatie pas begrijpt als je eraan toe bent. Dat neemt gezond wantrouwen niet weg. Sex sells, weet Sanoma. Als mijn dochters Fancy lezen: tja... Maar zijn veel popclips niet pas

ranzig? En het alternatief? Verbieden? Alsof kids niet van alles via andere kanalen opsteken. Vroeger was dat niet anders. Over seks werd niet gepraat, maar op mijn 13de las ik wel Reve en Sartre en Genet uit mijn ouders' boekenkast (zeker, ik was niet van de straat). Kortom, een non-issuë, dat daarom ook na deze pagina geen aandacht krijgt. Maar ik ben zo'n kind van de Sixties, misschien zit ik er wel naast. Wil dan de Nederlandse Bob Geldof opstaan?

ijpen is lekker, tongzoenen doe je zo en je clitoris zit daar: oogst van een weekje meiden- en jongensbladen. 'Lieve Lita' gaat ook over eten, maar seks overheerst. Anders dan Achterwerk (VPRO-Gids) waarin kinderen leeftijdgenoten antwoorden, adviseren volwassenen: psychologe Achsa, of Niels van Radio 538. Daartegen ageert benefiet-popzanger Bob Geldof via de BBC. Hij vergelijkt de adviseurs met volwassenen die zich opgeilen aan minderjarigen. "Zijn ze minder weerzinwekkend dan een man van 22 die een 11-jarig meisje zegt: „Ik ga je vertellen hoe meisjes mannen een blow job kunnen geven”?" 'Doelgroep kids' is het thema van De Journalist in de Kinderboekweek en seks komt daar verder niet in voor. Het item krijgt in jeugdbladen minder aandacht dan *gadgets* die kinderen

Seks) J 21114 10/16

G+E 10-10

Kinderfeest verpest door sexy piraten

Halloween in Nederland, dat is grote inspanningen van de middenstand ten spijt, nog altijd niet meer dan een 'griezelnacht' bij Veronica en een opgeschroefd kalebassenaanbod in het tuincentrum. De kinderen laten het afweten, die zijn hier kennelijk niet bereid nóg een keer voor een hand snoep langs de deuren te gaan, verkleed als spook. Ze moeten op 11 november ook al huis aan huis, als de buurtvereniging actief is en Sint Maarten wil vieren. En dan met carnaval weer een gek pak aan, nee, het houdt een keer op lieve ouders.

In Amerika, waar Halloween wel fanatiek wordt gevierd, dreigen juist de ouders het kinderfeest te bederven. Ze pakken het gewoon af. Zie de buurt Lincoln Park in Chicago. Daar zijn ze al weken bezig met voorbereidingen, en Frank's Bar is er klaar voor. Het interieur is smaakvol aangepast - veel oranje en zwart -, de drankenlijst ook - je kunt nu een *Sex on a tombstone* bestellen - en manager Robby Ehlerlert verwacht veel klandizie in sexy pakken, kostuums 'op het randje', dus niet waarin je kinde-

ren voor je deur wilt zien staan. 'Sexy piraten, sexy agenten, als het maar sexy is', zegt Ehlerlert tegen persbureau AP.

Het is nog nooit zo geweest als dit jaar, zegt eigenaar Joe Marver van Spirit Halloween Superstores, een winkelketen voor kostuums. Hij verkoopt nog wel wat kinderspul, maar het overgrote deel van zijn pakken gaat in grote maten naar de klant. 'Piraten zijn in', zegt ook Marver. Komt natuurlijk door de film *Pirates of the Caribbean*, met Brad Pitt. Voor Marver is het duidelijk: Halloween is een feest voor volwassenen aan het worden. 'Het is party time'.

De opgeschoten jeugd doet ook mee. Uit recent onderzoek blijkt dat 57 procent van de jongeren tussen 18 tot 24 van plan is dit jaar verkleed naar een Halloweenfeest te gaan. Volgens barmanager Ehlerlert (30) heeft zijn generatie er ook niet veel moeite mee een beetje kinderlijk te blijven.

Kinderachtig of niet, er zijn al Amerikaanse werkgevers die de Halloween-trend volgen. De eerste verplichte vrije dagen op 31 oktober zijn opgelegd.

is 100% betrouwbaar, zo concludeert de stichting Ict op School.

Vorige week werd bekend dat KPN vanaf januari alle scholen in het primair, voortgezet en het beroepsonderwijs drie jaar lang gratis internet gaat aanbieden via XS4ALL. Daarbij zullen ook pakketten worden aangeboden die filteren op ongewenste sites. De bestaande internetfilters, dus nog niet die KPN gaat aanbieden, zijn door de stichting Ict op School onderzocht op werking en kwaliteit. „Daarbij zijn schoolkinderen in alle leeftijdscategorieën zelf aan het testen gezet en is aan twintig scholen naar hun ervaringen gevraagd. De kinderen mochten allerlei erotische of opruiende woorden kiezen”, aldus projectleider Raoul Teeuwen van de stichting Ict op School. Uiteindelijk zijn de internetfilters ook getest op het doorlaten van zaken als porno, geweld, discriminatie, chatten en seks. Daarbij bleek dat het de leerlingen altijd lukte om ongewenste sites met deze inhoud te bezoeken.

„De conclusie is helder”, stelt Raoul Teeuwen. „Niet één van de geteste filters is feilloos, ook al is het filter of de techniek zeer gespecialiseerd. De kinderen kwamen altijd voorbij het filter. Daarbij moet ook gezegd worden dat sommige kinderen het als een sport zien om het filter te verslaan. En er hoeft maar één kind in de klas te zitten dat een foejje weet: het gevolg is dat al heel snel alle kinderen de omzeiltruc kennen.”

Uit de gesprekken met de schooldirecteuren en ict-coördinatoren blijkt dat zij persoonlijk toezicht één van de betere filters vinden. Daarbij wordt gedacht aan rondlopende collega's, onderwijsassistenten of het inzetten van ouders. Teeuwen: „Wij adviseren tevens om de pc's zó op te stellen dat je er als leerkracht zicht op hebt. Je kunt als school ook een protocol opstellen waarbij de school bijvoorbeeld de leerling die opzettelijk een smerige site heeft bekeken met twee weken internetonthouding bestraft.”

Getest zijn onder andere de filters RDNNet, Curtains for Windows, School's inn, Solcon, Filtnet, Kabelfoon en Surfcontrol. Geen enkel filter kan genoemd worden als de beste of slechtste. Teeuwen: „Het is voor de scholen zaak van het vinden van een balans tussen beheerskosten, aanschaffkosten en de mate van bescherming. Als Ict op School geven we scholen wel het advies om goed te kijken welke providers straks internet aanbieden met een dergelijk afschermend filter. Per januari 2004 mogen scholen zelf een provider kiezen en het kan zijn dat scholen op die manier goedkoper uit zijn. Het aanbod van KPN voor drie jaar gratis internet is daarbij natuurlijk heel aantrekkelijk.”

Educators say students need more guidance in age of AIDS

By DINAH A. SPRITZER
STAFF WRITER

„Condoms should be a matter of fact,” Vít Seifraný says. „I don't want a disease, and I don't want to get a girl pregnant.”

These well-intentioned words uttered by a 15-year-old reflect the typical level of discussion about sex in the classrooms of Pasifská Elementary School in Jablonce nad Nisou, north Bohemia.

There is much giggling and shyness, but the teenagers in this village near Liberec have no trouble naming sexually transmitted diseases or understanding the importance of birth con-

trol and sexual responsibility. They also talk openly about the right age to have sex. Most say 16.

„It should be someone you like but you don't have to marry them,” explains 15-year-old Lucie Špuláková.

What makes such a discussion notable is the fact that 14 years ago, sex education did not exist in then-Czechoslovakia. Under communism, the subject was simply ignored. Birth control was hard to obtain, and the abortion rate, like elsewhere in the former Eastern bloc, was five times the abortion rate of Western countries. (Abortions have dropped from 110,037 in Czechoslovakia in 1988 to 28,850 in the Czech Republic last year.)

While they acknowledge that great progress has been made, many sex educators say adolescents are still not getting the information they need in the age of AIDS. With just over

600 cases among a population of more than 10 million, the Czech Republic has one of the lowest HIV-infection rates in Europe. However, the UN has identified the former Eastern bloc as the potential site of the next great wave of infections because of rising drug use and promiscuity.

„Based on a study I did in 1998, only 10 percent of teenagers were learning about sex in schools, and I feel it has improved only by 1 or 2 percentage points since then,” says Petr Weiss, one of the country's leading sexologists. „More than two-thirds of teachers in this country are older, ashamed and conservative. They do everything they can to not talk about sex in the classroom.”

The sex-ed curriculum, which begins in elementary school as children learn to name the

See GUIDANCE on Page A2

GUIDANCE FROM A1

parts of the body, is comparable to that of Western European countries, experts agree. But some fear that the reluctance of teachers to discuss sex in the classroom may be hurting young people. They urge the Education Ministry to follow the Western European approach and contract nongovernmental organizations (NGOs) and health professionals to play a larger role in sexual education at all grade levels.

Active, but not anxious

The irony is that while speaking openly about sex may be considered shameful in the Czech Republic, the country is renowned for its high level of sexual activity. The Durex condom company, which periodically surveys sexual mores worldwide, reported last month that Czechs are among the most sexually active people in the world and are second only to Norwegians in their use of erotic magazines and movies.

Nonetheless, educators suspect that a low HIV rate has dulled the anxiety teens feel about AIDS, leading to laxity over condom use.

Another Durex study conducted in 2000 revealed that just 26 percent of sexually active Czech men and women aged 16 to 55 used condoms — near the bottom of the countries surveyed and not much higher than Nigeria and Russia. Another survey conducted that year by the newspaper *Lidové noviny* and the Sofres-Factum polling agency found that 60 percent of adults here do not think AIDS is a problem.

„Many people think AIDS is not an issue in the Czech Republic because the numbers are low, and that's dangerous,” says Hana Mužicková, a physical education teacher who has taken 15 courses in family education at Charles University since 1996.

In her sex-ed classes at Pasifská Elementary, Mužicková invites HIV-positive people, gynecologists and sexologists to speak to her students. „But I know many teachers who actually skip the subject because they are embarrassed,” she says. „I even have a problem with parents because some are disturbed by pictures on the wall,” she adds, pointing to posters depicting male

and female genitalia.

Teachers are supposed to address issues such as contraception, sexual diseases, intimacy and relationships for 45 minutes per week from the sixth through ninth grades. But Marie Šreková, a music teacher at Pasifská who formerly taught sex ed there, says her son, who attends high school in Liberec, has spent only three days covering the subject of sex this year, and it was discussed in combination with drug use. „His is not a unique case,” she adds.

Speaking at a recent forum for sex educators in Pardubice, Miloš Kusý, head of the department of prevention of socially pathological phenomena at the Education Ministry, praised the country's progress but also recognized the burden of the communist legacy. „We need young teachers to be the pioneers and change ideas of the older teachers, particularly in small towns and villages,” he said.

But Kusý said he did not think the ministry should act as an enforcer: „It's up to the teachers how they use the curriculum.”

Statements like that worry Poonan Thapa, a regional manager for Planned Parenthood Europe. „A trained counselor or health professional is the best person to take responsibility for the sex-ed curriculum, not the biology teacher,” she says.

Radim Uzel, executive director of the Czech Family Planning Association, says the participation of those specially trained professionals is improving, as is government backing.

„Last year we visited 66 schools, and this year we hope for two to three times more,” he says.

„This is the first year we have received an official letter of support from the Ministry of Education.”

Seeing is believing

When she taught sex ed in the early 1990s, Šreková was a maverick. In one class, she went around the room with a condom on her fingers and shook all her students' hands.

„None of the students removed their hands. ... They all wanted to know how it feels,” she says.

This kind of live demonstration, common in many Western European countries, is what is missing from Czech classrooms, sexologists say. „In Swedish preschools they have kids blowing up condoms. But in this country people still see them as something dirty,” Uzel says.

Many sexologists say that Czech education's emphasis on rote memorization, a throwback to communism, keeps kids in the dark. „In the books there are all these facts,” sexologist Vladimír Taubmor said at one of the Pardubice workshops, „but the kids are not getting shown a condom or how to use it.”

And Czech teens are not necessarily acting on the teaching they do get, says Eva Marádová, head of Charles University's family education unit: „If you ask most kids if they used a condom during their first intercourse, they will tell you they did not.”

Sexism, endemic under communism, still plays a role in how young people approach contraception, educators say. „We pay lip service to equality, but let's face it, women here are second-rate,” Taubmor says.

When a group of teens at Pasifská is asked whose responsibility it was to obtain a condom, the students unanimously reply that it is a man's job. Yet no sooner has this been agreed on than 15-year-old Tereza Trejbalová declares that she has a condom in her purse.

Her peers express admiration for Trejbalová's bold display. But Šreková says most young people associate purchasing a condom with shame.

„They do not think it is romantic. And condoms are still a new thing here, unlike in the West

where men are expected to put them on with a new sexual partner,” she says.

Hormonal contraception is growing in popularity, with an estimated 1 million Czech women on the pill, up from 176,000 in 1992. Šreková says women prefer the pill because it makes them feel they are in control. Teachers and experts add that hormonal contraception is preferred because it is a more effective defense against pregnancy than condoms. The country has one of the lowest rates of teen pregnancy in Europe.

„Women here do not trust men to be responsible yet,” Šreková says. „The bad part about that is that more women are leaning toward the pill and are not protecting themselves from disease.”

Traditional gender rôles remain a factor as well, according to sexologist Weiss.

„Czech women are not sufficiently self-confident,” he says. „As they are not likely to push in other areas, they are often not strong enough to say, 'No condom, no sex.'”

— Martina Sedláková
contributed to this report.

Dinah A. Spritzer can be reached at dspritzer@praguepost.com

SEX ED 101

The Education Ministry perspective:

► **Studies by international organizations show that countries with the most open attitudes toward sex education have the lowest rates of abortions and teenage pregnancies.**

► **After finishing kindergarten, children should be able to name parts of the human body and some of its organs, including sexual organs. They should know how the organs function. They should also understand how to protect their personal safety and how to find help in case of an emergency.**

► **In elementary schools (first through ninth grade), issues covered should include family and partnership (love, communication in relationships, marriage, parenthood, ethical and legal issues). Additional topics are gender differences in sexuality, respect in love, protection against sexual abuse, basic facts about human reproduction, contraception, planned pregnancy, birth, nursing and sexual diseases including AIDS.**

► **Guidelines: Schools determine in which year the topics are addressed. It is up to each teacher to decide how to teach sex education. In the fourth and fifth grades, sex ed is taught in the framework of biology classes and later within family education and civics.**

Van onze verslaggever
Rob Vreeken
AMSTERDAM

Tieners doen aan seks.

Een nieuwsfeit uit de prehistorie, maar pas vier jaar geleden werd het op een speciale zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York erkend. Voordien verkondigden conservatieve katholieke en moslimlanden dat seks alleen binnen het huwelijk plaatsvindt.

Maar seks vindt over de hele wereld steeds vaker vóór het huwelijk plaats, zo stellen de VN nu vast. Tieners worden vroeger seksueel actief, meldt het VN-bevolkingsfonds (Unfpa) in het rapport *State of the World Population*.

Bovendien stijgt de leeftijd waarop jonge mensen trouwen.

Sex education uneasy school topic

Dat is een gevolg van verminderde armoede en gestegen schoolbezoek, maar ook van de nieuwe urbane cultuur. De zekerheden van het dorpsleven maken plaats voor de verlokkingen van de stad. En overall ontlenen tieners hun kennis over het leven steeds meer aan de massamedia.

Vier Nederlandse tieners die onlangs voor *Volkskrant Magazine* naar Vietnam reisden om te zien hoe het daar met liefde en seks staat, troffen een jeugd in spagaat

Van onze verslaggever
AMSTERDAM
VK 9/10

Jongeren worden op steeds lagere leeftijd seksueel actief. Tegelijk stijgt de leeftijd waarop jonge mensen trouwen. Een legioen van 1,2 miljard tieners op weg naar volwassenheid, in een snel veranderende wereld, staat daarvoor bloot aan groeiende risico's op het gebied van de seksuele gezondheid.

Het bevolkingsfonds van de Verenigde Naties, de Unfpa, schrijft dit in zijn woensdag verschenen jaarrapport, *State of the World Population 2003*.

Het VN-fonds dringt aan op betere voorlichting aan adolescenten (10-19 jaar) en jongeren (15-24 jaar) en beschikbaarheid van voorbehoedsmiddelen en andere diensten op het gebied van 'reproductieve gezondheid'. Bevordering van de seksuele rechten van jongens en meisjes heeft grote bijkomende voordelen, meent de Unfpa: meer gelijkheid tussen mannen en vrouwen, het indammen van de aids-epidemie, het te rugdringen van de armoede.

In veel delen van de wereld daalt de leeftijd waarop het seksuele debuut plaatsvindt, aldus het rapport met de ondertitel *Laat 1 miljard meetellen: investeren in gezondheid en rechten van adolescenten*. Dat maakt de periode langer waarin jongeren risico's lopen voor hun gezondheid, zoals tienerzwangerschap, aids en andere geslachtsziekten, misbruik van jonge meisjes.

Bijna de helft van alle mensen is onder de 25 jaar, aldus de Unfpa. Jongeren hebben te maken met een in alle opzichten snel veran-

VN wijzen op risico's voor adolescenten

aan. Meisjes in Hanoi die de ene dag leren een condoom om een banaan te rollen, en de andere dag horen dat ze vóór hun huwelijk niet aan *giao hop* mogen doen.

Zo heeft er een dubbele seksuele mondialisering plaats. Enerzijds verspreidt zich een vrijere seksuele moraal onder adolescenten, ook naar landen waar de adolescentie tot voor kort amper bestond. Anderzijds is in VN-verband een consensus gegroeid over de aanpak van wat daar 'reproductieve gezondheid' heet, uitgaande van de problemen en rechten van vrouwen - en nu dus ook van jongeren.

Want tieners lopen, nu ze vroeger actief worden, ook grotere risico's, schrijft Unfpa. Jonge meisjes worden onbedoeld zwanger, jongeren krijgen geslachtsziekten. 'Aids is een ziekte geworden van jonge mensen', aldus Unfpa.

Maagdelijkheid en trouw aan één partner worden bepleit als wapen tegen de gevaren. 'We hebben het ook over kinderen van dertien, veertien', zegt Unfpa-directeur Thoraya Obaid in een interview met *de Volkskrant*. 'Als je die zover kunt krijgen dat ze wachten tot hun zeventiende, zijn ze er beter op toegerust.'

- Pagina 4: 'Mentaal groeien door uitstel van seks'
- *Volkskrant Magazine*, zaterdag: Pubers in Vietnam

Aids zet rem op groei van wereldbevolking

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM
VK 9/10

Het tempo waarin de wereldbevolking groeit wordt iets minder. Dit is een gevolg van zowel een daling van de vruchtbaarheid als van de sterfte door aids, die nog groter blijkt te zijn dan al was aangenomen. Het VN-bevolkingsfonds schrijft dit in het rapport *State of the World Population 2003*.

De omvang van de wereldbevolking, op het ogenblik 6,3 miljard mensen, zal in 2050 gestegen zijn tot 8,9 miljard. De prognose is 400 miljoen lager dan die uit 2000. Vrijwel de gehele toename komt op rekening van Azië, Afrika en Latijns Amerika.

Opmerkelijk is echter dat de bevolkingsgroei in de allerarmste landen sneller afneemt dan elders. Het inwonertal van de 49 minst ontwikkelde landen zal naar verwachting stijgen van 668 miljoen nu naar 1,7 miljard in 2050.

Dat het aantal tieners ongekend hoog is, op het ogenblik 1,2 miljard, is een gevolg van de hoge vruchtbaarheid een generatie geleden. Door dit omvangrijke cohort is een forse bevolkingstoename de komende decennia nog gegarandeerd, ook al worden de gezinnen steeds kleiner.

'Met uitstel van seks kun je eerst mentaal groeien'

Interview | Thoraya Obaid, hoofd van VN-bevolkingsfonds, ziet investeren in seksuele gezondheid als vorm van armoedebestrijding

FOTO RENÉ CLEMENT

en zwangerschap onder tieners, geslachtsziekten, aids.'

Is het inmiddels breed geaccepteerd?

'Ik denk het wel. Maar in plaats van seksuele voorlichting noemen we het soms 'voorlichting over levensvaardigheden'. Dat klinkt minder bedreigend. Bovendien is het breder, het gaat ook over gedrag: respect voor elkaar, respect voor meisjes, een gezin stichten, een gezonde relatie tussen mannen en vrouwen.'

'We veroordelen noch vergoelijken homoseksualiteit'

In het Unfpa-rapport wordt gepleit voor de 'abc'-aanpak: Abstinence (afzien van seks), Be faithful (één partner), use Condom. Waarom moeten jongeren afzien van seks?

'De abc-aanpak werd aangenomen op de speciale zitting van de VN over aids in 2001. Het komt voort uit de aids-crisis. We moeten jonge mensen tegen aids beschermen door hen te laten kiezen. Ze kunnen afzien van seks, wat neerkomt op uitstel van het eerste seksuele contact, of, als ze eenmaal seks hebben, trouw blijven aan één partner. En hoe dan ook een condoom gebruiken.'

'Uitstel geeft je de mogelijkheid om fysiek en mentaal te groeien. Seks is een emotionele ervaring.

Kinderen worden steeds vroeger rijp. Aan de andere kant, zo staat

Door uitstel kun je eerst volwassen worden. Bovendien is de kans dat jongens de meisjes correct begrijpen dan groter. Uit onderzoek blijkt dat jonge mensen die goed geïnformeerd zijn ertoe neigen hun eerste seksuele contact uit te stellen. Zij zien in dat seks gecompliceerder is dan een lichamelijke daad. Dus zij beginnen niet op, zeg, hun dertiende maar op hun zeventiende.'

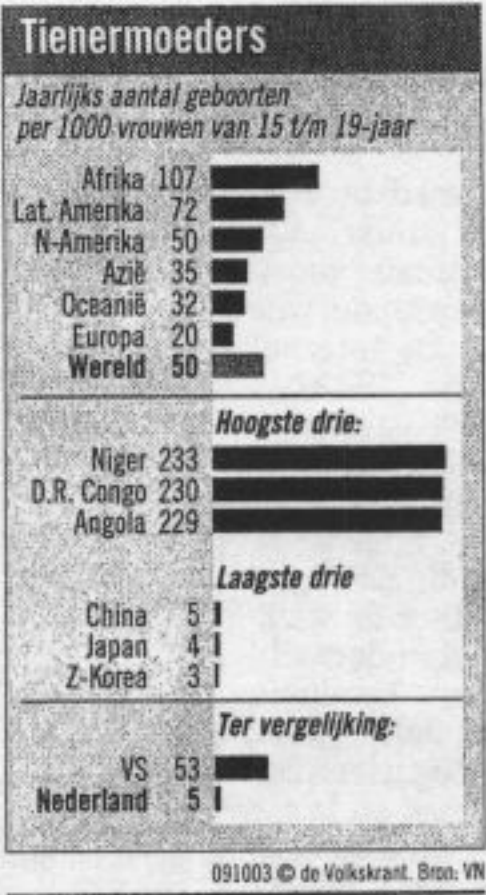
'De abc-aanpak is goed voor iedereen, maar is vooral een middel tegen aids en tienerzwangerschap. In Uganda bepaalt abc het succes van de aidsbestrijding. In de VS, waar zeer veel tienerzwangerschappen zijn, wordt abc toegepast om te voorkomen dat heel jonge meisjes een kind krijgen.'

Waarom staat er geen letter over homoseksualiteit in het rapport?

'Toch wel, er wordt naar verworpen. Maar we noemen het niet homoseksualiteit, we gebruiken 'same sex intimacy' (intimiteit van gelijke geslachten). Om het minder schokkend te maken. Het is geen aparte paragraaf, u zult het wel ergens vinden in de tekst.' (Bij nalezing blijkt dat in de aids-paragraaf 'mensen die intieme relaties delen' even worden genoemd als risicogroep)

Waarom staat er geen letter over homoseksualiteit in het rapport?

'Toch wel, er wordt naar verworpen. Maar we noemen het niet homoseksualiteit, we gebruiken 'same sex intimacy' (intimiteit van gelijke geslachten). Om het minder schokkend te maken. Het is geen aparte paragraaf, u zult het wel ergens vinden in de tekst.' (Bij nalezing blijkt dat in de aids-paragraaf 'mensen die intieme relaties delen' even worden genoemd als risicogroep)

derende wereld. Voor velen maken de zekerheden van het dorpsleven plaats voor een complex stadsleven. Over de wereld en over hoe zich te gedragen horen ze steeds meer van leeftijdgenoten en van de massamedia. De spanning tussen de beschermende houding van de ouders en de steeds veeleisender buitenwereld, die hen aanspreekt als volwassenen, vormt 'het centrale dilemma van de huidige adolescenten'.

Het eerste seksuele contact vindt steeds vaker buiten het huwelijk plaats. Jonge mannen beginnen minstens twee tot drie jaar eerder met seks dan vrouwen. Onderzoek in 21 landen toont aan dat meer dan eenderde van de jongens voor het eerst seks heeft met een prostituee.

'Jonge vrouwen beginnen meestal aan seks in de context van een relatie', aldus het rapport. Veel meisjes krijgen tijdens de eerste keer te maken met dwang. 'Hoe jonger het meisje, en hoe groter het leeftijdsverschil, hoe groter de kans op misbruik.'

De Unfpa stelt vast dat overall ter wereld steeds meer meisjes onderwijs volgen; het verschil met jongens wordt wat dat betreft kleiner. Ook is het aantal huwelijken met een tienerbruid de afgelopen dertig jaar aanzienlijk gedaald. In Afrika was de daling het grootst.

Dat neemt niet weg dat nog altijd 82 miljoen meisjes in ontwikkelingslanden die nu 17 jaar of jonger zijn, op hun achttiende getrouwd zullen zijn. In Niger trouwt 76 procent van de meisjes vóór het achttiende jaar, in Nepal 60 procent en in India 50 procent. Elk jaar krijgen ongeveer 14 miljoen meisjes van tussen de 15 en 19 jaar een kind. Vaak gaat dit gepaard met complicaties.

Jonge vrouwen lopen meer risico besmet te raken met het aidsvirus. Van de 15- tot 19-jarigen in Afrika die besmet raken, is tweederde vrouw, aldus het rapport. 'Aids is een ziekte geworden van jonge mensen.' Sommige meisjes worden gekoppeld aan 'sugar daddies', oudere, veelal getrouwde mannen, die hen cadeautjes en geld geven in ruil voor seks. Vaak zijn de mannen besmet.

Het VN-bevolkingsfonds roept de landen op te investeren in de seksuele gezondheid van 'de grootste generatie jongeren uit de geschiedenis'. In gebreke blijven zal leiden tot een toename van geslachtsziekten en ongewenste zwangerschappen, maar indirect ook tot maatschappelijke onrust en vertraging van de economische groei.

Meike Bokhorst
HILVERSUM
VK 9/10

'In de film *Yellow Card* besluit de Zimbabweaan Tyane zijn verantwoordelijkheid op zich te nemen voor het kind dat hij bij zijn vriendin heeft verwekt. Vind je dat Ugandese jongens in die situatie hetzelfde moeten doen? Bespreek je mening met je klasgenoten.' Dit is les zes van de voorlichtings cd-rom *The world starts with me*, die is bedoeld om Ugandese jongeren van 12 tot 19 te leren met elkaar te praten over seks en relaties.

President Yoweri Museveni van Uganda besloot in de jaren

Thoraya Obaid balanceert tussen vele culturen, tussen het liberale Europa en landen die tot voor kort weigerden te erkennen dat ook ongetrouwde tieners aan seks doen. Maar: 'De abc-aanpak is goed voor iedereen.'

Van onze verslaggever
Rob Vreeken
DEN HAAG
VK 9/10

Zou Thoraya Obaid wel weten waar ze is?

Zij begint met dit te zeggen: 'Wij willen uit de taboesfeer halen dat jongeren hun eigen ervaringen en dergelijke hebben.'

En dan: 'Jongeren willen een beter leven, onderwijs, werk. Maar ze hebben ook behoeftes op het gebied van reproductieve gezondheid.'

Voor de niet-ingewijde: 'eigen ervaringen' betekent gewoon seks, en de 'behoeftes' staan voor voorlichting, abortus en behandeling van geslachtsziekten.

Maar even later gedraagt de in New York werkzame Saudische

negentig werk te maken van de strijd tegen aids. Met succes: Uganda heeft aanzienlijk minder aidsdoden en -patiënten dan veel andere Afrikaanse landen. Alle middelbare scholen van Uganda moeten die voorlichting nu opnemen in hun lesrooster. Jongeren moeten de overgang naar volwassenheid leren maken zonder besmet te raken met aids, en zonder vroegtijdig zwanger te worden.

De Nederlandse stichting World Population Foundation (WPF) komt hen te hulp met een cd-rom. Met digitale spelletjes over thema's als vriendschap, emoties, HIV/aids en zwangerschap worden de leerlingen aangespoord om zelf na te denken en met elkaar in discussie te gaan.

Hoewel de Ugandese regering erkent dat seksualiteit een natuurlijk onderdeel van het leven is, mogen de docenten hun leer-

Schooljeugd van Uganda moet leren praten over seksualiteit

lingen niet uitleggen hoe seks in zijn werk gaat', zegt Jo Reinders van WPF. Het is niet de bedoeling dat jongeren vaker en vroeger aan seks doen. Een lastige opgave voor de Ugandese docenten, die zelf zijn opgegroeid in een cultuur waarin over seks niet wordt gesproken.

'Een voordeel van een cd-rom is dat de docenten niet meer zelf gevoelige informatie over seksualiteit hoeven te geven', zegt Reinders. 'De openheid die wij in zestig jaar tijd in Nederland hebben bereikt, moeten zij onder druk van de aids-epidemie in twee of drie jaar tijd ontwikkelen. Dat geeft een enorme spanning, omdat die cultuur daar niet op is ingesteld.'

De Ugandese cd-rom is tot stand gekomen in nauw overleg met lokale docenten, kunstenaars en de jonge projectcoördinatoren Moses Agwisagye en David Magezi.

Tijdens een bezoek aan Nederland toonde Moses Agwisagye zich geschokt door de openheid van de Nederlandse scholieren. Leerlingen van klas zes hadden hem verteld dat seks thuis en op school bespreekbaar is en dat je hier als jongere seks mag hebben als je dat wilt. Toen de biologieleeraren condoms uitdeelden, hadden de scholieren daar zoveel mogelijk van bijeengegreaaid. 'Zoveel vrijheid, dat kan toch niet goed zijn.'

Tijdens een discussie met een homoseksuele pastor wilden Moses en David vooral weten of hij geen last heeft van een stigma. Dat gesprek maakte grote indruk op David: 'Die man is openlijk homoseksueel en kan toch gewoon zijn vak uit oefenen. Dat kan in Uganda echt niet.'

Artikel 140 van het Ugandese wetboek van strafrecht verbiedt 'vleselijk kennis te hebben tegen de natuurlijke orde', met als maximumstraf levenslang. Vier jaar geleden kondigde president Museveni een campagne af tegen homo's, die volgens hem allemaal moesten worden opgesloten. Dus zijn er in Uganda maar weinig homo's die zich durven te uiten.

Uit angst dat Ugandese docenten de cd-rom geheel zouden weigeren, nam Reinders geen enkele verwijzing naar homoseksualiteit op - hoewel dat met het oog op de aids-preventie zeer gerechtvaardigd zou zijn. Tot zijn verbazing waren het de docenten zelf die erop aandrongen het begrip homoseksualiteit erin op te nemen. Zo worden de eerste stappen gezet op weg naar openheid over seksualiteit - en homoseksualiteit.

Het VN-bevolkingsfonds pleit in zijn deze week verschenen jaarrapport voor maagdelijkheid, trouw en condoms. Volkskrant Magazine ging met vier Nederlandse pubers op onderzoek in Vietnam.

tekst Rob Vreeken . fotografie Marlijn Scheeres

VK 11-10

Dat er ooit vijfhonderdduizend Amerikanen waren, lijkt in Vietnam allang vergeten te zijn, maar de recente invasie van de Nederlandse tieners Bibi, Marius, Sanna en Roel moet op sommige inwoners van Hanoi een verpletterende indruk hebben gemaakt.

Neem de meisjes Yen (20) en Nhung (19), zwerfjongeren die tijdelijk onderdak hebben gevonden in het koro-opvanghuis, waar zij een vakopleiding krijgen voor de horeca.

Stil en verlegen giechelend zaten zij naast elkaar in de bibliotheek van het opvangcentrum, als middelpunt van een halve cirkel aan blond, pront, welbespraakt, ongeremd nieuwsgierig Nederlands pubervolk uit wier monden, sommige met vervaarlijke brackets gewapend, een spervuur kwam van onbeschaamde vragen.

'Kunnen jullie met een condoom omgaan?', wilde Marius Temming meteen al weten. Slechts een bedremmeld bestuderen van het motiefje in de vloerbedekking volgde, zodat de bibliothecaresse van een afstandje riep: 'Ja hoor, ze hebben geoeft in de klas.'

'Hebben jullie verkering?', vroeg Bibi Trompetter, tamelijk onschuldig.

En ogenblikkelijk trokken de Vietnamese

meiden giechelend hun schouders samen als om bloesjes aan het zicht te onttrekken, zoals ze nog vele malen in het kruisverhoor zouden doen. Yen sloeg een hand voor haar gezicht en piepte 'ja', waarop geen nadere toelichting volgde, evenmin als op het 'nee' van Nhung.

Aan de vrijpostige Sanna Molin, evenals haar reisgenoten 16 lentes jong en 1,2 Vietnamese hoog, was het om de genadeklap uit te delen met: 'Zijn jullie seksueel actief?' Eh, jongens, kwam Giang, de tolk, toen maar tussenbeide, was zijn hier in Vietnam, weet je nog? Soms is het verstandig bepaalde vragen iets omzichtiger te formuleren.

Nou ja, dat begreep Sanna wel.

Wat Sanna op dat ogenblik niet besefte, is dat wat zij zojuist aan de orde had gesteld de precairste kwestie van het zevendaags bezoek van vier Nederlandse jongeren aan Vietnam zou blijken te zijn. Het was de Vraag aller Vragen, en die luidde: *Doen jullie het?*

Ofwel:

Hebben jullie, Vietnamese jongeren, seks?

Het antwoord op die vraag kunnen we, in plaats van het omgekeerd onderaan een van de laatste bladzijden van dit magazine af te drukken, alvast wel verklappen.

Het luidt: ja.

De Vietnamese jeugd - althans een deel

Reportage | De meeste Vietnamezen van deze tijd trouwen pas op hun vierentwintigste

ken - met wisselend succes. Volgens vijfentwintigjarige gedelen de economie opengegooit. Dat had een fenomenale groei tot gevolg, is het bombardement van buitenlandse impulsen.

De jongeren van nu zijn de eerste generatie in Vietnam die blootstaat aan westerse culturele invloeden', zegt Joanneke Kraan, antropologe die 'tiede en seksualiteit' onder jongeren in Vietnam heeft onderzocht. Nu werkt zij voor het VN-bevolkingsfonds (Unfpa) in Hanoi.

Door het stijgen van de huwelijksleeftijd, de afname van de armoede en het gestegen schoolbezoek (ruim de helft van de 15- tot 19-jarigen gaat naar school, in 1989 was dat nog geen kwart) is er veel meer dan voorheen sprake van een generatie van adolescenten. De fase tussen kindertijd en volwassenheid, die in arme landen kort is of zelfs amper bestaat, wordt langer.

Maar van een aparte jeugdcul-tuur of van een generatieconflict merkte Kraan nog weinig, toen zij daar drie jaar geleden onderzoek naar deed in Ho Chi Minh Stad en de noordelijke provincie Nam Dinh. Afwijkende kieren en muziek spelen geen grote rol voor Vietnamese jongeren. Zij zijn gericht op succes in werk en studie. Een centrale deugd in de Vietnamese samenleving is volgens Kraan *hiếu*, eerbied voor ouders en ouderen. De Vietnamezen

Jongeren kunnen langer genieten van hun jeugd

ik had het voor het kiezen. Deze was jonger dan ik, hij zag er leuk uit. Hem nam ik. Grootmoeder wijst op een foto op het dressoir van een man in militair uniform, overleden in de oorlog. Van hem heeft zij haar zoon.

'Een droevig verhaal', zegt Lan Anh, terwijl ze liefdevol naar haar grootmoeder kijkt. 'Maar zulke verhalen kun je heel vaak horen in Vietnam.' Voor de kleindochters zijn het geschiedemissen uit de oude doos.

Vietnam is veranderd. Eerst kwam het communisme, dat aan veel tradities een eind wilde ma-

Op haar zeventiende werd opnieuw een huwelijksgearrangeerd, dat twee jaar later werd voltrokken. 'Een gedwongen huwelijik, ik was verliefd op een andere man. Er was van beide kanten geen enkele sympathie, we zeiden geen woord tegen elkaar.'

Pas toen ze zwanger raakte, werd er gesproken. 'Mijn man had van een spiritueel medium te horen gekregen dat ik zwanger was geraakt van de geest van dat overleden jongetje. Dus werd hij ja-

ook Yen zei, grinnikend, maar uit de grond van haar hart: 'Nééé!'

Abortus

Zo werd het toch nog een leuk gesprek. Waarin de Vietnamese meisjes (Roel: 'Vette chicks!') vertelden rond hun zeventiende school, dorp en straatarme familie te hebben verlaten om werk te zoeken in de grote stad. Waarin ze zeiden de komende zes, zeven jaar niet over trouwen te peïnzten. Waarin ze verkondigden dat seks voor het huwelijk gevaarlijk is (want voor je het weet ben je zwanger en moet je een abortus), en volgens de Vietnamese traditie nu eenmaal niet mag.

Simpel

Dat het zo simpel niet ligt, zelfs niet in conservatief Vietnam, dat zouden de Nederlandse tieners later die week ontdekken. 'Reproductieve gezondheid' was het thema van hun reis, jargon voor alles wat te maken heeft met seksualiteit en voortplanting.

Ze waren eigenlijk zomaar jongeren, zonder speciale deskundigheid op dit terrein. Twee vriendinnen en twee vrienden uit de regio's Amsterdam en Den Bosch, uitverkoren door de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie World Population Foundation (WPF) om te kijken hoe het staat met de reproductieve gezondheid in zomaar een ontwikkelingsland.

Hoewel, Vietnam is niet gewoon. Vietnam is buitengewoon.

Nadat decennia van oorlog en van stalinisme het land hadden verruineerd, gooide de partijleiding eind jaren tachtig het roer om. De *doi moi*, de liberalisering van de economie, had ongekend succes. Vietnam (hoevel nog steeds zeer arm) heeft sindsdien een van de snelst groeiende economieën ter wereld, met een jaarlijkse plus van 7 procent. Het exporteert volop rijst, koffie, textiel. Het aantal allerarmsten daalde enorm.

Terwijl de Communistische Partij de touwtjes strak in handen houdt, stromen met toeristen en investeerders de buitenlandse - lees: westerse - culturele invloeden het land binnen. Dat tezamen maakt Hanoi tot een openbaring. De Vietnamezen grijpen de kansen die de liberalisering biedt gulzig aan. Het centrum is vergeven van de winkels; van eenvoudige stalletjes tot luxe warenhuizen. Iedereen rijdt brommer of scooter. Ontelbaar zijn de cafés, restaurants, hotels, karaokebars.

Seksloze samenleving

Resultaat van vijftien jaar *doi moi*? Nee, zeggen Vietnamezen nadrukkelijk: vijf jaar. Pas de afgelopen tijd is de samenleving razendsnel aan het veranderen.

Het Hanoi van rond 1990 omschrijven zij als een soort Noord-Korea. In de 'niksonomie' van toen - niks hotels, niks warenhuizen, niks brommers - stonden de inwoners elke dag in de rij met hun voedselbonnen voor een portie rijst en een kilo vlees, alle mannen in een blauw Mao-pakje.

Een preutse, op het oog seksloze samenleving was het. De ingetogen tradities van het confucianisme benadrukten sterk de familiebanden, eerbied voor ouders en ouderen, maagdelijkheid, een ondergeschikte rol voor de vrouw. Het communisme had daaraan enkele eetlepels moderniteit toegevoegd: vrijheid van abortus, volop voorbehoedmiddelen, gelijkheid bij de wet van man en vrouw.

Maar zelfs gehuwden leken het nooit te doen onder een ideologie die arbeid als hoogste genot dicteerde.

Dat is nu allemaal anders. Althans, het is allemaal anders aan het worden, zo kunnen de Nederlandse tieners beamen. Ze betastten pillenstrips en spiraaltjes in een inloopkiosk voor jongeren. Ze wandelden rond het Hoan Kiem-meer in het centrum van Hanoi, waar elke avond bankje na bankje is bezet door knuffelende stelletjes. Ze werden maatjes met een theatergroep voor seksueel vormingstoneel. In disco *The Green Lake* zagen ze in string en latex laarzen gehulde danseressen (Roel: 'Vet!') op een platform naar beneden zakken. Ze spraken de makers van het Vietnamese equivalent van het tv-programma *Neuken doe je zo!*

Oké, het heet braaf *Een reis met jou*, in

Van onze verslaggever Rob Vreeken HANOI

VK 9/10

welijke kunstenaars worden daarbij prompt door Greer aangemoedigd om meer jongens af te beelden. Ze komen zo voor de vraag te staan hoe zij het mannelijk lichaam kunnen afbeelden, zonder terug te vallen op de manier waarop mannelijke schilders het vrouwelijk maakt hebben weergegeven, veelal louter als (lust-)object. Maar vooral levert het boek een beschaafd kijkplezier op voor de kunstenaar en haar publiek, de oudere vrouw in het algemeen, en Germaine Greer zelf in het bijzonder.

Kijken als een oude viezerik

Profiel Germaine Greer Zondig & zedig

Germaine Greer heeft elke nieuwe gebeurtenis in haar leven gepolitiseerd. Met verve, dat geven vriend en vijand toe. En nu de nieuwste fase belangstelling voor jongens betreft, brengt ze een vurig loflied uit op de jongeling. Overtuigt de schrijfster? Door Xandra Schutte V N 25-10

Bjørn Andresen is boos. Boos op Germaine Greer. Nu is het niet ongebruikelijk dat de feministische diva enige rimpeling veroorzaakt, maar Bjørn Andresen heeft een reden: hij staat bijna levensgroot geportretteerd op haar nieuwste boek en zij heeft hem niet om toestemming gevraagd. Hij is zogezegd het slachtoffer van koffietafelerotiek. Op het overdadig uitgegeven kunstboek (met meer dan tweehonderd kleurenreproducties!) staat hij afgebeeld in zijn rol als Tazio, de beeldschone jongeling uit Luchino Visconti's verfilming van *Dood in Venetië*. Hij was vijftien toen hij de blonde, angelieke jongen speelde, inmiddels is hij achtentveertig en weet hij wat de uitdrukking 'tais-toi et sois beau' inhoudt. Er werd van hem verwacht dat hij mooi was, meer niet – en hij was zo mooi dat het zijn hele verdere leven heeft verpest. 'I felt like an exotic animal in a cage,' vertrouwt hij zijn interviewer toe.

Dat de journalist van de Engelse kwaliteitskrant *The Guardian* uitrukt naar Stockholm om de vergeten Andresen op te sporen en hem te confronteren met Greers boek is veelbetekend. Alles wat Germaine Greer publiceert, zorgt voor commotie; alles wat zij beweert, maakt een wereldtournee.

Niet voor het eerst waren een paar welgemikte opmerkingen haar boek vooruitgeseld, opdat iedereen wist: het komt eraan, de nieuwste provocatie van 's werelds meest provocerende feministe. Het gaat kortweg *The Boy* heten en het zingt de lof van het aanbiddelijke tussenwezen tussen kind en man. 'I'll be called paedophile after this,' liet ze losjes aan de *Daily Express* weten, een paar maanden voor publicatie. Aan de Canadese tv vertelde ze terloops dat ze jongens boven mannen verkoos omdat 'hun sperma stroomt als kraanwater'. En zo was er opwinding nog vóór iemand een letter had kunnen lezen.

Nu is het er, *The Boy*, en het valt tegen. Het boek ziet er prachtig uit, dat wel, vol plaatjes van aanminnige jongens: van Griekse Apollo's tot renaissancecupido's en Sint Sebastiaans tot barokke Endymions. Maar het begeleidende essay van Greer is droog en nogal warrig; het is een leeg gegooide schoenendoos van kunst historische en mythologische weetjes; het mist diepgang; en, dat is misschien het meest teleurstellende, het is nauwelijks uitdagerend.

De inhoud van haar boek is in drie zinnen samen te vatten. Een: anders dan veel mensen denken, bestaat mannelijke schoonheid, zij het kortstondig, in de tijd dat mannen jongens zijn, en oud genoeg om seksueel geprikkeld te kunnen worden, maar nog niet zo oud dat ze zich moeten scheren. Twee: tot de negentiende eeuw bepaalden jongens ons idee van schoonheid en niet het vrouwelijk lichaam, kijk maar naar de kunst. Drie: het is een misvatting om te denken dat vrouwen, jonge en oude, geen erotische belangstelling hebben voor jongens. De bewijsovervoering voor haar stellingen bestaat uit een tamelijk overloze beschrijving van beelden en schilderijen; analytisch is ze vrijwel

niet. Bovendien valt haar te verwijten dat ze over haar eigen tijd, waarin toch veel is nagedacht over vrouwelijke erotiek en 'de vrouwelijke blik', waarin mooie jongens alom tegenwoordig zijn en mannen eeuwig jongens willen zijn, dat ze over haar eigen tijd bijna niks zinnigs zegt.

Maar hoe weinig overtuigend haar tekst ook is, Greer heeft weer een nieuwe verschijningsvorm aan haar rijk geschakeerde persoonlijkheid toegevoegd: die van middelbare pederaste. Als je, net als zij in *The Boy* uitvoerig doet, bij de klassieke mythologie te rade gaat, dan valt zij te typeren als een hedendaagse Proteus, de lagere zee-god die van Poseidon het vermogen heeft gekregen telkens een andere gedaante aan te nemen. In de jaren zestig was zij een feministische pin up die over Het Grote Neuken praatte alsof ze het over afwassen of stofzuigen had. Nog geen vijftien jaar later ontpopte ze zich als een met boerinnen dwepende antropologe die opriep tot kuisheid en de coitus in-

Van tegenstandster van pornografie is ze zelf een voyeur geworden

terruptus. Van profet van de seksuele revolutie was ze pleitbezorgster van de seksuele onthouding en het celibaat geworden. Een jaar of zes daarna manifesteerde ze zich als een bezadigde oude vrijster in wijde wollen jurk, die nooit iets zegenrijkers overkomen was dan de overgang. Ze was tegelijk straatmeid met vlijmscherpe tong en erudiete academica met leesbril. Was intellectueel én sexy - voor vrouwen lang een ongebruikelijke combinatie. Welke metamorfose zich ook had voltrokken - Germaine Greer was altijd larger than life.

Ze werd op 29 januari 1939 geboren in Melbourne. Na haar schooltijd bij de nonnen barstte ze los aan de universiteit. Germaniac Queer was haar bijnaam. Er werd over haar gefluisterd dat ze uit principe geen onderbroek droeg en met mannen sliep, terwijl het toen al als onzedelijk werd beschouwd als je ze alleen voor de thee uitnodigde. Ze ging naar Engeland, promoveerde in Cambridge op Shakespeare, onder andere op *The Taming of the Shrew*. In het Londen van de jaren zestig groeide ze uit tot de ongekroonde koningin van de seksuele avant-garde. Overdag gaf ze college aan de Warwick University, 's nachts lag ze met rocksterren in bed. Provocatrice was ze toen al van professioneel. Als alternatieve armband droeg ze de ringen van oude pessaria om haar pols. Ze werd redacteur van pornografische ondergrondblaadjes als *Oz* en *Suck* ('the First European Sexpaper'), waarin ze niet alleen schreef ('Lady Lover Your Cunt'), maar ook letterlijk met de billen bloot ging.

En toen was er in 1970 *The Female Eunuch*, het schotschrift dat haar wereldberoemd maakte. In *Germaine Greer. Untamed Shrew*, de biografie die de journaliste Christine Wallace een paar jaar geleden over haar publi-

ceerde, vertellen vrouwen hoe er begin jaren zeventig geruzied werd over Greer op verjaardagsfeestjes, hoe er exemplaren van het boek naar de hoofden van niets vermoedende echtgenoten werden gesmeten, en hoe een vrouw de feministische verhandeling in bruin pakpapier had gewikkeld en tussen haar schoenen had verborgen, omdat ze het van haar man niet mocht lezen. Voor veel vrouwen uit die tijd was er een leven 'voor' en 'na' Greer. Het boek, en Greer zelf, leerde hen lak te hebben aan de conventies en het leven in eigen hand te nemen.

The Female Eunuch werd binnen de kortste keren in dertien talen vertaald; er zijn meer dan een miljoen exemplaren van over de toonbank gegaan. Greer maakte van de twee revoluties die toen smeulden, de seksuele en de feministische, een explosieve cocktail. Voor vrouwen was het pamflet aantrekkelijk omdat zij de seksuele onderdrukking van vrouwen aanklaagde, een onderdrukking die de vrouwelijke castraat volgens haar afsneed van haar vitaliteit. Op mannen oefende ze aantrekkingskracht uit omdat ze een feministe was die nu eens niet van mannenhaat beticht kon worden. Zoals *Life* in een groot portret over haar concludeerde, was ze een 'saucy feminist that even men like'. Veel van de ideeën uit *The Female Eunuch* kunnen net als Greers Afghaanse jassen en strakke gebreide truitjes uit die dagen worden bijgezet in het hippiemuseum. Maar het boek is, met Greers wilde uithalen en woeste oneliners, nog steeds bepaald 'onnet' – en dat is sympathiek.

Tot veler verwondering maakte Greer veertien jaar later een draai van honderdtachtig graden. In *Sex and Destiny. The Politics of Human Fertility* nam ze afstand van het onbekommerde, blijvrijen dat ze eerder propageerde. De ont koppeling van seks en voortplanting had slecht voor vrouwen uitgepakt, anticonceptie was een aanslag op de vrouwelijke vruchtbaarheid, vandaar dat ze het beste van seks konden afzien. Als ze toch zo nodig moesten, dan konden ze het beste een Toscaanse minnaar nemen, want die weten als geen ander hoe je voor het zingen de kerk uit moet. Beweerde Greer in *The Female Eunuch* nog dat huwelijk en moederschap een valkuil waren, sinds *Sex and Destiny* is moederliefde bij haar de hoogste vorm van liefde. En dan vooral die van matriachale boerinnen en derdewereldvrouwen.

In de twee boeken die Greer in de jaren negentig schreef, borduurde ze hierop voort. De boodschap van *The Change. Women, Ageing and the Menopause* (1991) was van een weermakende zoetheit: de overgang had haar eindelijk verlost van de 'witte slavernij van het aantrekkelijk zijn'. 'Zelfs het opkomen van rozen vind ik meer opwindend dan een man,' stelde ze onthecht. De rijpe Greer, zo veel was duidelijk, had weinig meer weg van de hogepriesteres van de seksuele revolutie. In *The Whole Woman* (1999) was ze zelfs regelrecht een conservatief geworden, met haar stellingname tegen abortus, haar identificatie van zo ongeveer alle seks met de vreugdeloze seksindustrie, haar kritiek op cosmetische chirurgie, en

haar ode aan 'echte', puur natuurlijke oervrouwelijkheid.

En nu is er dus *The Boy*, waa: 'in Greer opnieuw de aandacht opeist voor een actieve vrouwelijke seksualiteit en waarin ze een nieuw taboe wil doorbreken, namelijk dat de oudere vrouw best begeerte voelt. Van tegenstandster van pornografie is ze zelf een voyeur geworden, die her en der lichtelijk vergoelijkend over pedofilie doet. Het lijkt, kortom, of Greer andermaal flink overstap is gegaan.

Want hoe overdreven ook, er zit een kern van waarheid in de klacht van Bjørn Andresen: hij is – evenals al die andere jongens in *The Boy* – zoals het chic heet, 'geobjectiveerd', louter als lustobject neergezet. En dat door een beroemde feministe die zou moeten weten wat het betekent om als een vlinder vastgeprikt te worden door de blik van de ander. Stel dat een middelbare mannelijke academicus eenzelfde koffietafelboek van meisjes had gemaakt en even ferm zijn recht had opgeëist van hen te mogen genieten. Dat hij, net als Greer, onomwonden had beweerd dat er geen betere leerschool der liefde is dan de inwijding van een jong meisje door een oude man. Dan was hij toch snel voor een oude viezerik uit gemaakt.

Er is Germaine Greer vaker inconsistentie verweten en even vaak heeft ze dat hartgrondig ontkend. En daar zit ook wel wat in. Haar denkbelden mogen dan veel weg hebben van een laverende zeilboot, haar methode is al meer dan dertig jaar identiek. Het persoonlijke is voor haar altijd politiek geweest, elke nieuwe levensfase, elke belangrijke gebeurtenis in haar leven heeft ze gepolitiseerd. Allereerst haar eigen seksuele losbandigheid, daarna haar eigen teleurstelling over wat de bevrijding van de jaren zestig had gebracht, vervolgens haar menopauze en het ouden worden. Het loflied op de Toscaanse minnaar hief ze aan toen ze zelf een buitenhuis in Toscane had. *The Boy* verscheen een paar jaar nadat ze in de pers de confessie had gedaan dat ze een jonge minnaar had ('een jongen', al moet dat waarschijnlijk niet te letterlijk worden genomen).

Bij die identieke methode hoort haar innige verstrengeling met de media.

Ze droeg de ringen van oude pessaria als armband om haar pols

De politisering van het persoonlijke past wonderlijk goed bij de toememende personalisering van het nieuws. Zeker op de televisie, maar ook in de pers gaat het steeds meer om personen dan ideeën, althans: ideeën zijn vooral verteerbaar als ze door flamboyante personen worden gedragen. Greer is zich ervan bewust dat de media net zo graag geschokt willen worden als zij wil schokken. Ze weet dat haar sweeping statements in vruchtbare aarde vallen.

Misschien kan in het geval van Greer zelfs worden gezegd dat het persoonlijke het politieke hoe dan ook overschaduwet. Het leven dat zij voorleef in de openbaarheid is misschien be-

vrijdender dan haar gemakkelijke maar vaak chaotische boeken. In *Thee's Something about a Convent Girl*, een verzamelbundel met verhalen van beroemde vrouwen die door de nonnen zijn opgevoed, haalt Greer een aardige anekdote op. Ze vertelt hoe een non haar na een standje voorhoudt dat ze in het leven de keuze heeft een heilige te worden of een grote zondaar. Tijdens die preek ging er maar één gedachte door Greers hoofd: 'Grote zondaar, grote zondaar!' Als het zondig is om eigengereid en ongrijpbaar te zijn, om koppig je eigen leven te leiden, om je onbeschaamde ideeën niet zedig in te slikken, dan is Greer tot dusverre een voorbeeldige zondaar geweest.

Germaine Greer, 'De jongen' (vertaling Auke Leistra en Atty Mensinga), 256 p., €32,50 (pb), €45,- (geb), verscheen deze week bij Meulenhoff. V N 28-10

Hoog op zijn zuil, heersend over Londen en Piccadilly Circus, prijkt een naakte jongen, Eros, 'maar niemand die hem nog ziet' – schrijft Germaine Greer in haar deze week wereldwijd verschenen *De jongen*. Zo'n ravissante knaap werd ooit beschouwd als 'gemaakt voor de liefde en geliefd door allen'. Nu worden jonge jongens alleen nog als aantrekkelijk beschouwd voor en door mensen met een afwijking. Het besef 'dat jongens hun verlangens en hun charmes hebben' is door de schuldbewuste paniek rond pedofilie gecriminaliseerd. Velen wenden hun blik af.

Vroeger was het jongenslichaam als het ware publiek. Een naakte knapen-torso was heel gewoon. Vóór de 19de eeuw zag je nooit een vrouw in haar slaap afgebeeld, armen en benen wijd uit, of dood op een strand of op het slagveld; vooral mannen werden bij duizenden spiernaakt geschilderd of gebeeldhouwd. Zedigheid werd van hen niet verlangd.

'Geniet van de vluchtige schoonheid van jongens', luidt Greers credo op het omslag van *De jongen*. Op de een of andere manier lijkt het alsof haar boek 'schokkend' is, of discussie en controverse zal uitlokken. Wie is bang van Germaine Greer? *The Female Eunuch* uit 1970 was provocerend, hét feministisch pamflet uit die tijd; in *The Whole Woman* sloeg Greer een heel andere toon aan en was ze – schreven de critici – wel heel mild over vrouwenbesnijdenis. In 1991 had zij het in *The Change* over de menopauze en attaqueerde gynaecologen 'die dit euvel bagatelliserden'.

Altijd maar weer driftige en polemische uitspraken: zoals in 1994 over de vorige week zalig verklaarde Moeder Teresa, 'de liefdadigheid met oogkleppen (...), er is erg weinig op aarde dat ik meer haat'; het jaar daarop hield ze in de Britse krant *The Guardian* een pleidooi voor een internet-register van verkrachters (op 19-jarige leeftijd is Greer in haar geboorteland Australië verkracht) en weer een paar jaar later betoogde ze op een boekenfestival in Melbourne dat 'de vrouwelijke eunuch in 1968 alleen maar baarmoeder was, maar dat de vrouwelijke eunuch van 1997 niet eens meer een baarmoeder heeft'. Het is Greer ten voeten uit.

Sommigen zullen, zeker als je *De jongen* in de boekhandel vluchtig doorbladerd, denken aan die andere bestseller-auteur, Desmond Morris, 'de tovenaars van Oxford'. Ook hij is beroemd, berucht en bevlogen. 'His natural habitat is the coffee-table', kopte de Britse *Sunday Telegraph* ooit, een verwijzing naar het meubel waarop in vele huiskamers boeken liggen over mensen, stekelbaarzen, zebra's, baby's, over mannen en vrouwen, én over hun seksleven. Het is goed voor de schrijver, goed voor de uitgever, goed voor de boekhandel én goed voor journalisten en critici op

ook in Ossendrecht jongens in hun kont knijp. Ik probeer het uit te leggen door te vragen of ze zelf wel eens écht verliefd zijn geweest. Als je echt van je partner houdt, dan let je niet op andere mensen. En of dat nou jongens of meisjes zijn, dat doet er niet toe. Ik kijk echt niet meer naar jongens. Maar mensen houden er blijkbaar niet van als je onder je stempeltje wegduikt." De verhuizing van Amsterdam naar Ossendrecht was niet alleen opportunistisch. Ik had altijd al de gedachte dat ik ooit een tijdje op het platteland wilde gaan wonen. Vraag was alleen: wanneer? Dit was het juiste moment om het te doen. Ik kan me voorstellen dat als Elvis twaalf is, we weer naar een grote stad gaan omdat zij een beetje *streetwise* moet worden."

Jan Rot zegt geen idolen na te leven. Maar zijn eerdere uitspraak 'In mijn hart ben ik altijd een Brelvis geweest' is duidelijk. Een verwijzing naar The King en naar de 25 jaar geleden overleden chansonnier Jacques Brel, die stopte op het toppunt van zijn roem en ging varen. Je zou dat kunnen vergelijken met een verhuizing naar de luwte van Ossendrecht. "Alle grote geesten hebben wat gemeen," grijnst Rot, om zijn grap meteen te relativeren. "Brel was een Atalanta, net als Lennaert Nijgh, Frank Sinatra, Elvis Presley. Ik behoor tot de B-talenten. Die zijn ook goed, hoor. Boudewijn de Groot heeft jarenlang met de grootste tekstdichter aller tijden gewerkt, Lennaert Nijgh. En nu neemt hij voor zijn nieuwe cd zomaar twee nummers van mij op. Dat zie ik wel als een bevestiging. Wat Brel betreft: ik snap heel goed dat hij verdween. Het publiek aan zijn voeten krijgen was een kunstje geworden. Dan is het niet meer interessant. Ja, financieel misschien, maar geld is toch niet interessant? Frans Bauer zit met al zijn miljoenen ook gewoon frikandellen in de schuur te eten. Dat vind ik prachtig hoor, maar dat kon hij vroeger ook al."

Gezinsgeluk

Om geld geeft Jan Rot niets, wel om geluk. "Veel mensen roepen dat het vast heel slecht voor de kunst is nu ik zo gelukkig ben. Maar moet je eens kijken wat ik dit jaar allemaal gemaakt heb! Mijn twee meisjes gaan om negen uur naar bed, dan heb ik de hele avond en nacht nog. Ik hoef niet meer uit, dat geloof ik allemaal wel. Dus als ik niet hoeft te spelen kan ik de hele nacht doorwerken. Dan kom ik 's ochtends om elf uur uit bed en heb ik ook nog een hele dag gezinsgeluk. Zielenpijn. Ja, je moet het wel hebben meegemaakt als artiest. En ik kan het zo weer naar boven halen. Ik hoef er maar aan te denken dat mijn meisjes er niet meer zouden zijn. Vroeger overleefde ik door zwaarmoedige liedjes te maken. Maar de noodzaak om pijnliedjes te schrijven is er niet meer. De tekst kan met mij te maken hebben, maar dat hoeft niet. Daarom kan ik nu juist heel droevige liedjes schrijven, omdat ze mij niet in mijn diepste wezen raken." Neem het lied *Café Maria*, op de wijs van Schuberts *Ave Maria*. Gaat over een man die al twintig jaar in dezelfde bar komt om de stilte te ontvluchten. Heeft niets met mij te maken, maar is toch zeer ontroerend omdat ik die man zo voor me zie, omdat iedereen wel zo'n man kent."

Café Maria, maak me mens Verhoor mijn stille hartsgebieden Vervul mijn allerdiepste wens Ik heb al veel te lang geleden We zakken zeker door tot morgen Wat of de buurt er ook van vindt Maria, wil je voor me zorgen Als moeder voor een dorstig kind

"Café Maria, dat is natuurlijk een schitterende woordspeling. Mensen krijgen er regelmatig de slappe lach van. Dat mag ook. Ik vind het mooi om dat lied te ontheiligen. Maar uiteindelijk gaat het om hetzelfde gevoel: een man die in de kroeg warmte zoekt en mensen die via de aria bij Maria warmte zoeken. Een groot deel van de zinnen is zelfs letterlijk vertaald. Ik heb al veel te lang geleden. Dat is een grappige zin, maar tegelijk ook mooi. Dat vind ik het fijnste wat er is. Iets wat grappig én ontroerend is." Het 'hertalen' van klassieke muziek is sinds enkele jaren de nieuwe passie van Jan Rot, die zich daarmee inzet voor de wedergeboorte van de liedkunst. *Dich-*

'Die tijd van jongensliefde is bijna uit een vorig leven'

terliebe van Schumann, met teksten van Heine, en Schuberts *Winterreise* kregen een Nederlandse, eigentijdse tekst. Sommige liederen zingt hij zelf. 'Winterreis', zoals de Nederlandse versie luidt, liet hij vertolken door bariton Maarten Koningsberger. 't Kruidvat verkocht maar liefst 20.000 exemplaren. "Voor 3,59 euro, dus rijk ben ik ook daar niet van geworden", aldus Rot.

Hoorspel

Het volgende project is niets minder dan *De Matthäus Passion* van Johann Sebastian Bach. Rond Pasen 2004 zou de première plaats moeten vinden. Met welke zangers is nog niet duidelijk. "Ik twijfel nog steeds tussen een kleinkunst- en een klassieke versie. Kan allebei heel goed, want het is in feite een hoorspel. In de tijd dat Bach het maakte vond het kerkbestuur het verschrikkelijk. Het was een soort van opera, theater in de kerk, met heel moderne vormen. Dat was niet hun bedoeling." Rot gaat bij zijn hertaling uit van de muziek. "Wat die mij zegt, vind ik belangrijker dan wat Bach bedoeld heeft, al kom je vaak op hetzelfde uit. Ik probeer het spannend te maken, vermakelijk en af en toe ontroerend. Maar die hele devotie vind ik niet interessant. Ik ben vaak naar de traditionele Matthäus geweest, maar dan zat ik na een half uur al op mijn horloge te kijken." Hoewel geld hem niet interesseert, rekent hij zich toch even arm. "Drie maanden heb ik me voor misschien één of twee kwartjes per uur mesjokke gewerkt aan de Matthäus. Gelukkig doe ik af en toe een quizje op tv voor 500 euro, dan heft dat elkaar weer op. Nadeel is dat mensen je dan alleen kennen omdat je in zo'n quiz zit. Word je een soort Lous Haasdijk. Maar als Lous Haasdijk vanavond in het theater staat, komt er niemand kijken..."

Hij houdt zich even in. Zegt dat hij zichzelf van zijn vrouw niet te veel mag neerhalen, anders wordt ze kwaad. Tja, en dat Meisjes tot nu toe 'nog voor geen meter' verkoopt en dat op een voorstelling van Muziek voor Miljoenen in Baarn slechts vijftig mensen afkwamen, doet ook de artiest wel degelijk pijn. Maar al snel is daar weer die licht spottende glimlach. Relativeren, dat mag toch wel? "Weet je dat ik hier voorkom in de regionale puzzelroute? 'Welke bekende Nederlander woont sinds enige tijd in Ossendrecht?' luidt de vraag. Kijk, van zo iets word ik toch wel weer voor één dag extra gelukkig..."

Meisjes; Jan Rot; Uitgeverij Nijgh & Van Ditmar; 17,50 euro.

Biografie

Jan Rot werd geboren op eerste kerstdag 1957 in Makassar, Celebes (Indonesië) als zoon van een zendingsarts. Terug in Nederland belandde het gezin Rot in Drenthe. Later ging Jan (even) in Groningen studeren. Zijn muzikale carrière was toen al begonnen, in bands als Bluesgroep Drenthe, Streetbeats en Ratata. In 1982 haalde de inmiddels in Amsterdam neergestreeken Rot met zijn debuut-solosingle *Counting Sheep* de tipparade. In de jaren daarna werkte hij voor muziekblad *Oor*, presenteerde diverse tv-programma's, schreef columns voor onder meer *Nieuwe Revu* en enkele romans, maakte diverse platen en ging de theaters rond. Na een turbulent leven als 'hotero' (mix van homo en hetero) trouwde hij in 2001 met zijn vriendin Daan. Op 14 januari 2002 kregen ze een dochter, Elvis. In datzelfde jaar verhuisde het gezin naar de voormalige burgemeesterswoning in Ossendrecht, niet ver van Daans ouderlijk huis in Hoogerheide.

Studie: seksuele identiteit aangeboren

LOS ANGELES — Seksuele identiteit is aangeboren en is vastgelegd in de genen. Dat weerlegt de theorie dat homo- en transsexualiteit een keuze zijn. Het verklaart ook waarom mensen soms voelen dat ze in 'een verkeerd lichaam' zijn geboren. Wetenschappers uit Californië hebben de resultaten van hun studie gisteren gepresenteerd.

"Seksuele identiteit is in ieder persoon geworteld voor de geboorte en ontstaat uit een variatie in ons individueel genoom (het geheel van alle genen)", al-

us Eric Vilain, een Amerikaans hoogleraar genetica. Zijn team ontdekte 54 genen in muizen die kunnen verklaren waarom mannelijke en vrouwelijke hersenen er anders uitzien en ook anders functioneren. Het ging om muizenembryo's in een stadium voordat die geslachtsorganen ontwikkelden.

Vilain zag dat er een verschil is in mannelijke en vrouwelijke hersenen, zowel in aanleg als in functioneren. Dat zegt volgens hem iets over waarom iemand zich man voelt of vrouw, ondanks

het feitelijke geslacht. Met dat verschil in hersenen zegt Vilain ook te kunnen verklaren waarom vrouwen beter over hun gevoelens kunnen praten dan mannen.

Sinds de jaren '70 dachten veel wetenschappers dat hormonen de seksualiteit bepaalden. Steeds meer onderzoekers vermoeden dat hormonen daar niet alleen verantwoordelijk voor zijn. Het onderzoek van Vilain staat in het tijdschrift *Molecular Brain Research*. Zijn groep gaat nader onderzoek doen naar de precieze rol van de 54 genen. (ANP/RTR)

Geschiedenis van de kinderrechten

Door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd op 20 november 1989 het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) aangenomen. Op 2 september 1990 trad het in werking en inmiddels hebben vrijwel alle staten (191) het verdrag geratificeerd. De Verenigde Staten behoren weliswaar tot de onderkenakkers, maar hebben het verdrag niet geratificeerd, mogelijk omdat men het recht wil behouden de doodstraf te voltrekken aan minderjarigen. Voor Nederland trad het IVRK in 1995 in werking. Door ondertekening verplicht de regering van een land zich tot bescherming van het kind (tot 18 jaar). Kinderen kregen met hun eigen verdrag 54 rechten op het gebied van: recht op leven, op liefde, op vrijheid en op zorg. Een paar voorbeelden. Ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding. Zij moeten hun kinderen goed opvoeden (Artikel 5). De regering moet erop letten dat ouders kinderen niet mishandelen (Artikel 18). Kinderarbeid is verboden (Artikel 32). Een kind heeft het recht om bij beide ouders te wonen. Als de ouders gescheiden zijn, heeft het kind recht om met beide ouders om te gaan zoals het zelf wil (Artikel 9). Sinds 1 januari 1998 is in de wet opgenomen dat ouders na scheiding samen het gezag over kinderen houden, tenzij... (voordien werd een van de ouders aange-wezen tot voogd en voor 1995 de ander tot toezien voogd). Dat betekent dat ouders

De ombudsman

had de moeder van twee kinderen inzage geweigerd in het medische dossier van haar kroost. Die kinderen worden vanaf hun derde en vierde jaar door de ouders van hun vader opgevoed. Maar sinds twee jaar is er getrouwde om de kinderen. En daarin speelt het medische dossier een belangrijke rol. Marieke Aarden volgt voor de *Volkskrant* al een poosje zaken die voor de medische tuchtcolleges in Nederland spelen. Deze bijzondere rechtspraak geniet bij Nederlandse journalisten doorgaans slechts interesse als het om opzienbarende kwesties gaat.

Maar de lezers laten zien waarmee die tuchtcolleges zich normaal bezighouden, is minstens zo belangrijk. De zittingen zijn openbaar. Echter, die openbaarheid blijft een dode letter, als niemand eens af en toe de tijd neemt om te controleren wat zich er afspeelt. 'Ik wil al die tuchtcolleges eens aan het werk zien en daarnaast wil ik iets laten zien van de variatie aan kwesties die deze colleges behandelen', zegt de verslaggever.

Ze had zelf ervoor gekozen om de zaak tegen de Groningse arts bij te wonen, nadat zij de lijst had geraadpleegd welke klachten bij de tuchtcommissie worden behandeld.

Als er al sprake zou zijn geweest van een

Hoor en wederhoor blijkt niet altijd eenvoudig

Maar de lezers laten zien waarmee die tuchtcolleges zich normaal bezighouden, is minstens zo belangrijk. De zittingen zijn openbaar. Echter, die openbaarheid blijft een dode letter, als niemand eens af en toe de tijd neemt om te controleren wat zich er afspeelt. 'Ik wil al die tuchtcolleges eens aan het werk zien en daarnaast wil ik iets laten zien van de variatie aan kwesties die deze colleges behandelen', zegt de verslaggever. Ze had zelf ervoor gekozen om de zaak tegen de Groningse arts bij te wonen, nadat zij de lijst had geraadpleegd welke klachten bij de tuchtcommissie worden behandeld. Als er al sprake zou zijn geweest van een

De Ombudsman behandelt vragen, klachten, op- en aanmerkingen over de inhoud van de redactionele pagina's en over de journalistieke aanpak. De Ombudsman, Tel 020-562.2615; Postbus 1002, 1000 BA Amsterdam; Fax 020-562.3480; E-mail: Ombudsman@Volkskrant.nl

VK 18/10